

JOI 12 MARTIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL QUADRAS

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.00)

2. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

3. Participarea lucrătorilor în societățile cu un statut european (propunere de rezoluție depusă): consultați procesul-verbal

4. Parteneriat oriental (dezbateri)

Președinte. – Doamnelor și domnilor, astăzi primul punct este declarația Comisiei privind Parteneriatul estic.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei – Domnule președinte, mă bucur că am ocazia unei dezbateri în timp util asupra Parteneriatului estic. Acesta este unul dintre reperele politicii externe a Uniunii Europene, iar justificarea strategică a acestuia este clară: mai multă securitate, mai multă stabilitate și mai multă prosperitate în vecinătatea estică.

Conflictul din Georgia, precum și criza gazelor naturale din Ucraina reprezintă numai două exemple ale crizelor periodice și ale instabilității care afectează regiunea. Acestea au avut un impact direct asupra Uniunii și cetățenilor săi. La aceste două crize se adaugă acum criza financiară, care a lovit în mare măsură vecinătatea noastră estică. În timp ce fiecare dintre crize necesită răspunsul nostru imediat, trebuie să luăm măsuri, de asemenea, pe termen mediu și lung pentru a preveni apariția unor probleme noi, iar în plus față de aceste aspecte imediate, vecinii noștri estici doresc toți legături mai puternice cu Uniunea Europeană, chiar dacă la niveluri diferite. De asemenea, aceștia au nevoie de ajutor susținut pentru a-și consolida instituțiile democratice, statalitatea și statul de drept.

Uniunea Europeană poate și trebuie să răspundă acestor provocări, iar Parteneriatul estic reprezintă, ca să spunem așa, răspunsul nostru politic. Sporirea sprijinului nostru în ceea ce privește reformele și asistența acordată partenerilor noștri pentru alinierea la acquis-ul UE vor contribui la stabilizarea vecinilor noștri estici.

La inițiativa mea, la 3 decembrie 2008 Comisia a transmis o comunicare ambițioasă privind Parteneriatul estic. Comunicarea a dezvoltat ideile anterioare ale prietenilor noștri cehi, polonezi și suedezi și multe sugestii ale Parlamentului European, incluzând acorduri de liber schimb cuprinzătoare, o mai mare mobilitate a persoanelor și o finanțare crescută. Ca parte a Parteneriatului estic, am propus, de asemenea, consolidarea relațiilor noastre politice prin acorduri de asociere cu fiecare partener - dar numai după ce aceștia vor fi îndeplinit criteriile relevante de reformă politică.

Am propus măsuri pentru consolidarea cooperării privind securitatea energetică și, în mod important, pentru sporirea sprijinului pentru dezvoltare economică și socială pentru a aborda dezechilibrele din interiorul țărilor, care constituie atât de des o forță destabilizatoare. Recomandăm, de asemenea, instituirea unui cadru multilateral pentru Parteneriatul estic, cu patru platforme tematice de cooperare: în primul rând, democrația și stabilitatea guvernării; în al doilea rând, integrarea economică și convergența cu politicile UE; în al treilea rând, securitatea energetică și, în al patrulea rând, contactele între persoane.

Sugerăm înglobarea Inițiativei Euronest a Parlamentului European ca parte integrantă a Parteneriatului estic și constituirea unei troici parlamentare a Parteneriatului estic formată din Parlamentul European, OSCE și Consiliul Europei.

În vederea punerii în aplicare a tuturor acestor propuneri și a sprijinului sporit acordat reformelor interne, Comisia a solicitat fonduri suplimentare în valoare de 350 milioane EUR pentru o perioadă de patru ani. Această sumă reprezintă numai 3,1 % din pachetului financiar total al IEVP și, de exemplu, mult mai puțin

decât alocațiile suplimentare acordate teritoriilor palestiniene ocupate, numai în perioada 2007 - 2009. Pe scurt, această sumă nu este excesivă: ea reprezintă o investiție necesară în securitatea noastră pe termen lung.

Știu că unii dintre dvs. ați dori să facem chiar mai multe pentru partenerii noștri estici. Ați afirmat că propunerile Comisiei nu merg destul de departe și de rapid, în special în ceea ce privește mobilitatea persoanelor, însă alte voci au afirmat contrariul. Prin urmare, avem nevoie să obținem un echilibru între ambiție și realism și trebuie să ne mișcăm repede.

Mă bucur că împărtășim toți obiectivul de a aduce treptat partenerii noștri estici mai aproape de Uniune și de a aborda amenințările la adresa stabilității acestora. Parteneriatul estic reprezintă un instrument-cheie pentru realizarea acestui lucru.

Sper ca dezbaterile de astăzi să transmită un semnal puternic celor 27 de state membre în perioada scurtă până la Consiliul European de săptămâna viitoare și în așteptarea reuniunii la nivel înalt a Parteneriatului estic din 7 mai 2009.

Parteneriatul estic vizează chiar nucleul provocărilor cu care ne confruntăm în prezent. Este în interesul strategic direct al UE: o nouă criză de securitate în vecinătatea noastră estică ar avea implicații nu numai pentru vecinii noștri, ci și pentru întreaga UE și cetățenii acesteia. Prin urmare, sunt foarte recunoscătoare pentru sprijinul Parlamentului și aștept cu nerăbdare să colaborăm în legătură cu contribuțiile dvs. și cu punerea în aplicare.

Charles Tannock, în numele Grupului PPE-DE - Dle președinte, în calitate de raportor pentru dimensiunea estică a politicii europene de vecinătate, salut angajamentul Comisiei de intensificare a relațiilor cu șase țări din est, în cadrul noului Parteneriat estic. Este important de subliniat că Parteneriatul estic nu trebuie să împiedice în sine posibilitatea ca unele dintre aceste țări să adere într-o zi la UE ca membre depline. De exemplu, după cum bine știți, susțin de mult timp ideea ca Ucraina să devină membră a UE și rămân convins că includerea Ucrainei ar fi în mod sigur în interesul strategic al UE.

De asemenea, salut constituirea unui nou organism parlamentar, Euronest, ca forum în care deputații europeni și parlamentarii naționali să-și consolideze reciproc mandatele democratice prin intermediul dialogului, care să includă, de exemplu, facilitarea discuțiilor între Armenia și Azerbaidjan privind conflictul Nagorno-Karabakh și negocierea de acorduri de liber schimb și facilitarea eliberării vizelor prin intermediul acestor noi acorduri de asociere. Cu toate acestea, sper că Parteneriatul estic nu va conduce la noi linii de divizare între țările din cadrul parteneriatului și țările din estul extrem și din afara acestuia. Trebuie să ne reamintim că anumite țări din Asia Centrală, cum ar fi Turkmenistan, Kazahstan și Uzbekistan privesc spre Vest, spre UE, pentru asistență și angajare. Prin urmare, trebuie să avem grijă să nu pierdem din vedere responsabilitățile noastre față de Asia Centrală numai pentru că dorim să consolidăm relațiile cu țările adiacente UE din estul apropiat.

În ceea ce privește Belarus, am fost un critic fervent al dictaturii Lukashenko în trecut. Cu toate acestea, salut reluarea recentă a unor relații mai prietenoase. Am susținut mult timp abordarea recompensă și pedeapsă prin care eforturile președintelui Lukashenko în sensul unei reforme democratice și deschidere trebuie recunoscute și recompensate prin legături mai strânse cu Uniunea Europeană.

Iar legat de permiterea participării dlui Lukashenko la reuniunea la nivel înalt de la Praga pentru lansarea noului Parteneriat estic în mai, acest pas, în opinia mea, ar fi probabil prematur, având în vedere că președintele Lukashenko mai trebuie încă să demonstreze un angajament irevocabil față de valorile comune ale UE și democrație.

Hannes Swoboda, în numele Grupului PSE - (DE) Dle președinte, dnă comisar, vă mulțumesc pentru opiniile și angajamentul dvs. în această privință.

Aș dori să subliniez afirmațiile dvs., și anume că ne confruntăm cu provocări majore în relațiile noastre de vecinătate, în ceea ce privește stabilitatea, schimbarea democratică și în prezent, desigur, dezvoltarea economică. Prin urmare, acum este un moment bun să ne exprimăm angajamentul și dispoziția noastră de a coopera îndeaproape cu vecinii noștri estici.

Este clar - și trebuie să afirmăm acest lucru deschis - că avem un interes legat de influența pe care noi, ca Uniune Europeană, o avem în privința vecinilor noștri estici. Cu toate acestea, dorim să ne extindem influența, nu prin violență, nu prin amenințări și nu prin coerciție, ci oferind sprijin exact acelor țări în privința obiectivelor lor legate de stabilitate și schimbare democratică. Sper că toate aceste țări vizează într-adevăr schimbarea democratică, mai ales acum când, la fel ca Ucraina, au mari probleme economice.

Desigur, vina nu le aparține pentru o parte dintre aceste probleme economice, însă pentru o altă parte sunt parțial responsabile. De asemenea, trebuie să fim conștienți că este necesar să fim critici în anumite privințe. În special pentru că ne oferim sprijinul, trebuie, de asemenea, să criticăm ceea ce credem că este necesar să fie criticat și să întrebăm ce este necesar pentru ca și aceste țări să aibă rolul lor. Am în vedere în special Ucraina, dar voi reveni la această țară în curând.

Este absolut vital să nu considerăm acest Parteneriat estic ca pe un instrument care va fi utilizat împotriva Rusiei, ci mai degrabă ca pe o consolidare a țărilor care, în termeni de vecinătate, au Uniunea Europeană de o parte și Rusia de alta, având în vedere că - dacă toate merg bine - Rusia trebuie să devină partenerul nostru, mai ales în ceea ce privește această politică.

Sunt foarte încântat că Statele Unite și președintele Obama, împreună cu vicepreședintele Biden și secretarul de stat, dna Clinton, urmăresc acum o politică diferită. Nu trebuie să ne reținem critica în privința evoluțiilor interne din Rusia. Cu toate acestea, butonul de anulare despre care vorbea dl Biden la München ar trebui apăsat, de asemenea, ca o încercare, ca o ofertă față de Rusia de a începe o nouă relație.

În această privință, grupul meu nu este deosebit de încântat de faptul că raportul dlui Onyszkiewicz, asupra căruia s-a căzut de acord în cadrul Comisiei pentru afaceri externe, nu se ridică la nivelul a ceea ce oferă în prezent SUA. Rămânem în urma SUA. Acest lucru este grav. Ar trebui să înaintăm alături de SUA, păstrând, desigur, întotdeauna ca fundament aspectul drepturilor omului. Acest lucru va fi necesar și sper că totuși vom obține o rezoluție comună privind Rusia. Acest lucru este vital, în opinia mea.

Am menționat deja că oferta noastră, Parteneriatul estic, nu înseamnă că aprobăm tot ce se întâmplă în țările noastre vecine. De exemplu, în cazul în care iau în considerare situația din Ucraina, nu trebuie să fie cazul de „indiferent de ce faceți, ce conflicte aveți și ce probleme nerezolvate, veți avea sprijinul Uniunii Europene”. Factorii de conducere din Ucraina trebuie să abordeze problemele împreună în cele din urmă, deoarece criza gazelor naturale este legată de o dispută în cadrul spectrului politic din Ucraina și acest lucru este total inacceptabil pentru noi. Nu doresc să atribui vină aici - ne putem forma cu toții propria opinie. Cu toate acestea, este absolut vital să facem acest lucru clar Ucrainei. Același lucru este valabil în cazul Georgiei și al tuturor celorlalte țări. Uniunea Europeană a făcut o ofertă și sper că vecinii noștri estici vor accepta această ofertă, o vor lua în serios și vor face ca stabilitatea și democrația să devină de fapt realitate.

István Szent-Iványi, în numele Grupului ALDE – (HU) Parteneriatul estic, ca o nouă prioritate logică și esențială care derivă din extinderea către est, este, probabil, cea mai ambițioasă inițiativă în cadrul politicii externe a unei Europe reunite. Este un pas foarte bun, dar va avea sens și succes numai în cazul în care la baza punerii sale în aplicare există o voință politică reală. Prin urmare, nu este suficient ca pur și simplu să punem o nouă etichetă politicii noastre existente de vecinătate. trebuie să fixăm obiective dincolo de politicile noastre existente și să formulăm aspirații mult mai înalte.

Sarcina principală o constituie, fără îndoială, transformarea acordurilor de cooperare existente în acorduri de asociere. Ca parte a acestui proces, este necesară constituirea unei organizații instituționale permanente, dar aceasta nu este cea mai importantă parte. Reuniunile șefilor de stat sau de guvern și reuniunile ministeriale sunt, evident, esențiale, dar acestea au succes numai dacă se obțin progrese reale în domeniul celor doi piloni fundamentali. Obiectivul este de a institui o zonă de liber schimb prin intermediul unor acorduri de liber schimb și de a anula treptat cerințele privind vizele. Știm că ambele par obiective îndepărtate în acest moment. Țările în cauză nu sunt pregătite pentru acest lucru, iar Parteneriatul estic trebuie să ajute aceste țări să îndeplinească aceste condiții cât mai curând posibil, având în vedere că este în interesul tuturor. Criza gazelor naturale din ultimele luni a demonstrat cât de vulnerabilă este Europa în privința energiei. Prin urmare, o parte în mod special vitală a acordurilor este cooperarea în privința energiei, care poate implica țări de tranzit, precum Belarus și Ucraina sau țări exportatoare, precum Azerbaidjanul. În consecință, considerăm că acest lucru are o importanță extremă.

Aș dori să subliniez că această cooperare trebuie să confere, de asemenea, valori. Parteneriatul estic va reprezenta un succes atunci când valorile democrației, statul de drept, drepturilor omului și drepturilor minorităților vor constitui permanent o prioritate, acordând o mână de ajutor partenerilor pe această cale, dar și făcându-i răspunzători în aceste domenii. Parteneriatul estic trebuie să fie, de asemenea, deschis pentru Belarus, dar numai după îndeplinirea condițiilor. Trebuie clarificat faptul că distanțarea de Rusia nu înseamnă în sine apropierea de Europa. Într-adevăr, mai au multe de făcut în privința garantării drepturilor omului și a democrației înainte ca și drumul spre cooperare să le fie deschis. Parteneriatul estic are consecințe bugetare evidente: 350 milioane EUR au fost alocate pentru următorii ani - și probabil că această sumă nu va fi suficientă. Sarcina Parlamentului este de a furniza sprijinul financiar necesar, iar prin aceasta trebuie să

recunoaștem că în cadrul Parteneriatului estic, factorul principal de motivare pentru parteneri este aspirația acestora către Europa. Vă mulțumesc.

Konrad Szymański, în numele Grupului UEN – (PL) Dle președinte, anunțarea Parteneriatului estic a creat speranțe noi în rândul vecinilor noștri europeni. În cazul în care distrugem din nou aceste speranțe, ne vom limita influența în Est în toate privințele. Vecinii noștri vor fi astfel împinși în sfera de influență a Rusiei, marcată de destabilizare și autoritarism. Aș dori să fac apel la precauție în cazul Belarusului. Promisiunile actuale ale acestei țări, legat de faptul că va institui democrația, sunt încă neîntemeiate. Între timp, autoritățile belaruse deportează preoții catolici care au avut legătură cu postul de televiziune BelSat și au refuzat să le acorde permisiunea de a-și înregistra misiunile la Minsk. Tinerii care sprijină opoziția sunt înrolați în armată. Încercările de a utiliza criza ca pretext pentru a refuza finanțarea Parteneriatului estic și pentru a încetini procesul semnării acordurilor de liber schimb și privind libertatea vizelor reprezintă o rețetă pentru dezastru pentru Uniunea Europeană în această parte a lumii. În cazul în care se întâmplă acest lucru, amintiți-vă să nu îl puneți pe seama politicilor Moscovei. În prezent, avem la dispoziție instrumentele necesare. În cazul în care Parteneriatul estic sfârșește prin a oferi un nou ambalaj pentru același conținut vechi, nu trebuie să fim surprinși dacă înregistrăm un eșec în Est.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE) – Dle președinte, aș dori în primul rând să salut inițiativa Comisiei, care este foarte bine elaborată. În al doilea rând, nu este vorba de politica estică a Uniunii, este vorba de o nouă formulă, astfel încât întrebarea care se pune este: care este valoarea adăugată?. Aș spune că, în afară de ceea ce am încercat să facem, fie cu succes, fie fără, până în prezent, acum încercăm să avem alături de noi nu doar prieteni, ci și prieteni care sunt prieteni între ei. Aceasta este cheia stabilității și securității Uniunii Europene. Eu văd valoarea adăugată a acestui nou proiect în această dimensiune multilaterală. Sper că va fi aprobat în martie de Consiliul European. Știm că reprezintă prioritatea președinției cehe - cu toate că nu avem plăcerea de a-l vedea pe ministrul ceh în Cameră.

Acordurile de asociere sunt elemente cheie ale acestuia și ar trebui să fie similare, dar în același timp diferite, diferențiate în funcție de posibilitățile și performanțele fiecăreia dintre cele șase părți din acest cadru multilateral. Securitatea energetică, după cum s-a afirmat, reprezintă un aspect cheie. Reprezintă un interes-cheie pentru noi și pentru cele șase țări care urmează să fie conectate prin acest acces la securitatea energetică.

În timpul dezbaterilor s-a pus problema implicării unor țări terțe. Cred că abordarea prin care se urmărește conectarea Turciei și Rusiei, fiecare în parte, este cea corectă. Belarus ar trebui invitat, în mod evident, dar pe baza unui principiu de condiționare strictă, prin care să stabilim praguri minime în ceea ce privește valorile fundamentale.

Suntem foarte încântați că dna comisar a subliniat și a luat în considerare faptul că adunarea parlamentară a vecinătății estice, Euronest - inventată de această Cameră - va deveni parte integrantă a proiectului.

În ceea ce privește finanțarea, abordată în mod corespunzător, va trebui să facă parte din perspectiva financiară următoare. Până în prezent, sper că aceste 600 vor fi suficiente, dar vreau să fac o observație importantă pentru a elimina toate controversile. Nu trebuie să se procedeze în detrimentul sau pe seama vecinătății sudice. Vecinătățile sudice și estice trebuie să fie atât sinergice, cât și simetrice în acest context.

Kristian Vigenin (PSE) – (BG) Dle președinte, dnă comisar, nu putem oferi decât o evaluare pozitivă a propunerii Comisiei. Momentul ales este, probabil, ideal, de asemenea, pentru că în situația crizei curente toate țările europene au nevoie de solidaritate. Am discutat destul de extensiv în ultimele două zile aspectul solidarității dintre noile și vechile state membre. Acesta este un argument artificial într-un anumit grad, dar de fapt multe persoane se gândesc la acesta. Cu toate acestea, vecinii estici ai Uniunii Europene au nevoie de o demonstrație specială de solidaritate în acest moment, deoarece, în termeni practici, nu dețin aceleași mecanisme de sprijin la care au acces vecinii lor apropiați dinspre vest. Prin urmare, o astfel de inițiativă le va oferi o asigurare semnificativă a faptului că Uniunea Europeană se gândește în continuare la ei și este pregătită să investească în dezvoltarea relațiilor cu aceștia.

În același timp, putem spune că este o inițiativă bună, dar va trebui să vedem cum va evolua această inițiativă de acum încolo, deoarece, cu anumite ocazii am fost martorii unor inițiative bune care s-au degradat în timp. Pe de altă parte, este un fapt că o parte din aceste țări vizate de această inițiativă au ca obiectiv prioritar să devină membre ale Uniunii Europene. În acest sens, este foarte important că această noțiune a Parteneriatului estic nu este percepută nici de noi, nici de vecinii noștri estici ca o încercare de a înlocui definitiv printr-o astfel de inițiativă o viitoare calitate de membru. Păstrând acest lucru în minte, aș dori să ne spuneți, dnă comisar, pe baza contactelor dvs., cum este recepționată această inițiativă de partenerii noștri estici. Oficial,

desigur că sunt obligați s-o sprijine, dar în mod particular, din punctul de vedere al unei viitoare calități posibile de membru, mă întreb dacă manifestă neîncredere.

Consider, de asemenea, că acestei inițiative îi lipsește un element care a fost, de asemenea, subliniat de colegii deputați, și anume rolul Rusiei. Sunt conștienți, desigur, de cât de delicată este această problemă, dat fiind faptul că țările despre care vorbim sunt vecine nu numai cu Uniunea Europeană, ci și cu Rusia. De asemenea, este foarte important pentru noi să dezvoltăm relații cu Rusia în privința acestor țări, astfel încât să nu apară nicio rivalitate între Uniunea Europeană și Rusia, niciun conflict între cele două influențe principale din aceste țări, care să conducă la instabilitate politică. De fapt, într-un anumit grad, în acest moment asistăm exact la o astfel de situație. Unele dintre țări sunt efectiv divizate, iar cetățenii lor sunt împărțiți între așteptările Rusiei și așteptările Uniunii Europene. Cred că trebuie să fim mult mai activi și să avem mult mai multe de oferit acestor țări.

Aș dori să concluzionez spunând că sprijin reducerea cerințelor pentru eliberarea vizelor, care constituie un pas important, dar doresc să văd, ca parte a acestei inițiative, mai multe măsuri în ceea ce privește educația și schimburile, care sunt legate toate de intensificarea contactelor între cetățenii acestor țări și cei ai Uniunii Europene, precum și, desigur, o cunoaștere mai aprofundată legată de Uniunea Europeană în cadrul acestor țări. Vă mulțumesc.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE) – (LT) Politica Parteneriatului estic este o politică deosebit de importantă, la fel ca proiectul Euronest, care ar trebui pus în aplicare în viitorul apropiat. Prin urmare, sunt convins să trebuie să găsim suma suplimentară de 350 milioane EUR necesară pentru a pune în aplicare politica Parteneriatului estic în următorii patru ani. În ceea ce privește Belarus, acum trei săptămâni, o delegație din partea Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni din Parlamentul European a vizitat Minskul. Delegația noastră a ajuns în ziua următoare vizitei în Belarus a Înaltului Reprezentant, Javier Solana. Pe de o parte, vizita sa a fost un semnal clar adresat Minskului conform căruia Uniunea Europeană este pregătită să înceapă un nou stadiu, de relații pragmatice. Pe de altă parte, se pare că multe dintre cerințele anterioare ale Uniunii Europene au fost, dacă nu uitate, cel puțin nemenționate. Pentru majoritatea oamenilor din Belarus, fraze răsunătoare a unui dialog constructiv și discutarea problemelor fundamentale nu au arătat clar ce va urmări politica Uniunii Europene în viitor. Ce a fost, a fost. Vizita a avut loc și nu s-a rostit niciun cuvânt despre valori democratice. Sunt încântat că delegația PPE-DE a fost la Minsk în ziua următoare după vizita dlui Solana și am subliniat în mod special situația drepturilor omului și cerințele pentru libertatea presei. În concluzie, aș dori să adaug că o invitație adresată dlui Lukashenko de a participa la reuniunea la nivel înalt din primăvară, de la Praga, ar fi de neînțeles și greu de justificat. În al doilea rând, guvernul din Belarus trebuie să aplice reforme democratice și trebuie să continue punerea lor în aplicare. Nu ar trebui să existe nicio *carte blanche* pentru regimul Lukashenko.

Adrian Severin (PSE) – Dle președinte, Parteneriatul estic este un proiect care include șase țări. Una dintre ele, Belarus, este un exemplu dramatic de autoizolare, la care am răspuns în trecut printr-o politică marcată de sindromul „prea puțin, prea târziu”, atât în termeni de sancțiuni, cât și de stimulente. Belarus are puține lucruri în comun cu Georgia, de exemplu. Cooperarea dintre dl Lukashenko și dl Saakashvili se aseamănă unei combinații între ficțiune politică și oroare politică.

Celelalte cinci țări sunt la Marea Neagră, unde avem o sinergie - ceea ce înseamnă că nu există încă o strategie. Ar putea Parteneriatul estic să înlocuiască o strategie a Mării Negre? Se poate imagina cu greu o strategie regională acolo fără Turcia și Rusia, însă exact aceste țări sunt excluse din proces. Ceea ce au în comun toate aceste țări este faptul că toate au făcut parte din Uniunea Sovietică și sunt toate vecine cu Rusia în aceeași măsură în care sunt vecine cu Uniunea Europeană. Cu alte cuvinte, avem de-a face cu o vecinătate comună. Rusia privește această vecinătate ca pe o sferă de interes rezervată ei. Cu siguranță nu putem accepta acest lucru, dar, pe de altă parte, Parteneriatul estic pare a fi un mod de a contrabalansa politica rusă privind vecinătatea sa. Acest lucru transformă vecinătatea respectivă într-o zonă de interese conflictuale și rivalitate.

Provocarea reală este reprezentată de modul în care se poate elabora o politică comună UE-Rusia în privința vecinătății lor comune. Altfel nu vom obține securitate și stabilitate acolo, ci opusul acestora. În ceea ce privește restul aspectelor, avem deja în vedere democrația și buna guvernare, integrarea economică și convergența, securitatea energetică și contactele umane. Din acest punct de vedere, Ucraina este mult mai avansată decât celelalte și presupun că nu este foarte încântată să vadă că oferta noastră trebuie împărțită acum și cu celelalte.

Problema reală nu a fost lipsa etichetelor, ci lipsa realizării. Însoțind vorbele de fapte - și desigur, dnă comisar, aveți perfectă dreptate când afirmați că avem nevoie de un buget pentru a pune în aplicare o politică eficientă

- și adăugând puțin realism vizionar în loc de o confruntare naivă, am putea transforma cu adevărat Parteneriatul estic într-un activ valoros și pozitiv.

Tunne Kelam (PPE-DE) - Dle președinte, aș dori să salut proiectul Parteneriatului estic care sperăm că va consolida democrația și reformele în vecinătatea noastră estică. Cu toate acestea, nu este vorba doar de o inițiativă regională: trebuie privită ca un proiect în întregime european. Prin urmare, este crucial ca toate statele membre să se angajeze că vor contribui pe deplin.

Prin angajarea de acest fel, conflictul traumatic din Georgia din august, anul trecut, ar fi putut fi prevenit, probabil. Prin urmare, este timpul ca toate statele din regiune să înțeleagă că astfel de proiecte nu pot fi privite ca o luptă de modă veche pentru sfere de influență și împărtășesc opinia dnei comisar conform căreia obiectivul este de a obține mai multă stabilitate și securitate în vecinătatea noastră.

Parteneriatul estic va însemna intensificarea relațiilor UE cu șase dintre vecinii săi. Se poate compara cu stabilirea a patru zone comune între UE și Rusia, însă elementul principal al acestei relații va fi reciprocitatea și condiționalitatea. Parteneriatul va implica angajamente bilaterale pentru demararea unor relații economice bazate pe piața liberă și pe statul de drept, iar sfera de aplicare a relațiilor va depinde de progresul fiecăruia dintre parteneri în aceste domenii.

Aș dori să mai subliniez încă un principiu. Parteneriatul estic nu trebuie să se limiteze la cooperarea între guverne. Trebuie să implice și societatea civilă și să stimuleze în special schimburile fundamentale între cetățeni, ONG-uri și autorități locale.

Liderii opoziției din Belarus care au fost aici săptămâna aceasta erau îngrijorați cu privire la deschiderea UE față de Belarus, pentru că aceasta nu includea societate civilă, iar în cazul unei țări autoritariste precum Belarus, cred că parteneriatul trebuie să se bazeze în mod clar pe măsuri concrete pentru a progresa în domeniul drepturilor omului.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE) - Inițiativa privind Parteneriatul estic este deosebit de importantă și este necesară implementarea cât mai rapidă a unui set de instrumente care să faciliteze aplicarea sa.

Salut platforma de colaborare promovată de acest nou cadru de parteneriat, deoarece necesitatea unei recalibrări a relației cu vecinii este vitală, nu numai în vederea eficientizării relației de cooperare cu aceștia, dar și pentru a putea rezolva problemele majore cu care ne confruntăm la ora actuală – criza economică, securitatea energetică – și care nu pot fi gestionate exclusiv la nivel intern.

Parteneriatul stimulează proiecte de importanță maximă pentru Uniune, prin promovarea unui cadru instituționalizat care plasează atât relația cu vecinii, cât și cooperarea intraregională în vecinătate, la un nivel superior. Există proiecte prioritare indispensabile pentru abordarea crizei energetice: cele din regiunea Mării Negre și cele care folosesc resurse din zona Mării Caspice. Se pot implementa doar în condițiile unei vecinătăți securizate și a unei relații strânse cu actorii regionali relevanți, bazate pe angajamente comune reciproc avantajoase.<BRK

Christopher Beazley (PPE-DE) - Dle președinte, aș dori să fac referire la afirmațiile dnei Andrikiene privind vizita recentă la Minsk a delegației Parlamentului.

Dnă comisar, în răspunsul dvs. probabil ați putea confirma că ați respinge opinia dlui Lukashenko și a colegilor săi conform căreia ar trebui să avem o relație fără condiții. În timpul vizitei la Minsk am întâlnit, evident, liderii opoziției democratice și am vorbit, de asemenea, cu presa. Este clar că dl Lukashenko dorește într-adevăr relații bune cu noi, dar nu din altruism: ci din cauză că se confruntă cu probleme economice foarte serioase și dorește să rămână la putere. A ordonat poliției să oprească demonstrații pașnice și, după ce a eliberat prizonieri politici, acum îi arestează din nou.

Dnă comisar, în discursul dvs. - la care am asistat - ați vorbit despre contacte între persoane. Ce transmitem noi, de aici din UE, oamenilor din Belarus și studenților din Belarus? Îi sprijinim sau sprijinim dictatura care, cel puțin deocamdată, îi conduce?

Ioan Mircea Pașcu (PSE) - Dle președinte, mă voi referi la relația dintre Parteneriatul estic și Sinergia Mării Negre.

În opinia mea, obstacolul principal constă în a găsi locul potrivit pentru sinergie în peisajul din ce în ce mai complex al inițiativelor UE îndreptate către Est. În consecință, principalele aspecte materiale ale zonei Mării Negre, cum sunt energia și conflictele înghețate, sunt abordate fie: de politica comunitară de vecinătate, care

deține banii; de viitorul Parteneriat estic, conceput pentru a spori încrederea din punctul de vedere al securității a țărilor implicate și pentru a asigura furnizarea de energie către UE după războiul georgian; de relațiile strategice ale UE cu Rusia și Ucraina; fie de negocierile de aderare cu Turcia.

Ce rămâne atunci de realizat pentru Sinergia Mării Negre? Nu prea multe aş spune, în afară de seminarii și studii despre cum pot fi extinse inițiativele europene existente în zonă și despre aspecte nepolitice. Prin urmare, este necesară și îmbunătățirea conținutului cadrului cunoscut drept „sinergie” dacă se dorește păstrarea credibilității sale.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) – (PL) Dle președinte, Parteneriatul estic reprezintă un set complet de propuneri care ar trebui să sprijine vecinii noștri estici pe calea schimbării democratice. Fiecare dintre aceste țări se confruntă cu o alegere. Pot urma fie modelul rus, fie modelul european. Comunitatea Europeană le poate oferi mai mult, cu siguranță. Parteneriatul estic nu reprezintă o încercare a obține control asupra acestei zone sau de a ne extinde sfera de influență. În schimb, reprezintă un acord de pe urma căruia vor beneficia în mod clar ambele părți. Statelor partenere li se oferă o nouă oportunitate și sprijin pentru dezvoltarea lor economică și socială. Comunitatea își va asigura mai multă energie și securitate politică.

Trebuie să vizăm reducerea restricțiilor privind eliberarea vizelor. În cazul în care facilităm intrarea pe teritoriul UE a cetățenilor din Parteneriatul estic, aceștia vor descoperi cât de semnificativă poate fi cooperarea cu UE. Contactul extins între cetățeni, în special între tineri, va contribui, de asemenea, cu siguranță, la apropierea dintre țările partenere și UE. Ar trebui să facem posibil ca tinerii să învețe și să călătorească și ar trebui să promovăm schimburile educaționale și culturale. Tinerii conștienți și educați reprezintă viitorul continentului nostru.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE) – (LT) În timpul vizitei mele în Ucraina am observat că se acordă puțină atenție dezvoltării cadrului juridic în vecinătatea noastră estică. Introducerea acquis-ului comunitar a ajutat Lituania să-și reformeze sistemul economic și juridic și să devină membră a Uniunii Europene. Sper că programul Parteneriatului estic va dedica și mai multă atenție dezvoltării cadrului juridic în țările noastre învecinate. Acest lucru va contribui nu numai la asigurarea stabilității instituționale, ci și va pune în aplicare reformele economice. Pe de altă parte, dezvoltarea cadrului juridic ne permite să încurajăm cooperarea între Uniunea Europeană și vecinii săi estici, datorită faptului că asigură un mediu stabil pentru investiții de capital și pentru aplicarea cunoștințelor dobândite.

Charles Tannock (PPE-DE) - Dle președinte, având în vedere că doi dintre colegii mei nu se află în Cameră, profit de ocazie să spun câteva cuvinte în plus privind acest aspect, care este vital pentru prioritățile externe imediate ale Uniunii Europene în următorii ani.

Doresc să felicit Comisia pentru inițiativa sa privind transformarea securității energetice într-unul din obiectivele principale ale dialogului și ale agendei politice. Politica externă de securitate energetică este vitală. Am fost martorii rupturii recente între Ucraina și Rusia și ai efectelor în cascadă pe care le-a avut asupra consumatorilor chiar în țări mai în depărtate, cum ar fi Bulgaria și Slovacia.

Este important să ne reamintim că unele țări din cele șase în cauză - cum ar fi Belarus, Ucraina și Georgia - sunt țări de tranzit cheie. Există, de asemenea, producători - cum ar fi Azerbaidjanul și câmpurile petroliere și cu gaze naturale caspice. Există potențialul unei legături trans-caspice către Asia Centrală care, după cum știți, dnă comisar, este dragă mie și am susținut întotdeauna o apropiere mai mare de Kazahstan. Este important să păstrăm stabilitatea în regiunea caspică și, de asemenea, să ne diversificăm alimentarea cu gaze naturale, pentru a ne elibera de dependența excesivă în ceea ce privește alimentarea cu gaze naturale din Rusia și, în special, de la Gazprom, care este folosit adesea ca un fel de filială a Ministerului rus de Externe.

Trebuie să afirm, de asemenea, cu un anumit regret, că în timp ce Parteneriatul estic este benefic pentru țările din sudul Caucazului - cu toate că rămâne de văzut, de asemenea, dacă se pot integra mai mult la nivel regional în afară doar de a beneficia de relații bilaterale cu Bruxelles-ul - nu aduce prea multe lucruri noi pentru țări ca Ucraina. Aceste țări au deja acces la negocieri de acorduri de liber schimb, având deja la masa discuțiilor aspectul facilitării eliberării vizelor, precum și participarea în cadrul procedurilor simplificate CFPS (Customs Freight Simplified Procedures- Proceduri simplificate de vămuire a mărfurilor) și SDP (Simplified Declaration Procedure- Procedura simplificată de declarare). Afirm cu regret că nu există nimic nou pentru Ucraina, dar lucrurile sunt foarte bune pentru celelalte țări.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE) - (FR) Dle președinte, dnă comisar, stimați colegi, aş dori să vă reamintesc că nu am reușit să soluționăm conflictele înghețate din aceste regiuni estice, nici nu am reușit să evităm războiul dintre Rusia și Georgia.

De fapt, cred că Parteneriatul estic este binevenit pentru că există nevoia, în primul rând, de a stabiliza aceste regiuni și de a evita căderea în capcana zonelor de influență, pentru că suntem noi, sunt Statele Unite, este Rusia și este Turcia. De asemenea, cred că trebuie să ne întrebăm, în contextul acestui parteneriat, dacă nu există nevoia de a introduce o zonă-tampon neutră, cu alte cuvinte, state care să aibă statut neutru pentru a evita fricțiunile la care suntem martori în prezent, când atât Georgia, cât și Ucraina doresc să devină membre NATO. Cunoaștem foarte bine efectul asupra Rusiei a unei astfel de apartenențe.

Prin intermediul acestui Parteneriat estic vizăm stabilitate și securitate energetică. Trebuie să garantăm această securitate deoarece, după cum a afirmat unul din deputați, energia dinspre Marea Caspică trece prin Caucaz; deci trebuie să avem stabilitate în Caucaz.

Consider, de asemenea, că cetățenii noștri ar trebui să ajungă să cunoască aceste regiuni și cred că, în acest scop, Comisia trebuie să investească în anumite proiecte. Problema a apărut, de fapt, atunci când au aderat noile țări. În consecință, cred că trebuie să introducem proiecte pentru a face cunoscute aceste regiuni și pentru a ne asigura că au o perspectivă europeană.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE) – Dle președinte, „a atrage atenția” reprezintă o ocazie bună pentru polemică. Nu sunt de acord cu colegul meu, dl Severin. Acesta ar admite un *droit de regard* legat de zone de influență pentru Rusia. În cazul în care dorim stabilitate la frontierele noastre estice, avem nevoie de mai multă democrație și mai multă economie de piață. Rusia este mai puțin democratică și are în mai mică măsură economie de piață decât acești vecini, astfel încât nicio politică comună nu ne va aduce mai aproape de acest obiectiv.

Simetria cu Rusia în privința acestei politici nu ne va furniza mai mult progres în regiune. Nu am fost invitați de Rusia când s-a constituit CSI și un amestec al politicii noastre cu cea a Rusiei ar fi total contraproductiv.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. – Dle președinte, aceasta este o dezbatere foarte interesantă și doresc să mulțumesc foarte mult deputaților pentru sprijinul lor important general față de această abordare a Parteneriatului estic.

Permiteți-mi să afirm de la început că acesta se bazează pe valori. Oferă sprijin atât pentru reforma politică, cât și economică. Va necesita resurse - și doresc să mulțumesc dnei Andrikiene pentru sprijinul său clar în această privință - și, așa cum au afirmat mulți dintre dvs., va necesita și voință politică.

Este crucial ca, în afara cooperării între guverne, să existe cooperare cu populația, care este prevăzută în mod clar și există și aspectul parlamentar al lucrurilor. Prin urmare, este foarte important să utilizăm noul Euronest și toate celelalte mijloace pentru a ne inspira cu adevărat ideile. Acesta este primul meu comentariu.

Se pot spune multe despre Parteneriatul estic. Primul lucru pe care trebuie să-l întrebăm este în ce constă valoarea adăugată pe care o aduce politicii noastre obișnuite de vecinătate. Răspunsul este „destul de multă”! Intrăm în detalii mai mari: acordurile de asociere sunt deja foarte largi și cuprinzătoare. În mod normal ar trebui să existe și acorduri de liber schimb, care nu pot fi oferite cu ușurință oricui, deoarece implică multe modificări structurale în țările în cauză. Acest lucru este foarte important.

Este un pas spre o cooperare politică și mobilitate pentru securitate mai intense, pe care mulți dintre dvs. le-ați menționat. Este foarte importantă facilitarea eliberării vizelor, dar alte țări trebuie să facă mai mult în domeniul gestionării frontierelor și al securității documentare, etc. Există deschidere - o ofertă mai cuprinzătoare.

Apoi există componenta multilaterală deoarece, după cum am afirmat întotdeauna, politica de vecinătate, la fel ca și Parteneriatul estic, este, în principiu, o ofertă bilaterală - așa cum a afirmat corect dl Swoboda - dar acesta conține, de asemenea, o componentă multilaterală care permite țărilor să colaboreze, fapt care, ca și în cazul sudului, este întotdeauna mai complicat.

Aceasta este o ofertă prin care încercăm să aducem țările mai aproape de noi. Nu deținem aceleași instrumente ca în cazul țărilor candidate, care pentru a fi acceptate „în club” trebuie să îndeplinească anumite condiții, iar în caz contrar, nu pot fi acceptate. Prin urmare, trebuie să lucrăm cu inițiative, cu stimulări și cu un impuls pozitiv. Acest lucru necesită timp, deoarece există și aspectul schimbării societale, dar este foarte important să fii acolo, să oferi și să fii de acord cu aceasta.

Sunt de acord, de asemenea, cu cei care au afirmat că nu trebuie să privim acest parteneriat ca pe o amenințare la adresa Rusiei. Acest lucru este adevărat și în același timp este vorba de un grup mic de șase parteneri estici,

împreună cu Uniunea Europeană și, pe alocuri, de la caz la caz, ad-hoc, putem asocia, eventual, Rusia sau Turcia.

Cu toate acestea, Sinergia Mării Negre este o inițiativă foarte importantă privind proiectele care se adresează tuturor partenerilor, inclusiv Rusiei și Turciei. Este o politică nouă și trebuie să-i acordăm o șansă. Nu putem pune în aplicare o strategie doar în decursul unui an. Trebuie să avem răbdare în ceea ce privește această politică foarte importantă, pe care trebuie să încercăm să o dezvoltăm în continuu.

Îi comunic dlui Szent-Iványi că îi sprijinim pe partenerii estici în efortul lor de a întruni condițiilor noastre. Acest lucru este crucial. Prin urmare, avem un mecanism prin care li se permite o consolidare mai mare a capacității și a instituțiilor, deoarece putem vedea că uneori instituțiile sunt slabe.

În ceea ce privește Ucraina, lucrăm la cadrul legislativ, dar punerea în aplicare depinde de guvernele fiecărei țări democratice, odată ce Parlamentul a adoptat legislația. Prin urmare, prin Parteneriatele estice, încercăm să-i susținem și să-i impulsivăm, dar depinde, de asemenea, de țările respective să-și îndeplinească sarcinile. Astfel cum a menționat dl Swoboda, este foarte important să fim și critici atunci când este necesar și, într-o țară, trebuie să existe o conducere reală. În prezent nu suntem întotdeauna siguri de acest lucru și dorim ca țara să facă progrese.

Sunt foarte recunoscător dlui Saryusz-Wolski pentru sprijinul său. Este absolut corect să spui că diferențierea este, de asemenea, esențială, deoarece diverse țări sunt foarte diferite: Ucraina este în prima linie, în principiu, apoi sunt Moldova și Georgia și apoi urmează o țară ca Belarus, în care situația este foarte delicată.

Mă pregătesc pentru o vizită în Belarus, unde trebuie să realizăm un echilibru delicat, deoarece dorim să oferim ceva – în special populației. Chiar de la început, Comisia a sprijinit studenții de la Vilnius și aș dori să văd mai mult sprijin din partea diferitelor state membre, deoarece cei care își exprimă întotdeauna opiniile referitor la acest aspect ar trebui să și acționeze. Am fost întotdeauna în favoarea acestui lucru.

Cu toate acestea, afirmăm că dorim ca dl Lukashenko să continue reformele. Este important să comunicăm astfel încât să transmitem clar acest mesaj. Luni va avea loc o reuniune a CAGRE în cadrul căreia se vor ridica cu siguranță probleme referitoare la ce vom face cu Belarusul. Rezultatul va fi cel mai probabil pe aceeași linie ca până acum, deoarece nu suntem încă satisfăcuți, dar, în același timp, am văzut câteva măsuri pozitive.

Răspunzându-i dlui Vigenin, aș spune că acest lucru nu înlocuiește calitatea de membru. Nu poate exista calitatea de membru, deoarece niciuna dintre aceste țări și nici Uniunea Europeană nu sunt destul de mature pentru calitatea de membru a acestora. Prin urmare, trebuie să concepem. Aceasta este o politică concepută pentru a putea oferi cât de mult posibil, în cazul în care țările sunt de acord să accepte. Dificultatea constă în faptul că este mult mai ușor, după cum am spus deja, să dai ceva dacă stabilești condiții sau dacă spui: „ei bine, încearcă să faci asta, încearcă să faci cealaltă, și noi îți vom oferi oportunități”. În acest caz nu există un obiectiv imediat de a avea un rezultat specific, dar rezultatul general este o mai bună stabilitate, mai multă securitate și mai multe oportunități.

În ceea ce privește problemele referitoare la securitate, îi voi spune dnei Isler Béguin că este absolut adevărat faptul că trebuie să lucrăm pentru consolidarea securității, dar multe alte probleme se adaugă la ansamblu. În ceea ce privește Azerbaidjanul, lucrăm cu perseverență asupra chestiunii Nagorno-Karabakh, precum și în ceea ce privește Moldova, Transnistria și Georgia și rămânem foarte consecvenți în legătură cu aceste probleme. Acesta este principalul aspect. Nu vom recunoaște independența Abhaziei sau a Ossetiei de Sud, dar, în același timp, trebuie să conlucrăm și să colaborăm cu Rusia. În legătură cu acest aspect, sunt de acord cu dl Swoboda că trebuie să fim realiști, dar trebuie, de asemenea, să ne facem cunoscută clar poziția noastră fermă.

Acestea sunt problemele majore în legătură cu care ați făcut cu toții observații foarte valoroase. Într-un cadru multilateral este de preferat implicarea societății civile, în toate formele sale diferite, ceea ce constituie, de asemenea, o oportunitate majoră pentru ei și pentru noi de a acționa pentru securitatea energetică. În prezent securitatea energetică reprezintă una dintre cele mai importante aspecte în cadrul căreia avem o situație din care avem toți de câștigat: suntem foarte interesați, asemenea lor. Trebuie să stabilim o legătură între aceste două aspecte.

Președinte - Acest punct a fost închis.

*

* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE) – (PT) Aș dori să întreb Biroul dacă vom discuta o propunere de recomandare a Parlamentului European adresată Consiliului, dat fiind faptul că reprezentantul acestuia nu se află aici. Se știe dacă acesta va ajunge sau nu la această dezbateră?

Președinte. – Dle Ribeiro, nu avem vești din partea Consiliului. Sperăm că sunt bine, dar nu, nu avem nicio veste.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Urszula Gacek (PPE-DE), în scris – Pe timp de criză economică, se poate adresa întrebarea: ar trebui Europa să se concentreze asupra ei înșiși în loc să își ajute partenerii săi estici?

Europa ar trebui să continue ferm să-i sprijine.

În primul rând, instabilitatea economică din vecinătatea estică, în special din Ucraina, care se confruntă cu probleme majore, prezintă o amenințare la adresa securității din Europa. În mod contrar, o economie stabilizată în Ucraina, integrată din ce în ce mai mult în UE, reprezintă o piață potențială uriașă pentru statele membre ale UE.

În al doilea rând, includerea vecinilor noștri estici în familia europeană, chiar dacă perspectiva unei apartenențe efective ca membru al UE probabil că nu este încă o opțiune realistă în viitorul apropiat, este un proiect pe termen lung. Sperăm că vom fi rezolvat criza prezentă în anul următor sau în următoarele 18 luni. Parteneriatul estic este un proiect pentru mai mulți ani.

În al treilea rând, chiar dacă conducătorii unora dintre vecinii noștri estici, precum președintele belarus, și, într-o mai mică măsură, conducătorii certăreți din Ucraina, ne-ar putea descuraja să consolidăm aceste legături, trebuie să ne amintim că vecinii noștri estici reprezintă mai mult decât doar liderii lor actuali și că, din perspectiva problemelor lor politice interne, au nevoie de sprijinul, exemplul și încurajarea noastră.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), în scris – (PL) Ar trebui să fim încântați de faptul că Uniunea Europeană deschide calea către noi oportunități în ceea ce privește relațiile cu vecinii săi estici. În decembrie 2008, Comisia Europeană a adoptat o propunere, depusă de Polonia și Suedia, de consolidare a cooperării Uniunii Europene cu șase dintre vecinii săi estici. Această mișcare aduce speranță. Sper că acest proiect nu va rămâne doar în fază de concepere și că va pus în aplicare în contextul relațiilor noastre cu Ucraina, Moldova, Georgia, Armenia, Azerbaidjan și Belarus. Parteneriatul estic oferă o adevărată creștere la nivelul cooperării politice, incluzând noi tipuri de acorduri de asociere, ținând integrarea în cadrul economiei UE, facilitarea deplasării în întreaga UE pentru cetățenii țărilor vizate de acest parteneriat (cu condiția îndeplinirii cerințelor de securitate), acorduri menite să îmbunătățească securitatea energetică, care sunt în beneficiul tuturor celor implicați, precum și asistență financiară sporită.

Ar trebui să fim conștienți cu toții de faptul că Parteneriatul estic necesită atât angajamentul Uniunii Europene, cât și al țărilor partenere. Acest efort poate aduce beneficii politice și economice tangibile. Va contribui la creșterea nivelului de încredere între parteneri și, drept rezultat, a stabilității și securității tuturor. Am putea avea așteptări destul de mari în ceea ce privește cadrul principal propus al parteneriatului, în special referitor la crearea a patru platforme politice, democrație, bună guvernare și stabilitate, integrare economică și convergența cu politicile UE, precum și securitatea energetică și contactul interpersonal. Desigur, există multe îndoieli, precum cea privind intențiile reale ale guvernului belarus și aspectul relațiilor cu Rusia.

5. Parteneriatul strategic UE-Brazilia - Parteneriatul strategic UE-Mexic (dezbateră)

Președinte. - Următorul punct îl reprezintă dezbateră comună privind următoarele rapoarte:

- Raportul A6-0062/2009 al dnei Koppa, din partea Comisiei pentru afaceri externe, conținând o propunere de recomandare a Parlamentului European adresată Consiliului privind parteneriatul strategic Uniunea Europeană-Brazilia (2008/2288 (INI)), și

- Raportul A6-0028/2009 al dlui Salafranca Sánchez-Neyra, în numele Comisiei pentru afaceri externe, conținând o propunere de recomandare a Parlamentului European adresată Consiliului privind parteneriatul strategic UE-Mexic (2008/2289(INI)).

José Ignacio Salafrañca Sánchez-Neyra, *raportor – (ES)* Dle președinte, America Latină este un continent cu o populație de peste 600 de milioane de locuitori, contribuie cu mai mult de 10% la produsul intern brut mondial, deține 40% dintre speciile de plante de pe pământ și, în același timp, are o populație tânără, dinamică și extraordinar de activă.

În ciuda creșterii economice din ultimii ani, aceasta nu este totuși perioada cea mai bună pentru America Latină în ceea ce privește integrarea sa. Aceasta este declarația președintelui Óscar Arias de la investirea sa și mi-a fost reamintită săptămâna trecută în cadrul unui seminar organizat la São Paulo cu Alejandro Toledo, fostul președinte al Peruului, și Fernando Enrique Cardoso, fostul președinte al Braziliei.

Au existat tensiuni între Argentina și Uruguay; proiectul ALCA a eșuat; Venezuela a părăsit Comunitatea Andină; au existat probleme între Brazilia și Bolivia privind naționalizarea resurselor energetice și între Argentina și Bolivia, din același motiv; au existat dispute între Ecuador și Columbia, între Columbia și Venezuela, între Mexic și Venezuela, și așa mai departe.

Această inițiativă a Comisiei Europene, susținută de Parlament și de Consiliu, de a stabili acest parteneriat strategic trimite, prin urmare, un mesaj clar, bine definit conform căruia America Latină rămâne pe lista acțiunilor prioritare pentru Uniunea Europeană, nu doar datorită dedicării personale a dnei comisar Ferrero-Waldner.

În cazul Mexicului, acest parteneriat strategic urmărește în special să sublinieze importanța țării în America Latină și pe scena mondială și, în plus, este un pas esențial, cheie, în consolidarea relațiilor noastre existente cu Mexicul și în extinderea coordonării în legătură cu unele subiecte de importanță mondială.

Acest pas nou reprezintă o oportunitate de a intensifica în continuare dialogul politic și de a coordona pozițiile ambelor părți la nivel mondial și, de asemenea, în cadrul numeroaselor forumuri multilaterale și organisme internaționale. Mecanismele de consultare vor facilita adoptarea pozițiilor comune privind aspecte concrete de interes global, cum sunt securitatea, mediul sau chestiunile socio-economice.

Pentru Uniunea Europeană este, de asemenea, o oportunitate excelentă de a dezvolta relații privilegiate cu o țară care are un rol principal în forumurile din America Latină, cum ar fi Grupul Rio, în cadrul căruia deține președinția până în 2010. Mexic participă, de asemenea, la G20, G8+5, Organizația Mondială a Comerțului, Fondul Monetar Internațional și OCDE, în cadrul căreia este singurul membru din America Latină.

Prin urmare, căutarea de soluții comune pentru criza economică și financiară mondială, elaborarea de strategii ambițioase pentru succesul Conferinței Națiunilor Unite privind schimbările climatice care urmează să aibă loc la Copenhaga, dezvoltarea unui dialog structurat privind emigrarea sau colaborarea pentru atingerea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului sunt câteva dintre lucrurile care pot fi realizate în cadrul reuniunilor la nivel înalt dintre Uniunea Europeană și Mexic, în cazul în care se stabilește parteneriatul strategic pe care îl propunem.

În rezoluția pe care o vom adopta în această dimineață, Parlamentul va reitera, de asemenea, sprijinul său pentru președintele Calderón în combaterea traficului de droguri și a crimei organizate. În plus, și în spiritul respectului reciproc, al dialogului și responsabilității împărțite, cred că ar trebui să acceptăm provocări comune, cum ar fi protejarea grupurilor vulnerabile din societate, cum sunt femeile sau reprezentanții mijloacelor de comunicare în masă.

Dnă comisar, anul acesta sărbătorim ce-a de-a 25-a aniversare a dezbaterilor politice ținute în San José, în cadrul cărora, datorită mobilizării majore a talentului politic în America Centrală și monitorizării de către Uniunea Europeană, s-a instaurat pacea în America Centrală istmică, răscolită de conflicte.

În opinia mea, Uniunea Europeană a îndeplinit o activitate onorabilă în America Centrală dar și în alte părți ale lumii, sprijinind pacea, înțelegerea, acordul și reconcilierea. Cum aceste valori sunt consolidate în prezent, deși nu fără dificultate și nici în aceeași măsură peste tot, este clar momentul pentru dezvoltare. Cu toate acestea, pe baza experienței europene, acest lucru va fi mai dificil dacă nu există integrare.

Cred că oferim un impuls substanțial prin intermediul acestui parteneriat strategic cu Mexic și, mai presus de toate, trimitem un mesaj clar, bine definit despre angajamentul Europei față de America Latină.

Maria Eleni Koppa, *raportoare – (EL)* Dle președinte, sunt încântată că dezbaterem și că vom vota astăzi raportul privind îmbunătățirea relațiilor noastre cu Brazilia. Crearea unei relații strategice între Uniunea Europeană și Brazilia va aduce beneficii reciproce, mai întâi datorită schimbării poziției Braziliei la nivel global pentru

a deveni o forță conducătoare în dezvoltarea mondială și, în al doilea rând, deoarece Brazilia joacă un rol vital de depășire a diferențele privind aspecte de interes global.

În ultimii ani, Uniunea Europeană a menținut un spectru foarte larg de relații cu Brazilia și, prin urmare, avem nevoie de un cadru de coeziune coordonat pentru relațiile de ambele părți. Relațiile mai puternice se vor baza pe legături istorice, culturale și economice și pe valori comune pentru democrație, statul de drept, drepturile omului, preocupare pentru schimbările climatice și dezvoltare durabilă, dezarmare, energie și neproliferarea armelor nucleare. Parteneriatul strategic trebuie să aibă o sferă de aplicare substanțială și o natură graduală.

Brazilia este, de asemenea, o țară de o importanță decisivă pentru Mercosur. Prin urmare, trebuie să se angajeze, în cadrul parteneriatului, să consolideze relațiile dintre Uniunea Europeană și Mercosur și să abordeze problemele de interes comun. În acest cadru, relațiile strategice vor reprezenta un mijloc de aprofundare a relațiilor interregionale, economice și comerciale.

Datorită rolului său consolidat în domeniu și implicării sale active în ONU, Brazilia poate juca, cred eu, un rol esențial în prevenirea și rezolvarea conflictelor regionale din America Latină, prin urmare, contribuind la consolidarea păcii din zonă.

Din perspectiva crizei economice globale, Uniunea Europeană și Brazilia trebuie să coopereze la nivelul Organizației Mondiale a Comerțului în vederea încheierii reușite a negocierilor privind Agenda de dezvoltare de la Doha. Brazilia se află în situația de a realiza mai multe pentru abordarea noilor provocări ale economiei globale, dat fiind faptul că chestiunile de reglementare joacă un rol important pentru protejarea legislației în domeniul concurenței și în domeniul dezvoltării durabile.

În ceea ce privește reforma sistemului financiar, calitatea sa de membru al forumurilor internaționale ar putea contribui la revizuirea rolului instituțiilor internaționale în supravegherea și reglementarea piețelor financiare.

Ca și alte puteri în curs de dezvoltare, Brazilia devine din ce în ce mai activă în cadrul eforturilor internaționale de a face față sărăciei globale și inechității, prin intermediul programelor de cooperare care au ca obiectiv pe termen lung dezvoltarea durabilă.

În ceea ce privește protecția mediului, Brazilia este țara cu cele mai mari zone de păduri tropicale vitale. Uniunea Europeană și Brazilia trebuie să coopereze proactiv la nivel internațional pentru a le proteja și a aborda schimbările climatice și pierderea biodiversității. Trebuie luate măsuri pe plan politic pentru a pune în aplicare Convenția ONU privind diversitatea biologică. De asemenea, trebuie să se acționeze pentru a proteja și gestiona resursele de apă.

Aș spune că în acest moment Brazilia este prima țară care va dezvolta o producție importantă de biocombustibili, atingând, prin urmare, rezultate tangibile în reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. În consecință, schimbul de experiență și cooperarea din acest sector se pot dovedi foarte folositoare Uniunii Europene și, pe de altă parte, energia regenerabilă și măsurile de economisire a energiei vor fi foarte folositoare Braziliei.

Migrarea reprezintă un aspect de bază pe agenda politică europeană. În consecință, parteneriatul strategic ar trebui, din perspectiva Declarației de la Lima, să promoveze un dialog pe scară largă privind migrarea, care să acopere migrarea legală și ilegală și protecția drepturilor omului.

În cele din urmă, Parlamentul European salută lansarea negocierilor pentru un acord privind vizele între cele două părți, acord care va facilita libera circulație a persoanelor.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Benita Ferrero-Waldner, *membură a Comisiei* –(FR) Onorabili membri, prieteni, permiteți-mi mai înainte de toate să le mulțumesc în special raporturilor, dnei Koppa și dlui Salafraanca Sánchez-Neyra, pentru rapoartele lor excelente privind parteneriatul strategic dintre Uniunea Europeană și Brazilia, și respectiv Uniunea Europeană și Mexic.

De asemenea, trebuie să spun că sunt mândră, în calitate de comisar, de faptul că am prezentat multe propuneri și multe comunicări privind America Latină, în general, și Brazilia și Mexic, în particular, pentru că mi se pare că a fost momentul potrivit pentru a face acest lucru.

În ultimii ani, Brazilia și Mexic s-au dovedit a fi actori de primă linie, atât pe plan mondial, cât și regional. Având în vedere acest lucru, Uniunea Europeană a recunoscut necesitatea de a considera aceste țări drept parteneri strategici, în special datorită ponderii lor economice în America Latină și, de asemenea, datorită rolului lor de lideri regionali și, de multe ori, datorită importanței lor în aspecte de securitate regională.

Bazele relațiilor noastre sunt extrem de solide. Nu numai că avem, după cum știm cu toții, legături strânse istorice și culturale, ci împărtășim în același timp interese și valori comune, iar legăturile noastre economice sunt din ce în ce mai solide.

Uniunea Europeană este, de fapt, partenerul comercial cel mai important pentru Brazilia, care, la rândul său, este principalul beneficiar al investițiilor Uniunii Europene în America Latină. Brazilia, de fapt, a atras aproximativ 87 de miliarde EUR, cu alte cuvinte, mai mult decât capitalul investit de Uniunea Europeană în celelalte trei țări BRIC, și anume Rusia, India și China. De asemenea, este adevărat că Brazilia este foarte importantă pentru cooperarea în cadrul OMC. În calitate de partener, poate fi uneori dificil, dar firesc, are propriul său punct de vedere.

De la implementarea acordului dintre Uniunea Europeană și Mexic, care a fost un acord de pionierat între o țară din America Latină și Uniunea Europeană, investiția medie anuală europeană s-a triplat și Uniunea este astăzi al doilea partener comercial important al Mexicului. Desigur, Mexicul este, de asemenea, un partener care împărtășește aceleași valori și interese. De aceea am conceput acest parteneriat strategic ca un instrument puternic care, sperăm noi, va aduce beneficii concrete nu numai cetățenilor noștri, dar și celor din alte țări și regiuni din lume.

Aș dori să subliniez că Uniunea Europeană, Brazilia și Mexicul continuă să coopereze pentru a face față crizei financiare și pentru a pregăti terenul, după cum ați spus, dnă Koppa, pentru a asigura succesul reuniunii la nivel înalt a G20 care se desfășoară la Londra în luna aprilie.

Vor continua, de asemenea, să lucreze împreună la provocări comune, cum ar fi schimbările climatice - cea mai mare problemă pentru noi - lupta împotriva drogurilor, în legătură cu care ne-am bazat foarte mult pe sprijinul președintelui Calderón, care are o problemă majoră de rezolvat, și problema sensibilă și dificilă a migrației.

Am observat eforturile actuale ale guvernului mexican de a lupta împotriva comerțului ilegal de droguri, chiar dacă, din păcate, guvernul trebuie să se confrunte cu un nivel de violență fără precedent. Din acest motiv, trebuie categoric să ajutăm Mexicul.

Onorabili membri, ce înseamnă parteneriatul strategic pentru noi? Eu cred că acesta ne va permite să ne pregătim mai bine pentru viitor prin abordarea unei serii de probleme bilaterale și mondiale de interes comun, într-un cadru mai structurat, mai coerent și mai bine coordonat.

Mă bucur să observ că, prin relațiile aprofundate cu aceste două țări, am pus accentul, în mod corect, pe mai multe priorități identificate în raportul Parlamentului European, cum ar fi o coordonare la nivel multilateral, însemnând și Națiunile Unite, democrația, drepturile omului și alte probleme globale, pe care tocmai le-am menționat.

În special cu Brazilia, am început să lucrăm la problema energiilor regenerabile, cum ar fi biocombustibilul, în care Brazilia are o experiență reală, problemă pe care ne-a adresat-o însuși președintele Lula, în timpul președinției portugheze.

Privind monitorizarea și punerea în aplicare a acestui parteneriat, dle președinte, principala noastră provocare pentru 2009, referitoare în primul rând la Brazilia, este de a face o realitate din angajamentele comune asumate în cadrul planurilor de acțiune.

Am dori să finalizăm negocierile cu privire la două aspecte majore. În primul rând, acordul cu privire la eliminarea vizelor de scurtă ședere și acordarea statutului de economie de piață pentru Bulgaria și România. De asemenea, planificăm pentru 2009 să începem dezbateri noi privind educația, cultura și afacerile economice și financiare, precum și să continuăm dezbaterile curente și, de asemenea, vom continua să lucrăm cu Brazilia la toate celelalte probleme globale.

În ceea ce privește Mexicul, sper ca parteneriatul strategic hotărât de Consiliu să fie anunțat cât de curând la reuniunea la nivel înalt dintre Uniunea Europeană și Mexic. Între timp, Comisia și statele membre s-au angajat să lucreze cu guvernul mexican la un document operațional care precizează acțiunile practice care vor optimiza parteneriatul strategic.

În încheiere, permiteți-mi să menționez și rolul Parlamentului European. Am fost întotdeauna în favoarea oricărei contribuții pe care Parlamentul ar putea-o aduce în legătură cu lansarea acestui parteneriat strategic și am primit cu entuziasm aceste recomandări astăzi. În acest context, doresc să spun că apreciez faptul că relațiile parlamentare par a fi extrem de promițătoare, având în vedere faptul că 96 de membri ai grupului parlamentar însărcinat cu probleme legate de UE, din Parlamentul Braziliei, sunt prezenți aici.

Cred că împărtășim același interes, și, în privința Comisiei parlamentare mixte UE-Mexic, putem observa să aceasta lucrează, iar următoarea sa ședință va avea loc la sfârșitul lunii martie.

Pe scurt, dle președinte, cred că suntem implicați activ în punerea în practică a numeroaselor angajamente pe care le-am făcut în cadrul parteneriatului și sperăm astfel să lucrăm pentru consolidarea securității în întreaga lume.

Juan Fraile Cantón, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru dezvoltare - (ES)* Domnule președinte, iau cuvântul, în primul rând pentru a felicita Comisia cu privire la inițiativa sa, care implică recunoașterea Braziliei ca o putere regională și își îmbunătățește relațiile sale cu Uniunea Europeană la nivel strategic. Aceste relații s-au bazat până în prezent pe Acordul-cadru de cooperare din 1992 și Acordul-cadru UE-Mercosur din 1995.

Cu toate acestea, în ultimii ani, rolul Braziliei în afacerile mondiale s-a schimbat în bine și țara s-a dovedit a fi un partener cheie pentru Europa. Acest scenariu nou ne conduce spre intensificarea și diversificarea relațiilor noastre.

În primul rând, parteneriatul strategic UE-Brazilia trebuie să ajute ca țara să își exercite rolul regional și mondial de conducere.

În al doilea rând, în legătură cu Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, cu toate că programe cum ar fi „*Bolsa Familia*” („fondul familial”) au reușit să îmbunătățească dezvoltarea umană și să reducă sărăcia extremă la practic jumătate, nu poate fi ignorat faptul că diferențele de venituri sunt încă foarte mari, că există concentrații considerabile de sărăcie și faptul că există, de asemenea, diferențe regionale substanțiale între nordul și sudul țării.

În acest sens, ar fi binevenit un schimb de experiențe politice care ne-ar putea conduce la propunerea unor soluții inovatoare în lupta împotriva sărăciei, inegalității și excluderii sociale, în reducerea dezechilibrelor, exprimate în protecția socială și munca decentă pentru toți.

Împărtășim preocupări fundamentale în domeniul protecției mediului și, pe această bază, trebuie să începem un dialog cu privire la aspecte, cum ar fi schimbările climatice, gestionarea apei, biodiversitatea și defrișările, precum și cu privire la rolul pe care populațiile bășinașe ar trebui să îl joace în toate aceste probleme.

În domeniul cooperării privind energia, dialogul inițiat în 2007 ne-a permis să progresăm pentru ca acum să consolidăm subiecte ca biocombustibilii durabili, energia regenerabilă, eficiența energetică și tehnologia energetică cu emisii scăzute de CO₂.

De asemenea, parteneriatul strategic cu Brazilia aduce cu sine un angajament pentru o mai mare integrare regională în vederea consolidării cooperării noastre cu Mercosur.

Erika Mann, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru comerț internațional - (DE)* Domnule președinte, dna comisar, mă bucur că avem această dezbatere. Desigur, avem relații intense cu ambele țări, dar aș vrea să vorbesc, în special despre Mexic.

În dezbateră noastră din cadrul Comisiei pentru comerț internațional am considerat deosebit de important să discutăm problemele care afectează zona noastră. Este deosebit de important pentru noi că vom consolida acordul de liber schimb, încă o dată. Dacă vă uitați la cifre, puteți observa că, deși comerțul nostru s-a intensificat în ultimii ani, avem încă o cerere considerabilă - și partea europeană - și avem încă restricții considerabile, atunci când este vorba de accesul pe piață. V-aș cere sincer, dnă comisar, din nou, să faceți tot ce puteți pentru a analiza situația încă o dată, împreună cu colegii dumneavoastră competenți și, în cazul în care există probleme, să ridicați cu adevărat aceste restricții.

Nu are niciun sens, pe de o parte, să discutăm despre parteneriatele strategice cu astfel de țări importante din America Latină și apoi, pe de altă parte, să luptăm cu astfel de restricții absurde de piață. Uneori, desigur, au sens, dar, de regulă, sunt inutile. V-aș fi foarte recunoscător dvs. și comisiei, dacă am putea rezolva această problemă.

Al doilea punct pe care îl consider important este faptul că, în contextul relațiilor internaționale la nivel global, trebuie să-i acordăm Mexicului statutul pe care îl merită. Desigur, aceasta se referă, în special, la acordul încă foarte fragil în legătură cu G20. Delegația noastră a scris o scrisoare, pe care v-am trimis-o, de asemenea, în care solicităm ca și Mexicul să stea la masa G20 și acest lucru să fie un aranjament permanent, nu doar o apariție scurtă.

În final, vă invit să participați la reuniunea delegației noastre din 30 și 31 martie. Știu că nu puteți participa personal, dar vă rog să asigurați participarea cuiva din zona dvs. de competență, alături de dl Guadarrama, dl Buganza și dl Green, care conduc delegația Mexicului, astfel încât aceștia să simtă că aprecierea Comisiei în ceea ce privește delegația și vizita ei.

Francisco José Millán Mon, în numele Grupului PPE-DE - (ES) Domnule președinte, relațiile dintre țările din Europa și America Latină se bazează pe legături strânse istorice, culturale și umane. Ca spaniol și, mai mult, ca galician, sunt foarte conștient de aceasta. În plus, împărtășim principii și valori, care sunt, de asemenea, rezultatul moștenirii noastre creștine.

America Latină și Uniunea Europeană sunt, în general, parteneri firești și trebuie să ne intensificăm relațiile. Sunt încântat că există un acord larg în plen cu privire la necesitatea stabilirii de relații strategice de către Uniunea Europeană cu Mexicul și Brazilia. Mi-am spus părerea cu privire la Mexic în luna aprilie a anului trecut, în timpul unei dezbateri aici, în Parlament, privind reuniunea la nivel înalt de la Lima.

Parteneriatul strategic trebuie să fie însoțit de reuniuni anuale, regulate, la nivel înalt. Am organizat aceste reuniuni cu Brazilia începând cu 2007, iar raportul Salafranca le solicită în relația cu Mexicul, având în vedere concluziile oarecum ambigue ale Consiliului din octombrie 2008. Sper ca o astfel de reuniune la nivel înalt să poată avea loc cu Mexic în acest an.

Doamnelor și domnilor, parteneriatul strategic al Uniunii Europene cu Mexic și Brazilia este extrem de benefic, atât la nivelurile bilaterale, cât și la cele globale. La nivel bilateral, există un mare potențial pentru intensificarea relațiilor. În cazul Mexicului, de exemplu, acordul de asociere a dus la o creștere spectaculoasă a comerțului și investițiilor. Combaterea criminalității organizate și a traficului de droguri și cooperarea în domeniul energiei sunt alte domenii în care este necesară cooperarea comună, precum și o mai mare coordonare în forumurile multilaterale.

În cazul Braziliei, intensificarea relațiilor trebuie să ajute la deblocarea acordului UE-Mercosur.

Aș dori să subliniez rezultatele economice pozitive obținute de Mexic și Brazilia pe parcursul acestui deceniu, spre deosebire de perioadele anterioare. Fără acel progres, care s-a datorat politicilor bine concepute, actuala criză mondială gravă ar fi devastat economiile acestor țări. În contrast, guvernele lor pot utiliza acum rezervele pe care le-au constituit pentru a pune în aplicare politicile anticiclice în același mod ca țările dezvoltate și în unele țări în curs de dezvoltare.

Mexicul și Brazilia, de asemenea, joacă un rol tot mai important pe scena mondială. Participă la procesul de la Heiligendamm și, ca puteri economice majore în America Latină, sunt membre ale G20.

În lumea complexă și interconectată de astăzi - închei acum - cu toate provocările și amenințările globale, inclusiv schimbările climatice, cooperarea într-un spirit de responsabilitate comună cu participanți la fel de importanți ca Mexicul și Brazilia este extrem de benefică pentru Uniunea Europeană și, desigur, pentru întreaga comunitate internațională.

Vicente Miguel Garcés Ramón, în numele Grupului PSE - (ES) Domnule președinte, la data de 15 iulie 2008, Comisia Europeană a adoptat o comunicare adresată Consiliului și Parlamentului prin care recomandă stabilirea unui parteneriat strategic între Uniunea Europeană și Mexic.

La rândul său, la data de 13 octombrie 2008, Consiliul European Afaceri Generale și Relații Externe a recunoscut Mexicul ca partener strategic, în așteptarea avizului Parlamentului cu privire la acest aspect.

Aș aminti că, la cea de-a șaptea reuniune a Comisiei parlamentare mixte UE-Mexic care a avut loc la sfârșitul lunii octombrie, anul trecut, am afirmat că un parteneriat strategic între Mexic și Uniunea Europeană ar asigura impulsul necesar pentru a consolida și dezvolta potențialul adevărat al relațiilor noastre bilaterale.

Acesta este un moment bun pentru relațiile dintre cele două părți și rezultatele actualului acord global sunt bune. Punem accent pe necesitatea ca puterile noastre executive să consolideze colaborarea în sferele politice,

economice și de cooperare, în special în privința noilor provocări de tot felul apărute ca urmare a crizei economice și financiare care este cauza dezordinii pe continentele noastre.

Mexicul este o țară mare, cu care avem valori și obiective în comun, cum ar fi dezvoltarea unor forme de guvernare democratică, un angajament pentru egalitatea de gen, consolidarea statului de drept, dezvoltarea echitabilă și durabilă, precum și respectarea drepturilor omului. Sprijinim cooperarea mai strânsă în lupta împotriva crimei organizate, a terorismului și traficului de droguri, pe baza principiilor de responsabilitate comună și a deziune strictă la dreptul internațional.

Prin urmare, trebuie să susținem propunerea de recomandare privind parteneriatul strategic UE-Mexic care urmează să fie pusă în discuție în Parlament în această dimineață.

Renate Weber, în numele Grupului ALDE - Doamnă președinte, este deja recunoscut pe scară largă faptul că Brazilia a dobândit un rol din ce în ce mai important pe plan regional și global. Rolul crucial pe care l-a jucat Brazilia în înființarea UNASUR nu face decât să confirme încă o dată reputația țării și merită o recunoaștere clară, așa cum o face efortul Braziliei de a sprijini și de a influența evoluția democratică din unele țări din America Latină.

Sunt de acord cu raportorul în ce privește faptul că Brazilia și Uniunea Europeană împărtășesc aceleași valori în legătură cu democrația, statul de drept și promovarea drepturilor omului și împărtășesc aceleași principii cu privire la economia de piață. Prin urmare, este clar de ce Brazilia este un partener-cheie pentru Uniunea Europeană.

De-a lungul mai multor ani, Brazilia s-a bucurat de o dezvoltare economică care sper că nu va fi prea grav afectată de actuala criză economică devastatoare. Din păcate, cu toate acestea, dezvoltarea economică și acumularea de avere în Brazilia nu a determinat eradicarea sărăciei. Așa cum se constată în raport, Brazilia are încă un număr mare de oameni săraci și aceasta este o realitate tristă legată de concentrarea averilor pe baza motivelor culturale și rasiale. Trebuie subliniat faptul că 65% din cei mai săraci brazilieni fac parte din populația de culoare sau de etnie mixtă, în timp ce 86% din cei mai privilegiați sunt albi. Am apreciat ideea președintelui Lula conform căreia guvernul său nu trebuie să lupte pentru bogăție, ci împotriva sărăciei. Sunt convinsă că sprijinul și asistența UE ar fi benefică, în încercarea de a pune capăt acestei polarizări dintre cei foarte săraci și cei foarte bogați.

Dar, pentru a obține acest lucru, avem nevoie de asistența financiară disponibilă în cadrul instrumentului de cooperare pentru dezvoltarea Braziliei care să fie folosită pentru a sprijini realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, precum și pentru dezvoltarea scopurilor durabile. În același timp, Uniunea Europeană trebuie să continue să se concentreze asupra temei combaterii defrișării. Aceasta este o problemă cheie, pentru că Brazilia are un mediu înconjurător bogat, dar fragil. Avem nevoie nu numai să dezvoltăm parteneriate solide, dar, de asemenea, să ne coordonăm cu alți donatori și să avem proiecte care ar trebui să transforme cuvintele în fapte în ceea ce privește protecția mediului.

Parteneriatul nostru strategic trebuie, de asemenea, să sprijine dezvoltarea unei societăți civile braziliene puternice, încurajând contactele dintre ONG-urile europene și braziliene, forumurile antreprenorilor și oamenilor de afaceri și trebuie să promoveze schimburile la nivel educațional și cultural. Cooperarea în domeniul învățământului superior în cadrul programului Erasmus Mundus sau în cadrul altor scheme biregionale trebuie să fie privită ca o investiție în ceea ce este cel mai prețios capital al unei țări, resursele sale umane.

Roberta Angelilli, în numele Grupului UEN - (IT) Doamnă președinte, doamnelor și domnilor, dialogul și colaborarea politică și comercială cu Brazilia este un obiectiv important pentru Europa; un obiectiv care urmează să fie dezvoltat și consolidat, începând cu lupta împotriva sărăciei, în special în rândul copiilor și care duce la acorduri comerciale puternice menite să construiască comerțul și investiția.

Cu toate acestea, acest partener strategic nu poate evita anumite puncte inamovibile. În primul rând, necesitatea unei mai bune cooperări în lupta împotriva corupției, a criminalității organizate, a criminalității transfrontaliere, a traficului de droguri, a spălării de bani și a terorismului internațional. În doilea rând, necesitatea unei colaborări mai strânse în domeniul juridic, în special cu privire la colaborarea în cadrul procedurilor de extrădare și recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești.

Raül Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE - (ES) Doamnă președinte, cred că este evident că nu putem ignora contextul în care discutăm prezentul acord. În Europa, criza actuală afectează, mai presus de

toate, sectoarele mai orientate spre export, în timp ce în Mexic sunt afectați în special acei actori care suferă consecințele regresului economic.

Un acord de acest fel trebuie să fie benefic pentru ambele părți, dar experiența pe care o avem în acest moment relevă faptul că nu este mereu așa. Pentru Europa este foarte benefic. Cred că este evident și putem observa în mod clar atunci când ne uităm la rezultatele din ultimii opt ani, în care balanța comercială a fost mult în favoarea UE.

S-a înregistrat creștere de 80% a deficitului comercial, ceea ce înseamnă că Mexicul este acum, în mare măsură, dependent de Europa. Cu toate acestea, nu trebuie să uităm că există și alte riscuri. Adevărul este că cea mai mare parte a investițiilor pe care le-a făcut UE vor avea mai târziu consecințe pozitive și pentru Europa. Vreau să spun că multe dintre exporturi sunt făcute în esență pe plan intern, în cadrul societăților.

Nu spun că este neapărat un lucru rău, dar spun că trebuie să fim atenți și să rămânem foarte conștienți de faptul că acest lucru ar putea avea consecințe extrem de negative. Totuși, mai presus de toate, cel mai îngrijorător factor este obsesia de liberalizare afișată de anumite guverne, care este înglobată în anumite atitudini, în acest context. Activitatea bancară, de exemplu, este unul dintre cele mai importante sectoare, precum și cel care s-a dovedit a fi esențial în abordarea crizei, dar, în Mexic, 90% din acest sector se află în prezent pe mâini străine, din care 50% europeni.

Nu cred că aceasta este cea mai bună modalitate de abordare a unui acord de acest tip. Un acord trebuie să corecteze sau cel puțin să nu stimuleze unele dintre riscuri și aceasta este ceea ce ne propunem cu unele dintre amendamentele noastre.

Willy Meyer Pleite, în numele Grupului GUE/NGL - (ES) Domnule președinte, cu privire la parteneriatul cu Brazilia, raportul are, fără îndoială, unele aspecte extrem de pozitive. Apelul la multilateralitate, în special în forumurile internaționale ale Națiunilor Unite; cooperarea în domeniul precum mediul, dezvoltarea durabilă, gestionarea pădurilor și a resurselor de apă și educația; precum și cooperarea cu privire la energia regenerabilă și tehnologie, sunt foarte adecvate și pozitive, în opinia noastră.

În ceea ce privește imigrația, în ciuda directivei rușinoase, cred că în acest caz specific vorbim despre drepturile omului și drepturile migranților, ceea ce cred eu că este foarte adecvat. Un alt punct important este cooperarea în vederea atingerii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, precum și a coeziunii sociale în ceea ce privește poziția importantă de lider luată de Brazilia în politica sa de reducere a sărăciei prin „*Bolsa Familia*” sau „fondul familial”. Un alt aspect important, fără îndoială, al parteneriatului este rolul Braziliei ca unul dintre liderii procesului de integrare regională prin Unasur. Cu alte cuvinte, există o serie întreagă de puncte importante, care sugerează, de asemenea, că societatea civilă trebuie implicată și ea în aceste negocieri.

Pe de altă parte, există aspecte ale raportului care nu ne plac, de aceea ne vom abține. În primul rând, se recomandă stoparea protecționismului economic în Brazilia. Cred că acest text a fost elaborat înainte de criză; după cum văd eu lucrurile, protecționismul este o realitate actuală. Vântul schimbării care bate spre finalizarea sau atenuarea crizei indică, fără dubii, o intervenție publică în economie făcută de către guverne. Cred că piața liberă s-a sfârșit și a lăsat în urmă o criză cu consecințe imprevizibile pentru umanitate.

Un alt punct foarte important care nu ne place este că raportul solicită participarea comună la proiecte de cercetare nucleară, în special la proiectul termonuclear al reactorului ITER. Nu cred că este bine pentru noi, pentru că nu suntem în favoarea energiei nucleare. Prin creșterea eficienței consumului de energie și a energiei regenerabile, cred că ne putem descurca fără o formă de energie care este extrem de dăunătoare pentru omenire. În ciuda punctelor pozitive, ne-a determinat să ne abținem.

Raportul privind Mexicul este o chestiune foarte diferită, din momentul în care parteneriatul cu Brazilia încă urmează să demareze. Mexicul a lucrat în cadrul acordului nostru strategic de asociere din 1997 și, prin urmare, avem deja rezultatele care ne permit să judecăm dacă merge bine - dacă merge așa de bine pe cât am dori noi sau nu.

Ne vom abține și cu privire la acest raport, dintr-o serie de motive. În primul rând, credem că raportul ignoră consecințele negative în termeni economici. Este adevărat că a existat un progres dacă ne uităm la aspectele legate de slaba evoluție a țării în domeniul drepturilor omului, referitor la uciderea femeilor. Amendamentele depuse cred că vor clarifica și îmbunătăți textul, dar este o parte pe care noi nu o considerăm pozitivă și care se referă la Tratatul asupra comerțului liber și consecințele pe care le are pentru micii producători din Mexic. Acesta nu este un moment bun pentru Mexic, dar pentru nicio țară din lume, în condițiile actualei crize. Investițiile străine din Mexic se concentrează, cu siguranță, doar în câteva sectoare și nu ajută la extinderea economiei interne.

Prin urmare, grupul nostru, Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică, se va abține de la votul referitor la acest raport.

Bastiaan Belder, în numele Grupului IND/DEM - (NL) Domnule președinte, în ultimii ani, în cadrul Uniunii s-a înregistrat o tendință din ce în ce mai mare de a încheia parteneriate strategice cu țări terțe. Acest lucru în sine nu mă deranjează prea mult. Poate fi util să dăm mai multă formă relațiilor bilaterale printr-un astfel de parteneriat, dar această structură implică cel puțin două riscuri.

În primul rând, Europa nu poate să declare fiecare țară drept un partener strategic. Acest lucru, din punctul meu de vedere, ar duce la o devalorizare a termenului „strategic”. Susțin, prin urmare, că numai relațiile bilaterale cu partenerii cruciali trebuie să fie incluse în această categorie. În ceea ce mă privește, acest fapt se aplică mai mult Braziliei decât Mexicului, subiectul dezbaterii noastre în această dimineață.

În al doilea rând, am uneori un sentiment vag că aceste parteneriate strategice sunt, în mare măsură, simbolice. Este o șansă de a stabili o altă reuniunea la nivel înalt și apoi lucrurile rămân în mare măsură așa cum au fost. Aceste parteneriate funcționează adeseori numai ca un forum. Problema rezultatelor tangibile rămâne frecvent fără răspuns.

Am același sentiment, într-o oarecare măsură, în legătură cu proiectul de recomandare al Parlamentului adresat Consiliu în ceea ce privește Brazilia, pe care îl vom discuta mâine. Și în acest caz cred că nu se face referire suficientă la problemele specifice. Domnule președinte, aș dori să ilustrez această preocupare, folosind trei elemente din proiectul de recomandare.

În primul rând, recomandarea constată, oarecum eronat, că acest parteneriat nu trebuie să se realizeze pe seama relațiilor Uniunii cu Mercosur. Cum este posibil ca Uniunea Europeană, care se declară întotdeauna ca promotor al cooperării regionale, să permită ca relațiile sale bilaterale cu Brazilia să aibă întâietate față de cooperarea sa regională cu Mercosur? Uniunea face o alegere greșită a priorităților în acest caz.

Pe baza implicării noastre în regiune, Uniunea Europeană trebuie, de fapt, să indice Braziliei importanța unui puternic Mercosur și trebuie să încurajeze țara să investească puternic în acest acord de cooperare. În schimb, Uniunea și Brazilia se vor situa la nivel bilateral și astfel va transmite ideea că importanța Mercosur este secundară, în ceea ce ne privește.

În domeniul comerțului, de asemenea, mi se pare că proiectul de recomandare nu a fost formulat destul de strict. Se face apel la colaborare pentru a încheia fără dificultăți runda Doha. Acesta, desigur, este un scop bun, dar nu ar fi mai bine să se specifice în primul rând punctele cheie ale diferenței dintre Uniunea Europeană și Brazilia?

Subiectul accesului pe piață este de o importanță remarcabilă pentru ambele tabere. Eu cred că runda Doha are mai multe șanse de reușită, în cazul în care această problemă este rezolvată la nivel bilateral. Nu spun că va fi ușor, dar cred că aceasta este o cale mai bună de urmat decât a face declarații interesante din punct de vedere retoric.

De asemenea, am analizat proiectul de recomandare din perspectiva interesului meu geopolitic. Din această perspectivă, mi se pare că recomandarea nu reușește să solicite Braziliei să accepte un rol de lider în regiune. Cu această remarcă îmi voi încheia discursul. Brazilia trebuie să aprecieze evoluțiile politice din regiune și poate face acest lucru în primul rând prin ambiția vecinului său, Venezuela, de a domina continentul.

Aceasta este o situație care nu este nici în interesul continentului, nici al Uniunii Europene. Referendumul controversat venezuelan asupra modificării constituției ilustrează suficient de bine că vor mai rămâne puține valori europene, cum ar fi democrația.

Jean-Claude Martinez (NI) - (FR) Domnule președinte, pentru început este bun un parteneriat strategic, existența unei fabrici Volkswagen în Puebla și a unor Comisii parlamentare mixte cu Chile și cu Mexic, dar sunt 30 de ani, așa cum a spus dl Salafranca Sánchez-Neyra în raportul său, de realism, de cooperare, de stabilire a unui climat, o mică discuție cu privire la agricultură, droguri, femei, apă și așa mai departe.

Trebuie să mergem mai departe. Este nevoie de mai multă ambiție, atât pentru Europa, cât și pentru America Latină. Trebuie să stabilim un obiectiv: de exemplu, 2025. De-a lungul unei generații, în următorii 20 de ani, trebuie să creăm o alianță între civilizațiile din Europa și America Latină și, de ce nu, chiar o integrare!

Pentru a face acest lucru, există cadrul EuroLat, parlamentul care aduce împreună Europa și America Latină. În acest cadru, este nevoie de un manifest, o rezoluție care va fi echivalentă cu ceea ce a însemnat pentru

Europa 8 mai 1950. Să punem în comun popoarele, resursele, inteligența, vârstnicii și tinerii din ambele părți și să creăm, fără întârziere, un spațiu de liberă circulație pentru studenți, cercetători, intelectuali și inteligențe. Ceea ce ar însemna o viză culturală automată. Malinche nu a avut nevoie de nicio viză pentru a-l învăța quechua sau maya pe Cortés. Acesta este primul pas spre crearea unui grup cu un miliard de latino-americieni, un miliard de creștini, în unirea națiunilor.

Sunt perfect conștient de faptul că acest lucru poate părea nerealist pentru realiștii economici, dar dacă nu aveți un vis prea mare, îl veți pierde din vedere, chiar când alergați după el.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE) - Doresc să îmi exprim susținerea pentru raportul domnului Salafranca. Cred că după implementarea acordului global trebuie să trecem la etapa istorică superioară a parteneriatului strategic dintre Uniunea Europeană și Mexic.

Acest parteneriat a devenit necesar având în vedere importanța Mexicului pe scena politică și economică mondială, dar și relațiile sale economice foarte strânse cu Uniunea Europeană. Mexicul are o populație de peste 100 milioane de locuitori, este a zecea putere economică mondială, este membru al Grupului G20.

În contextul unor provocări mondiale precum criza economică și încălzirea globală, cooperarea cu Mexicul își va dovedi utilitatea. Este firesc să dorim ca noul parteneriat să instituționalizeze summit-urile anuale Uniunea Europeană - Mexic, după modelul reuniunilor la nivel înalt care funcționează în relațiile Uniunii Europene cu alți parteneri strategici.

Trebuie să susținem, de asemenea, dimensiunea parlamentară a acestui parteneriat, prin intermediul Comisiei parlamentare mixte Uniunea Europeană - Mexic și al Adunării EUROLAT, care au un rol deosebit de benefic în ultimii ani. În contextul anului european al creativității și inovării, cred că trebuie să acordăm o mai mare atenție cooperării dintre Uniunea Europeană și Mexic în domeniul cercetării, culturii, educației, al mobilităților științifice și studențești.

Mexicanii reprezintă cel mai mare popor vorbitor de limbă spaniolă din lume, împărtășesc valori culturale comune cu europenii, având afinități inclusiv cu patrimoniul cultural românesc, pe fondul moștenirii latine. De pildă, o expoziție organizată în iulie 2005 la Muzeul Țăranului Român din București a dovedit uimitoarea asemănare dintre arta populară mexicană și numeroase creații de artă populară românească. Consider că instituțiile Uniunii Europene ar trebui să valorifice într-o mai mare măsură și cu perseverență potențialul pe care cultura, educația, arta îl au pentru apropierea dintre popoare.

Nu în ultimul rând, consider că parteneriatul strategic ar trebui să contribuie, între altele, la garantarea siguranței cetățenilor europeni care călătoresc în Mexic. Mexicul are un potențial turistic extraordinar și comori culturale istorice magnifice, este o destinație preferată de numeroși europeni și aceștia nu trebuie să fie puși în pericol din cauza infraționalității și corupției care se manifestă în unele regiuni ale țării. Combaterea fenomenului infrațional poate deveni mai eficientă printr-o cooperare trilaterală între Mexic, Uniunea Europeană și SUA

Silvia-Adriana Țicău (PSE) - Consider că acordul de cooperare dintre Uniunea Europeană și Mexic și Uniunea Europeană și Brazilia sunt de foarte mare importanță. Aceste acorduri de cooperare trebuie să se bazeze pe respectul față de valorile democrației, pe supremația legii și pe respectarea drepturilor omului.

Aș dori să subliniez necesitatea de a intensifica eforturile dintre Uniunea Europeană și cele două țări, pentru a promova transferul științific și tehnologic, în vederea consolidării unei cooperări reale pentru combaterea schimbărilor climatice și pentru îmbunătățirea mediului. Programul de sprijin integral pentru întreprinderile mici și mijlocii va contribui în mod fundamental la dezvoltarea economică și socială a acestor țări. Mai ales în această perioadă de criză economică mondială, este important să fie create și păstrate locurile de muncă și să fie continuate eforturile pentru îndeplinirea obiectivelor mileniului.

În calitate de raportor pentru Acordul dintre Comunitatea Europeană și Statele Unite Mexicane privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene, voi sublinia importanța acestui acord. Acesta promovează libera concurență în domeniul serviciilor aeriene. Statele Unite Mexicane pot impune, în mod nediscriminatoriu, după caz, prelevări, impozite, drepturi, taxe sau redevențe pe carburantul furnizat pe teritoriul propriu pentru aeronavele transportatorului aerian desemnat de un stat membru al Comunității Europene care operează pe ruta dintre un punct situat pe teritoriul Statelor Unite și un alt punct situat pe teritoriul altui stat de pe continentul american.

Doresc să menționez că acest lucru este extrem de important, în special în perspectiva implementării sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră. De asemenea, cele două țări, Brazilia și

Mexic, au o importanță deosebită în ceea ce privește încheierea viitorului acord post-Kyoto, ce sperăm să fie încheiat la Copenhaga în luna decembrie. BRK

Monica Frassoni (Verts/ALE) - (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană va vota împotriva raportului privind parteneriatul cu Brazilia și se va abține cu privire la parteneriatul cu Mexic. Nu ne face o mare plăcere să facem acest lucru, dar suntem de părere că acest vot demonstrează clar nemulțumirea noastră în legătură cu practicile pe care le-am denunțat de ceva timp. În ceea ce privește Brazilia, de exemplu, subiectul parteneriatului este rezolvat cu mai multă excludere a Mercosur. Se concentrează asupra ceea ce credem că sunt priorități greșite - dna Ferrero-Waldner a menționat, de exemplu, biocombustibilii, dar în rezoluție există o întreagă serie de considerații despre energia nucleară și CCS și deci carbon. Cu toate acestea, o țară ca Brazilia trebuie să colaboreze cu noi pentru a dezvolta tehnologii regenerabile și economii de energie: aceasta este calea de urmat pentru acea țară.

Apoi, în ceea ce privește Mexicul, dle președinte, am depus unele amendamente - raportorul, în plus, a fost destul de deschis în legătură cu anumite probleme, mai ales cu privire la drepturile omului. Cu toate acestea, un parteneriat strategic și un dialog parlamentar trebuie, în opinia noastră, să se axeze pe problemele politice actuale. Prioritatea agendei politice de astăzi este criza economică gravă cu care se confruntă țara, problema returnării migranților și, desigur, violența și crima organizată. Cred că parteneriatul trebuie să se concentreze mult mai explicit asupra acestui lucru, decât asupra unor chestiuni pe care le considerăm, desigur, mai puțin importante.

Și încă ceva, domnule președinte, cu privire la dialogul interparlamentar, căruia, desigur, îi acordăm cu toții o importanță sporită: eu cred și sper că în cadrul următoarei reuniuni EuroLat se va putea găsi o cale de ieșire din acel cadru oarecum formal și nefolositor care a caracterizat multe din reuniunile noastre și sper sincer că aceasta va avea, de asemenea, un impact asupra dezbaterii naționale în aceste țări.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL) - (PT) Schimbările care au loc în America Latină trebuie să încurajeze Uniunea Europeană să stabilească noi relații de cooperare cu țările din America Latină. Trebuie acordată o atenție mai mare aspectelor sociale și culturale și sprijinului pentru dezvoltarea într-un cadru de respect reciproc pentru diferite niveluri de dezvoltare și opțiuni politice diferite ale oamenilor. Din păcate, aceste aspecte sunt minore în propunerile înaintate de către Uniunea Europeană.

În general vorbind, principalul lor interes este economic, urmărind să protejeze activitatea marilor grupuri economice și financiare europene. Această situație a fost evidențiată de organizațiile sociale, în special în Brazilia, cum am descoperit în timpul ultimei călătorii în Brazilia a Delegației pentru relațiile cu Mercosur. În acest moment când, de exemplu, cea mai mare parte a populației din Mexic suferă din cauza consecințelor grave ale recesiunii economice și când marea majoritate a sectorului bancar mexican este controlat de companii străine, în special bănci europene, este regretabil faptul că Uniunea Europeană folosește încă acordul său cu Mexicul mai mult ca un punct de intrare în relații cu Statele Unite, decât pentru a sprijini dezvoltarea locală. Prin urmare, acesta contribuie la distrugerea întreprinderilor mici și mijlocii din Mexic și a structurii producției sale, în special, structura industrială, din cauza insistenței pe liberul schimb, liberalizarea sectoarelor strategice și comercializarea bunurilor esențiale, cum ar fi apa.

Prin urmare, trebuie să revizuiem radical politicile UE cu privire la acordurile de parteneriat, în așa fel încât să se acorde prioritate cooperării și dezvoltării economice și sociale. În acest fel putem ajuta la crearea de locuri de muncă cu drepturi, la asigurarea progresului social, la promovarea drepturilor populației băștinașe, la apărarea pădurilor și a biodiversității și, de asemenea, la recunoașterea dreptului suveran al țărilor din America Latină în ceea ce privește serviciile publice calitative, controlul sectoarelor strategice din cadrul economiilor lor, precum și respectarea deciziilor instituțiilor alese de cetățenii lor.

Luca Romagnoli (NI) - (IT) Domnule președinte, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, aș argumenta, ca și cu alte ocazii, că o relație consolidată de cooperare cu America Latină este o mișcare strategică pentru Uniunea Europeană, pentru că, la fel ca în cazul raportului Salafranca, stabilirea unei relații mai strânse se explică nu numai prin legături istorice și culturale și valori comune - așa cum raportorul a menționat corect - dar oferă ambelor părți, de asemenea, oportunități de dezvoltare interregională, intraregională și multisectorială.

Deci, în timp ce salut inițiativele propuse pentru intensificarea comerțului și a investițiilor între Uniunea Europeană și Brazilia, mă întreb totuși ce îmbunătățire este posibilă în ceea ce privește colaborarea juridică și în domeniul mediului, recunoașterea drepturilor omului și protecția împotriva crimei organizate, adesea exportate în Uniunea Europeană - aceste domenii sunt la fel de importante. Subiectul migrației și al întreținerii emigranților trebuie, de asemenea, examinat, pentru că nu există nicio îndoială că profiturile obținute prin

muncă clandestină și alte activități ilegale sunt exportate ilegal. În ceea ce privește migrația, aș întreba ce garanții putem primi de la o națiune care protejează criminalii și șarlatanii ca Cesare Battisti și „magicianul” Mário Pacheco do Nascimento. Acest exemplu explică opoziția mea deplină față de deschiderea negocierilor privind un acord de scutire de vize între Uniunea Europeană și Brazilia.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE) - Domnule președinte, cum președinția cehă nu este prezentă în plen, voi vorbi în limba engleză, deoarece cred că mesajul va fi înțeles mai repede.

Atrag atenția asupra alineatului 1 litera (l) din propunerea de recomandare privind parteneriatul cu Brazilia și, de asemenea, asupra comunicării din partea Comisiei din septembrie 2008 privind multilingvismul.

Adevărul este că pentru a stabili și dezvolta un parteneriat strategic cu Brazilia, vorbim în portugheză. Când mergem în Statele Unite ale Americii sau Australia, vorbim în engleză; când mergem în Mexic sau Columbia, vorbim în spaniolă; când mergem în Brazilia sau Angola, vorbim în portugheză; când mergem în Senegal sau Coasta de Fildeș, vorbim în franceză. Aceasta este cheia comunicării; aceasta este cheia afacerilor.

Aceasta atrage atenția asupra ceea ce am numit în urmă cu câțiva ani limbile „lumii europene”: *linguas europeas globais* în portugheză. Vreau să spun că unele limbi europene au capacitatea de a stabili un cadru intim și o legătură foarte strânsă cu diferite părți ale lumii și acestea sunt: engleza, spaniola, portugheza, franceza și, în mai mică măsură și zone diferite, germana și italiana. Comisia a realizat acest lucru și l-a introdus în comunicare, dar, din păcate, au existat neînțelegeri în Consiliu - în principal din partea germanilor, cred - și Consiliul a adoptat o atitudine mult mai permisivă în această chestiune.

Trebuie să clarific că aceasta nu afectează, sub nicio formă, valoarea egală a limbilor oficiale în Uniune. Acest aspect ține de viziunea internă a multilingvismului și noi toți suntem de acord că fiecare cetățean are dreptul de a vorbi, citi și primi răspunsuri la întrebări în propria limbă. Cu toate acestea, se adaugă o altă dimensiune în domeniul vast al valorii externe a multilingvismului. Existența acestor limbi globale europene în lumea actuală globalizată, în economia globalizată de astăzi, în acest sat global, care este cultural, economic, social și politic, este cel mai valoros capital pentru întreaga UE, de care trebuie să ținem cont și de care trebuie să beneficiem pe deplin. De aceea solicit ca aceste limbi să fie introduse corect și gestionate în interiorul serviciilor externe adresate tineretului și, de asemenea, predate în școlile noastre, ca un capital comun, ca a doua, a treia sau a patra limbă străină, pentru că aceste limbi, așa cum au demonstrat-o clar relațiile noastre cu Brazilia, sporesc capacitatea UE de a stabili relații strânse în întreaga lume: de a se amesteca mai mult, de a împărți cu adevărat, de a fi parte din același club. Acestea este apelul meu către Consiliu și o salut și îi mulțumesc raportoarei pentru sprijinul său.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE) - (BG) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să îl felicit pe domnul Salafranca Sánchez-Neyra pentru raportul excelent într-un domeniu atât de important cum este cooperarea globală cu partenerii noștri strategici. Globalizarea nu ne aduce doar beneficii, ci ne face și mai vulnerabili în fața crizelor și amenințărilor globale. De aceea, identificarea partenerilor strategici și consolidarea cooperării la nivel global ne va permite să facem față provocărilor actuale și viitoare. Evidențiem în raport faptul că Europa este al doilea mare partener al Mexicului după Statele Unite. Trebuie subliniat faptul că Europa privește Mexicul ca pe un partener important în furnizarea de materii prime. Securitatea rezervelor de materii prime este unul din factorii cheie care stă la baza dezvoltării durabile a Europei. La rândul său, Europa joacă un rol esențial în protecția mediului și în adoptarea de soluții industriale ecologice.

Parteneriatul strategic cu Mexicul va consolida relațiile bilaterale, cu scopul specific de a obține un comerț mai eficient în ceea ce privește tehnologia și materiile prime și de a oferi un fundament bun pentru cooperarea bilaterală în domeniul protecției mediului. Pentru a atinge aceste obiective, trebuie să dezvoltăm și să îmbunătățim programele aferente sectoarelor pe care se bazează mecanismele și măsurile pentru transferul de știință și tehnologie, pentru că doar măsurile specifice vor face această cooperare reală. În plus, acest transfer de știință și tehnologie este de neconceput fără stabilirea unui schimb educațional și fără crearea unei rețele comune de centre de cercetarea științifică. Solicit, prin urmare, extinderea cooperării bilaterale și în domeniul educației și al inovației. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Reinhard Rack (PPE-DE) - (DE) Domnule președinte, din fericire, America Latină nu mai este considerată de mult timp ca fiind o anexă a Statelor Unite. Astăzi percepem această zonă destul de diferit și există un număr considerabil de domenii cu motiv și interes comun, între Uniunea Europeană și America Latină, în special, ceea ce justifică extinderea parteneriatelor noastre strategice și în această zonă.

Au fost menționate aspectele legate de schimbările climatice, politica energetică, criza financiară, traficul de droguri și altele. În acest sens, avem multe motive și interese comune. Este pozitivă cooperarea pe o bază multilaterală cu această zonă. Este pozitivă încheierea de acorduri bilaterale. Cu toate acestea, este important să stabilim o relație echilibrată între ambii parteneri, în fiecare caz.

De aceea, dacă vom obține călătoria fără viză, trebuie să luăm în considerare cum ne vom ocupa de deportări, acorduri de extrădare și chestiuni similare, pentru a ...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Marcin Libicki (UEN) - (PL) Domnule președinte, aș dori să subliniez faptul că, în această dimineață, am discutat despre parteneriatul dintre Uniunea Europeană și țări precum Brazilia și Mexic. De asemenea, am discutat despre Parteneriatul estic în această dimineață. Aș dori să subliniez cât mai ferm posibil, și mă adresez în special dnei Ferrero-Waldner, că atunci când discutăm politicile străine sau externe ale Uniunii Europene, cum ar fi relațiile cu Brazilia, Mexic sau cu alte țări din Africa de Sud, dezbaterile noastre sunt, într-o anumită măsură, departe de realitate. Pe de altă parte, atunci când discutăm despre relațiile cu estul, avem de-a face cu chestiuni fundamentale, care afectează UE. În mod similar, când discutăm despre parteneriatul cu Turcia, precum și despre perspectivele de integrare în UE ale acestei țări, și acestea sunt chestiuni fundamentale. Când discutăm despre relațiile cu Belarus, Ucraina și Rusia, în legătură cu aprovizionarea cu gaz, sau chestiunea Georgiei, atunci discutăm chestiuni de importanță fundamentală pentru UE, precum și care ar putea arunca Uniunea Europeană într-o criză gravă.

Bogusław Rogalski (UEN) - (PL) Domnule președinte, rolul Braziliei este în creștere cu fiecare an, atât pe plan internațional, cât și regional. Prin urmare, această țară a devenit unul dintre cei mai importanți și semnificativi parteneri ai Uniunii Europene. Legăturile istorice, culturale și economice trebuie să fie baza de acțiune în domeniul de aplicare al parteneriatului strategic dintre UE și Brazilia. Problemele-cheie, asupra cărora trebuie să se concentreze dialogul politic, trebuie să includă promovarea strategiilor comune pentru a răspunde provocărilor globale în domenii cum ar fi securitatea, drepturile omului, criza financiară și, poate cel mai important, combaterea sărăciei.

De asemenea, trebuie să urmărim diversificarea eforturilor noastre pentru a împiedica conflictul regional în America de Sud. Prioritatea noastră trebuie să o reprezinte consolidarea cooperării bilaterale în domeniul comerțului și cooperării pentru a proteja pădurile Braziliei - care sunt, la urma urmelor, plămâni lumii. Un parteneriat strategic trebuie să faciliteze crearea unei platforme permanente pentru dialog între Uniunea Europeană și Brazilia.

Charles Tannock (PPE-DE) - (DE) Domnule președinte, în calitate de membru al EuroLat, salut parteneriatul strategic dintre UE și Brazilia și Mexic, ambele țări cu democrații în dezvoltare rapidă. Cuvântul „BRIC” - pentru Brazilia, Rusia, India și China - apare foarte des în vocabularul specialiștilor în politică externă și Brazilia este într-adevăr un actor mondial nou.

Președintele Lula a demonstrat moderație în guvernare și a reprezentat o forță stabilizatoare împotriva revoltei demagogilor populiști ca Chávez, în Venezuela, și Morales, în Bolivia. Brazilia va fi afectată acum de prăbușirea creditelor și de scăderea prețurilor mărfurilor. Mexicul va fi afectat, de asemenea, de scăderea dramatică a prețului petrolului. Aceste două țări s-au bucurat de stabilitate. De asemenea, apreciez activitatea președintelui Calderón în Mexic, acesta meritând sprijinul nostru în lupta împotriva cartelurilor drogurilor.

Cele două țări, fiind încorporate în NAFTA și respectiv Mercosur, dețin un rol important în regiune și sunt elemente cheie în relațiile noastre cu America Latină.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE) - (IT) Domnule președinte, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, acordați-mi zece secunde. Cu ceva timp în urmă, am participat la o convenție cu privire la pensii, plățile pensiilor și cât timp beneficiază pensionarii de pensiile lor înainte de a merge într-un loc mai bun. În cadrul acestei convenții a fost publicată o listă a statelor în care țările au fost clasificate în funcție de numărul mediu de ani pentru care au fost plătite pensiile. Mexicul a fost considerat un exemplu remarcabil de urmat. De ce? Pentru că pensionarii săi, după primirea pensiilor și beneficierea de acestea, au trăit o medie de șase luni și aceasta a fost un record, ceea ce înseamnă că statul reținut ca cel mai bun ...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Mairead McGuinness (PPE-DE) - (IE) Domnule președinte, susțin pe deplin alineatul (1) litera (e) din acest raport, care se referă la nevoia de a avea un parteneriat care abordează principalele aspecte ale schimbărilor climatice, ale securității energetice și ale combaterii sărăciei și a excluderii.

Sunt îngrijorat în privința acordurilor OMC - sau posibilelor acorduri - din perspectiva fermierilor și producătorilor de alimente din UE. După cum știți, a existat o mare luptă legată de standardele de producție alimentară și Comisia a acceptat în final că nu putea permite pătrunderea cărnii de vită din Brazilia în Uniunea Europeană, până când aceasta nu îndeplinea standardele noastre de producție. Aplaud această decizie și cred că trebuie să facem acest lucru pentru fiecare marfă. Nu putem cere producătorilor noștri să îndeplinească standarde pe care nu le îndeplinesc țările terțe. Noi vom obține cooperarea producătorilor noștri pentru un acord OMC, în cazul în care acest lucru rămâne valabil.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei - (ES) Domnule președinte, încurajez ocazional multilingvismul, așa că voi încerca să vorbesc în spaniolă acum.

Înainte de toate, aș dori să explic domnului Belder de ce am optat pentru un parteneriat strategic. Cred că este foarte important să se realizeze, în primul rând, că chiar țările în cauză sunt foarte interesate în legătură cu acesta. Desigur, este o decizie politică bazată pe anumite criterii. De exemplu, Mexicul stabilește o legătură foarte importantă între nord și sud și este un factor de stabilitate, chiar dacă are probleme în interiorul țării.

În al doilea rând, este în prezent membru al G20 și sper că, desigur, pentru a răspunde doamnei Mann, va continua să fie și în viitor.

În al treilea rând, atât Mexicul, cât și Brazilia dau dovadă de mult angajament în chestiuni globale pe care le putem aborda, de fapt, doar în comun. Acestea includ în special schimbările climatice și criza financiară. De aceea, cred că ideea parteneriatelor strategice este valabilă: nu cu toată lumea, desigur, dar cu țările care exercită o mare influență în lume.

În plus, există multe aspecte minore sau speciale, sectoriale, dintre care aș dori să menționez câteva.

Adevărul este că vorbim cu aceste țări despre multe aspecte dificile, cum ar fi drogurile, corupția, terorismul și crima organizată. Organizăm reuniuni la nivel de înalți funcționari și, de asemenea, la nivel ministerial, de exemplu, în cadrul cărora vedem ce se poate face pentru a ajuta aceste țări și în cadrul cărora facem și schimb de experiență.

Am creat un forum cu Mexicul pe chestiuni de securitate publică, în special în ceea ce privește problema corupției și suntem în curs de analizare a cooperării într-o serie de domenii, cum ar fi perfecționarea poliției, politici cu privire la modul de lucru în închisori și politicile de combatere a traficului de ființe umane, drogurilor, traficului de arme, spălării banilor și criminalității informatice. Cred că este foarte important să se continue aceste dialoguri speciale.

În ceea ce privește întrebarea legată de posibilitatea de a avea mai multe întâlniri, pot spune că vom încerca să avem o reuniune la cel mai înalt nivel în acest an, dar aceasta depinde, de asemenea, de președinție și dacă aceasta include acest subiect pe ordinea de zi. Sper că se va întâmpla în a doua parte a anului. În orice caz, vom avea o întâlnire ministerială la Praga privind problemele legate de Mercosur, Mercosur și parteneriatul strategic cu Mexicul sau Brazilia. Niciuna din chestiuni nu este exclusă, pentru că am încercat să lucrăm din greu în favoarea acordului cu Mercosur, dar știți că nici noi, nici țările care fac parte din Mercosur, în special Brazilia și Argentina, nu sunt încă dispuse să semneze un acord în acest moment, când nu știm în ce fel va evolua Doha. S-a mers mereu în paralel cu Doha.

Desigur, vom avea o altă reuniune ministerială la Praga, în luna mai, și vom încerca din nou și vom depune toate eforturile în sensul unei posibile încheieri, dar cred că în continuare o să ne confruntăm cu această provocare.

Subiectul migrației este, de asemenea, extrem de important și cred că avem un dialog echilibrat, fără conflicte, cu Mexicul, de exemplu, în special cu privire la Directiva returnării. Apreciam foarte mult faptul că Mexicul a răspuns foarte pozitiv și cu înțelegere, într-un domeniu care este foarte complicat, după cum știm cu toții, și în care, de fapt, trebuie să respectăm atât drepturile omului, desigur, dar să luăm în considerare și aspectele sensibile din toate țările noastre. Cred că acest lucru a fost luat în considerare.

De asemenea, aș dori să spun că aceste chestiuni majore sunt mereu în agenda noastră. În luna decembrie a anului trecut, de exemplu, președintele Sarkozy, președintele Lula și președintele Barroso au discutat în special despre problema crizei financiare și despre cum o abordăm împreună, dar au vorbit și despre problema surselor regenerabile de energie, asupra căreia lucrăm deja cu Brazilia pentru a dezvolta biocombustibilii din a doua generație.

De asemenea, vom susține un dialog cu privire la drepturile omului pentru prima dată în 2009, în care vor fi discutate drepturile populațiilor băștinașe, deoarece acesta reprezintă și una din prioritățile Consiliului privind drepturile omului.

Cred că mă voi opri aici, doamnă președintă, pentru că au fost atât de multe puncte și nu le pot aborda pe fiecare dintre ele.

PREZIDEAZĂ: DNA MORGANTINI

Vicepreședintă

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *raportor - (ES)* Doamnă președintă, pentru a încheia această dezbateră mi-ar plăcea pur și simplu să spun că decizia de a acorda Mexicului și Braziliei statutul de parteneri strategici este o decizie corectă și va însemna un salt calitativ în relațiile noastre, ca urmare a importanței politice, economice, strategice și demografice a acestor țări. Le vom vedea jucând în prima divizie a relațiilor cu UE, împreună cu alți parteneri globali, cum ar fi Statele Unite, China și Rusia.

Doamnă președintă, diferența dintre Mexic și Brazilia, în momentul de față, după cum ne-a reamintit dna comisar, este că Mexicul are un acord de asociere care îl leagă de Uniunea Europeană, ceea ce Brazilia nu are.

Nu sunt de acord cu evaluările rezultatelor acestui acord de asociere. Acordul de asociere UE-Mexic are o istorie de succes - după cum a recunoscut dna Mann, care prezidează Comisia parlamentară mixtă. Acest lucru se datorează faptului că Uniunea Europeană încheie aceste acorduri în așa fel încât partenerii noștri, în acest caz, Mexicul sau mexicanii, să reprezinte nu doar o piață, ci un fel anume de a vedea lucrurile, bazat pe principii, valori, democrație reprezentativă, respectarea drepturilor omului, precum și statul de drept.

Prin urmare, cred că trebuie să fim conștienți de faptul că acordul a dus la o intensificare a relațiilor noastre, care trebuie acum să fie susținute prin natura acestui parteneriat strategic biregional.

Dna comisar ne anunța că următoarea întâlnire va fi reuniunea Grupului Rio, care va avea loc în cursul reuniunii de la Praga, sub președinția cehă a Uniunii Europene, în luna mai a acestui an. America Latină și partenerii noștri au nevoie de oportunități din partea noastră, nu de cadouri, iar astfel de oportunități sunt reprezentate astăzi prin acordurile de asociere.

Sunt perfect conștient de limitările subliniate de dna comisar, pentru că încheierea unui acord de asociere, în acest caz cu Mercosur, necesită voință politică de ambele părți. Realizez faptul că runda Doha a OMC și calea asocierii bilaterale se dezvoltă în paralel, iar exemplele oferite de Mexic și Chile demonstrează acest lucru pe deplin.

Prin urmare, dnă comisar, în ceea ce ne privește, trebuie să depunem toate eforturile pentru a consolida această asociere strategică între Uniunea Europeană și America Latină, care va fi stimulată și impulsionată de aceste parteneriate cu Mexic și Brazilia.

Maria Eleni Koppa, *raportoare - (EL)* Doamnă președintă, doresc să mulțumesc dnei comisar Ferrero-Waldner și tuturor colegilor mei pentru observațiile lor cu privire la cele două rapoarte pe care le dezbaterem astăzi. Sunt de acord cu dl Salafranca Sánchez-Neyra că America Latină este extrem de interesată și importantă pentru Uniunea Europeană și trebuie să trimitem mesaje clare despre cooperare prin intermediul acestor rapoarte, în special în aceste vremuri critice. Avem nevoie de un cadru substanțial care poate acoperi toate problemele și oferi răspunsuri clare.

Aș dori să menționez doar câteva lucruri în legătură cu ceea ce a fost declarat. Mai întâi de toate, doresc să subliniez că relația intensificată nu este menită să submineze Mercosur, în niciun caz. Dimpotrivă, considerăm că parteneriatul strategic cu Brazilia, cu cea mai mare și, probabil, cea mai importantă țară din America Latină, ar putea reprezenta un impuls nou pentru Mercosur. De asemenea, trebuie să fim foarte clari cu privire la cadrul financiar în care vor fi stabilite relațiile cu Brazilia.

Aș adăuga că Brazilia a devenit din ce în ce mai activă în cooperarea cu țările vorbitoare de portugheză din Sud și din Africa și poate, prin urmare, coopera activ în acest sector cu Uniunea Europeană.

Trebuie să avem grijă să menținem echilibrul între dezvoltarea biocombustibililor și securitatea alimentară, în special în aceste vremuri critice.

Doamna Weber a ridicat problema inegalității. Cred că guvernul lui Lula a făcut pași importanți în această direcție. Mai sunt încă multe de făcut, dar cred că drumul a fost pregătit.

În cele din urmă, aş dori să menţionez că avem nevoie să analizăm în mod serios posibilitatea de a crea o comisie parlamentară mixtă UE-Brazilia, pentru că aceasta este singura ţară BRIC cu care avem relaţii consolidate, dar care nu au fost instituţionalizate.

Preşedintă. – Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc azi, la ora 12.

*
* *

Ewa Tomaszewska (UEN) – (PL) Doamnă preşedintă, ieri, la o şcoală din Winnenden, în sudul Germaniei, un adolescent cu probleme psihice, Tim Kretschner, a împuşcat 15 persoane, majoritatea copii. O profesoară a fost ucisă în timp ce încerca să apere un elev cu propriul său corp. Aş dori să solicit dnei preşedinte să anunţe un minut de reculegere înainte de votare, în memoria victimelor acestei tragedii.

Preşedintă. - Îmi pare rău, probabil că nu aţi fost prezentă în plen în acel moment, dar acest lucru a fost amintit ieri şi a fost ținut un minut de reculegere, anunţat de preşedintele nostru. Regret că nu aţi fost prezentă şi nu aţi aflat că acest lucru a avut loc deja.

Declaraţie scrisă (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), în scris – Consider că parteneriatul strategic UE - Brazilia este benefic pentru ambele părţi. Din punctul meu de vedere, Uniunea Europeană reprezintă un pol al democraţiei, iar Europa reprezintă leagănul civilizaţiei noastre. Brazilia, în calitate de partener strategic, reprezintă un pol de echilibru şi de stabilitate în America Latină.

Întărirea legăturii UE-Brazilia poate crea un cadru comun, prin intermediul căruia cele două entităţi să se poată dezvolta, contribuind astfel la creşterea cooperării dintre cele două regiuni. Pactul strategic UE-Brazilia poate fi, din punctul meu de vedere, dar şi din punctul de vedere al raportoarei, un instrument prin intermediul căruia să se poată promova democraţia şi drepturile omului. De asemenea, acest parteneriat poate contribui la promovarea unei bune guvernante la nivel mondial precum şi a unei bune colaborări în cadrul ONU.

Sprijin propunerea de recomandare a Parlamentului European adresată Consiliului, referitoare la parteneriatul strategic Uniunea Europeană - Brazilia şi doresc să o felicit pe raportoare.

6. Cea de-a 50-a aniversare a revoltei tibetane şi a dialogului dintre Dalai Lama şi guvernul chinez (dezbateră)

Preşedintă - Următorul punct este reprezentat de întrebarea orală adresată Comisiei cu privire la cea de-a 50-a aniversare a revoltei tibetane şi a dialogului dintre Dalai Lama şi guvernul chinez, de Marco Cappato, Marco Pannella şi Janusz Onyszkiewicz, în numele Grupului Alianţei Liberalilor şi Democraţilor pentru Europa şi de Monica Frassoni şi Eva Lichtenberger, în numele Grupului Verzilor/Aliaţa Liberă Europeană (O-0012/2009 – B6-0012/2009).

Aş dori să fac un scurt comentariu personal: Eu cred cu adevărat că dezbateră noastră poate contribui la libertatea tuturor cetăţenilor tibetani şi nu la dominaţia unuia dintre state sau religii.

Marco Cappato, autor - (IT) Doamnă preşedintă, şi eu sper acelaşi lucru. Din păcate, nu putem spera ca preşedintele în exerciţiu al consiliului să profite de această dezbateră şi discuţie pentru a impulsiona avansarea poziţiei Uniunii Europene. De fapt, preşedinţia cehă, evident, consideră că o politică europeană comună ar fi o barieră în calea marilor politici externe ale statelor noastre naţionale. China este recunoscătoare pentru asta, Rusia, de asemenea, adică ţările represive şi antidemocratice din toată lumea mulţumesc pentru această absenţă a Europei, care este atât de bine ilustrată prin absenţa preşedinţiei în această Cameră.

Aş dori să specific dnei Ferrero-Waldner, deoarece abordăm acest punct împreună, care este aspectul esenţial, din punctul meu de vedere: nu este doar o problemă care ține de lege şi ordine - cu alte cuvinte, dacă avem în vedere câţi călugări au fost arestaţi şi câţi tibetani au fost ucişi recent, ca urmare a represiunii brutale din China, sperând că numărul va fi mai mic decât a fost anul trecut. Ceea ce mi-ar fi plăcut să spun în faţa Consiliului şi o voi spune acum în faţa Comisiei este că trebuie să îşi exprime punctul de vedere cu privire la

chestiunea politică fundamentală, adică cu privire la discuțiile dintre Republica Populară Chineză și reprezentanții lui Dalai Lama, scopul acestor discuții și motivul pentru care au fost suspendate - am putea spune acum că au înregistrat un eșec - cu excepția cazului în care le putem relua.

Există două poziții opuse: pe de o parte, poziția regimului chinez, care declară că Dalai Lama este un conducătorul violent al unor persoane violente și că Dalai Lama și guvernul tibetan în exil doresc independența pentru un stat național tibetan, care este în contradicție cu unitatea teritorială chineză. Aceasta este calea urmată de Beijing. Pe de altă parte, este vorba despre Dalai Lama, guvernul tibetan exilat și reprezentanții lui Dalai Lama, care spun că urmăresc altceva, că mijlocul lor de luptă nu se caracterizează prin violență și că doresc pur și simplu autonomie reală, prin autonomie însemnând să își păstreze cultura, tradiție, limba și religia lor sau culturile și religiile lor. Acesta este mesajul memorandumului pe care l-au prezentat reprezentanții tibetani ai lui Dalai Lama regimului chinez. Acest memorandum a fost publicat și conține cererile lor.

În momentul acesta, Uniunea Europeană este solicitată să aleagă, să se declare de partea cui. Există două poziții conflictuale: una dintre părți minte. UE poate fi hotărâtoare în căutarea adevărului. Ca partid radical, propunem *satyagraha*, căutarea adevărului, ca o inițiativă politică colectivă la nivel global. Uniunea Europeană trebuie să facă uz de instrumentele sale diplomatice - dnă Ferrero-Waldner, vă rugăm să-i transmiteți acest lucru președintelui Barroso - trebuie să ne întâlnim cu Dalai Lama și să-i acordăm onoarea de a vorbi pentru a afla adevărul. Are Beijingul dreptate când afirmă că tibetani sunt teroriști violenți care sunt în favoarea independenței sau are Dalai Lama dreptate când spune că au nevoie de un stat autonom și demn? Europa nu poate sta deoparte și să nu spună nimic în legătură cu acest conflict.

Eva Lichtenberger, *autoare* – (DE) Doamnă președintă, cu 50 de ani în urmă, armata chineză a dat lovitură finală rezistenței tibetane. De atunci, tibetani s-au retras, cu eforturi excesive, dincolo de Himalaya și dincolo de granițe, în alte state. Până în prezent, în fiecare an, câteva mii de persoane - toți fiind refugiați - au făcut acest efort suprem de a traversa 5000 m înălțime. În cazul în care, cum a pretins mereu China, situația tibetanilor ar fi așa de minunată, nu ar fi nici motive pentru a pleca, nici justificarea faptului că, jurnaliștii, persoane din vest și observatorii au fost împiedicați timp de câteva luni de zile să viziteze această țară sau au făcut-o numai sub escortă. Jurnalistele sunt escortate chiar la toaletă de membrele serviciilor de inteligență pentru a se asigura că nu se întâmplă nimic interzis.

Prin urmare, mă întreb: care este sarcina noastră, a Uniunii Europene? Trebuie să reluăm cumva dialogul sino-tibetan. Totuși, acest lucru trebuie să aibă loc pe o bază diferită. Până acum am asistat numai la acuzațiile și reclamațiile Chinei, fără cea mai mică încercare de a înțelege explicația reprezentanților tibetani care afirmă că nu este vorba de a părăsi China și de a deveni un stat independent; ci de a dobândi autonomie.

Dnă comisar, cum abordăm faptul că monitorizarea pe Internet în Tibet este mai strictă decât oriunde în altă parte în China și că tocmai companiile europene au fost cele care au livrat instrumentele necesare pentru a face această monitorizare atât de eficientă? Trebuie să acționăm. Suntem invitați să începem dialogul în țările noastre.

Benita Ferrero-Waldner, *membră a Comisiei* – Doamnă președintă, mă bucur foarte mult că această discuție are loc astăzi, în legătură cu o problemă care a preocupat pe mulți dintre noi pentru o lungă perioadă de timp și, în special, de la evenimentele triste de acum un an, din Tibet. De aceea cred că este foarte bine că avem această discuție deschisă pentru a vedea din nou ce se poate face.

Înainte de a trece la multiplele aspecte tratate în rezoluția mixtă depusă, permiteți-mi să vorbesc pe scurt despre relațiile bilaterale cu China. Politica UE față de China este una de implicare. Parteneriatul nostru strategic este puternic și acest lucru ne permite să abordăm toate aspectele, inclusiv pe cele mai sensibile. Am construit un cadru impresionant de interacțiune la nivel înalt în care abordăm în mod sistematic toate schimbările globale cu care se confruntă cetățenii noștri, fără a neglija problemele cu care este posibil să nu fim de acord. Tibetul este una din acestea. Permiteți-mi să fiu foarte clară - nu avem același punct de vedere cu China în privința Tibetului și încă ne preocupăm cu adevărat și în mod legitim cu privire la situația drepturilor omului în Tibet, după cum ați subliniat amândoi; în ceea ce privește faptul că Tibetul a rămas închis în mare măsură pentru mijloacele internaționale de informare în masă, pentru diplomați și pentru organizațiile umanitare, timp de aproape un an; precum și cu privire la impasul discuțiilor dintre reprezentanții lui Dalai Lama și autoritățile chineze, în ciuda celor trei runde de discuții, de anul trecut.

Aceste aspecte au figurat, de asemenea, ca prioritate pe ordinea de zi pentru mai mulți lideri ai UE în cadrul reuniunilor bilaterale avute cu conducerea chineză anul trecut. Noi am încercat să găsim o înțelegere comună cu China cu privire la acest subiect delicat și am fost foarte clari ori de câte ori am abordat situația din Tibet.

Permiteți-mi să reamintesc poziția UE, care nu lasă loc pentru interpretări greșite. În primul rând, susține suveranitatea și integritatea teritorială a Chinei, inclusiv a Tibetului. În al doilea rând, am sprijinit întotdeauna o reconciliere pașnică prin dialog între autoritățile chineze și reprezentanții lui Dalai Lama. Îmi amintesc că atunci când am mers acolo cu Comisia, președintele Barroso și alți colegi, am avut dialoguri specifice cu mulți dintre interlocutorii mei cu privire la acest aspect. Am susținut mereu că ar trebui să existe un dialog de reconciliere și că dialogul ar trebui să continue.

Acest dialog trebuie să fie constructiv și concret, și, desigur, regretăm așadar că, până în prezent, acest dialog nu a dat rezultate foarte concrete. Am afirmat întotdeauna că dialogurile ar trebui să abordeze problemele fundamentale, cum ar fi conservarea culturii, a religiei și a tradițiilor unice din Tibet, precum și necesitatea de a realiza un sistem de autonomie semnificativă pentru Tibet, în cadrul unei constituții chinezești. Am spus mereu că acest dialog ar trebui să abordeze participarea tuturor tibetanilor la procesul de luare a deciziilor. Prin urmare, am aprecia dacă aceste chestiuni ar fi abordate în viitorul plan național de acțiune privind drepturile omului în China.

Pentru noi, Tibetul este o problemă care ține de drepturile omului și, prin urmare, este abordată invariabil ca atare. De asemenea, am transmis cu consecvență acest mesaj omologilor noștri chinezi și am ascultat foarte atent punctele lor de vedere. Am depus toate eforturile pentru a înțelege poziția într-un spirit de respect reciproc, dar drepturile omului sunt universale și situația din Tibet este, prin urmare, - pe bună dreptate - o preocupare internațională legitimă pentru întreaga comunitate internațională, în special pentru Uniunea Europeană. Acest fapt, desigur, este accentuat de existența unor instrumente de drept internațional în materie de protecție a drepturilor omului de peste o jumătate de secol.

În rezoluția dvs. stipulați viitorul dialogului sino-tibetan. După cum știți cu toții, din ultima rundă de discuții, în urma cererii guvernului chinez, partea tibetană a prezentat un memorandum cu privire la autonomia reală pentru viitorul Tibetului. În opinia mea, documentul conține unele elemente care ar putea oferi o bază pentru viitoarele discuții. Mă gândesc la un paragraf cu privire la cultură, educație și religie.

Sunt încurajată, de asemenea, de faptul că, pentru prima dată într-un document scris, partea Tibetană și-a exprimat angajamentul ferm de a nu căuta separarea sau independența. Cred că acest lucru este important pentru continuarea acestui dialog. De asemenea, mă bucur că Dalai a reafirmat în plen, în luna decembrie, anul trecut, devotamentul său pentru abordarea prin calea de mijloc și pentru dialog, ca singurul mijloc de a obține o soluție durabilă și care poate fi acceptată de ambele părți.

Permiteți-mi să închei prin a vă împărtăși o convingere personală. De-a lungul carierei mele politice și personale, am crezut mereu cu tărie că, prin angajament și dialog, chiar și cele mai dificile aspecte pot fi abordate și, cu speranță, pot fi rezolvate la timpul potrivit. De aceea aș dori să fac apel la China și la reprezentanții lui Dalai Lama să reia acest dialog, cu prima ocazie posibilă, cu un spirit deschis și în scopul găsirii unei soluții durabile în Tibet. Pot garanta, din partea noastră, sprijinul nostru din toată inima în ceea ce privește un astfel de proces. Aceasta este poziția noastră și aceasta este poziția pe care o prezentăm părții chineze.

Charles Tannock, în numele Grupului PPE-DE - Doamnă președintă, motto-ul UE este „unitate în diversitate”. Este un principiu care ne-a ajutat mult.

Din păcate, o astfel de idee nu se potrivește deloc cu dictatura comunistă autoritară din Republica Populară Chineză. Diversitatea este mai degrabă suprimată, decât acceptată. Minoritățile care doresc să se exprime, într-un mod diferit de modul aprobat de curentul principal al partidului sunt marginalizate și persecutate în mod repetat. Această tendință poate fi observată în felul în care sunt tratate numeroase minorități religioase, inclusiv creștinii, musulmanii și practicanții disciplinei Falun Gong, și mai ales în atitudinea Republicii Populare Chineze față de Tibet.

În 1950, forțele comuniste au invadat Tibetul, ceea ce a dus la exilarea lui Dalai Lama în urmă cu 50 de ani. De atunci, Tibetul a fost sub controlul Beijingului. Cultura tibetană tradițională, care a fost izolată timp de sute de ani, a fost slăbită de acțiunile guvernului, care a împiedicat cu orice preț reparația oricărei manifestări a naționalismului tibetan. De fapt, suprimarea sistematică și uneori brutală a culturii tibetane a aprins flacăra identității tibetane și a trezit conștiința lumii cu privire la situația critică a poporului din Tibet.

Conducerea inspiratoare a lui Dalai Lama a făcut ca viitorul Tibetului să rămână foarte mult în atenția dezbaterii publice, în ciuda eforturilor uriașe făcute de Republica Populară Chineză de a-i admonesta pe cei care, asemenea fostului președinte în exercițiu al Consiliului, Nicolas Sarkozy, au îndrăznit să pună la îndoială punctul de vedere al Beijingului.

Noi, în acest Parlament am adoptat întotdeauna o conduită puternică de apărare a drepturilor autonome ale celor din Tibet, ceea ce nu înseamnă, în mod automat, dreptul la autodeterminare sau independență. Procedând astfel, nu căutăm să provocăm China sau să ne opunem ei. Cu toate acestea, admitem faptul că angajamentul nostru pentru anumite valori - drepturile omului, democrația, statul de drept și libertatea conștiinței - nu pot fi separate, fără îndoială, de importantul parteneriat economic strategic pe care îl dezvoltă UE cu China.

Părerile în favoarea Chinei din cealaltă parte a plenului vor avea un cuvânt de spus în această dezbatere, dar de prea mult timp s-a refuzat părerea poporului tibetan și noi trebuie să vorbim în numele lui.

Glyn Ford, în numele Grupului PSE - Doamnă președintă, Grupul Socialist este îngrijorat în legătură cu situația drepturilor omului din China. Cu toate că recunoaștem faptul că situația s-a îmbunătățit semnificativ în ultimii 10 ani, există încă multe cazuri în care drepturile omului nu sunt încă protejate în mod corespunzător sau adecvat. Deși există un grad de libertate de gândire, nu este și cazul libertății de acțiune. Cu siguranță am sublinia eșecul de a permite uniunilor sindicale libere să funcționeze în China. Suntem preocupați de situația critică a celor 100 de milioane de muncitori imigranți care s-au mutat de la țară la oraș și care au cel mai limitat acces la sănătate și educație. Suntem preocupați de situația critică a minoritățile etnice și religioase din întreaga Chină.

Cu toate acestea, Grupul Socialist s-a opus acestei debateri și rezoluții. Motivul a fost proporționalitatea. Este corect să criticăm China pentru raportul privind drepturile omului, așa cum criticăm Statele Unite pentru folosirea pedepsei cu moartea, Guantánamo și predarea extraordinară, dar nu trebuie să facem acest lucru în cadrul fiecărei sesiuni parțiale. Sincer, este din ce în ce mai contraproductiv. La un moment dat, autoritățile chineze au acordat atenție rezoluțiilor noastre, dar nimic mai mult. Cum unii indivizi și grupuri, în căutarea lor disperată de a atrage atenția, continuă să sporească pretențiile, cred că pentru prima dată, statele membre trebuie să abroge politica unei singure Chine și să recunoască guvernul tibetan în exil.

Dalai Lama a fost aici doar în decembrie, vorbind în plen în numele Tibetului. De ce este necesar să se revizuiască problema din nou? Rezoluția nu aduce nimic nou.

Eu, împreună cu Elmar Brok, Philippe Morillon și alți membri ai Parlamentului, am avut posibilitatea de a vizita Lhasa, vara trecută. Am fost primul grup internațional care a călătorit acolo după incidentele din luna martie și am vorbit atât cu autoritățile, precum și cu cei care îi sprijineau pe protestatarii tibetani. Așa cum am scris ulterior, realitatea a fost că protestele pașnice - și sprijinim protestul pașnic - s-au transformat în revolte rasiale, când magazine, locuințe și Han Chineză au fost atacate și arse, înregistrându-se zeci de decese. Școlile au fost incendiate, iar spitalele și moscheile minorității musulmane au fost atacate. Dalai Lama însuși a recunoscut realitatea situației atunci când a amenințat în acel moment că va abdică ca un zeu în viață.

China a făcut multe pentru Tibet, în ceea ce privește furnizarea infrastructurii, cum ar fi noua cale ferată de la Qinghai-Lhasa, precum și niveluri mai ridicate de măsuri sociale decât în alte zone rurale din China. Problema este că începe să provoace indignare în altă parte în China.

(Proteste)

Dar problema este, pentru a-i cita pe Beatles: „Money can't buy you love” (Iubirea nu se cumpără). Tibetanii încă doresc un grad de autonomie culturală și politică dincolo de ce este pregătită să acorde China. Așa cum am afirmat în acel moment, China are nevoie de un dialog cu reprezentanții Tibetului pentru a găsi o soluție care să acorde autonomie, în timp ce protejează drepturilor grupurilor minoritare etnice și religioase din provincie.

Alternativa este ca tinerii tibetani nerăbdători să recurgă la violență și terorism. Ca urmare a articolului pe care l-am scris atunci, mi s-a solicitat să discut problema cu reprezentantul lui Dalai Lama la Londra, ceea ce am făcut în cele din urmă. Sunt de acord cu dna comisar. prin dialog și angajament vom găsi o cale de urmat, nu prin rezoluții zgomotoase, repetitive la infinit, readuse pe tapet, cum este cea pe care o avem astăzi aici.

Hanna Foltyn-Kubicka, în numele Grupului UEN - (PL) Doamnă președintă, de-a lungul ultimelor decenii, țările democratice au cerut, în repetate rânduri, ca drepturile omului să fie respectate în țările nedemocrate. Aceste eforturi au fost eficiente numai atunci când țările și organizațiile internaționale au fost consistente în acțiunile și cererile lor. Din păcate, cazul Tibetului, sau, mai general vorbind, problema drepturilor omului în China, în general, a fost împinsă la limite de multe ori, prioritate având relațiile comerciale. Dacă nu ar fi fost Jocurile Olimpice de la Beijing și poziția decisivă luată de multe organizații sociale și guvernamentale, lumea ar cunoaște încă foarte puțin despre situația din Tibet.

Parlamentul European are rolul de a garanta că țările democratice reacționează ferm și decisiv la acțiunile autorităților chineze, cum ar fi campania anticriminală „Strike Hard”, care a fost pusă în aplicare în urmă cu ceva timp. Cu toate acestea, acest lucru poate fi realizat numai dacă dezaprobăm în mod constant și decisiv toate încălcările drepturilor omului comise de autoritățile comuniste în China.

Merită să amintim că, în rezoluția sa din 6 iulie 2000, Parlamentul European a solicitat statelor membre să recunoască guvernul tibetan în exil în cazul în care, în decurs de trei ani, nu s-a ajuns la niciun acord între autoritățile chineze și administrația lui Dalai Lama. După cum știm, Beijingul încă refuză să se angajeze în discuții cu liderul de necontestat al poporului tibetan. Să nu îl uităm, de asemenea, pe Panchen Lama al 11-lea, cel mai tânăr deținut politic, care a fost deținut în închisoarea chineză timp de 14 de ani. Va împlini 20 de ani anul acesta.

Aș dori, prin urmare, să solicit Parlamentului să fie consecvent în acțiunile sale și să trateze cu seriozitate declarațiile sale. Dacă nu arătăm că suntem serioși în legătură cu afirmațiile noastre, va fi dificil să ne așteptăm ca alții să-și respecte promisiunile și să își îndeplinească obligațiile.

Raül Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE - (ES) Doamnă președintă, am urmărit cazul Tibetului timp de ani de zile. Am vizitat regiunea și am vorbit cu mai multe persoane din interiorul și din afara țării. Consider cererile tibetanilor legitime și logice, într-o anumită măsură. Cred că temerile lor actuale sunt mai mult decât justificate, având în vedere politica guvernului chinez de represiune severă împotriva lor, care durează de mai mult de 50 de ani, în afară de armistițiul scurt și fals, așa spune, din timpul Jocurilor Olimpice.

Am cunoscut puțini oameni mai dispuși să vorbească și să ajungă la un acord ca tibetanii. De aceea, eu nu reușesc să înțeleg această obsesie a guvernului chinez atât de a deforma realitatea, cât și de a bloca în permanență runda de discuții.

Măreția unei țări nu constă în puterea sa militară sau dimensiunea sau prosperitatea sa economică. Ceea ce o face mare este noblețea faptelor sale și generozitatea sa. Uniunea Europeană poate și trebuie să ajute la rezolvarea acestei situații, desigur, prin respectarea suveranităților implicate, dar trebuie să facă acest lucru cu fermitate. Modul prin care poate face acest lucru constă în sprijinirea cererii tibetane de a relua discuțiile dintre chinezi și tibetani și să recunoască faptul că cei care au petrecut ani de zile cedând sau suportând presiunea autorităților chineze, sunt tibetanii.

Acesta nu este un conflict pe picior de egalitate, din punctul de vedere al capacității sau motivelor. Uniunea Europeană trebuie să fie respectuoasă față de ambele părți, dar nu poate rămâne neutră față de opresiune, detențiunile arbitrare, tortură, ucideri sau genocidul religios, lingvistic și cultural.

Memorandumul pentru o autonomie veritabilă pentru poporul tibetan, respins acum de către China ca document de lucru, arată că poporul tibetan a făcut deja un veritabil efort și a renunțat, subliniez, la o enormă parte din aspirațiile sale legitime.

China are acum oportunitatea de a arăta lumii generozitatea și dorința sa de pace și armonie și, mai presus de toate, Uniunea Europeană are posibilitatea de a ajuta-o să acționeze în conformitate cu măreția sa.

Thomas Mann (PPE-DE) - (DE) Doamnă președintă, la 10 martie 1959, poporul tibetan a fost supus unor suferințe de nedescris din partea chinezilor. Șaizeci de mii de persoane și-au pierdut viața și sute de mii au fost arestate, răpite și torturate în lunile care au urmat. În urmă cu un an, violența a izbucnit din nou. Mai mult de 200 de tibetani au murit, unii ca urmare a unor împușcături fatale deliberate și, în prezent - la scurt timp după ce a 50-a aniversare - mănăstirile sunt închise pentru străini, căile de acces sunt controlate de militari și forțe de securitate pregătite să înăbușe demonstrațiile în fașă. Încă nu avem nicio veste despre o posibilă revoltă. Care este răspunsul la această demonstrație a puterii? Liniște în mijloacele de informare în masă. Dalai Lama și-a îndemnat poporul să mențină calea nonviolentei. Apelul său la dialog nu a avut nicio reacție pozitivă la Beijing. Când un reprezentant al lui Dalai Lama a prezentat măsuri specifice pentru autonomie într-un memorandum, acestea au fost respinse de președintele Hu Jintao. El a spus „trebuie să construim un Mare Zid împotriva separatismului”. Această idee, care este pură provocare, a fost plasată ca prioritate de introducerea forțată planificată a unei vacanțe pentru tibetani: 28 martie este Ziua de emancipare a iobagilor tibetani. Aceasta este realitatea crudă.

În urmă cu două zile, Parlamentul European a arborat drapelul. În plen, un număr impresionant dintre deputați au pus drapelul tibetan pe mese și au demonstrat solidaritatea cu suferința tibetanilor. Au existat proteste pașnice în toate părțile UE. Membrii noștri - dl Cappato, dna Lichtenberger, dl Tannock și dl Romeva i Rueda - au dreptate: rezoluția de astăzi vorbește răspicat și clar. Memorandumul trebuie să constituie baza

negocierilor ulterioare. Este un document pentru autonomie reală în cadrul constituției chinezești. Izolarea Tibetului trebuie să ia sfârșit - pentru locuitori, pentru turiști, pentru jurnaliști. Trebuie să găsim o soluție pentru cei 600 de tibetani închiși.

Roberta Angelilli (UEN) - (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, acest Parlament nu poate permite ca recentele strigăte de durere ale lui Dalai Lama să rămână neuzite. Acum doar câteva luni l-am ascultat la Bruxelles; știm că este un om blând, un pacificator, un purtător de cuvânt al culturii tibetane, o cultură a armoniei și fraternității *par excellence*. În numele acestor valori, vorbind de „frații chinezi”, Dalai Lama a cerut - convingător, totuși - autonomia legitimă și reală a Tibetului, amintind tortura și suferința teribilă a poporului și teritoriului său. Aceasta este o cerere pe care Parlamentul ar trebui să fie mândru să o sprijine. Este datoria noastră politică și instituțională, în numele democrației, al drepturilor omului și al valorilor libertății. Tibetanii contează pe Europa, probabil, ca fiind singura lor speranță; chiar nu trebuie să îi dezamăgim.

Georg Jarzembowski (PPE-DE) - (DE) Doamnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, fără îndoială, noi, Creștin-Democrații, recunoaștem suveranitatea Republicii Populare Chineze pe teritoriul său, inclusiv în Tibet.

Cu toate acestea, în același timp, respingem părerea Chinei care consideră că orice declarație din partea Uniunii Europene cu privire la drepturile omului în China constituie imixtiune în afacerile interne ale Chinei. Conform unei accepții moderne a drepturilor omului și a dreptului internațional – pe care, sperăm că o va împărtăși de curând și China - comunitatea internațională este solicitată să își exprime îngrijorarea expresă cu privire la drepturile omului în toate părțile lumii, în special în cazuri foarte flagrante.

Cum altfel ar putea Tribunalul Penal Internațional lua măsuri de pedepsire a crimelor împotriva umanității în țările din fosta Iugoslavie și să pronunțe sentințe, dacă nu are dreptul de a interveni în numele drepturilor omului?

Republica Populară Chineză și guvernul său trebuie deci să recunoască faptul că discuția legată de drepturilor omului, cum ar fi libertatea de întrunire, libertatea unei presei independente, libertatea religioasă și drepturile minorităților culturale în Tibet și în alte părți ale Chinei, nu constituie imixtiune de neacceptat. Trebuie să facă față acestei discuții.

Cu toate acestea, principala noastră preocupare în prezent este pur și simplu apelul - și nu pot să îl înțeleg, prin urmare, pe dl Ford în această privință, deși a fost întotdeauna mai mult de partea guvernului chinez - la reluarea discuțiilor de către Republica Populară Chineză și guvernul său cu Dalai Lama, ca lider al unei mari părți a poporului tibetan.

Ca să fim cinstiți - așa cum au spus deja colegii mei – guvernul a avut aceste discuții anul trecut, dar le-a întrerupt după Jocurile Olimpice. Suntem obligați să credem că aceste discuții au fost efectuate numai în timpul Jocurilor Olimpice pentru a ne distrage atenția. Cu toate acestea, dle Ford, nu vom permite să ni se distragă atenția. Vom plasa această problemă pe ordinea de zi și, din nou, vom solicita guvernului chinez să înceapă discuții reale și serioase cu Dalai Lama, pentru că drepturile omului sunt încă încălcate în Tibet, iar noi trebuie să ne asigurăm că această situație se va schimba.

Marcin Libicki (UEN) - (PL) Doamnă președintă, cum discutăm soarta tibetanilor persecutați astăzi, atunci trebuie să fim conștienți de faptul că perspectivele lor se vor îmbunătăți numai în cazul în care întreaga comunitate internațională va exercita presiuni politice asupra Chinei. De aceea, eu trebuie de asemenea să subliniez faptul că, în această privință, toate eforturile făcute de către dna Ferrero-Waldner și de către cei în măsură să influențeze politica la nivel global pot da roade.

De asemenea, trebuie să subliniez faptul că am ascultat cu cel mai mare regret discursul unui reprezentant al Grupului Socialist din Parlamentul European, care a susținut că crimele din China au fost justificate de construirea unei linii de cale ferată către Tibet. Ceea ce mă duce cu gândul la o perioadă când, în Europa, construcția autostrăzilor a fost folosită pentru a justifica construirea lagărelor de concentrare. Nu putem permite ca liniile de cale ferată și autostrăzile să fie construite cu durerea și suferința persoanelor persecutate.

Cornelis Visser (PPE-DE) - (NL) Doamnă președintă, am fost aici cu un an în urmă, când am discutat despre tulburările din Tibet. Am rugat China să ofere mijloacelor de informare în masă și organizațiilor internaționale acces în zonă și mă bucur să spun că, în acel moment, noi, cei din Parlament, am făcut apel la un dialog serios între China și Dalai Lama.

Anul trecut, China a arătat lumii întregi, prin organizarea și desfășurarea Jocurilor Olimpice, că este o țară capabilă să transforme și să uimească lumea. La începutul Jocurilor, China a permis ceva spațiu jurnaliștilor străini. Îmi dau seama că această acordare temporară a unui anumit grad de libertate a presei a fost pentru jurnaliștii străini. Din păcate, a fost de scurtă durată. Marțea trecută, jurnaliștii nu au putut să meargă în Tibet pentru a raporta cu privire la situația de acolo.

Regret profund faptul că guvernul chinez nu mai garantează libertatea presei. În același timp, în China nu există absolut nicio libertate a presei pentru jurnaliști. Jurnaliștii chinezi aplică un sistem de autocenzură prin care trebuie să adopte poziția guvernului. Și în acest caz există o lume a diferențelor între lege - care este solidă și garantează libertatea presei - și realitatea de pe teren, unde jurnaliștii trebuie să-și impună restricții. Toate mijloacele de informare în masă trebuie să se supună dictatelor de cenzură din partea părților.

Mai mult, guvernul blochează și site-urile web. Utilizatorii de Internet se informează rapid de evoluțiile politice, în moment în care au loc acestea. Pentru dialogul dintre tibetani și chinezi - populația, poporul - este crucial ca aceștia să fie informați cu exactitate. Negocierile pot avea loc doar pe baza faptelor, iar libertatea presei din China este o condiție prealabilă importantă pentru desfășurarea lor. Trebuie să existe libertatea de a scrie, pentru a permite jurnaliștilor să informeze restul poporului chinez despre ce se întâmplă în Tibet.

Europa trebuie să ne lase să lovim cu pumnul în masă și să apărăm drepturile omului în China. Acesta este un pas necesar pentru a relua dialogul dintre China și Tibet. China trebuie să facă un pas în direcția corectă și să deschidă calea către dialog sau, după cum spunea filozoful chinez Lao Tzu „o călătorie de o mie de mile începe cu un singur pas”.

Zita Plešinská (PPE-DE) - (SK) Am fost în China în timpul tristelor evenimente din martie 2008 din Tibet și am reușit să urmăresc evenimentele doar pe Internet, pentru că nu ni s-a permis accesul în Tibet. Am văzut atunci cât de mulți locuitori din Tibet au nevoie de ajutor.

Sunt convins că, prin această rezoluție, Parlamentul European trebuie să transmită guvernului chinez cuvintele Sanctității Sale, Dalai Lama, despre cum Tibetul nu are tendințe separatiste, ci urmărește doar să recunoască autonomia culturală tibetană în cadrul Chinei.

Înțeleg că Uniunea Europeană încearcă să stabilească relații economice bune cu China și am comunicat acest lucru în timpul discuțiilor noastre cu guvernul chinez și parlamentarii de la Beijing în cadrul vizitei delegației IMCO din martie 2008. Cu toate acestea, nu putem rămâne indiferenți față de situația din Tibet sau față de încălcările constante ale drepturilor omului, represalii, suferință și violență.

Cu ocazia celei de-a 50-a aniversări de la plecarea lui Dalai Lama în exil în India, mă aștept ca autoritățile chineze să permită observatorilor independenți și mijloacelor străine de informare în masă accesul nerestricționat în Tibet, pentru a evalua situația de pe teren.

Victor Boștinaru (PSE) (RO) – Doamnă Comisar, aș dori să vă mulțumesc pentru poziția echilibrată, reiterată încă o dată astăzi în plenul Parlamentului.

Pentru toți membrii Parlamentului European, relația Uniunii Europene cu China este una strategică, are și va avea majore consecințe globale. M-aș fi așteptat să discutăm despre cooperarea Uniunii Europene cu China pentru a reforma sistemul financiar mondial, ținând cont de poziția echilibrată și constructivă a Chinei, mai ales acum, înaintea summit-ului G20 de la Londra. Poate ar fi fost timpul să punem pe agenda comună Africa, ținând cont de rolul major pe care China îl joacă acolo și aș putea continua.

În ciuda acestor evidențe, în ciuda agendei Comisiei Europene cu China, în contrast cu agenda mult mai consistentă și mai echilibrată a celor 27 de state membre cu China, constat cu regret că noi, în Parlamentul European, transformăm această relație strategică în subiectul și prizonierul campaniei electorale a grupurilor politice.

Drepturile omului sunt și trebuie să fie prima prioritate, dar nu pot fi singura.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE) - (PL) Doamnă președintă, la începutul anilor 1950, guvernul chinez a forțat reprezentanții tibetani să semneze un acord în care garanta autonomia cuprinzătoare a Tibetului. Aceste garanții nu au avut niciun rezultat. Ca rezultat al presiunii publice și de teama unui boicot al Jocurilor Olimpice, guvernul chinez a început discuții cu reprezentanții lui Dalai Lama. Cu toate acestea, aceste discuții au avut loc la un nivel supărător de scăzut și, în plus, dialogul s-a asemănat unei comunicări dintre două televiziuni setate pe canale diferite.

Noi nu vrem dialog, dorim negocieri. Dorim ca guvernul chinez să negocieze cu reprezentanții lui Dalai Lama, pe baza memorandumului propus. Dacă guvernul chinez consideră că acest memorandum nu este o bază bună, să își justifice părerea, mai degrabă decât să se ascundă în spatele declarației globale că nu este vorba decât de un memorandum care propune independența tibetanilor, ceea ce nu este absolut deloc cazul.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE) - Doamnă președintă, susțin pe deplin ceea ce a spus dna comisar, că dialogul și implicarea sunt de o importanță crucială. În același timp, trebuie să admitem că ceea ce am văzut astăzi este o lipsă evidentă de voință politică din partea chinezilor de a stabili un dialog serios și orientat spre rezultate cu reprezentanții lui Dalai Lama.

Pentru mulți dintre noi cazul Tibetului – autonomia sa – este ca un test de turnesol pentru autoritățile chineze. Tibetul reflectă situația drepturilor omului în China, precum și situația apărătorilor drepturilor omului cum ar fi Hu Jia, laureat al premiului Sakharov în 2008. Nu îl văd pe dl Ford în cameră acum, dar aș vrea să-l asigur că drepturile omului sunt și vor fi întotdeauna o prioritate pe agenda noastră politică.

Tunne Kelam (PPE-DE) - Doamnă președintă, guvernul chinez a denumit aniversarea de la ocupația Tibetului drept „eliberarea iobagilor”. Din păcate, acesta reprezintă o utilizare a limbajului ficțional al lui Orwell: sclavia este libertate; minciunile sunt adevăr. Dar se pare că liderii comuniști chinezi au devenit prizonieri pe lungă durată ai propriilor conștiințe rele.

Obținerea autonomiei reale a Tibetului este strâns legată de realizarea mesajului din altă dată: în curând, 20 de ani de la democrația studenților de la Tiananmen.

Instaurarea democrației reale în China este cheia soluției din Tibet, dar timpul trece repede și va depinde mult de propria noastră determinare morală.

De asemenea, fac apel la președinția Consiliului să facă o declarație similară în legătură cu rezoluția noastră cu această ocazie și, de asemenea, cu ocazia masacrului din Piața Tiananmen, în iunie.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei – Doamnă președintă, încă o dată această dezbatere a demonstrat concis, dar clar, preocuparea noastră față de situația din Tibet. Intervențiile au subliniat faptul că această problemă rămâne reală și legitimă la 50 de ani de la revolta tibetană din 10 martie 1959. Mai mult, cred că discuția noastră a subliniat, de asemenea, necesitatea ca ambele părți să reia dialogul cu promptitudine. Eu spun „dialog”, deoarece dialogul este întotdeauna primul pas important înainte de a trece la negocieri. De asemenea, este cel mai bun mod de a evita frustrarea și violența în rândul tinerilor tibetani. Cred că acesta este un motiv foarte solid. De aceea, un dialog mai substanțial este în interesul ambelor părți.

Dalai Lama este un lider religios respectat și, printre altele, un laureat al Premiului Nobel pentru pace. În timp ce fiecare dintre liderii europeni s-au întâlnit cu el în contexte obișnuite, religioase întrunirile într-un context politic nu sunt politica noastră. Acestea fiind spuse, avem schimburi frecvente cu reprezentanții săi, mai ales cu privire la progresul dialogului, și acesta este modul în care vom continua.

Președintă – Dezbateră este închisă.

Și eu sper că poporul tibetan poate obține libertatea, dar sper, de asemenea, că acesta nu va trebui să trăiască sub controlul unui stat sau al unei religii.

Am primit cinci propuneri de rezoluții⁽¹⁾ în conformitate cu articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Votarea va avea loc azi, la ora 12.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), în scris - (PL) Timp de 50 de ani, refugiații tibetani au solicitat respectarea drepturilor lor fundamentale. Sunt convins că respectarea acestor drepturi și redeschiderea dialogului cu poporul tibetan este, în mod clar, în interesul Chinei. În momentul actual, imaginea unei țări este o parte importantă a modului în care își desfășoară activitatea în cadrul economiei globale și în ceea ce privește cooperarea internațională. Refuzul Chinei de a se angaja în dialog cu reprezentanții lui Dalai Lama și respingerea cererilor extrem de moderate ale tibetanilor este dăunătoare pentru imaginea sa. Angajarea în discuții cu privire la drepturi care sunt în conformitate cu principiile constituției chinezești nu ar prezenta

(1) A se vedea procesul-verbal.

niciun risc semnificativ pentru China. De fapt, ar fi vorba de un efect contrar. Țările și națiunile mari trebuie să fie generoase. Un astfel de comportament poate oferi dovada măreției lor.

Implicarea într-un dialog cu Tibetul oferă Chinei o oportunitate de a arăta partea sa bună, pozitivă. Solidaritatea cu Tibetul și poporul tibetan nu este o atitudine antichineză. Este expresia preocupării pentru drepturile omului, libertatea religioasă și lingvistică, diversitate culturală, precum și dreptul de menținere a identității naționale și a autonomiei. Prin urmare, noi nu amestecăm în afacerile interne ale Chinei, ci doar încercăm să apărăm standardele și valorile care sunt importante pentru noi pretutindeni - în Europa, Asia și în întreaga lume. China nu a fost defavorizată în niciun fel. Noi apărăm drepturile națiunilor mici, chiar și atunci când acest lucru se dovedește a fi dezagreabil sau inconfortabil. Deoarece considerăm că aceasta este abordarea corectă.

(Sesiunea a fost suspendată la 11.55 a.m. și a fost reluată la 12.05 p.m.)

PREZIDEAZĂ: DOMNUL PÖTTERING

Președinte

7. Votare

Președinte. –Următorul punct este votarea.

(Pentru rezultat și alte detalii privind votarea: vă rugăm să consultați procesul verbal)

7.1. Promovarea carierelor și a mobilității: un parteneriat european pentru cercetători (A6-0067/2009, Pia Elda Locatelli) (vot)

7.2. referitor la protecția consumatorilor, în special a minorilor, în ceea ce privește utilizarea jocurilor video (A6-0051/2009, Toine Manders) (vot)

7.3. Crearea unui spațiu aerian comun cu Israel (A6-0090/2009, Luca Romagnoli) (vot)

7.4. Plan multianual de refacere a stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană (vot)

7.5. Deteriorarea situației umanitare în Sri Lanka (vot)

7.6. Problema deteriorării terenurilor agricole în UE, în special în Europa de Sud: soluția oferită de instrumentele politicii agricole a UE (A6-0086/2009, Vincenzo Aita) (vot)

7.7. Participarea lucrătorilor în societățile cu un statut european (vot)

7.8. Copiii migrantilor (vot)

- Înainte de votul asupra alineatului (7):

Philip Bushill-Matthews, în numele Grupului PPE-DE. - Domnule Președinte, alineatul (7) - alineatul final - vă însărcinează cu transmiterea prezentei rezoluții către Comisie, Consiliu și alte organisme renumite, inclusiv Comitetul Regiunilor și Comitetului Economic și Social European și partenerii sociali, dar, în mod nefiresc, nu vă însărcinează cu transmiterea acesteia către parlamentele statelor membre. Prin urmare, aș dori să rectificăți această omisiune și propun un amendament oral foarte simplu: „și parlamentele statelor membre”.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

7.9. Raportul de progrese pentru 2008 privind Croația (vot)

- Înainte de votul asupra amendamentului 13:

Hannes Swoboda, în numele Grupului PSE - (DE) Vă mulțumesc, domnule Președinte. Au existat o mulțime de discuții între grupuri în ultimele câteva zile, până în ultimul minut, de fapt. Amendamentul următor acum mi se pare a fi amendamentul cu cel mai complet acord în plen și, de asemenea, în funcție de informațiile directe pe care le-am primit, a fost votat atât cu acordul Croației, cât și al Sloveniei.

Amendamentul are următorul conținut în engleză:

în numele Grupului PSE – „Reamintește acordul informal la care s-a ajuns pe 26 august 2007 între prim-miniștrii din Croația și Slovenia, cu privire la prezentarea disputei lor transfrontaliere unui organism internațional; salută faptul că atât Croația, cât și Slovenia au acceptat oferta de mediere făcută de Comisie și este de părere că această mediere ar trebui să fie bazată pe dreptul internațional; în acest context, așteaptă o avansare rapidă a negocierilor de aderare;”

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

7.10. Raportul de progrese pentru 2008 privind Turcia (vot)

- Înainte de votul asupra alineatului (4):

Andrew Duff, în numele Grupului ALDE. - Domnule Președinte, în alineat, vă rugăm să introduceți adjectivul „laică”, astfel încât fraza să devină: „societate stabilă, democratică, pluralistă, laică și prosperă”.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

- Înainte de votul asupra amendamentului 9:

Joost Lagendijk, în numele Grupului Verts/ALE - Domnule Președinte, după dezbaterile de ieri și în urma consultării cu raportorul, aș dori să adăugați un cuvânt la amendament. Cuvântul ar fi „de tranziție” și amendamentul ar avea următorul conținut: „cu excepția derogărilor temporare, de tranziție”.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

- Înainte de votul asupra amendamentului 10:

Joost Lagendijk, în numele Grupului Verts/ALE - Domnule Președinte, după dezbaterile de ieri, aș vrea să propun înlocuirea cuvântului „implică” cu „consultă”.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

7.11. Raportul de progrese pentru 2008 privind Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei (vot)

- Înainte de votare:

Erik Meijer, autor. -Domnule Președinte, înainte de a vota asupra rezoluției pe care am depus-o privind procesul de aderare al Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei, doresc să fac trei observații tehnice, astfel încât toată lumea se poată decide în legătură cu textele corecte.

Prima observație: acolo unde se vorbește despre negociatorul macedonean la alineatul (12), textul ar fi următorul: „negociatorul Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei”. Acest conținut este în perfectă concordanță cu ceea ce am decis în cadrul votării rapoartelor mele din 2007 și 2008.

A doua observație: la alineatul (18), Biserica Ortodoxă Macedoneană este denumirea oficială a celei mai mari comunități religioase din țară. Se face această mențiune cu scopul de a o distinge de grupul ortodox sârb. Această utilizare a cuvântului „macedonean” nu poate fi înlocuită cu orice referire la orice nume de stat. Deoarece acesta este numele oficial al unei instituții, propun ca numele să fie pus între ghilimele.

A treia observație: în ceea ce privește traducerea cuvântului „pending” din alineatul (10) din fraza „până la punerea completă în aplicare a priorităților esențiale ale Parteneriatului pentru aderare”, versiunile din

franceză și italiană - cel puțin - diferă de textele în limbile engleză, germană și olandeză. Pentru toate traducerile finale propun utilizarea versiunii originale în limba engleză.

- Asupra alineatului (12):

Giorgos Dimitrakopoulos, în numele Grupului PPE-DE - (EL) Doamnă Președinte, la alineatul (12) am avut amendamentul 1 al dlui Swoboda, asupra căruia s-a solicitat votul nominal și, după cum știți, dl Swoboda a retras amendamentul 1 astăzi. Prin urmare, aș solicita supunerea unui vot nominal a părții a doua a alineatului (12).

- Înainte de votul asupra amendamentului 2:

Anna Ibrisagic, în numele Grupului PPE-DE - Doamnă Președinte, aș dori să propun eliminarea unei părți a textului, astfel încât noul text din a doua parte a alineatului (13) să aibă următorul conținut: „în vederea unei noi runde de negocieri anunțată în cadrul «procesului Nimetz», își exprimă speranța că toate guvernele vecine vor sprijini integrarea acestei țări în Uniunea Europeană, contribuind astfel la stabilitatea și prosperitatea în regiune;”

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

Hannes Swoboda, în numele Grupului PSE - (DE) Doamnă Președinte, aș vrea să spun, mai întâi de toate, că nu cred că este corect faptul că atunci când am retras amendamentul meu ați respins o parte din textul meu original. Nu este o procedură corectă.

Cu toate acestea, în legătură cu ceea ce tocmai a declarat doamna Ibrisagic, aș dori să spun că putem accepta această formulare. Mi-aș retrage, de asemenea, amendamentul meu 3 și mă aștept la un tratament corect din partea cealaltă.

7.12. Mandatul Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (A6-0112/2009, Annemie Neyts-Uyttebroeck) (vot)

- Înainte de votul asupra alineatului (1) litera (h):

Doris Pack, în numele Grupului PPE-DE - (DE) Doamnă Președinte, cu acordul Grupului Socialist din Parlamentul European și al raportorului, aș dori să propun următoarele cu privire la alineatul (1) litera (h):

în numele Grupului PPE-DE – „subliniază faptul că documentele-cheie vitale pentru acuzarea generalului Ante Gotovina, a lui Mladen Markač și Ivan Čermak trebuie să fie înmânate de autoritățile responsabile;” Restul nu se modifică.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

7.13. Cel de-al cincilea forum mondial al apei de la Istanbul, 16-22 martie 2009 (vot)

- Înainte de votul asupra amendamentului 5:

Inés Ayala Sender, în numele Grupului PSE - (ES) Doamnă Președinte, Expoziția Internațională de la Zaragoza din 2008 s-a încheiat la 14 septembrie 2008. Aceasta a fost prima expoziție dedicată exclusiv apei și dezvoltării durabile, precum și prima expoziție la care a luat parte Parlamentul European, pe picior de egalitate cu Comisia.

Cele trei luni de dezbateri constante la care au participat mai mult de 2 000 de experți și ONG-uri, au dus la redactarea Cartei de la Zaragoza care reflectă exact starea dezbaterii dintre Mexic 2006 și Istanbul. De aceea, vă propun următoarele considerente, pe care le voi citi în limba engleză:

„având în vedere Carta de la Zaragoza din 2008 «O nouă viziune cuprinzătoare asupra apei» și recomandările Tribunei apei adoptate la 14 septembrie 2008, ultima zi a Expoziției Internaționale de la Zaragoza 2008 și trimise Secretarului General al ONU,”.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

7.14. Ajutor pentru dezvoltare acordat de Comunitatea Europeană în domeniul serviciilor de sănătate în Africa Subsahariană (vot)

7.15. Implementarea spațiului unic de plăți în euro (SEPA) (vot)

7.16. Parteneriatul strategic UE-Brazilia (A6-0062/2009, Maria Eleni Koppa) (vot)

7.17. Parteneriatul strategic UE-Mexic (A6-0028/2009, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra) (vot)

*
* *

Președinte. --Înainte de ultimul vot, care este mereu nedisciplinat, aș dori să adaug ceva. Aceasta este ultima ședință în plen la care va participa Secretarul General, Harald Rømer. Am mulțumit Parlamentului European, în cele din urmă, în numele dvs., în cadrul recepției de acum două zile. De asemenea, aș dori să fac acest lucru aici, în plen, concluzionând: Vă mulțumesc foarte mult, domnule Harald Rømer, pentru serviciul dvs. în cadrul Parlamentului European, pe care l-ați prestat timp de mai multe decenii.

(Aplauze puternice)

(Proteste)

Oricine lucrează pentru Parlamentul European timp de 36 ani, se dovedește a fi demn de a fi în Parlamentul European. Mulțumirile noastre calde, dle Harald Rømer.

(Proteste)

Celor care ne mai agasează cu întrebări acum, aș dori să le spun că sper ca părinții lor să nu afle cum se comportă ei aici.

(Aplauze)

*
* *

7.18. Cea de-a 50-a aniversare a revoltei tibetane și a dialogului dintre Dalai Lama și guvernul chinez (vot)

- Înainte de votare:

Marco Cappato, în numele Grupului ALDE. - (IT) Domnule Președinte, aș dori să solicit ca voturile separate propuse pentru alineatele (1), (2) și (3) să fie nominale.

- Înainte de votul asupra considerentului E:

Marco Cappato, în numele Grupului ALDE. - (IT) Și eu solicit votarea prin vot nominal pentru votul final.

PREZIDEAZĂ: DL ONESTA

Vicepreședinte

8. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

- Raport: Vincenzo Aita (A6-0086/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE) - Domnule președinte, în ceea ce privește acest raport, vreau să spun că mă bucur că a fost aprobat amendamentul 1 al grupului nostru și, prin urmare, salut acest succes. Protecția

solurilor reprezintă o provocare în Uniunea Europeană, însă ține de competența fiecărui stat membru și nu necesită o abordare comunitară, directive sau regulamente comunitare. Salut deci rezultatul acestui vot.

- Propunere de rezoluție (B6-0104/2009)

Bernd Posselt (PPE-DE) - (DE) Domnule președinte, sunt foarte mulțumit în această privință și vreau să-i mulțumesc din suflet domnului Swoboda pentru că acest raport important a fost adoptat cu un consens larg.

Aș vrea să profit de această ocazie pentru a îndemna membrii sloveni, pentru care și pentru a căror țară simt cea mai mare simpatie, să găsească încă o dată modalitatea de a continua marile realizări ale Sloveniei către integrarea europeană. Această țară a fost primul stat membru care a introdus euro și prima care a implementat Acordul Schengen. Slovenia este o pionieră a unificării europene. Aș dori să văd că, în interesul său național, Slovenia acționează ca pionieră și în legătură cu aderarea Croației la UE.

Philip Claeys (NI) – (NL) Domnule președinte, în principiu sunt în favoarea aderării Croației la Uniunea Europeană, însă nu am votat pentru acest raport. M-am abținut, deoarece încă există o serie de probleme în Croația, una dintre acestea fiind problema corupției. Experiența ne-a învățat că, de fapt, corupția a crescut în anumite țări care au aderat la Uniunea Europeană înainte să fi fost cu adevărat pregătite în acest sens.

Problema prezentată de acest raport constă în faptul că afirmă că ar exista o posibilitate de a încheia negocierile în 2009, adică anul acesta, deși, după părerea mea, este imprudent să ne cramponăm de o anumită dată. Ar trebui să i se permită Croației să adere atunci când va fi pe deplin pregătită. Nu este cazul sub nicio formă în acest moment.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE) – (SL) Îi doresc sincer Croației să devină membru al Uniunii Europene cât mai repede posibil, aceasta fiind o dorință împărtășită și de Slovenia. Dacă dorințele noastre se vor transforma în realitate, trebuie să ajutăm Croația și să cooperăm cu aceasta. Putem soluționa conflictele ascultând cu atenție toate părțile implicate. Însă în acest raport, aprobat astăzi de către Parlamentul European, nu există nimic care să sugereze că am atins echilibrul perfect în ceea ce privește votul asupra așa-numitei dispute frontaliere croato-slovene. Pentru a evita o poziție părtinitoare, ar trebui să includem și principiul echității drept condiție minimă.

În concluzie, aș vrea să subliniez că dacă dorim cu adevărat să rezolvăm această problemă, ar trebui să ne asigurăm că atât Slovenia, cât și Croația respectă decizia organismului internațional pertinent. De aceea, parlamentele ambelor țări ar trebui să ratifice în prealabil acest rezultat.

- Propunere de rezoluție (B6-0105/2009)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE) - (BG) Vă mulțumesc, domnule președinte. Am sprijinit raportul privind progresul Turciei. Negocierile cu Turcia în legătură cu aderarea la Uniunea Europeană ridică tuturor statelor membre o problemă serioasă din punct de vedere politic, economic și în ceea ce privește aspectul securității. Este deosebit de important ca țara să îndeplinească criteriile de aderare și să dea dovadă de consecvență, de suficientă precizie și de transparență față de cetățenii Uniunii Europene. Cred că este extrem de important ca procesul să continue printr-o bună cooperare cu țările învecinate. În această privință, cred că trebuie să constatăm o anumită evoluție pozitivă între Bulgaria și Turcia, prin acordul la care s-a ajuns în legătură cu inițierea negocierilor legate de probleme care rămân nerezolvate până acum și mai ales de rezolvarea conflictelor ce țin de proprietățile refugiaților traci, care se datorează eforturilor Parlamentului European. Vom monitoriza îndeaproape acest proces, deoarece afectează drepturile a mii de oameni, drepturi care trebuie respectate pe tot teritoriul Uniunii Europene. Problema tracilor este și ea la fel de importantă, precum și relațiile dintre Turcia și celelalte țări învecinate. Vă mulțumesc.

- Propunere de rezoluție (B6-0104/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE) – (SK) Cunoaștem trecutul încercat de care au avut parte prietenii noștri din Balcani. Acest lucru este valabil atât pentru Slovenia, cât și pentru Croația, care au fost atacate de Serbia, iar noi suntem solidari cu ambele tabere. Trebuie să spun că acceptarea Sloveniei în UE înainte de rezolvarea tuturor conflictelor dintre Slovenia și Croația a fost un act de generozitate din partea UE și cred că ar trebui să adoptăm o atitudine asemănătoare acum față de Croația.

Regret faptul că unii oameni politici din Slovenia ar vrea să oprească acum aderarea Croației, însă asta mi-a spus doamna Jordan Cizelj, care abordează această chestiune politică în mod rațional și echilibrat, aș spune

eu. Am convingerea că acordul informal care va fi dezbătut în continuare între Croația și Slovenia, cu asistența Comisiei, se va finaliza cu succes.

Președinte. - Doamnelor și domnilor, permiteți-mi să explic un element din Regulamentul de procedură. Pentru a lua cuvântul în timpul explicațiilor votului, trebuie să faceți o solicitare înainte de începerea acestor explicații. Bineînțeles, sunt foarte flexibil și permit membrilor prezenți să ia cuvântul. Însă nu folosim procedura „atragerii atenției”. Trebuie să vă înscrieți dinainte, înaintea explicațiilor votului.

- Propunere de rezoluție (B6-0105/2009)

Kristian Vigenin (PSE) – (BG) Doamnă președinte, am sprijinit raportul privind progresul Turciei întrucât cred că este un raport obiectiv, care oferă atât Turciei, cât și Uniunii Europene ocazia de a avansa odată cu pregătirea Turciei pentru statutul de membru. În același timp, vreau să-mi exprim nemulțumirea în legătură cu respingerea în plen a propunerii Grupului Socialist pentru a se lua act de faptul că statutul de membru UE al Turciei este un obiectiv împărțit de Turcia și de Uniunea Europeană.

Cred că dacă dorim un progres mai rapid din partea Turciei în privința problemelor sale de dezvoltare, trebuie să fim și suficient de deschiși și să asigurăm partenerii noștri că scopul acestui proces rămâne de fapt intrarea Turciei în Uniunea Europeană. Rolul Turciei va crește și este în interesul Uniunii Europene să aibă o țară necreștină între statele sale membre, deoarece astfel vom avea o serie de oportunități de a desfășura politici care nu sunt posibile momentan. Vă mulțumesc.

Dimitar Stoyanov (NI) – (BG) Doamnelor și domnilor, grupul de atac votează împotriva raportului privind progresul Turciei pentru că nu vedem niciun progres. De fapt, oricum nu se poate realiza niciun progres. Turcia nu ia în considerare nimic altceva decât propriile interese, care nu includ respectarea drepturilor omului și a celorlalte valori europene și creștine. Timp de peste 80 de ani, Turcia nu a respectat Tratatul de la Ankara, în temeiul căruia datorează Bulgariei 10 miliarde USD. Imaginați-vă cum va respecta regulamentele europene.

Ieri domnul Wiersma a menționat că nerecunoașterea genocidului armean din 1915-1916 reprezintă o problemă. Atunci ce ar trebui să spunem despre actele de genocid împotriva bulgarilor, care au avut loc timp de 500 de ani, precum masacrele de la Stara Zagora, Batak și Peruştița, descrise de Comisia Europeană Internațională în 1876? Domnul Wiersma a mai spus și că nu este loc în UE pentru o Turcie islamică; totuși, acum 20 de ani, islamisții turci au aruncat în aer autobuze în Bulgaria, care transportau femei și copii. Turcia chiar a plătit pentru monumentele care au fost ridicate în cinstea acestor teroriști. Aceasta este Turcia modernă, guvernată de un fundamentalist, partidul islamic. Acestea sunt valorile sale și credem că acestea nu corespund valorilor Europei.

Bruno Gollnisch (NI) – (FR) Doamnă președinte, „a greși este omenește, a persista în greșeală este diabolic”. Niciodată nu a fost mai potrivită această maximă decât pentru saga lamentabilă a negocierilor pentru aderarea Turciei.

Din 2005, ne-ați prezentat aceleași rapoarte negative privind drepturile omului, respectarea minorităților și angajamentele luate față de Uniune, deși obiectivul aderării a rămas intact.

Acum, în realitate, nu aceasta este problema. Fondul problemei rezidă în dorința europenilor de a nu mai accepta consecințele libertății de stabilire care ar rezulta în mod necesar din aderare.

De asemenea, rezidă în faptul că Turcia aparține geografic, cultural, lingvistic și spiritual unei zone diferite de Europa. Deci trebuie să lăsăm deoparte aceste povești; trebuie să renunțăm la această mascaradă a aderării și să inițiem imediat discuții practice, cu alte cuvinte să țintim către un parteneriat construit pe interesele noastre comune și reciproce. Această procedură de aderare trebuie abandonată.

Bernd Posselt (PPE-DE) – (DE) Doamnă președinte, în domeniile fundamentale – drepturile omului, drepturile minorităților, libertatea religioasă, libertatea de exprimare – Turcia nu a făcut aproape niciun progres, iar în ultimele câteva zile a făcut chiar pași înapoi.

Însă, fără a lua în seamă aceste aspecte, Comisia pretinde că suntem totuși obligați să adoptăm o poziție pozitivă, deoarece acesta este un partener strategic important. Ceea ce este adevărat, însă această problemă ține de politica externă. Faptul că avem nevoie de parteneriate strategice nu reprezintă un criteriu pentru aderare.

Cu toate acestea, am votat totuși destul de clar în favoarea raportului, deoarece solicitarea socialistă de a concentra raportul pe aderare a fost respinsă. Acest raport este un mare succes și o realizare pentru noi, deoarece evită în mod expres fixarea aderării ca obiectiv și deoarece vorbește despre un proces de durată, deschis, al cărui rezultat este încă neclar. Am fi preferat un „nu” în ceea ce privește acordarea statutului de membru cu drepturi depline, însă această formulare se apropie de aceasta și este deci un mare succes pentru noi, cei care suntem bucuroși să spunem „da” parteneriatului cu Turcia, ca parte din politica noastră externă, însă spunem „nu” aderării.

Philip Claeys (NI) – (NL) Domnule președinte, m-am abținut de la votul asupra raportului referitor la Turcia deoarece, deși acest raport conținea o serie completă de critici legate de greșelile majore ale Turciei care persistă încă, cred că singura concluzie posibilă în legătură cu acest raport ar fi trebuit să fie aceea că negocierile trebuie oprite și chiar definitiv, deoarece după trei ani nu a existat încă nicio îmbunătățire notabilă a situației din Turcia.

Oricum, sunt de părere că Uniunea Europeană trebuie să rămână un proiect european și că, prin urmare, nu ar trebui să existe loc în cadrul Uniunii Europene pentru o țară cum este Turcia, care nu este o țară europeană.

Ieri, un membru al Grupului socialist din Parlamentul European a spus că nu ar accepta niciodată ca Turcia să fie islamizată în continuare. Ei bine, sper că acesta și grupul său se vor pronunța și împotriva islamizării Europei, deși nu aș băga mâna în foc.

Martin Callanan (PPE-DE) – Domnule președinte, acest raport evidențiază progresul Turciei către un eventual statut de membru al UE. Acesta ar putea fi un scop pe care îl sprijin. Totuși, mă îngrijorează câteva aspecte ale progresului Turciei în vederea obținerii statutului de membru.

Una din preocupările mele este uzura treptată a idealului republican laic și creșterea influenței religiei în politică. Mă mai îngrijorează și abuzurile contra drepturilor omului în Turcia, abuzuri care au fost dovedite, și unele dintre acțiunile desfășurate împotriva comunităților minoritare. Înainte de a lua în considerare aderarea Turciei, avem nevoie să vedem că se iau măsuri în unele dintre aceste domenii.

Însă este la fel de important să fim sinceri cu Turcia și să afirmăm clar și fără ambiguitate că dacă va respecta toate condițiile pe care le-au respectat celelalte state membre, va avea dreptul să li se alăture. Nu este corect ca liderii statelor membre să pună obstacole neechitabile și neechilibrate în calea aderării Turciei. Dacă Turcia îndeplinește condițiile, atunci are dreptul să adere și ar trebui să i se permită acest lucru. Avem nevoie de o UE mai largă și nu mai profundă.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL) – (EL) Domnule președinte, am votat în favoarea raportului privind Turcia datorită elementelor pozitive pentru Cipru din paragrafele 32 și 40, chiar dacă nu sunt de acord cu conținutul amendamentelor 9 și 10.

Amendamentul 9 introduce o poziție inacceptabilă, deși temporară, privind derogările de la principiile care stau la baza Uniunii Europene, inclusiv de la cele patru libertăți fundamentale. Acestea au avut loc într-un moment în care se desfășoară negocieri între liderii celor două comunități din Cipru, care sunt singurele persoane cu putere de decizie în această privință.

Amendamentul 10 contrazice faptul că PESC face parte din acquis-ul comunitar pentru UE și pentru statele membre, iar statele terțe nu pot obține permisiunea de a participa la procedurile de planificare și de luare a deciziilor.

- Propunere de rezoluție (B6-0106/2009)

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE) – (HU) Timp de trei ani, Macedonia a fost țară candidată pentru statutul de membră a UE. În ciuda acestui fapt, încă nu au început negocierile în vederea aderării. Dacă Uniunea Europeană nu ia măsuri ferme în mod prompt, pierderea de credibilitate care va rezulta ar putea duce la o destabilizare a regiunii. Macedonia a progresat foarte mult în ultimii ani, obținând rezultate economice bune, apropiindu-se de o economie de piață funcțională și înregistrând succese în domeniul legislativ. S-a ajuns la un consens între guvern și opoziție, între societatea civilă și opinia publică pentru a se îndeplini criteriile de la Copenhaga cât mai curând posibil. Și conviețuirea între comunitățile naționale și etnice a fost bine organizată. Blocarea cu obstinație a începerii negocierilor în vederea aderării este de neînțeles din partea Greciei. Numele țării nu trebuie să reprezinte un obstacol! Negocierile bilaterale în privința numelui se pot desfășura simultan. Sprijin raportul deoarece transmite un mesaj important poporului macedonean și pentru

că va da un impuls decisiv începerii negocierilor propriu-zise înainte de sfârșitul anului. Vă mulțumesc foarte mult.

Bernd Posselt (PPE-DE) – (DE) Domnule președinte, acest raport transmite un semn important unei țări care joacă un rol de stabilizare, care are o legislație exemplară în ceea ce privește minoritățile, care are o majoritate guvernamentală importantă, în care sunt reprezentate toate naționalitățile și care a adoptat o direcție europeană clară sub conducerea prim-ministrului Gruevski. Deci am votat cu bucurie în favoarea acestui raport și cred că ar trebui să evidențiem mai ales două aspecte: mai întâi, solicităm Consiliului și Comisiei să ne spună în cursul acestui an când vor începe negocierile de aderare și, în al doilea rând, nu vom tolera nicio animozitate bilaterală și mai cu seamă nu în ceea ce privește această bizară problemă a numelui. Țara se numește Macedonia, fie că acesta este sau nu pe placul unor persoane, și trebuie să începem în cele din urmă să netezim calea acestei țări către Europa.

Philip Claeys (NI) – (NL) Domnule președinte, am votat împotriva raportului domnului Meijer deoarece eu și partidul meu suntem de părere că extinderea trebuie oprită pentru o perioadă nedeterminată după aderarea Croației. Cetățenii europeni nu doresc sub nicio formă continuarea extinderii pe termen scurt sau mediu și cu siguranță nu doresc nicidecum includerea Turciei. Este timpul ca acest Parlament să îi asculte măcar o dată pe cei pe care se presupune că îi reprezintă.

Acestea fiind spuse, mă opun atât începerii negocierilor de aderare cu Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, solicitată de acest Parlament, cât și împotriva acordării unei perspective europene întregii zone de vest a Balcanilor. Unele dintre aceste țări sunt cu totul și cu totul islamice și, în ceea ce mă privește, nu ar trebui să li se permită să adere la Uniunea Europeană.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) – Domnule președinte, sunt foarte mulțumit de votul de astăzi.

Am vizitat de curând Macedonia în numele Fundației Westminster pentru democrație, fondată de Margaret Thatcher în perioada în care a fost prim-ministru al țării mele, și am văzut o țară cu partide politice pline de viață, cu o fascinantă politică fiscală, cu impozite forfetare atât pe capital, cât și pe venit, și cu o economie în creștere. Este o țară care va avea luna viitoare alegeri libere și echitabile - probabil mai bune decât cele pe care le-am avut de curând în Regatul Unit, cu vot prin poștă. Unei astfel de țări ar trebui să i se permită să adere la Uniunea Europeană, dacă dorește, pe baza propriei sale autodeterminări - și de aceea colegii mei care au luat cuvântul mai devreme ar trebui poate să reflecteze asupra acestei probleme.

Astăzi am văzut o schimbare semnificativă deoarece, până în acest moment, membrii greci ai acestei adunări s-au dovedit a fi complet absurzi și au fost puși într-o poziție ridicolă, din cauza argumentelor privind numele acestei țări, care este Republica Macedonia.

Martin Callanan (PPE-DE) – Domnule președinte, atunci când iei cuvântul după domnul Heaton Harris te confrunți cu faptul că el a abordat multe din punctele pe care voiam să le evidențiez eu în legătură cu această problemă. Mi se pare absolut absurd că Grecia continuă să mențină această tiradă lungă și, ca să fim sinceri, ridicolă împotriva numelui Macedoniei. Am în circumscripția mea, Durham, Northumberland, câteva comitate superbe și nu m-ar deranja prea tare dacă un alt stat membru ar dori să folosească numele acestora.

Este de-a dreptul ridicol ca negocierile de aderare să stagneze nu din cauza unei dispute etnice sau democratice sau a uneia legate de drepturile omului, ci pur și simplu pentru că țara decide să se numească Macedonia. Sper că membrii greci vor înțelege ce vreau să spun. Sper că Macedonia va fi judecată pe baza criteriilor care li se aplică tuturor și, dacă îndeplinește aceste criterii, dacă este un stat democrat, laic, dacă urmărește politicile corecte în ceea ce privește drepturile omului, ca toate celelalte state membre, ar trebui să aibă dreptul să adere și să nu fie supusă unui veto ridicol din partea Greciei, pur și simplu pe baza numelui.

- Propunere de rezoluție (B6-0140/2009)

Martin Callanan (PPE-DE) – Domnule președinte, Tigrii Tamili au fost considerați grup terorist de către UE și de către Statele Unite, însă se pare că se apropie de sfârșit campania lor însetată de sânge pentru un teritoriu tamil independent. Sri Lanka merită să trăiască în pace, așa cum și noi merităm în Europa.

Ca și alți colegi din această adunare, sprijin unitatea statală pentru Sri Lanka. Cred că merită luat în considerare și că sunt de părere că este o idee bună să se acorde tAMILILOR un oarecare grad de autonomie în cadrul statului unitar. Nu pot susține campania de violență a Tigriilor și consider că este esențial să i se permită armatei din Sri Lanka să își continue campania militară împotriva Tigriilor Tamili.

Totuși, trebuie să recunoaștem că există o criză umanitară în Sri Lanka în acest moment și că ar trebui să li se permită accesul agențiilor umanitare. Deci poate că se cuvine să solicităm o încetare a focului, timp în care agențiile umanitare să poată avea acces, iar civililor să li se permită să părăsească zonele disputate. Însă apoi, trebuie să permitem armatei să își continue campania.

- Raport: Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Daniel Hannan (NI) – Domnule președinte, dezvoltarea unui corpus internațional de jurisprudență neancorat în nicio legislație națională aleasă este cel mai alarmant proces al vremurilor noastre. Nu dăm timpul înapoi cu doar 300 de ani de înțelegere juridică a responsabilității teritoriale, adică a faptului că o infracțiune este responsabilitatea teritoriului pe care fost comisă; ci ne întoarcem și la ideea premodernă că persoanele care au putere de decizie asupra legilor nu ar trebui să fie trase la răspundere de cei care trăiesc sub aceste legi, ci mai degrabă de propriile conștiințe.

Poate părea foarte rațional să facem ceva în acest sens, dacă persoane precum Miloșevici sau Karagici nu sunt judecați în propria țară. Însă obiecția în ceea ce îi privește pe liderii autoritari precum Miloșevici este tocmai faptul că au viciat democrația țării lor și s-au situat deasupra legii. Dacă reproducem problema pe plan internațional, ne coborâm la nivelul său, așa cum am făcut cu procesul-farsă de la Haga, unde timp de șase ani am avut 27 de schimbări de procedură, impunerea unui avocat și, în cele din urmă, nicio condamnare.

Nu îl susțin pe domnul Miloșevici: a fost un comunist periculos și nedrept. Însă oamenii răi merită să fie judecați - mai ales oamenii răi merită judecați - iar când acest lucru nu se întâmplă, înseamnă că nouă, tuturor celorlalți ni se limitează drepturile.

- Propunere de rezoluție (B6-0113/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE) – Domnule președinte, cu toții știm cât de importantă este apa, mai ales în țările în curs de dezvoltare, unde accesul la apă este foarte dificil, tinerele și femeile fiind cele care suferă cel mai mult. Viitorul lor educațional este extrem de afectat pentru că ele sunt cele care cară apa. Am văzut acest lucru în India, în timpul unei delegații, și este foarte important să investim mai mult în gestionarea apelor și să ne asigurăm că nu devine un impediment pentru evoluția educației tinerelor și femeilor.

Salut mai ales votul asupra alineatului (2), care declară că apa este considerată ca fiind un bun public și că trebuie să se afle sub controlul public, indiferent de felul în care este gestionată. Apa este o resursă prețioasă și există spre binele populației, nu pentru a fi folosită în interes sau beneficiu individual.

Marian Harkin (ALDE) – Domnule președinte, și eu susțin propunerea de rezoluție referitoare la apă și salut votul asupra alineatului (2) prin care se afirmă clar că apa este un bun public și că trebuie să fie sub control public. Personal mă opun categoric privatizării apei.

Recent am văzut cum economia globală a fost subjucată de urmărirea neîncetată a profitului. Cu siguranță nu dorim să se întâmple același lucru și cu apa. Pentru a asigura calitatea apei și îmbunătățirea permanentă a sistemului de distribuție, trebuie să se continue investițiile în sistemul de transport al apei. Nu există niciun stimulent pentru ca cei din sectorul privat să facă acest lucru pentru că, bineînțeles, există doar tentația de a crește prețul pentru consumator, în loc de a investi în modernizarea sistemului de distribuție. Am observat aceeași problemă în comitatul meu, Sligo, în care anumite sectoare ale comunității vor ajunge să plătească mai mult pentru apă decât cota normală, deoarece lipsesc investițiile efectuate de sectorul privat în sistemul de distribuție a apei.

- Raport: Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE) – Domnule președinte, am votat pentru această rezoluție și pentru acest raport, însă am motive de îngrijorare. Astăzi dimineată, Comisia a confirmat faptul că nu știm în ce direcție se îndreaptă OMC în acest moment și cum se îmbină cu parteneriatul strategic.

Nu putem permite o situație în care un parteneriat strategic sau chiar un acord comercial mondial are un impact negativ asupra problemelor europene legate de siguranța alimentară. Reiteriez discuția legată de standardele producției alimentare, care sunt mai înalte în Uniunea Europeană. Îi penalizăm pe producătorii noștri dacă nu îndeplinesc aceste standarde. Nu putem permite o situație în care am aduce alimente din țări terțe - din Brazilia sau din altă parte - care nu îndeplinesc standardele noastre de producție și care duc la o concurență cu totul nelocală pentru producătorii de produse alimentare și agricole din Uniunea Europeană.

- Raport: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Philip Claeyns (NI) – (NL) Domnule președinte, bineînțeles că un parteneriat strategic între Uniunea Europeană și Mexic și, de fapt, țări precum Brazilia este un lucru bun, care se înscrie în interesele UE. Raportul însuși este redactat într-un mod foarte echilibrat, însă ceea ce aș spune că nu este în interesul Europei - și acest lucru va stârni din nou o mulțime de întrebări în rândul publicului larg - este prevederea din raport care solicită încheierea unui acord comun asupra politicii privind imigrarea. Ceea ce nu este de bun augur, fiind și motivul pentru care am ales să mă abțin de la a vota acest raport.

- Propunere de rezoluție (B6-0135/2009)

Zita Pleštinšá (PPE-DE) – (SK) Am votat și pentru rezoluția referitoare la situația din Tibet cu ocazia celei de-a cincizecea comemorări a revoltei tibetane, deoarece autoritățile chineze au sporit recent securitatea în Tibet și au interzis jurnaliștilor și străinilor să intre în regiune.

Dezbaterile de astăzi din Parlamentul Europei transmite preocuparea noastră în privința situației din Tibet, mai ales suferința și represaliile împotriva locuitorilor nevinovați.

Invit Consiliul să organizeze o Comisie pentru adevăr în conformitate cu rezoluția, cu scopul de a afla ce s-a întâmplat cu adevărat în timpul negocierilor dintre Republica Populară Chineză și reprezentanții Sfinției Sale, Dalai Lama.

Invit guvernul chinez să elibereze imediat toate persoanele care au fost arestate pentru simplul fapt că au participat la un protest pașnic.

Marco Cappato (ALDE) – (IT) Domnule președinte, iau cuvântul pentru a-mi exprima satisfacția în legătură cu sprijinul substanțial al Adunării oferit rezoluției pe care am prezentat-o cu domnul Pannella și cu domnul Onyskiewicz. Rezoluția realizează ceva diferit de ceea ce am auzit astăzi de la doamna Ferrero-Waldner; ține partea uneia dintre tabere: partea aflării adevărului, aflării adevăratelor motive pentru care s-au întrerupt convorbirile dintre chinezi și tibetani, mai degrabă decât luarea unei poziții de neutralitate, pe care, din păcate, continuă să o adopte Comisia și Consiliul, ca și cum ar fi destul pentru noi să sperăm doar la un dialog între două tabere.

Aș vrea să subliniez că atitudinea Grupului Socialist din Parlamentul European mi se pare foarte greu de înțeles; mai întâi, se opuneau dezbaterii, apoi se opuneau propunerii mele de rezoluție, apoi au votat practic împotriva acesteia, domnul Ford oferind explicația politică conform căreia adoptăm prea multe rezoluții legate de Tibet. Ei bine, poate că partidul și domnul Ford nu înțeleg - sau poate că înțeleg prea bine - că aici este în joc mult mai mult; libertatea și democrația pentru peste un miliard de cetățeni chinezi și pentru poporul tibetan.

Philip Claeyns (NI) – (NL) Domnule președinte, se înțelege de la sine că am votat în favoarea acestei rezoluții; deși, bineînțeles, nu ne putem permite să credem că această rezoluție absolut inofensivă va avea prea mare efect asupra regimului comunist totalitar din China, cu care suntem însă atât de bucușori să facem comerț.

Am avea un impact mai mare asupra regimului dacă acest Parlament și Consiliul ar avea curajul să declare că ocuparea și anexarea ulterioară a Tibetului sunt încălcări ale dreptului internațional și, ca atare, nu pot fi recunoscute de Uniunea Europeană. Trebuie să transmitem în continuare cu fermitate mesajul că Tibetul trebuie să fie un stat independent și nu o provincie autonomă a Chinei și că în Tibet a avut loc și continuă să aibă loc un genocid și un etnocid.

9. Comunicarea pozițiilor comune ale Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

10. Explicații privind votul (continuare)

Explicații orale privind votul (continuare)

- Propunere de rezoluție (B6-0135/2009)

Daniel Hannan (NI) – Domnule președinte, tibetani, ca toate națiunile, aspiră să trăiască în conformitate cu propriile legi și sub conducerea propriului lor popor, iar prin negarea aspirațiilor lor naționale, guvernul chinez folosește o serie de argumente în legătură cu abolirea feudalismului și combaterea sclaviei și a superstițiilor.

În definitiv, este o versiune a ceea ce Engels numea „falsă conștiință”: ei cred că tibetani nu înțeleg prea bine problema și, prin urmare, nu ar trebui să le fie permisă o democrație în toată regula.

Rog membrii acestei adunări să se gândească la ironia asemănării dintre acest argument și cel care a fost afișat în urma voturilor împotriva ale francezilor, olandezilor și irlandezilor. Din nou în această Cameră, am tot auzit că nu s-a înțeles corect despre ce era vorba, că de fapt au votat în legătură cu altceva – împotriva domnului Chirac sau împotriva aderării Turciei sau împotriva liberalismului anglo-saxon – și că nu înțeleseseră problema și că trebuia să fie informați mai bine.

Cred că persoanele, fie din Tibet sau din alte națiuni ale Uniunii Europene, înțeleg care le sunt dorințele și că ar trebui să li se permită să și le exprime prin procesul electoral. Știu că devin la fel de plictisitor ca și Cato cel Bătrân, însă și lui i s-a dat ascultare până la urmă și voi repeta, așa cum am făcut-o în fiecare discurs, că ar trebui să avem un referendum asupra Tratatului de la Lisabona. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Explicații scrise privind votul

- Raport: Pia Elda Locatelli (A6-0067/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), în scris – (IT) Domnule președinte, Italia suferă din cauza unui adevărat exod al intelectualilor. Această emigrare în masă a cercetătorilor, an după an, devine o tendință bine definită. Câștigătorul premiului Nobel pentru medicină, Renato Dulbecco, a afirmat că cei care doresc să facă muncă de cercetare pleacă așa cum au făcut-o și în trecut și din aceleași motive. Aceștia pleacă pentru că nu există perspective de carieră, salarii convenabile sau fonduri pentru cercetare, iar ușile centrelor de cercetare sunt închise întrucât, pe lângă lipsa de fonduri, le lipsește organizarea pentru primirea noilor grupuri și pentru dezvoltarea de noi idei.

Cercetătorii italieni pleacă din cauza lipsei unei infrastructurii, mai ales în domeniul științei și tehnologiei, din cauza lipsei fondurilor, a salariilor derizorii și a unui sistem de selecție care descurajează cei mai buni candidați și răspândește recomandările. Pleacă și se plâng, deoarece pregătirea de bază oferită de universitățile noastre este excelentă. Însă lipsesc toate celelalte.

Sunt de acord că statele membre trebuie să asigure recrutarea deschisă, transparentă și pe bază de concurs a cercetătorilor, în funcție de merite științifice. Meritele ar trebui măsurate în funcție de excelență în domeniul științific și de producția științifică (publicații). Însă și alte aspecte importante ar trebui să conteze ca merite în cariera unui cercetător: capacitatea de a inova, abilitățile de coordonare a cercetării, abilitățile de instruire și de monitorizare și capacitatea de a colabora cu industria.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE) în scris. – Am votat favorabil această propunere de rezoluție pentru că sunt de acord cu ideea că Europa are nevoie de un număr mai mare de cercetători. Acest raport este foarte important pentru că, printre altele, îndeamnă statele membre să îmbunătățească oportunitățile de carieră existente pentru tinerii cercetători, de exemplu printr-o mai bună finanțare și printr-o promovare bazată pe realizări, cum ar fi capacitatea de inovare, stagiile în întreprinderi etc., mai degrabă decât pe vechime.

Avril Doyle (PPE-DE), în scris –Raportul deputatei Locatelli face parte dintr-o evaluare a Strategiei de la Lisabona în scopul de a face economia Europei cea mai competitivă din lume până în anul 2010, iar aspectul principal al acesteia este poziția cercetătorilor în Europa. Au fost identificate patru domenii prioritare în care progresul este esențial și anume:

- recrutarea deschisă și portabilitatea subvențiilor,
- asigurările sociale și pensiile,
- condițiile de angajare și de lucru atractive și
- instruirea și abilitățile cercetătorilor;

Aceste domenii țin de mobilitatea, transparența, publicitatea și sprijinul acordat cercetătorilor și potențialilor cercetători. Înglobarea educației, a inovației și a cercetării într-o politică de sprijin coerentă reprezintă o parte esențială a unei economii funcționale a cunoașterii. Eforturile noastre de a combate „exodul intelectualilor” și de a stabili o „rețea a intelectualilor” vor fi intensificate de propunerile care minimizează obstacolele birocratice și care măresc sprijinul asigurărilor sociale pentru cercetători. În calitate de raportor UE ETS, știu prea bine cât este de important rolul cercetării și nevoia de a stimula talentul și mințile disponibile pentru a rezolva gravele provocări climatice cu care ne confruntăm. Sunt încântată să confirm apariția unei Alianțe

a inovației între universitățile UCD și TCD din Irlanda, un bun exemplu de investiție în cercetătorii aflați la început de carieră.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris – (PT) În ciuda evenimentelor recente care arată clar faptul că Strategia neo-liberală de la Lisabona este unul dintre instrumentele responsabile pentru înrăutățirea situației economice și sociale din Uniunea Europeană, raportul insistă asupra aplicării acesteia, cu care nu suntem de acord.

Cu toate acestea, există aspecte pozitive în raport, aspecte pe care le susținem, mai ales în legătură cu satisfacerea nevoilor cercetătorilor, cu drepturile acestora în ceea ce privește condițiile de muncă și asigurările sociale, cu reîntregirea familiei, cu drepturile cercetătoarelor și accesul tinerilor cercetătorilor la finanțări și cu solicitarea de finanțări mai mari pentru cercetare și cu implicarea unui număr mai mare de cercetători.

Însă nu este clar cum va garanta strategia europeană pentru cercetare propusă drepturi egale în toate statele membre și acces universal la parteneriatul european pentru cercetători pentru toți cercetătorii, mai ales pentru cei tineri, și mai ales în țări precum Portugalia, care nu este un factor principal în luarea deciziilor politice într-o Uniune Europeană care este din ce în ce mai mult condusă de marile puteri. Din acest motiv, ne-am abținut de la votarea acestui raport.

Adam Gierek (PSE), în scris – (PL) Domnule președinte, o carieră academică depinde de mobilitate? Într-o anumită măsură depinde. S-ar putea spune că mobilitatea, mai ales în cazul tinerilor cercetătorilor, poate avea o influență semnificativă asupra realizărilor lor viitoare. Acest lucru se datorează faptului că facilitează accesul la noi informații și că le permite cercetătorilor să depășească limitările mediului în care au fost educați. Însă asta nu este tot. O carieră academică începe devreme, în gimnaziu, unde tinerii pun bazele culturii lor generale, mai ales în matematică și științe.

Următoarea etapă implică învățământul superior și studiile universitare și doctorale. În fazele inițiale ale carierei academice a unui tânăr, și aici vorbesc din proprie experiență, mobilitatea, accesul ușor la instalațiile de cercetare și un subiect interesant și promițător cercetat sub supravegherea unor cercetători de seamă sunt mai importante pentru acești tineri, mai importante decât viitoarea lor pensie.

Astfel, cel mai important pas către obținerea unui personal pentru cercetare implică pregătirea condițiilor propice pentru astfel de studii, în cadrul Institutului European de Tehnologie sau al infrastructurii europene de cercetare, de exemplu, incluzând sprijinul oferit prin intermediul bursei doctorale care sunt disponibile studenților UE și din țări terțe și care sunt promovate în mod extensiv. Condițiile pe care le oferim, în ceea ce privește stabilitatea familială și profesională, vor hotărî dacă tinerii vor intra în instituții industriale sau academice și dacă se vor întoarce în țările de unde provin sau dacă vor călători mai departe odată ce și-au obținut doctoratul.

Adrian Manole (PPE-DE), în scris – În drumul spre cercetare al unui student, mobilitatea fizică trebuie promovată ca fiind o experiență educativă care nu poate fi înlocuită de mobilitatea virtuală. Trebuie să ne asigurăm că mințile cele mai strălucite au parte de un capital adecvat și de resursele umane care să le sprijine. Pentru unii, aceasta ar putea însemna accesarea resurselor de dincolo de granițele țării de origine.

Beneficiile (de ex. valoarea adăugată) asociate cu mobilitatea studenților, a profesorilor și a cercetătorilor trebuie promovate și făcute cunoscute. Barierele administrative și structurale trebuie să fie eliminate; ar trebui să fie disponibile burse și împrumuturi pentru studenți și cercetători, pe lângă alte măsuri stimulative atât pentru indivizi, cât și pentru instituții.

Este necesar ca politica de internaționalizare să ia în considerare: importanța crucială a cercetătorilor cu experiență internațională; oportunități lingvistice reale; nevoia de a oferi tuturor studenților viitori cercetători posibilitatea de a obține un număr de credite de limbi străine, fără deosebire de specializare; calitatea bună și informarea lor privind oportunitățile de studiu și de cercetare în străinătate.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), în scris – (EL) Raportul privind parteneriatului european pentru cercetători caută să sporească competitivitatea UE față de alte centre imperialiste, să limiteze „exodul” de cercetători și să atragă cercetători din țările în curs de dezvoltare.

Acesta promovează libera circulație a cercetătorilor între state, între sectorul privat și cel public, între companii, centre de cercetare și universități, o mai mare coeziune între sectorul privat și cel public în domeniul cercetării, subjugarea absolută a științei cerințelor tehnologice temporare ale pieței și orientarea cercetătorilor către cercetarea aplicată, recunoscându-se experiența anterioară de cercetător în cadrul unei corporații drept calificare formală.

Introducerea „formulelor de cercetare” pentru selectarea cercetătorilor dintr-o anumită instituție științifică sau universitate dintr-un alt stat membru și mobilitatea cercetătorilor și a personalului senior de conducere vor ajuta marile companii să selecteze pe cei mai buni dintre cei mai buni cercetători și să atragă personal pentru companiile lor, ceea ce le va spori profitabilitatea (condiții flexibile de angajare, muncă neplătită, scutire de la contribuțiile la asigurări). Aceste aranjamente cuprind și studenții doctoranzi, care desfășoară cea mai mare parte a activităților de cercetare.

Am votat împotriva acestui raport deoarece cercetătorii trebuie să lucreze în condiții de angajare stabile, în instituții care nu concurează pentru „supremație”, ci care cooperează pentru a dezvolta știința și pentru a deservi necesitățile celor „de jos” și nu plutocrația și profitul marilor companii.

Teresa Riera Madurell (PSE), *în scris – (ES)* Pentru a compensa lipsa personalului din domeniul cercetării, este necesar să se faciliteze întoarcerea cercetătorilor europeni care lucrează în afara granițelor Uniunii Europene și intrarea oamenilor de știință din țările terțe care doresc să lucreze în UE.

Femeile continuă să fie subreprezentate în majoritatea domeniilor științei și tehnologiei și în funcții de responsabilitate. Este deci important, după părerea mea, să invităm statele membre să asigure un mai bun echilibru de gen în organismele responsabile cu angajarea și promovarea personalului de cercetare. Este esențial ca procesul de selectare și de promovare să devină deschis și transparent.

Pentru a crea o piață unică a locurilor de muncă pentru cercetători, sunt importante și definirea și stabilirea unui model unic european de carieră în domeniul cercetării și introducerea unui sistem integrat de informații despre oferte de angajare și contracte de stagiatură în domeniul cercetării, în toată UE.

În ceea ce privește îmbunătățirea mobilității, aș vrea să subliniez că este crucial să se introducă o politică de acordare a vizelor specială, mai rapidă și mai puțin birocratică, pentru a facilita schimburile cu oameni de știință din țări terțe, inclusiv din cele cu care există deja o colaborare științifică intensă, așa cum este cazul anumitor țări din America Latină.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, am votat în favoarea raportului doamnei Locatelli privind un parteneriat european pentru cercetători. Ca lector universitar, înțeleg că Europa are nevoie de mai mulți cercetători pentru a-și îmbunătăți productivitatea și competitivitatea, mai ales în lumina concurenței din partea altor mari economii la nivel mondial, precum cea a Statelor Unite și a Japoniei, cât și a altor economii în curs de dezvoltare, precum India și China. Așadar, din acest motiv sunt de acord cu solicitarea pe care raportorul a adresat-o statelor membre, aceea de a asigura o recrutare a cercetătorilor deschisă, transparentă, bazată pe concurs și pe meritele științifice.

- Raport: Toine Manders (A6-0051/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris – (IT)* Domnule președinte, am votat pentru.

Noile tehnologii ne-au transformat astăzi viața, iar activitățile destinate timpului liber nu sunt o excepție de la acest proces.

Jocurile video sunt astăzi o activitate preferată de destindere a tinerilor din Europa și de mai departe. Multe jocuri video sunt destinate de fapt adulților, cu conținut care este în multe cazuri nepotrivit pentru copii.

Ținând cont deci de comunicarea Comisiei din 22 aprilie 2008 privind protecția consumatorilor, mai ales a minorilor, în ceea ce privește utilizarea jocurilor video, există o necesitate urgentă de a se reglementa etichetarea și de a folosi măsuri precum punerea la dispoziție a unui „buton roșu” sau a sistemului on-line PEGI, inclus în Programul european pentru un internet mai sigur.

Este important, de asemenea, ca statele membre să continue să lucreze colaborând îndeaproape pentru a promova protecția copiilor și pentru a ajuta industria să dezvolte sisteme care servesc acestui scop.

Nu trebuie să trecem cu vederea faptul că pentru a realiza acest obiectiv trebuie să câștigăm și sprijinul producătorilor și, mai presus de toate, al părinților, care sunt instrumentele de control primare în cadrul familiei.

Glyn Ford (PSE), *în scris* – Am votat în favoarea raportului Manders privind protecția consumatorilor, în special a minorilor, în ceea ce privește utilizarea jocurilor video. Am votat cu o oarecare rețineră. Pericolul constă în faptul că o preocupare justificabilă în unele cazuri se transformă într-o „panică morală” care este

intenționat disproporționată în raport cu dimensiunea problemei. Nu susțin neapărat să mergem și mai departe decât până acum.

Nils Lundgren (IND/DEM), în scris –(SV) Acest raport conține o întreagă serie de cerințe pe care ar trebui să le îndeplinească statele membre pentru a limita folosirea nocivă a jocurilor video: școlile ar trebui să informeze copiii și părinții privind avantajele și dezavantajele jocurilor video; părinții ar trebui să ia măsuri pentru a evita consecințele negative atunci când copiii lor joacă jocuri video; statele membre ar trebui să cerceteze valoarea introducerii unui „buton roșu” care urmează a fi instalat pe dispozitivele de joc și computere pentru a bloca accesul la anumite jocuri; ar trebui desfășurate campanii naționale de informare pentru consumatori; proprietarii internet-cafe-urilor ar trebui să împiedice copiii să joace jocuri destinate adulților; ar trebui introdus un cod special de conduită, paneuropean, pentru distribuitorii și pentru producătorii de jocuri video; și statele membre ar trebui să introducă legislație civilă și penală privind distribuirea de jocuri violente pentru televizor, video și calculatoare.

Jocurile video pentru minori sunt asociate multor probleme culturale și sociale tulburătoare. Însă, tocmai din acest motiv, statele membre trebuie să ajungă la soluții care se potrivesc propriei culturi și propriilor valori, pentru a avea o bază democratică în cadrul populației statelor membre. Muștrările din partea instituțiilor UE au aproape efectul opus.

Este importantă și capacitatea statelor membre de a găsi diferite moduri de a înainta în această privință, pentru a ne îmbogăți experiența și cunoștințele în acest domeniu.

Din aceste motive, am votat împotriva acestui raport în votarea finală.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), în scris – (SK) Doamnelor și domnilor, aș vrea să vorbesc despre industria jocurilor video, care are venituri anuale de aproape 7,3 miliarde EUR. Deoarece jocurile video devin din ce în ce mai populare atât în rândul copiilor, cât și al adulților, este important să existe o dezbatere politică despre cadrul de reglementare a acestora. Există unele jocuri video care ajută la dezvoltarea dexterității și la obținerea de cunoștințe esențiale pentru viața din secolul XXI. Totuși, aș vrea să subliniez că jocurile video violente care sunt destinate adulților pot avea efecte negative, mai ales asupra copiilor.

Este deci de datoria noastră să protejăm consumatorii, mai ales copiii. Copiilor nu ar trebui să li se permită să cumpere jocuri video care nu sunt destinate categoriei lor de vârstă. Introducerea sistemului paneuropean de informații cu privire la jocuri, care clasifică jocurile în funcție de vârstă, a contribuit la sporirea transparenței în cumpărarea jocurilor pentru copii, însă distribuitorii încă nu au destule informații despre efectele nocive ale jocurilor video asupra copiilor. În acest moment, este esențial să fie cunoscute aceste efecte negative asupra copiilor și este necesară cooperarea producătorilor, a distribuitorilor, a organizațiilor consumatorilor, a școlilor și a familiilor. Statele membre trebuie să introducă măsuri care vor împiedica copiii să cumpere jocuri video destinate categoriilor de vârste mai mari. În același timp, salut propunerea Comisiei Europene și a Consiliului privind regulile de etichetare a jocurilor video și crearea unui cod de conduită voluntar pentru jocurile video interactive destinate copiilor.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), în scris – Am votat în favoarea raportului de inițiativă al dlui Toine Manders, care tratează cu o deosebită atenție tematica jocurilor video.

Piața jocurilor video este o piață de dimensiune mondială, aflată în continuă expansiune. Însă jocurile video nu se mai adresează demult numai copiilor, întrucât tot mai multe dintre acestea sunt concepute special pentru adulți. Tocmai de aceea conținutul multor jocuri este nepotrivit și poate chiar periculos pentru copiii noștri.

Este adevărat că jocurile video pot fi utilizate în scopuri educative, dar numai cu condiția ca acestea să fie utilizate conform destinației lor pentru fiecare segment de vârstă. De aceea, trebuie să acordăm o atenție deosebită sistemului PEGI pentru clasificarea jocurilor. Versiunea PEGI Online vine în ajutorul părinților și al minorilor, oferind atât sfaturi referitoare la protecția minorilor, cât și informații diverse cu privire la jocurile online.

Raportul subliniază și necesitatea ca statele membre să asigure măsuri adecvate de control privind achizițiile online ale jocurilor video, pentru a împiedica astfel accesul minorilor la jocuri cu un conținut nepotrivit vârstei, destinat adulților sau altui segment de vârstă. Raportorul propune, de asemenea, crearea unui „buton roșu” care să dea posibilitatea părinților de a dezactiva un joc cu un conținut nepotrivit vârstei sau de a restricționa accesul minorilor între anumite ore.<

Zuzana Roithová (PPE-DE), *în scris – (CS)* În ciuda avertismentelor din partea experților, părinții subestimează efectul jocurilor pe calculator asupra dezvoltării personalității copiilor lor. Între timp, copiii și tinerii sunt expuși ore în șir efectelor conținutului agresiv sau sexual din jocurile pentru calculator. Copiii imită jocurile, ceea ce poate duce la rezultate tragice. Infractorii viitorului vor fi doar rezultatul influenței jocurilor agresive asupra comportamentului, psihologiei și obiceiurilor care se manifestă târziu.

Susțin deci crearea unui cod etic pentru distribuitorii și producătorii de jocuri video.

În opoziție cu raportorul, bineînțeles, cred că nu avem nevoie numai de regulamente comune voluntare, ci și de regulamente obligatorii în UE. Deci, cu această rezervă, am votat în favoarea raportului.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, am votat în favoarea raportului Manders privind protecția consumatorilor, în special a minorilor, în ceea ce privește utilizarea jocurilor video. Cred că jocurile video sunt foarte importante din motive educaționale. Există, totuși, o mulțime de programe destinate adulților care se caracterizează prin utilizarea aproape gratuită a violenței. Din acest motiv, trebuie să oferim o protecție corespunzătoare copiilor, inclusiv prin împiedicarea accesului acestora la conținutul potențial nociv, destinat unui grup diferit de vârstă. În cele din urmă, cred că standardizarea etichetării jocurilor video va duce la o mai bună înțelegere a sistemelor de etichetare și, în același timp, se va promova funcționarea eficientă a pieței interne.

- Raport: Luca Romagnoli (A6-0090/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris – (IT)* Domnule președinte, am votat pentru.

Israelul este un partener important pentru Uniunea Europeană în Orientul Mijlociu și în contextul politicii europene de vecinătate.

Un acord privind serviciile aeriene la nivel comunitar ar stabili condiții de egalitate pentru toți operatorii de transport aerian comunitari și isrealieni și ar permite pasagerilor din toate statele membre să beneficieze de condiții asemănătoare și de o concurență sporită între operatori. Acestea pot duce la servicii aeriene mai multe, mai ieftine și mai bune între UE și Israel.

Este de datoria UE să asigure punerea în aplicare a standardelor comune compatibile cu legislația europeană în relațiile sale cu partenerii mediteraneeni. Acest lucru este posibil numai printr-un acord global negociat la nivel comunitar, care face posibilă cooperarea în domeniul reglementării sau cel puțin recunoașterea reciprocă a standardelor și procedurilor aeriene.

Prin urmare, privesc negocierea globală cu Israel ca pe un pas fundamental înainte, către continuarea dezvoltării relațiilor UE-Israel în domeniul aerian și către extinderea spațiului aerian comun în zona Euromed. Încheierea acordului va determina creșterea oportunităților de dezvoltare economică și socială atât pentru operatorii de transport aerian, cât și pentru pasageri.

Chris Davies (ALDE), *în scris –* Nu înțeleg cum un Parlament care a solicitat ridicarea embargoului pe care Israelul l-a impus Fâșiei Gaza poate să fi votat astăzi în favoarea unui raport al cărui scop este intensificarea cooperării cu această țară.

Marțea trecută a fost o zi normală la punctele de trecere spre Gaza. Israelul a permis trecerea unei cantități limitate de alimente, câteva produse de igienă, o anumită cantitate de ulei de gătit și de motorină, un total de 110 de camioane - deși UNRWA spune că Fâșia Gaza are nevoie de 500 de camioane de provizii în fiecare zi.

Nu a fost permisă trecerea hârtiei de scris pentru școli, a hainelor, a mobilei, a echipamentelor electrice și a materialelor pentru reconstrucție. Gaza a fost făcută una cu pământul și Israelul nu permite reconstruirea acesteia. Nenorocirea continuă.

Președintele nostru a făcut vizite, Javier Solana a făcut vizite, parlamentarii au făcut vizite, deputații au făcut vizite, chiar și Tony Blair a făcut vizite. Toți au solicitat să se pună capăt suferinței și totuși Israelul nu a făcut nicio schimbare.

Nu era momentul să sprijinim acest raport.

Proinsias De Rossa (PSE), *în scris –* Am votat împotriva acestui raport care urmărește stabilirea unui spațiu aerian comun cu Israelul. În ciuda celor care susțin contrariul, acesta nu este numai un raport tehnic. Mai

degrabă, UE, fiind cel mai mare partener comercial al Israelului, prin semnarea unui acord privind spațiul aerian comun îi va oferi o bogată recompensă comercială.

Însă, având în vedere evenimentele recente din Gaza, în cursul cărora au fost uciși cu brutalitate și fără discriminare civili și a fost rasă de pe fața pământului infrastructura Gazei, nimicindu-se efectiv miliarde din sprijinul european pentru dezvoltare, în contextul deciziei Parlamentului European din luna decembrie a anului trecut de a amâna intensificarea relațiilor UE cu Israelul, și ținând cont de lipsa permanentă de respect a rezoluțiilor Națiunilor Unite și de extinderea așezărilor pe Malul de Vest și Ierusalim, și având în vedere vizita mea recentă în Gaza în cursul căreia am văzut la fața locului că Israelul pur și simplu nu a ridicat asediul Gazei pentru a permite trecerea convoaielor umanitare,

cred că este absolut nepotrivită aprobarea acestui acord de către Parlament. Acordul comercial special cu Israelul ar trebui suspendat până când acesta se va conforma normelor privind drepturile omului și se va angaja în negocieri constructive și fundamentale cu vecinii săi, pentru a pune în aplicare soluția bilaterală a conflictului.

Mairead McGuinness (PPE-DE), în scris – M-am abținut de la votul final asupra acordului CE-Israel privind serviciile aeriene, în semn de protest față de criza continuă din Palestina. Cred că nu se cuvine să intensificăm relațiile cu Israelul până când acesta va face eforturi conjugate pentru a ușura suferința rezidenților palestinieni și se va angaja într-un dialog politic susținut pentru a se ajunge la o soluție bilaterală pentru problemele din regiune.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), în scris – (EL) Considerăm că este inacceptabil din partea noastră să dezbaterem și din partea Parlamentului European să propună un acord cu Israelul privind crearea unui spațiu aerian comun între UE și Israel, în timp ce uciderea poporului palestinian în războiul sângeros dezlănțuit împotriva sa de către guvernul israelian în Fâșia Gaza este încă recentă.

Propunerea unui astfel de acord confirmă răspunderea penală a UE care, prin poziția sa ipocrită de neutralitate, practic recompensează și consolidează Israelul și noul război pe care l-a inițiat și care a cauzat un imens dezastru umanitar printre palestinieni, moartea a mai bine de 1 300 de palestinieni, din care marea majoritate erau civili, copii și femei, rănirea a peste 5000 persoane și distrugerea totală a infrastructurii civile din Gaza, inclusiv a școlilor și a clădirilor Națiunilor Unite.

De asemenea, susține intenția Israelului de a dărâma zeci de case în Ierusalimul de Est, deșărădăcând peste 1000 de palestinieni în altă încercare de a izgoni poporul palestinian din Ierusalim și făcând și mai dificilă găsirea unei soluții pentru Orientul Mijlociu.

Astfel de acțiuni sprijină în general politica imperialistă din zonă, care face parte din tiparele imperialiste ale UE, ale Statelor Unite și ale NATO din Orientul Mijlociu în general. Totuși, oamenii sunt din ce în ce mai solidari și intensifică lupta de partea poporului palestinian pentru un stat palestinian independent, teritorial unit în cadrul granițelor din 1967, cu capitala în Ierusalimul de Est.

Luca Romagnoli (NI), în scris - (IT) Domnule președinte, am votat în favoarea raportului meu privind spațiul aerian comun cu Israel. Ar fi de prisos să repet aici motivele care au dus la votul meu pentru. Nici nu mai încap încălecale că acestea sunt și motivele care se regăsesc chiar în raport.

- Propunere de regulament (C6-0081/2009)

Catherine Stihler (PSE), în scris – Am votat împotriva din cauza naturii precare a efectivelor; ar trebui interzis pescuitul tonului roșu până la recuperarea acestora.

- Propunere de rezoluție (B6-0140/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), în scris – Susțin cu fermitate această rezoluție care solicită un armistițiu imediat între armata din Sri Lanka și Tigrii Tamil, pentru a permite populației civile să părăsească zona operațiunilor militare. Aceasta condamnă toate actele de violență și de intimidare care împiedică civilii să părăsească zona de conflict. Condamnă și atacurile asupra civililor, după cum a demonstrat grupul internațional de criză. Ambele tabere trebuie să respecte legile internaționale privind ajutorul umanitar și trebuie să ajute populația civilă atât în zona operațiunilor militare, cât și în zona sigură. Parlamentul European este îngrijorat și în legătură cu rapoartele privind supraaglomerarea extremă și condițiile proaste din taberele de refugiați stabilite de guvernul Sri Lankăi. Am cerut să li se acorde organizațiilor umanitare naționale și internaționale, precum și jurnaliștilor accesul neîngrădit în zona operațiunilor militare și în taberele de refugiați și invităm guvernul

Sri Lankă să coopereze cu țările și cu organizațiile de întraajutorare care sunt dispuse și capabile să evacueze civilii.

Jean Lambert (Verts/ALE), în scris – Salut rezoluția de astăzi privind Sri Lanka. Ceea ce se întâmplă în nordul țării este o tragedie, în mare parte ascunsă de ochii lumii, deoarece organizațiilor umanitare și jurnaliștilor nu li s-a permis accesul liber pentru a vedea ce se întâmplă, ci trebuie să se bazeze mai mult pe informațiile partizanilor. Chiar și înainte de acțiunea militară a guvernului, a fost imposibilă organizarea unei dezbateri deschise, din cauza hărțuirii politice și a presei.

Nu poate exista o soluție militară pe termen lung pentru conflict, ci doar o soluție politică, care recunoaște drepturile tuturor persoanelor de pe insulă. Trebuie să se declare un armistițiu imediat de ambele părți, pentru ușurarea enormei suferințe a oamenilor. Dacă interesele tamiilor sunt pe primul plan, așa cum susțin ambele tabere, de ce este necesară continuarea suferinței? Care este scopul acesteia în găsirea unei soluții pe termen lung? Negocierile pentru pace trebuie să implice toate părțile. Canalele vor fi deschise pentru dialog, dacă ambele tabere doresc acest lucru. Însă trebuie pus capăt violenței și represiunii și să se pună în aplicare în mod activ instrumentele de apărare a drepturilor omului și supremația legii, dacă se dorește ca oamenii să aibă încredere în rezultat. Comunitatea internațională este gata să contribuie, atât la ușurarea imediată a suferinței, cât și pe termen lung.

Erik Meijer (GUE/NGL), în scris – (NL) La 9 septembrie 2006, 5 februarie 2009 și aseară am dezbătut în această adunare conflictul permanent și fără speranță dintre tami și sinhalezii de pe insula Sri Lanka. Am participat la toate aceste dezbateri. Astfel, am solicitat întotdeauna să nu se ia partea niciuneia dintre tabere în acest conflict, ci să ne jucăm rolul în de a convinge ambele tabere să cadă de acord în privința unui tratat de pace. În orice caz, un astfel de tratat trebuie să aibă ca rezultat o regiune tamilă autonomă în nord-estul țării.

Aseară, domnul Tannock și domnul Van Orden au susținut contrariul. Ei s-au referit la atrocitățile comise de mișcarea de rezistență tamilă și vor să ofere tot sprijinul posibil guvernului sinhalez. Această atitudine trece cu vederea faptul că ambele tabere folosesc o violență de neacceptat și că guvernul a fost cel care a întrerupt procesul de pace stabilit de norvegieni.

Mă bucur că astăzi a fost adoptată o rezoluție care înglobează majoritatea amendamentelor propuse de domnul Evans și care solicită sprijin umanitar, mediere și o rezolvare pașnică a conflictului.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), în scris – (DE) Armata din Sri Lanka acționează cu o severitate de o brutalitate extremă în războiul său împotriva Tigrilor Tamili (LTTE) fără a ține cont absolut deloc de civili. Civili sunt uciși sau răniți permanent în atacurile acestei armate. Sute de mii sunt închiși și mulți nu au acces la ajutoare umanitare. Comitetul Internațional al Crucii Roșii a descris-o ca pe una dintre cele mai catastrofice situații pe care le-a întâlnit vreodată.

Este necesară o încetare imediată a luptelor de ambele părți, atât cea a armatei Sri Lankăi, cât și cea a LTTE. Toate organizațiile și guvernele internaționale ar trebui să solicite acest lucru.

În Comisia pentru afaceri externe, conservatorul britanic Charles Tannock, reprezentând Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrații) și Democrații Europeni, a câștigat acordul pentru solicitarea sa de „armistițiu temporar”. Astfel s-ar fi susținut politica brutală de război a guvernului din Sri Lanka și s-ar fi dat undă verde atacurilor asupra civililor.

Am votat în favoarea rezoluției, deoarece, din fericire, majoritatea în Parlamentul European, inclusiv Grupul PPE-DE, nu a urmat în cele din urmă politica inumană a domnului Tannock și a conservatorilor britanici și a votat în favoarea solicitării unui armistițiu imediat.

Punând LTTE pe lista UE a organizațiilor teroriste, UE s-a plasat de o parte a conflictului și a dat LTTE undă verde *de facto* pentru a continua focul. Drept urmare, negocierile care erau în curs la momentul respectiv, sub medierea norvegiană, au eșuat dezastruos și au putut fi continuate doar cu mare dificultate în afara UE.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Domnule președinte, sunt de acord cu propunerea de rezoluție referitoare la deteriorarea situației umanitare din Sri Lanka, deci am votat pentru adoptarea acesteia. În opinia mea, dată fiind situația de urgență a cca 170000 civili care sunt prinși în zona operațiunilor militare dintre armata din Sri Lanka și forțele Tigrilor eliberării Tamilului Eelam (LTTE), fără a avea acces la ajutoare umanitare minime, este necesar un armistițiu temporar imediat între armată și Tigri, pentru a permite populației civile să părăsească zona de luptă. Cred, de asemenea, că ar trebui să li se permită organizațiilor umanitare naționale și internaționale să intre în zona operațiunilor militare.

- Raport: Vincenzo Aita (A6-0086/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris – (IT)* Domnule președinte, am votat pentru. Așa cum spune vechiul proverb indian, nu moștenim pământul de la părinții noștri; îl împrumutăm de la copiii noștri. Terenurile agricole din sudul Europei se află în stare critică. Suferă o presiune crescândă asupra mediului, cu consecințe negative precum tulburarea echilibrului hidrogeologic, creșterea nivelului mării și salinizarea rezultantă a solului, pierderea terenului cultivabil, reducerea biodiversității și o mai mare vulnerabilitate la foc, boli ale plantelor și animalelor.

Așadar, este clar că una dintre prioritățile agriculturii trebuie să fie întocmirea unui plan de acțiune comun, mai ales prin programe care au ca scop prevenirea deteriorării și protejarea terenului cultivabil.

Printre abordările problemei degradării solului trebuie să existe o strategie de conservare a solului prin concentrarea unei mai mari atenții asupra întreținerii sistemelor de irigații folosite în agricultură și asupra programelor de împădurire. Tehnicile de cultivare a terenurilor uscate, rotația culturilor, folosirea genotipurilor adecvate și controlarea evapotranspirației sunt, de asemenea, foarte importante.

În plus, trebuie să oferim programe de instruire și de perfecționare pentru cei care lucrează în sector și pentru publicul larg, cu dublul scop de a căuta soluții specifice și de a sensibiliza utilizatorii în legătură cu nevoia unei utilizări durabile a resurselor naturale și a pământului.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), *în scris –* Deteriorarea solului este o problemă care nu poate fi ignorată și mă bucură inițiativa unui raport dedicat în mod special combaterii acestui fenomen. Agricultură este cea mai bună metodă pentru a stopa acest fenomen, atâta timp cât însă aceasta se face cu respectarea caracteristicilor pedoclimatice.

Așa cum am subliniat, însă, și prin amendamentele depuse și acceptate la Comisia pentru agricultură, cred că acest raport trebuie să fie valabil pe tot cuprinsul Uniunii Europene. Din păcate, schimbările climatice și deteriorarea solului nu mai sunt fenomene izolate, iar abordarea noastră trebuie să fie una coerentă pe tot cuprinsul Uniunii, în baza principiului solidarității.

Așa cum subliniază și raportorul, avem nevoie nu doar să recunoaștem această problemă a deteriorării solurilor, ci și să alocăm resursele financiare necesare pentru combaterea efectelor negative. Mă bucur că prin Planul European de Relansare Economică sunt prevăzute 500 de milioane de euro pentru acțiuni ce privesc adaptarea la noile provocări ale schimbărilor climatice, însă acestea sunt acțiuni pe termen scurt. Consider că Uniunea Europeană are nevoie de o strategie integrată, susținută financiar, pentru a acționa pentru prevenirea și combaterea efectelor schimbărilor climatice, în particular a deteriorării solului.

Edite Estrela (PSE), *în scris – (PT)* Am votat în favoarea propunerii de Rezoluție a Parlamentului European referitoare la problema deteriorării terenurilor agricole din Europa de sud, deoarece cred că orientările politicii agricole comune trebuie să includă instrumente destinate combaterii efectelor schimbărilor climatice și protejării solului.

Trebuie să subliniez importanța creării unui Observator European al Secetei și consolidarea reacției coordonate a UE la incendii.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris – (PT)* Abordarea Grupului Partidului Popular European (Creștini-Democrați) și al Democraților Europeni de a respinge mai multe propuneri prezentate de acest raport pentru a determina acceptarea propunerii alternative a acestuia, pe care noi o respingem, este regretabilă. În ciuda mai multor neconformități, suntem de acord cu multe aspecte din raportul propus, mai ales în legătură cu faptul că agricultura este cel mai bun mijloc de a preveni deteriorarea solului și că necesită o strategie bine gândită pentru menținerea acestei activități. De asemenea, considerăm că este vitală contribuția populației agricole la combaterea deșertificării și rolul crucial al producătorilor în conservarea păturii vegetale a regiunilor afectate de secete persistente. De asemenea, suntem de acord cu afirmația privind contribuția negativă la eroziunea solului a agriculturii intensive, promovată într-o mare măsură de agroindustrie, prin transformarea pământului în teren neproductiv.

Cu toate acestea, credem că raportul ar fi trebuit să meargă mai departe, atribuind responsabilități politicilor agricole și guvernelor UE, precum cel al Portugaliei, deoarece aceste politici sunt cele care au încurajat supraexploatarea solului și a apei și au cauzat dezastre ecologice. Credem că aceste probleme pot fi depășite încă prin detașarea de aceste politici agricole. Sprijinim canalizarea sprijinului acordat agriculturii către producție, permițând creșterea producției agroalimentare a țărilor precum Portugalia și, în general, modernizarea sectorului primar al acesteia.

Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris –(SV)* Acest raport, care nu face parte din niciun proces legislativ, recomandă, printre altele, o politică forestieră comunitară, un fond UE specific pentru finanțarea acțiunilor preventive în legătură cu schimbările climatice și un observator al secetei și al fenomenelor similare finanțat de UE.

Credem că responsabilitatea ecologică în ceea ce privește terenul agricol trebuie să revină, în primul și în primul rând, statelor membre. Nu există niciun motiv pentru care să declarăm statele membre neputincioase în acest mod și în acest domeniu.

Ca de obicei, Partidul Independență și Democrație observă că în această situație, din fericire, Parlamentul European nu deține puterea de decizie în materie de politică agricolă comunitară. În mod contrar, UE ar cădea în capcana protecționismului și a subvențiilor din ce în ce mai mari acordate diverselor interese speciale din agricultură.

Am votat împotriva acestui raport.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), *în scris –* Schimbările climatice accelerează fenomenele de degradare a solului și de deșertificare, în special în Statele din sud-estul Europei, inclusiv în România. Este motivul pentru care aceste fenomene trebuie abordate coordonat, printr-o revizuire consistentă a politicilor agricole și prin schimbul de experiențe și de bune practici între Statele Membre, sub coordonarea Comisiei Europene.

Sunt convins că există numeroase exemple de management eficient al solului și al apei, precum și de utilizare a unor culturi agricole rezistente, care pot regenera solul. Există institute de cercetare specializate în domeniu, unul dintre ele chiar în județul pe care îl reprezintă, Dolj, din România. Împărtășirea acestor experiențe, precum și extinderea aplicării lor în zonele afectate de deșertificare, poate determina redarea terenurilor degradate circuitului agricol și, în consecință, revigorarea producției. De altfel, proiectul-pilot propus pentru bugetul comunității pe anul 2009 este o oportunitate în acest sens. Susțin propunerea raportului de instituire a unui Centru European de Monitorizare a Secetei.

Fac apel la Comisia Europeană să trateze cu maximă responsabilitate această problematică în cadrul reformei PAC și să pună la dispoziția Statelor Membre un set eficient de instrumente financiare care să sprijine combaterea deșertificării, pentru asigurarea unei agriculturi durabile și a siguranței alimentare pentru cetățenii europeni.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris –* Salut raportul colegului nostru care tratează un subiect extrem de important din punct de vedere social și economic. Deteriorarea solului afectează viața oamenilor din regiunile respective, dar și potențialul de dezvoltare economică. În România am văzut în ultimii ani pagubele pe care le poate provoca acest fenomen: case distruse și oameni rămași fără mijloacele de bază pentru asigurarea subsistenței, reducerea cu până la 30-40% a producției agricole, o regiune sudică în pericol de deșertificare.

Impactul economic al acestui fenomen este de necontestat: scăderea veniturilor cetățenilor care locuiesc în regiunile afectate, creșterea prețurilor la alimente. De aceea, Uniunea Europeană are obligația, în baza principiului solidarității, să contribuie la combaterea acestui fenomen și sprijinirea celor afectați. Așa cum am propus și prin declarația scrisă nr. 21/2009, depusă împreună cu colegii mei, UE are nevoie de un mecanism financiar special pentru prevenirea și combaterea efectelor schimbărilor climatice. Un mecanism financiar flexibil, care să permită deblocarea fondurilor în cel mai scurt timp și care să fie însoțit de o strategie pe termen mediu și lung și de planuri de acțiune care să ia în considerare impactul diferit al schimbărilor climatice asupra regiunilor din UE.

Luca Romagnoli (NI), *în scris –(IT)* Domnule președinte, salut raportul domnului Aita privind amenințarea deteriorării terenurilor agricole din UE și reacția prin instrumente politice agricole comunitare.

Într-adevăr, aprob scopul raportului, acela de a marca puncte de interes, idei și propuneri practice care să fie luate în considerare în timp util, în vederea formulării unei strategii comune pentru recuperarea, conservarea și îmbunătățirea solurilor agricole. Dată fiind criza actuală, trebuie evidențiat faptul că protecția solului este un mijloc de a proteja potențialul nostru de producție, care are o importanță politică și strategică, prin menținerea echilibrului import-export, prin asigurarea unui anumit grad de autonomie și prin negocierea flexibilă în forumuri multilaterale.

- Propunere de rezoluție (B6-0110/2009)

Glyn Ford (PSE), *în scris –* În aceste vremuri de criză financiară și economică, este important să menținem și să consolidăm drepturile lucrătorilor, pentru a ne asigura că urmările crizei nu îi vor afecta pe cei mai slabi.

Ar fi mult prea ușor să se întâmple acest lucru dacă nu ne asigurăm că echilibrul de forțe nu va ajunge să favorizeze angajatorii și să defavorizeze angajații. Prin urmare susțin această rezoluție. Mi-aș dori doar să aibă mai multă putere.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, am votat pentru propunerea de rezoluție referitoare la participarea angajaților în companiile cu statut european. De asemenea, trebuie să facilităm dialogul constructiv între instituții și angajați, în lumina recentelor hotărâri ale Curții Europene de Justiție. Mai mult decât atât, sunt de acord cu punctul care se referă la nevoia Comisiei de a evalua problemele transfrontaliere privind guvernarea corporativă, legislația fiscală și participarea financiară a angajaților în cadrul programelor de deținere de acțiuni legate de această consultare.

- Propunere de rezoluție (B6-0112/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), *în scris –* Am votat favorabil această propunere de rezoluție pentru că susțin această inițiativă care solicită elaborarea de către statele membre a unor mecanisme de cooperare pentru prevenirea efectelor dăunătoare asupra familiilor, în special asupra copiilor, cauzate de despărțirea de părinți precum și de distanțele ce îi separă de aceștia.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris – (FR)* Acest text despre copiii migranților, lăsați în țările de origine, descrie situația acută a copiilor lăsați în voia sorții sau cu terți mai mult sau mai puțin bine intenționați, amenințați cu maltratarea sau expuși problemelor psihice sau problemelor care țin de educație, socializare și așa mai departe.

Acest lucru demonstrează că imigrația este o dramă umană care generează situații inumane.

Trebuie făcut totul pentru a rectifica situația, pentru a promova unitatea familiilor în mediile familiale culturale și sociale.

Într-un cuvânt, iar aceasta este singura soluție, trebuie făcut totul pentru a inversa fluxurile de imigrare, pentru a-i convinge pe cei tentați să-și părăsească țara să rămână, pentru a promova dezvoltarea și pentru a asigura reunirea familiilor doar în țările de origine.

Astfel ar trebui folosite resursele pe care le-ați dedicat „importării” sau aclimatizării în Europa a persoanelor care sunt atrase de mirajele pe care le întreținți.

Carl Lang și Fernand Le Rachinel (NI), *în scris – (FR)* Este cunoscut faptul că Europa vrea să aibă grijă de tot și să fie peste tot. Prin această rezoluție referitoare la copiii migranților lăsați în țara de origine, Parlamentul European a ajuns la apogeul nebuniei cu propuneri care nu sunt numai demagogice, ci au ca scop și transformarea statelor membre în părți culpabile.

Ni se spune că Uniunea a acordat insuficientă atenție fenomenului copiilor lăsați în țările lor atunci când migrează părinții. Statele membre ar trebui să implementeze măsuri care să aibă drept scop îmbunătățirea situației acestor copii care rămân în țările de origine și să le garanteze o dezvoltare normală, în ceea ce privește educația și viața lor socială. Este ca și cum am trăi într-un vis! După măsurile care încurajau reîntregirea familiilor în țările care i-au primit și dreptul de rezidență pentru familii, acum este timpul măsurilor pentru copiii care nu emigrează.

Problema imigrației nu va fi rezolvată în acest fel. Logica este eronată. Nu copiii care rămân în urmă ar trebui ajutați; familiile și populațiile din aceste țări ar trebui ajutate și încurajate să stea acasă.

Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris – (SV)* Pe măsură ce barierele granițelor UE dispar, cresc ocaziile de a căuta un loc de muncă în alt stat membru al UE decât cel de domiciliu. Este un pas pozitiv, care oferă oamenilor șansa de a face ceva ei înșiși pentru a-și îmbunătăți condițiile de trai și condițiile familiilor lor.

Raportorul admite acest lucru, însă alege cu obstinție să se concentreze asupra aspectelor negative pe care le poate presupune absența unui părinte care caută un venit în străinătate.

Cred că nu este rezonabil ca Parlamentul European să conducă politica socială și educativă a fiecărui stat membru în modul intrusiv propus. Trebuie să ne arătăm respectul pentru statele membre și adunările lor alese în mod democrat și să avem încredere în ele că vor avea grijă singure de propriii cetățeni și de bunăstarea acestora.

Prin urmare, am votat împotriva acestei rezoluții.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris* – Am votat în favoarea acestei rezoluții a Parlamentului European pentru îmbunătățirea situației copiilor care sunt lăsați în țara de origine de părinții lor plecați la muncă în străinătate.

Doresc, însă, să subliniez că luarea unui angajament în acest sens nu este suficientă. Avem nevoie de măsuri concrete care să asigure dezvoltarea normală a copiilor din punctul de vedere al sănătății, educației și vieții sociale a acestor copii și care să garanteze integrarea cu succes a acestora în societate și, mai târziu, pe piața muncii.

De exemplu, autoritățile naționale trebuie să dezvolte o serie de programe educaționale specifice pentru a trata această problemă, iar beneficiarii unor astfel de programe ar trebui să fie nu numai copiii, ci și părinții lor migranți. Aceștia trebuie și ei implicați în programe de informare și responsabilizare prin care să fie informați cu privire la efectele negative pe care plecarea lor la muncă în străinătate le are asupra vieții de familie și, în special, asupra copiilor lor. <

Luca Romagnoli (NI), *în scris* – (IT) Domnule președinte, ca urmare a întrebării orale a domnului Andersson, voi vota pentru propunerea de rezoluție referitoare la copiii migranților. Într-adevăr, migrația forței de muncă a crescut constant în ultimele decenii și majoritatea migranților Europei - 64 milioane - trăiesc în Europa. Mai mult decât atât, cred că migrația poate avea un impact pozitiv asupra gospodăriilor din țara de origine, deoarece prin banii trimiși și prin alte canale se reduce sărăcia și se sporesc investițiile în capital uman. Deci sunt de acord că trebuie să cerem statelor membre să ia măsuri pentru a îmbunătăți situația copiilor lăsați de părinții lor în țara de origine și să li se asigure dezvoltarea normală din punctul de vedere al educației și al vieții sociale.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *în scris* – Am votat propunerea de rezoluție a Parlamentului European referitoare la copiii migranților, care sunt lăsați în țara de origine, deoarece consider că situația acestor copii trebuie îmbunătățită substanțial. Fiecare copil are dreptul la o familie întregită și la educație, pentru a se putea dezvolta armonios. Consider că trebuie să-i sprijinim pe acești copii, deoarece și ei reprezintă viitorul Europei și al Uniunii Europene.

Catherine Stihler (PSE), *în scris* – Trebuie să facem tot ceea ce ne stă în putință pentru a ajuta copiii imigranților să își dezvolte potențialul de care dispun și să prospere în noul lor mediu.

- Propunere de rezoluție (B6-0104/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris* – (SV) Partidul Independență și Democrație este dispus să accepte viitoare extinderi ale Uniunii Europene. Însă, este extraordinar de important ca țările candidate *de facto* să îndeplinească cerințele stabilite și să fie state absolut democratice guvernate de normele de drept privind aderarea. Trebuie îndeplinite criteriile de la Copenhaga, iar legislația asupra căreia cădem de acord nu trebuie numai introdusă, ci și susținută în practică și trebuie garantată siguranța legală.

Cele trei state despre care am discutat azi au cu siguranță potențialul de a deveni state membre în viitor, însă este important să nu fim indulgenți în privința cerințelor. Experiența ne arată că progresul este cel mai rapid înainte să se inițieze negocierile pentru aderare și continuă mai lent în timpul negocierilor, mai ales dacă aceste negocieri sunt percepute ca îndreptându-se către un rezultat favorabil.

Zita Pleštinšková (PPE-DE), *în scris* – (SK) Am votat pentru rezoluția referitoare la raportul de țară pentru 2008 privind Croația și sunt încântată că această rezoluție a fost adoptată în Parlamentul European de o mare majoritate.

Rezoluția laudă bunele rezultate obținute de Croația în 2008 prin adoptarea legilor și realizarea reformelor necesare pentru obținerea statutului de membru al UE. Aceste rezultate trebuie susținute în mod constant prin adoptarea și punerea în aplicare a reformelor.

Cred că disputa frontalieră dintre Slovenia și Croația se va rezolva cu succes datorită implicării personale a comisarului Rehn, spre satisfacția ambelor părți, astfel încât să se poată înainta rapid cu procedura de negociere pentru aderare. Bineînțeles, pentru un rezultat încununat de succes este necesar un consens și în special bunăvoința guvernelor Sloveniei și Croației pentru a găsi o soluție satisfăcătoare și durabilă.

Nu trebuie să ne gândim doar la Croația în ceea ce privește această rezoluție. Nu trebuie să uităm rolul de pionier al Sloveniei, care a inițiat într-o măsură semnificativă procesul proeuropean în Balcani. Slovenia a fost prima țară din Balcani care a aderat la UE și la zona Schengen, a devenit membră a zonei euro și este un exemplu pentru alte țări balcanice.

Cred că negocierile de aderare cu Croația se vor finaliza până la sfârșitul anului 2009.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, nu sunt de acord cu propunerea de rezoluție referitoare la progresul Croației și am votat împotriva acesteia. Așa cum am spus de multe ori în fața acestei adunări, nu cred că Croația a făcut destule progrese. Să înapoieze ceea ce au furat de la refugiații din Istria și din Dalmația începând din 1947. Doar atunci vom putea discuta despre aderarea Croației la Uniunea Europeană. Dacă disputa privind proprietățile celor expulzați din Istria, Rijeka și Dalmația nu va fi rezolvată definitiv, dialogul dintre cele două popoare va fi practic imposibil.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), *în scris – (PL)* Apreciez toate eforturile, inclusiv cele făcute atât de Croația, cât și de Uniunea Europeană, pentru a consolida relațiile existente între cei doi parteneri. Aș încuraja continuarea colaborării și rezolvarea comună a problemelor existente, mai ales având în vedere faptul că guvernul croat dorește să abordeze atât problemele interne, cât și bilaterale cu care se confruntă în prezent. În spiritul solidarității europene, fără diferențe sau bariere, ar trebui să-i ajutăm în acest efort.

- Propunere de rezoluție (B6-0105/2009)

Edite Estrela (PSE), *în scris – (PT)* Am votat în favoarea propunerii de rezoluție a Parlamentului European referitoare la raportul de progrese pentru 2008 privind Turcia. Dată fiind încetinirea procesului de reformă a Turciei, guvernul turc trebuie să demonstreze voința politică de a continua procesul de reformă la care s-a angajat în 2005, către o societate mai democratică și pluralistă.

Jens Holm și Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *în scris –* Suntem în favoarea aderării Turciei la Uniunea Europeană, dat fiind faptul că țara îndeplinește criteriile de la Copenhaga și că aderarea are sprijinul populației turce. Regretăm, totuși, faptul că nu am putut vota în favoarea raportului privind progresul Turciei, care s-a votat azi. Raportul cuprinde, din nefericire, atât lipsuri grave, cât și revendicări adresate greșit. De exemplu, în alineatul (20) se fac revendicări neraționale unui partid democrat. În alineatul (29), Turcia este încurajată să coopereze îndeaproape cu FMI, iar în alineatul (31) se spune că țara este obligată să semneze acorduri de liber schimb cu țări terțe. Raportul nu face referință în mod suficient la încălcarea drepturilor omului sau la situația critică a minorităților naționale, mai ales a curzilor. Genocidul armean nu este menționat deloc, fapt care diferențiază acest raport de rezoluțiile anterioare ale Parlamentului.

Marine Le Pen (NI), *în scris – (FR)* Încă o dată, Parlamentul, într-un mod absolut ipocrit, a adoptat o rezoluție prin care cere guvernului turc să arate voința politică de a-și continua reformele.

Adevărul este că vă doriți, cu orice preț și împotriva dorinței europenilor, să continuați negocierile de aderare a Turciei la Uniunea Europeană, în ciuda refuzului continuu al Turciei de a recunoaște Ciprul și în ciuda faptului că reformele democratice au ajuns într-un punct mort.

Ar fi trebuit să-i oferiți Turciei un parteneriat privilegiat, însă pentru a face acest lucru ați fi fost nevoiți să admiteți că Turcia nu este un stat european și că, prin urmare, nu are loc în Uniunea Europeană.

Este timpul să respectăm părerea europenilor, care sunt majoritatea împotriva acestui proiect hotărâtor prin consecințele sale și pentru oprirea odată pentru totdeauna a negocierilor de aderare cu Turcia.

Vă amintesc solemn că într-un moment în care națiunile Europei se luptă cu rețelele fundamentaliste și în care în Franța principiul secularismului este amenințat de ascensiunea islamismului militant chiar pe teritoriul nostru, este deosebit de periculoasă continuarea negocierilor de aderare cu o națiune care este, fără dubii, respectabilă, însă a cărui guvern apără un Islam radical.

Fernand Le Rachinel (NI), *în scris – (FR)* Ca și rapoartele anterioare privind Turcia, cel al doamnei Oomen-Ruijten nu pune la îndoială teoria Euro-Bruxelles conform căreia „Turcia trebuie să adere la Uniunea Europeană”. Astfel, domnul Sarkozy, trădând încă o dată promisiunile sale electorale, a deschis două capitole ale negocierilor de aderare în timp ce prezida instituțiile europene.

Însă popoarele noastre resping includerea acestei țări asiatice cu o populație care a devenit 99% musulmană de la genocidul armean și dispariția celorlalte comunități creștine. Această țară este condusă de un partid islamist, iar armata sa ocupă teritoriul Republicii Cipru, un stat membru al Uniunii Europene. De asemenea, ne aduc aminte că, de-a lungul secolelor, turcii au reprezentat amenințarea principală a Europei. Abia în secolul XIX au reușit grecii, românii, bulgarii și sârbii să înlăture jugul otoman.

Încăpățânarea eurocraților de a încerca să facă intrarea Turciei în Europa, ca și încăpățânarea lor de a impune Tratatul de la Lisabona, arată natura antidemocratică și antieuropeană a Europei de la Bruxelles. La 7 iunie,

popoarele noastre vor avea șansa de a-și exprima voința de a construi o nouă Europă: o Europă a națiunilor europene, liberă și suverană.

Kartika Tamara Liotard și Erik Meijer (GUE/NGL), *în scris – (NL)* În acest Parlament există trei puncte de vedere privind viitoarea aderare a Turciei la UE.

Primul, susținut de fostul președinte al SUA, George W. Bush, este acela că aderarea este de dorit întrucât Turcia poate furniza foarte multă forță ieftină de lucru și soldați și este un membru loial al NATO.

Al doilea este acela că aderarea Turciei va fi întotdeauna nedorită, deoarece țara este considerată ca fiind asiatică, islamică, prea mare și prea periculoasă.

Noi și grupul nostru am susținut dintotdeauna un al treilea punct de vedere, acela că trebuie să i se permită Turciei să adere dacă se dorește. Acest lucru este important pentru mulțimea de europeni de origine turcă.

Înainte să ajungem însă la această etapă, țara trebuie să devină o adevărată democrație, fără prizonieri politici, fără interzicerea mijloacelor de informare în masă și fără partide politice proscrișe. Trebuie să i se acorde limbii curde drepturi egale în administrație, educație și mijloace de informare, înaltul plafon electoral de 10% pentru parlament trebuie abolit, iar sud-estului curd trebuie să i se acorde autonomia într-un stat descentralizat. Genocidul armean din 1915 nu trebuie să mai fie negat, la fel cum nici germanii nu ar putea nega genocidul evreilor dintre anii 1938 și 1945. Raportul doamnei Oomen-Ruijten este mult prea slab în această privință. Din acest motiv, ne pare rău, însă trebuie să votăm „nu”.

Jules Maaten (ALDE), *în scris – (NL)* Alineatul (45) din raportul doamnei Oomen-Ruijten susține că ar trebui extinse negocierile de aderare ale UE cu Turcia. Partidul Popular pentru Libertate și Democrație din Olanda (VVD) are mari obiecții în această privință. În opinia VVD, Turcia a făcut progrese prea mici în ultimii ani, deci nu există motive pentru grăbirea negocierilor.

VVD crede că, de fapt, Turcia trebuie să își ia mai întâi o serie de angajamente ferme. Dacă Turcia nu le îndeplinește până la sfârșitul acestui an, VVD este de opinie că negocierile de aderare trebuie suspendate. Suntem de părere că nu este momentul să trimitem Turciei semnale pozitive. Mai degrabă, este timpul ca Turcia să transmită semnale pozitive către UE.

În ciuda opoziției noastre ferme în legătură cu alineatul (45), delegația VVD a decis să voteze „da” pentru raport ca întreg, dat fiind că suntem de acord totuși cu restul textului.

Yiannakis Matsis (PPE-DE), *în scris – (EL)* Am votat în favoarea raportului doamnei Oomen-Ruijten ca întreg. Însă aș vrea să afirm expres că nu sunt de acord, nu îmi asum obligații în temeiul acestuia și am votat împotriva amendamentului 9 la alineatul (40) din textul care a fost propus inițial de Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană și completat de raportor. Amendamentul are următorul conținut: „cu excepția derogărilor temporare tranzitorii” (care se referă la derogările temporare tranzitorii de la cele patru libertăți fundamentale ale UE) și este anexat textului final. În explicația votului meu, aș vrea să clarific faptul că nu îmi asum obligații în temeiul acestuia și, ca atare, nu aprob amendamentul în cauză, deoarece consider că întrerupe procesul soluționării în mod democratic și european a problemei Ciprului.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris –* Am sprijinit acest raport care descrie comprehensiv relația Turciei cu UE și procesul necesar obținerii statutului de membru.

Și eu, ca și cei pe care îi reprezint, susțin ferm candidatura Turciei la UE și asta nu doar datorită bunelor relații dintre țările noastre. Credem sincer că Uniunea are un potențial de transformare imens. Așa cum cetățenii statelor est-europene o pot confirma, obținerea unei perspective europene certe schimbă radical atât discursul public intern, cât și opțiunile de politică externă ale unei țări.

Sunt convins că, o dată ce statutul de membru al Turciei va deveni o chestiune de „când”, și nu de „dacă”, tensiunile care alimentează polarizarea socială actuală vor putea fi mai ușor rezolvate. Tocmai de aceea, UE trebuie să dea Turciei un semnal clar privind o finalizare a procedurii sale de aderare într-un orizont de timp rezonabil, acest lucru constituind un impuls necesar pentru procesul de reformă și pentru cooperarea pe dosare de interes comun.

Pe de altă parte, această realitate nu schimbă faptul că, până atunci, UE așteaptă de la autoritățile turce să își asume constant și fără echivoc rolul de partener și de viitor membru al UE, inclusiv în relațiile sale cu actori din Orientul Mijlociu și Eurasia.

Rovana Plumb (PSE), *în scris* – Ca social-democrată, am votat favorabil acest raport pentru a susține Turcia în procesul de aderare și solicit Comisiei și Consiliului UE accelerarea procesului de negociere, incluzând deschiderea capitolului Energie mai ales în condițiile actuale ale crizei economice și ținând seama de rolul important pe care îl poate juca Turcia prin contribuția sa la securitatea energetică a Europei.

Salut, de asemenea, adoptarea în mai 2008 de către parlamentul turc a pachetului de măsuri privind ocuparea forței de muncă, menit să promoveze oportunități de angajare pentru femei, tineri și persoane cu handicap, deși îmi exprim îngrijorarea față de situația nefavorabilă a pieței forței de muncă, care oferă locuri de muncă pentru numai 43% din populația activă, și în mod special îngrijorarea față de scăderea ratei generale de angajare a femeilor.

Susțin solicitările adresate guvernului turc de a lua în continuare măsuri tangibile pentru consolidarea rolului femeilor în sectorul politic, economic și financiar, de exemplu prin măsuri temporare pentru asigurarea unei implicări active a acestora în politică.<

Luca Romagnoli (NI), *în scris* – (IT) Domnule președinte, am votat împotriva raportului privind progresul Turciei pentru anul 2008. Există prea multe probleme nerezolvate pentru ca să afirmăm că s-au făcut progrese semnificative în ceea ce privește negocierile de aderare care au început acum aproape patru ani. Mă refer la situația populației curde, la pedeapsa capitală, care încă este în vigoare în Turcia și la aspectele culturale și religioase care trebuie clarificate. Acestea nu pot fi tratate sub nicio formă superficială.

Renate Sommer (PPE-DE), *în scris* – (DE) Salut majoritatea clară în favoarea rezoluției referitoare la Turcia. Trebuie să transmitem clar guvernului turc faptul că stagnarea procesului de reformă care durează de ani are consecințe.

Libertatea de expresie și libertatea presei, mai ales, au suferit eșecuri grave. Acest lucru este evident mai ales din comportamentul guvernului turc față de Doğan Media Group. Amenziile nimicitoare date în temeiul unei așa-zise evaziuni fiscale sunt disproporționate și sunt echivalente cu cenzurarea mijloacelor de informare în masă.

Nu s-au făcut progrese privind libertatea religioasă, în ciuda noii legi privind fundațiile. Minoritățile religioase continuă să fie discriminate și hărțuite. Sunt bucuroasă că propunerea mea de a invita Turcia să-și retragă planurile de expropriere a Mănăstirii Sf. Gabriel din Tur Abdin a fost inclusă în propunerea de rezoluție.

De asemenea, cerem ca Turcia să respecte standardele ecologice și de mediu ale UE și drepturile celor afectați în legătură cu barajele din cadrul proiectului Anatoliei de sud-est.

În loc să facă pași spre îndeplinirea criteriilor de la Copenhaga, Turcia se îndepărtează de valorile noastre fundamentale. Guvernul turc vrea oare cu adevărat să așeze republica pe o nouă temelie democratică? Procedura juridică împotriva partidului AK și misterioasele proceduri ale anchetei Ergenekon prezintă imaginea unei societăți adânc divizate, care nu dorește și nici nu poate să facă față provocărilor pe care le prezintă Uniunea Europeană. Este deci timpul, în sfârșit, să vorbim clar în special despre un parteneriat privilegiat între UE și Turcia.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), *în scris* – Deși susțin motivația principală a acestui raport, mă opun lipsei de echilibru în privința problemei specifice a Ciprului. Mă opun cu fermitate amendamentelor 14 și 15, care sunt îndreptate exclusiv împotriva Turciei în privința mai multor aspecte, inclusiv îndeplinirea obligațiilor internaționale și nu lansează niciun apel echivalent la acțiune sau angajament din partea autorităților grecești sau greco-cipriote. În timpul fazei Comisiei, amendamentul meu care respingea ideea conform căreia problema Ciprului se va rezolva prin acțiunile unilaterale ale Turciei nu a fost acceptat. Am solicitat Consiliului - ca un pas preliminar - să concretizeze angajamentul său din 26 aprilie 2004 de a pune capăt izolării comunității turco-cipriote. Totuși, fără a-mi abandona rezervele, am votat în favoarea raportului.

- Propunere de rezoluție (B6-0106/2009)

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *în scris* – (EL) Partidul Comunist Grec a votat împotriva propunerii de rezoluție referitoare la Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei. A votat în mod repetat împotriva integrării Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei și a altor țări în UE din aceleași motive pentru care se opune integrării Greciei.

Propunerea de rezoluție solicită ca integrarea Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei în UE să fie accelerată, pentru a putea fi transformată din protectorat SUA/NATO în protectorat Euro/SUA/NATO și anexată rapid la UE. Partidele Noua Democrație, PASOK, SYRIZA și LAOS sunt de acord cu această direcție generală,

„neînțelegerile” dintre acestea concentrându-se pe dilema numelui Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei, și au votat împotriva raportului, ceea ce este negativ în ceea ce privește poziția grecilor, deoarece solicită acestora să nu blocheze integrarea Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei în UE.

Partidul Comunist Grec a votat împotriva tuturor rapoartelor relevante, deoarece consideră că problema numelui se înscrie în intervențiile imperialiste mai generale din Balcani și în lupta dintre puterile imperialiste. De aceea, a luat poziție față de inviolabilitatea granițelor și față de faptul că nu există revendicări neluate în seamă sau de altă natură. Nu există minoritate etnică macedoneană. Cuvântul Macedonia este un termen geografic. Partidele Noua Democrație, PASOK, SYRIZA și LAOS, subscriindu-se filosofiei europene a căii cu sens unic, ascund de popoarele din Balcani expediente politice ale UE, care tratează minoritățile în funcție de interesele sale.

Partidul Comunist Grec susține lupta anti-imperialistă, solidară, a popoarelor din Balcani și opoziția față de politica USA/NATO/UE.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Domnule președinte, am votat împotriva propunerii de rezoluție referitoare la progresele realizate de Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei în 2008. Am ajuns în punctul în care trebuie să decidem dacă creăm o piață unică extinsă, pentru care trebuie, bineînțeles, să stabilim reguli clare, sau dacă dorim să creăm o Europă care să fie expresia unei identități unice, puternice și suverane. Din acest motiv, pe baza elementelor enumerate în propunerea de rezoluție, despre care cred că sunt insuficiente, mă opun raportului.

- Raport: Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris – Consider că instituțiile UE trebuie să sprijine în continuare Tribunalul Penal Internațional de la Haga. Acest tribunal a judecat mulți criminali de război, dar în același timp trebuie să avem în vedere și semnificația mai largă a deciziilor sale, aceea de a contribui la procesul de reconciliere între popoarele din Balcanii de Vest.

Atrag atenția asupra faptului că unele inculpări sau hotărâri emise de Tribunalul de la Haga au fost considerate ca fiind controversate în diferite regiuni din Balcanii de Vest. Din aceste reacții pot fi reținute învățăminte care fac parte din moștenirea Tribunalului. Aceste reacții subliniază, în același timp, necesitatea existenței unei Camere de Apel și a unui program de informare a opiniei publice.

Să nu uităm, însă, că mulți alți criminali de război nu au fost încă judecați. Instituțiile UE trebuie să sprijine anchetele efectuate la nivel național în statele din Balcanii de Vest. Consiliul UE trebuie să stabilească norme clare de evaluare a performanței sistemului judiciar în statele regiunii, după încheierea mandatului Tribunalului Internațional.

Vinovații trebuie judecați și pedepsiți corect, individual, după faptele lor.

Dreptatea trebuie să fie aceeași pentru toți.

David Martin (PSE), în scris – Am votat în favoarea acestui raport care va asigura ca toți cei care au comis crime de război în fosta Iugoslavie nu vor scăpa de justiție. Susțin acest raport deoarece va extinde temporar cu doi ani TPI care îi urmărește în justiție pe cei care au comis crime de război în fosta Iugoslavie, asigurând destul timp pentru finalizarea proceselor în curs.

- Propunere de rezoluție (B6-0113/2009)

Edite Estrela (PSE), în scris – (PT) Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European referitoare la apă, în lumina celui de-al cincilea Forum mondial privind apa, întrucât cred că trebuie să concepem urgent strategii globale privind furnizarea și gestionarea apei, pentru a atinge Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM). Acestea prevăd înjumătățirea proporției de persoane fără acces la apă potabilă până în 2015.

Însă criza financiară globală înseamnă că statele membre trebuie să își sporească sprijinul destinat țărilor cel mai puțin dezvoltate, prin ajutoare publice în favoarea dezvoltării și cooperare pentru adaptarea la efectelor schimbărilor climatice și atenuarea lor.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris – (PT) Nici apa nu poate scăpa zelului majorității Parlamentului European în domeniul privatizării și liberalizării. Rezoluția este corectă când afirmă, deși la modul condițional, că „apa este un bun comun al umanității și că accesul la apă potabilă ar trebui să reprezinte un drept fundamental și universal” și că „că apa este considerată un bun public și că ar trebui supusă controlului public”. Însă ceea ce

urmează este grav și inacceptabil. Aceasta declară că, deși apa este supusă controlului public, gestionarea acesteia poate fi transferată „parțial sau total” sectorului privat. Acest lucru înseamnă supunerea controlului public a rolului de investitor în infrastructurile de colectare și de furnizare, în timp ce se acordă sectorului privat rolul profitabil, adică rolul de a pune la plată consumatorii. Aceste experimente au fost deja realizate în mai multe țări, mai ales în America Latină, unde prețurile au crescut exponențial, iar calitatea a avut de suferit.

De asemenea, nu sunt de acord cu culpabilizarea agriculturii, cu faptul că agro-industria și micii fermieri sunt tratați la fel, astfel încât cei din urmă suferă din cauza prețurilor mari ale apei. În timp ce criza capitalistă se agravează, se pare că apa este un bun tentant care poate genera profitul atât de necesar capitalului. Continuăm să credem că apa trebuie să rămână exclusiv un bun public, atât în ceea ce privește colectarea, cât și furnizarea.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), în scris –(FI) Domnule președinte, am votat în favoarea rezoluției domnului Berman pentru al cincilea Forum mondial privind apa. Forumul mondial privind apa se reunește o dată la trei ani și va avea loc săptămâna viitoare la Istanbul. Aceasta este o ocazie pentru a discuta soluțiile din punctul de vedere al politicii globale pentru gestionarea apei și a resurselor de apă și pentru pregătirea lucrărilor preliminare pentru acestea.

Acum doi ani, eu însumi am realizat un proiect de raport privind gestionarea apei în țările în curs de dezvoltare pentru Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE. După cum reiese și din rezoluția domnului Berman, gestionarea defectuoasă este în mare parte motivul pentru care situația apei în lume este atât de gravă. Sprijinul este necesar în principal pentru a intensifica luarea deciziilor și cooperarea la nivel regional.

De asemenea, este evident că sectorul public nu poate contribui singur cu cele 49 miliarde USD pe an (până în 2015) estimate de Banca Mondială la dezvoltarea infrastructurii de furnizare a apei. Pentru a trata problemele alimentării cu apă, ar putea fi găsită o soluție pentru a stabili fondurile necesare prin intermediul unui acord de parteneriat între sectorul public și cel privat, mai ales pentru că întreprinderile de stat suferă din cauza lipsei de fonduri și nu există nicio posibilitate de privatizare.

Nu ar trebui subestimată nici importanța cercetării în găsirea unei soluții pentru problemele legate de apă. Monitorizarea corespunzătoare și investițiile în resursele subterane de apă sunt, de asemenea, vitale. Ca și energia, apa devine din ce în ce mai mult o chestiune politică și se va da o luptă de proporții pentru a asigura accesul la aceasta. Există o nevoie evidentă de a o transforma într-o prioritate politică înainte de a fi prea târziu.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), în scris. –(NL) Am votat împotriva acestei rezoluții în votarea finală. Am votat împotriva nu pentru că raportul nu ar fi bun în general, ci pentru că unul din elementele sale era atât de important, după părerea mea, încât nu am putut să votez „da”. Apa nu este un bun comercial; este o nevoie primară a vieții și la care avem dreptul toți.

Folosirea apei nu este o chestiune de alegere pentru ființele umane, este esențială pentru a rămâne în viață și, numai pentru acest motiv, nu se cuvine să o privim ca pe un bun comercial sau economic. Furnizarea apei trebuie să fie și să rămână în mâinile sectorului public. Pozițiile anterioare luate de Parlamentul European au clarificat deja faptul că apa este un drept, iar formularea acestui raport ar atenua fermitatea acestora.

Nils Lundgren (IND/DEM), în scris –(SV) Apa este necesară tuturor formelor de viață de pe Pământ. Cu toate acestea, responsabilitatea pentru protejarea accesului la acest bun absolut necesar nu aparține doar UE. Prin cooperare internațională în cadrul cooperării Națiunilor Unite, țările lumii pot căuta soluții la problema îmbunătățirii accesului la apă.

Deoarece propunerea raportului merge într-o direcție complet diferită, am ales să votez împotriva rezoluției.

Rovana Plumb (PSE), în scris – O dezvoltare durabilă fără protejarea și gestionarea corectă a resursei vitale APA nu poate fi concepută. Susțin cu toată convingerea punctele 15 și 16 din rezoluție pentru a veni în sprijinul autorităților publice locale în eforturile lor de realizare a unei gestionări eficiente, transparente și reglementate a apei și care să respecte obiectivele de dezvoltare durabilă, astfel încât să satisfacă nevoile populației.

Mă alătur solicitării adresate Comisiei și Consiliului de a recunoaște rolul fundamental al autorităților locale în protecția și administrarea apei, pentru a le responsabiliza în ceea ce privește gestionarea sectorului apei, și regret că programele de cofinanțare europeană nu valorizează mai mult competențele colectivităților locale.

Pentru România, care în acest domeniu a obținut perioada de tranziție până în 2018, este esențial ca investițiile să fie accelerate mai ales acum, când populațiile sărace sunt cele mai vulnerabile la schimbările climatice și, de asemenea, cele mai puțin capabile de a se adapta la acestea.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, am votat în favoarea propunerii de rezoluție referitoare la al cincilea Forum mondial privind apa, care va avea loc la Istanbul. Cred cu tărie că apa este una dintre bunurile comune ale umanității și că ar trebui să fie considerată ca un drept fundamental și universal. Mai mult decât atât, așa spune că apa ar trebui să fie proclamată proprietate publică și supusă controlului public, chiar dacă este gospodărită integral sau parțial de sectorul privat. În sfârșit, sper că regimurile de subvenții globale pentru distribuția de apă, care slăbesc stimulentele pentru gestionarea eficientă a apei, generând o utilizare excesivă, vor fi abandonate, în vederea deblocării de fonduri care să fie alocate unor subvenții destinate mai ales populațiilor sărace și rurale, în scopul garantării accesului convenabil la apă al tuturor la un preț rezonabil.

Catherine Stihler (PSE), *în scris –* Apa este o resursă prețioasă, iar accesul la apa potabilă în toată lumea trebuie să fie prioritar. În 2009, prea multe persoane din țările în curs de dezvoltare nu au acces la apă potabilă. Trebuie să ne concentrăm eforturile în scopul ajutorării țărilor și comunităților din cele mai sărace părți ale lumii pentru a le asigura accesul la această resursă.

Gary Titley (PSE), *în scris –* Istoria este plină de războaie pentru accesul la pământ și la petrol, însă mă tem că acestea vor părea ne semnificative în comparație cu posibilele conflicte viitoare pentru accesul la apă.

Apa este cea mai importantă resursă: viața este imposibilă fără ea. Și totuși chiar și în țările dezvoltate se pot observa grave crize ale apei. Consecințele pentru țările mai puțin dezvoltate sunt catastrofice.

Comunitatea internațională trebuie să ia accesul la apă mult mai în serios înainte să fie prea târziu. După cum am văzut la Copenhaga săptămâna aceasta, schimbările climatice accelerează într-un ritm alarmant, ceea ce va determina exacerbarea crizei apei. Accesul la apă curată este un drept fundamental al omului, așa că haideți să realizăm o campanie de amploare în acest sens.

- Propunere de rezoluție (B6-0114/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), *în scris –* Sprijin această rezoluție care aduce recomandări specifice prin care se solicită Comisiei Europene să intensifice sprijinul acordat serviciilor de sănătate din Africa Subsahariană și să revizuiască bilanțul finanțării din partea Comunității Europene în scopul acordării unei mai mari priorități sprijinirii sistemului sanitar.

Jumătate din populația Africii Subsahariene încă trăiește în sărăcie. Într-adevăr, Africa este singurul continent care nu progresează în ceea ce privește Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM), mai ales în ceea ce privește cele trei ODM care țin de sănătate - mortalitatea infantilă, mortalitatea maternă și lupta împotriva HIV/SIDA, tuberculozei și malariei - care sunt cruciale pentru eradicarea sărăciei, însă în ritmul actual sunt cel mai puțin probabil realizabile până în 2015. Infrastructura de bază pentru îngrijirea sănătății are nevoie de un sprijin financiar stabil, de lungă durată dacă se dorește atingerea ODM care țin de sănătate. Într-adevăr, aceasta trebuie să includă accesul la servicii de sănătate privind viața sexuală și reproducerea.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), *în scris – (PL)* Am votat pentru adoptarea rezoluției referitoare la abordarea problemei serviciilor de sănătate din Africa Subsahariană. Această parte a Africii nu se va putea dezvolta fără o îmbunătățire reală a sănătății populației sale. Lista de amenințări la adresa sănătății din această regiune este extrem de lungă și bine cunoscută, iar faptul că aceste amenințări sunt reale este confirmat cel mai evident de speranța de viață a populației. Adesea, media speranței de viață din anumite țări este asemănătoare celei a Europei medievale. Este dureros, regretabil și frustrant, însă ar trebui, de asemenea, să motiveze țările dezvoltate și bogate să ofere ajutoare mai dese și mai eficiente. Este bine să fii implicat în proiecte care au ca scop salvarea de vieți. Nimic nu este mai uman și, în același timp, mai european. Să salvăm viețile puse în pericol. Măcar atât putem face.

Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris – (SV)* Descrierea suferințelor umane din Africa Subsahariană făcută de către raportor ne amintește în mod trist despre cât de importantă este continuarea și intensificarea luptei împotriva sărăciei.

Propunerile prezentate de raportor sunt însă bazate în totalitate pe ideea că UE ar trebui să joace un rol principal în politica de ajutoare a statelor membre Noi, cei din Partidul Independență și Democrație, nu

suntem de acord. UE nu trebuie să desfășoare operațiuni de întraajutorare și nici nu ar trebui să influențeze activitatea statelor membre în acest domeniu.

Acesta este un domeniu în care, din nefericire, experiențele noastre sunt destul de deprimante. Este deci important să putem experimenta cu noi forme de ajutor. Țara noastră, Suedia, caută în prezent soluții noi și interesante. În aceste momente este absolut greșit să privezi statele membre de posibilitățile de a căuta noi soluții și de a reforma politica de ajutoare. Responsabilitatea în ceea ce privește ajutoarele aparține și ar trebui să rămână o problemă a statelor membre.

Cooperarea internațională în scopul căutării de soluții pentru îmbunătățirea îngrijirii sănătății în Africa Subsahariană ar trebui întreprinsă, în primul și în primul rând, în cadrul Națiunilor Unite, nu al UE.

Prin urmare, am votat împotriva acestei rezoluții.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, am votat în favoarea propunerii de rezoluție referitoare la ajutorul pentru dezvoltare acordat de CE în domeniul serviciilor sanitare în Africa Subsahariană. Ajutorul CE acordat sectorului sanitar nu a crescut din 2000 în proporție cu ajutorul pentru dezvoltare, în ciuda angajamentelor luate de Comisie privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului și criza sanitară din Africa Subsahariană. Din acest motiv, cred că este corect și necesar să ne luăm un angajament comun pentru vedea rezultate mai bune în domeniul sanitar și pentru a atinge obiectivele de dezvoltare privind sănătatea asupra cărora s-a căzut de acord la nivel internațional.

- Propunere de rezoluție (B6-0111/2009)

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, am votat în favoarea propunerii de rezoluție referitoare la punerea în funcțiune a spațiului unic de plăți în euro (SEPA). Cred că este extrem de important să sprijinim crearea SEPA, care este supusă concurenței eficiente și în cadrul căruia nu va exista nicio distincție între plățile în euro transfrontaliere și naționale. În sfârșit, cred că, așa cum s-a menționat în propunere, Comisia ar trebui să fie invitată să stabilească o dată finală clară, corespunzătoare și obligatorie, nu mai târziu de 31 decembrie 2012, pentru trecerea la produsele SEPA, dată după care toate plățile în euro se vor face folosind standardele SEPA.

Peter Skinner (PSE), *în scris.* –Grupul deputaților laburiști din Parlamentul European dorește să vadă transformarea spațiului unic de plăți în euro într-un succes. Din acest motiv, nu putem sprijini amendamentele la acest raport, care prelungesc utilizarea comisionului interbancar multilateral. Acest comision nu este competitiv și duce la creșterea costurilor pentru consumatori. Acest lucru ar slăbi impulsul obiectivului raportului de a asigura că piața unică elimină barierele și reduce costurile. Nu am putut sprijini această rezoluție în votarea finală, deoarece aceste amendamente au fost acceptate.

- Raport: Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris – (IT)* Domnule președinte, am votat pentru. Sprijin raportul doamnei Koppa privind importanța parteneriatului strategic UE-Brazilia, întrucât partenerii împărtășesc aceeași perspectivă globală pe baza legăturilor lor istorice, culturale și economice. Împreună putem încuraja schimbările și găsirea soluțiilor la nivel global, de exemplu, conlucrând îndeaproape în vederea promovării și punerii în aplicare a obiectivelor de dezvoltare pentru eliminarea sărăciei și a inegalităților economice și sociale la nivel mondial, prin intensificarea cooperării în domeniul ajutorului pentru dezvoltare, inclusiv cooperarea tripartită, și cooperând în același timp în vederea combaterii terorismului internațional, a traficului de stupefiante și a criminalității.

Ținând seama de rolul principal jucat de Brazilia în procesele de integrare din America Latină, de interesul UE de a intensifica dialogul cu această regiune și de faptul că UE salută inițiativele luate de Brazilia în vederea promovării integrării politice și economice între țările Americii Latine, suntem de acord că Brazilia merită să fie recunoscută ca principalul promotor al Uniunii a Națiunilor Sud-Americane (UNASUR) stabilite recent.

De asemenea, trebuie să recunoaștem rolul de mediator al Braziliei în cadrul rezolvării conflictelor regionale în America Latină și Caraibe, pe baza respectării principiilor suveranității naționale, ale neamestecului și ale neutralității, având un efect pozitiv asupra stabilității politice în regiune.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), *în scris – (PT)* Am votat în favoarea acestui raport. Brazilia a fost ultima țară din BRIC care a participat la o reuniune la nivel înalt cu UE, care a avut loc în iulie 2007, în timpul președinției portugheze. Prin urmare, a fost o consecință naturală a relațiilor permanente dintre Portugalia și Brazilia. După cum s-a afirmat în cadrul acestei adunări din septembrie 2007, Brazilia este o țară cu 200 milioane de

locuitori care vorbesc una dintre cele mai vorbite limbi europene din lume, portugheza, și ale cărei tradiții istorice, culturale și civilizație sunt strâns legate de tradițiile europene. Diversele acorduri politice încheiate de-a lungul istoriei și până astăzi dovedesc acest lucru. Această relație va ajuta la construirea altor relații cu America Latină.

Dat fiind potențialul recunoscut al Braziliei și performanțele sale economice și politice actuale, la nivel regional și global, acest parteneriat strategic nu trebuie considerat ca un obstacol viitor pentru alte parteneriate cu Mercosur. De fapt ar trebui salutat ca un exemplu, în care UE a obținut consensul necesar privind interesele comerciale și politice comune. Ar trebui menționat că ambele părți consideră esențiale acțiunile multilaterale, bazate pe sistemul Națiunilor Unite și desfășurate în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului.

În sfârșit, trebuie să recunosc că sunt puțin curios în legătură cu viitorul obiectiv al protocoalele de cooperare asupra educației și culturii.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Domnule președinte, am votat în favoarea raportului doamnei Koppa privind parteneriatul strategic dintre Uniunea Europeană și Brazilia. Rolul parteneriatului este extrem de important; ar trebui să ofere un avânt proaspăt încheierii acordului de asociere UE-Mercosur, care reprezintă în sine un obiectiv strategic al UE de consolidare a relațiilor economice și comerciale, cât și de extindere a dialogului politic și a cooperării între cele două regiuni. În plus, parteneriatul strategic ar trebui să fie un instrument de promovare a democrației și a drepturilor omului, a statului de drept și bunei guvernări la nivel mondial.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), în scris – Am votat propunerea de recomandare a Parlamentului European adresată Consiliului privind parteneriatul strategic UE-Brazilia deoarece consider că acesta este benefic pentru ambele părți și poate contribui la dezvoltarea legăturii acestor două entități în scopul promovării binelui comun în ambele zone și peste tot în lume.

- Raport: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), în scris – (IT) Domnule președinte, am votat pentru. Dat fiind faptul că Mexicul și UE au menținut relații de cooperare încă din anii '70, sper ca acest parteneriat strategic să reprezinte un instrument de consolidare a cooperării dintre parteneri în forumurile internaționale precum Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional, OCDE, G20, G8 și G5, în vederea căutării soluțiilor pentru criza financiară mondială și în vederea formulării unui răspuns comun în sensul restabilirii încrederii în instituțiile financiare, în aceeași direcție cu Declarația de la San Salvador.

Așezarea geografică a Mexicului îi conferă o poziție strategică de „pod” între America de Nord și America de Sud și între Caraibe și Pacific. Se speră ca acest parteneriat strategic să poată instituționaliza reuniunile anuale la nivel înalt dintre UE și Mexic și să poată da un nou avânt Acordului global UE-Mexic în diverse sfere politice, inclusiv drepturile omului, securitate, combaterea traficului cu stupefiante, mediu și cooperarea în domeniul tehnic și cultural.

În lumina Rezoluției Consiliului din 11 octombrie 2007 privind uciderea femeilor (femicidul) în Mexic și în America Centrală și rolul Uniunii Europene în combaterea acestui fenomen, sperăm să se intensifice dialogul, să se consolideze cooperarea și să se instaureze un schimb de bune practici.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Domnule președinte, salut raportul domnului Salafranca Sánchez-Neyra privind parteneriatului strategic UE-Mexic. Este într-adevăr crucial ca acest parteneriat strategic să marcheze un salt calitativ în relațiile dintre UE și Mexic, atât la nivel multilateral, în ceea ce privește problemele de importanță mondială, cât și la nivel bilateral, prin dezvoltarea relațiilor.

Din acest motiv sunt încrezător că acest acord va duce la o mai strânsă coordonare a pozițiilor adoptate cu privire la situațiile de criză și la chestiunile de importanță mondială, pe baza intereselor și preocupărilor comune. În cele din urmă, sper ca acest parteneriat să fie considerat ca o șansă de a dezbate modul în care clauza referitoare la drepturile omului și democrație, valori fundamentale în cadrul tuturor acordurilor și pentru ambele părți, să fie mai funcțională și de a evalua respectarea sa, inclusiv prin dezvoltarea dimensiunii pozitive a respectivei clauze.

Catherine Stihler (PSE), în scris – UE trebuie să manifeste un interes mai mare în ceea ce privește actele de violență din ce în ce mai numeroase în Mexic, generate de războaiele dintre traficanții de droguri. Dublarea numărului de crime legate de traficul de droguri reprezintă o situație îngrijorătoare.

- Propunere de rezoluție (RC-B6-0135/2009)

Carl Lang (NI), *în scris – (FR)* Sentimentele demne de admirație exprimate de diferitele grupuri politice, cu excepția remarcabilă a comuniștilor (și pe bună dreptate), sunt un simplu ecou al corectitudinii politice manifestate din senin de hipioții industriei internaționale a divertismentului. Cauza Tibetului, adevărata luptă pentru eliberare, a fost în înăbușită de europenii la modă, lipsiți de spiritualitate. Este un exemplu foarte bun de ceea ce nu trebuie să se facă în politica internă și internațională.

Membrii doresc să condamne cu cea mai mare politețe pretențiile comuniștilor chinezi, în același timp declarându-se în favoarea autonomiei pentru o regiune care nu este Tibetul istoric. Ideea autonomiei pentru Tibet, calea „Salvați Tibetul”, reprezintă doar o lesă scuturată în fața unei elite impotente și a unui popor care a fost măcelărit atât spiritual, cât și fizic.

Tibetul, ca și celelalte națiuni oprimate, arată ce se întâmplă când se instalează o dictatură comunistă, iar arma imigrației invazive este folosită pentru a preveni orice pas înapoi, fie la nivel politic, etnic, cultural sau spiritual.

Tibetul a pierdut fără dubii șansa de a-și recăpăta suveranitatea, prin faptul că nu a continuat lupta armată după exilarea conducătorului său. Calea de urmat acum este cea a unei lupte pentru independență, pentru „Tibetul liber” și nu una a sclaviei continuate sub masca unei „autonomii” de hârtie.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Domnule președinte, susțin din toată inima propunerea de rezoluție referitoare la cea de-a cincizecea comemorare a revoltei tibetane și dialogul dintre Dalai Lama și guvernul chinez. Abuzul de putere, oriunde ar avea loc, trebuie să fie condamnat. Pe de altă parte, trebuie spus că guvernul chinez are obligația morală, printre altele, de a elibera imediat și necondiționat toate persoanele care au fost deținute doar pentru că au participat la un protest pașnic și de a da socoteală pentru toți cei care au fost uciși sau au dispărut și pentru toți cei deținuți, indicând natura acuzațiilor care li se aduc.

11. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 1.20 p.m. și reluată la 3 p.m.)

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGARPOULOU

Vicepreședinte

12. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

Președinta. - A fost distribuit procesul-verbal redactat pentru ședința de ieri.

Există comentarii?

*
* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE) - *(FR)* Doamnă președintă, îi rog pe membri să îmi acorde câteva minute din timpul dumnealor.

Aș dori să vorbesc în legătură cu subiectul China. A existat o propunere de rezoluție pentru astăzi referitoare la China, la cazul domnului Gao Zhisheng, un avocat celebru care se află în arest. Există temeri că va fi torturat; familia lui a primit de curând permisiunea de a intra pe teritoriul Statelor Unite și există temeri pentru viața lui.

Totuși, din păcate, pentru că se pot dezbate doar trei subiecte, propunerea referitoare la cazul domnului Gao Zhisheng nu a putut fi inclusă pe ordinea de zi. Am avut intenția să transferăm problema în sesiunea din 2 martie. Ni s-a comunicat că în sesiunea din 2 martie nu vor fi discutate probleme urgente pentru că, potrivit regulilor, atunci când sunt planificate două sesiuni plenare în aceeași lună, în cea de-a doua nu pot fi discutate chestiuni urgente.

Pun la îndoială această interpretare. De fapt, această interpretare se referă la sesiunile duble din septembrie și, înainte de acestea, la cele din Octombrie, în cadrul cărora s-a discutat bugetul. Faptul că în luna martie sunt organizate două sesiuni se datorează alegerilor; este vorba de un caz excepțional. Acest lucru înseamnă

că ne putem ocupa de problemele legate de drepturile omului numai la sfârșitul lunii aprilie, când este prea târziu.

Prin urmare, solicit președinției, în primul rând, să examineze acest aspect și, în al doilea rând, să comunice ambasadei Chinei uriașa noastră îngrijorare în privința acestui caz - în acest scop vă pot pune la dispoziție informații referitoare la cazul domnului Gao Zhisheng - întrucât nimeni nu știe exact unde se află acesta și există temeri că ar putea fi torturat și că viața i-ar putea fi pusă în pericol.

(Procesul-verbal a fost aprobat)

13. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (dezbateri)

13.1. Guineea-Bissau

Președinta. - Următorul punct este dezbateri a șase propuneri de rezoluții referitoare la situația din Guineea Bisau.⁽²⁾

José Ribeiro e Castro, autor - (PT) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, din păcate, discutăm din nou în plen situația din Guineea Bisau, o situație extrem de dureroasă. Această țară se confruntă de mulți ani cu o instabilitate cronică și a încercat să apuce calea democrației la începutul anilor 1990. Nimic nu s-a întâmplat cum ar fi trebuit, a existat o lovitură de stat și un război civil minor și, de atunci, țara se află într-o gravă instabilitate politică și militară, cu tensiuni și rivalități serioase. De asemenea, în ultimul timp s-a înregistrat o prezență îngrijorătoare a intereselor privind traficul de droguri, interese ce au devenit din ce în ce mai evidente pentru toți observatorii.

Condamnăm cu tărie atacurile recente: atacul cu bombă în care a fost ucis șeful Statului Major, generalul Tagme Na Waie, dar și asasinarea extrem de barbară, dacă nu sălbatică, a președintelui Nino Vieira. Indiferent de trecutul acestora, ne exprimăm solidaritatea cu familiile victimelor și cu poporul din Guineea-Bissau, regretăm și condamnăm cu vehemență aceste atacuri.

Dorim să asistăm la întoarcerea la normalitate. Lecția pe care am învățat-o și pe care am dorit să o subliniez în această rezoluție este faptul că nepedepsirea nu este o soluție. În ceea ce privește asasinarea lui Ansumane Mané și a generalului Verissimo Seabra, în trecut, cum am fi putut noi să închidem ochii la ideea că făptașii nu au fost găsiți și deferiți justiției? Este clar că nu aceasta este soluția. Prin urmare, trebuie să convingem guvernul din Guineea Bissau de importanța găsirii responsabililor. Cei vinovați trebuie aduși în fața justiției și trebuie să oferim tot sprijinul de care este nevoie.

În cele din urmă, aș dori să atrag atenția în legătură cu îngrijorarea față de practicarea traficului de droguri în întreaga regiune, față de riscul pe care traficul de droguri îl prezintă pentru Uniunea Europeană și față de existența neplăcută a acestuia, care a devenit evidentă în Guineea Bissau. De asemenea, în acest context aș invita și la crearea unei legături mai strânse cu autoritățile din Capul Verde. Am stabilit un parteneriat special cu autoritățile din Capul Verde, o țară care are relații strânse cu Guineea Bissau și cunoștințe extensive despre aceasta din urmă, dar care este și foarte vulnerabilă. Prin urmare, acest lucru este esențial pentru propria noastră securitate europeană. Drept urmare, în acest context, intensificarea acestui parteneriat special cu autoritățile din Capul Verde este foarte importantă.

Justas Vincas Paleckis, autor - (LT) Crimele din Guineea Bissau reprezintă o puternică lovitură suferită nu numai de democrația dintr-un stat împovărat de traficul de droguri, ci și de întreaga regiune vest-africană. Asasinarea președintelui și a șefului Statului Major au împins țara și mai adânc într-o mlaștină în care instituțiile nu mai funcționează, democrația devine din ce în ce mai fragilă, unde există din ce în ce mai multă corupție și mai multe culte ale personalității. Locuitorii din această țară trăiesc în haos și se confruntă cu o lipsă de apă, medicamente și școli. Traficul de droguri nu cunoaște limite sau frontiere și devine o amenințare pentru întreaga regiune, ajungând chiar în statele din Uniunea Europeană.

Deși până acum comandanții forțelor armate și-au ținut promisiunea de a nu se amesteca în afacerile interne ale țării, evenimentele recente ar putea distruge complet ceea ce a mai rămas din democrația din Guineea Bissau. Noul guvern trebuie să respecte ordinea constituțională, să rezolve conflictele în mod pașnic și să

⁽²⁾ Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

investigheze minuțios asasinatele. Cu ajutorul misiunii de securitate și apărare a Uniunii Europene, trebuie să ajungem la un moment crucial în dezvoltarea țării, oferind stabilitate și un trai decent. Trebuie să sperăm că în câteva luni vor avea loc alegeri prezidențiale și că acestea vor respecta standardele internaționale privind organizarea alegerilor. Invităm statele Uniunii Europene și întreaga comunitate internațională să îi ofere Guineei Bissau asistența financiară și expertiza de care este nevoie pentru a organiza alegeri democratice. Forțele politice de opoziție din Guineea Bissau ar trebui să încerce să găsească puncte comune și să ajungă la compromisuri în această perioadă dificilă și să adopte urgent decizii privind securitatea țării, procedurile electorale și administrația publică. Îi invităm să lupte mai eficient împotriva corupției și să se consulte cu societatea civilă și cu alte organizații în legătură cu reconcilierea internă din interiorul țării.

Ewa Tomaszewska, autoare - (PL) Doamnă președintă, anul acesta, pe 2 martie, președintele Guineei Bissau, João Bernardo Vieira a fost împușcat mortal într-un atac desfășurat de soldați loiali șefului Statului Major al armatei. Cu o zi înainte, generalul Batista Tagme Na Waie, șeful Statului Major al armatei a decedat după ce a fost rănit într-o explozie. Ambele decese sunt asociate unui conflict politic existent în Guineea Bissau, care durează de mulți ani și care a avut drept rezultat numeroase tragedii și instabilitate în țară. Deși alegerile organizate în 2008 au fost pașnice, la scurt timp după acestea a avut loc o primă tentativă de asasinat. Președintele a supraviețuit atacului. Guineea Bissau, o fostă colonie portugheză, este una dintre cele mai sărace țări din lume. În același timp, prin țară trece o rută folosită pentru contrabanda cu cocaină.

Condamnăm tentativele de a rezolva conflictele prin intermediul unei lovituri de stat; solicităm ca în termen de două luni să fie organizate alegeri prezidențiale în Guineea Bissau; și solicităm ca aceste alegeri să respecte normele democratice și ca ordinea constituțională să fie restaurată.

Ilda Figueiredo, autoare. - (PT) Când analizăm situația politică din Guineea Bissau, nu ar trebui să uităm faptul că poporul acestui tânăr stat african a fost victima colonizării portugheze, în ciuda faptului că a dus o luptă extrem de curajoasă împotriva colonizării. În ceea ce privește evenimentele din această țară, pe care le regretăm, în special asasinarea președintelui și a șefului Statului Major, nu putem uita faptul că acesta este rezultatul tuturor problemelor și al tuturor dezacordurilor care există de ani de zile și care își au sursa în trecutul colonial al țării. De asemenea, ar trebui să ținem cont de faptul că este vorba de una dintre cele mai sărace țări din Africa, ceea ce înseamnă că Uniunea Europeană trebuie să acorde mai multă atenție cooperării în domeniul sănătății publice și educației, pentru a putea îmbunătăți condițiile de trai ale populației din aceste țări și pentru a depăși dificultățile cu care încă se confruntă o mare parte a populației din Guineea Bissau, în special femeile, mamele și copiii.

Este foarte important ca Uniunea Europeană să își intensifice eforturile pentru a ajuta acești oameni. De asemenea, este nevoie să susținem educația, furnizarea de provizii sănătoase de apă potabilă și, în unele cazuri, chiar producția agricolă, pentru a ne asigura că toți locuitorii au acces la alimente. Totuși, această asistență trebuie oferită fără implicare externă și respectându-se fără excepții suveranitatea și opțiunile poporului.

Marios Matsakis, autor –Doamnă președintă, această fostă colonie afectată de sărăcie a suferit decenii întregi din cauza instabilității politice și a crizei, fapt care a avut drept rezultat o suferință profundă și prelungită a cetățenilor săi.

Trecerea la un regim democratic și la vremuri mai bune pentru popor pare o perspectivă promițătoare după ce alegerile legislative din 2008 s-au desfășurat într-un mod aparent corect și pașnic. Totuși, norii negri ai urii și violenței au apărut din nou deasupra țării, după ce soldații trădători l-au împușcat pe președintele Vieira la 2 martie, a doua zi după uciderea conducătorului armatei. Condamnăm ambele asasinat, și nu putem face altceva decât să sperăm că părțile rivale din Guineea Bissau vor găsi dorința și puterea necesare pentru a rezolva disputele prin dialog la masa negocierilor, de dragul bunăstării cetățenilor țării. În plus, întrucât în ultimii câțiva ani Guineea Bissau s-a transformat într-o țară importantă pentru traficul de droguri, îndemnăm nu doar autoritățile din această țară, ci și comunitatea internațională, să deponă toate eforturile posibile pentru a lupta eficient împotriva acestui blestem mortal.

Marie Anne Isler Béguin, autoare - (FR) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, Grupul Verzilor / Alianța Liberă Europeană condamnă cu tărie asasinarea președintelui Guineei Bissau, João Bernardo Vieira, și a șefului forțelor armate, generalul Tagme Na Waie, la 1 și 2 martie 2009.

Cerem să fie efectuată o investigație completă, iar făptașii să fie condamnați, cerând același lucru și în cazul ucigașilor generalilor Mané și Correia, asasinați în anul 2000, respectiv 2004, ucigașii nefiind încă identificați.

Ca una dintre cele mai sărace țări, cunoscută pentru nivelul scăzut al speranței de viață, Guineea Bissau se confruntă în prezent cu problema traficului de droguri. Fiind o punte pentru contrabandiștii sud-americani de droguri, Guineea Bissau a devenit o țară de tranzit pentru drogurile destinate Europei, unde noi reprezentăm cel mai important consumator. De asemenea, știm prea bine că acest lucru afectează întreaga subregiune, întrucât, de exemplu, în Mauritania au fost descoperite cantități mari de droguri, chiar la aeroport.

Uniunea Europeană trebuie să ajute această țară să întoarcă spatele acestui tip de comerț, să lupte împotriva lui pe mai multe fronturi și să revină la o dezvoltare bazată pe propriile resurse ale țării.

Cum comunitatea internațională a salutat ultimele alegeri, iar Uniunea Europeană și-a oferit sprijinul pentru procesul de învățare despre democrație și pentru instalarea democrației în Guineea Bissau, evenimentele care s-au petrecut recent în această țară nu pot decât să consolideze această poziție de ajutor și asistență.

Și armata, care nu a intervenit în procesul electoral, trebuie să continue să respecte strict ordinea constituțională, așa cum a promis.

Deși după ani întregi de probleme și haos, țările vest-africane învecinate au redescoperit calea către democrație și către respectarea instituțiilor și a drepturilor omului, Guineea Bissau nu trebuie să cadă în capcana practicilor reprobabile. Uniunea Europeană trebuie să își facă simțită prezența și să își folosească influența și puterea exemplului pentru a ajuta această țară să rămână pe drumul către democrație.

Laima Liucija Andrikiene, în numele Grupului PPE-DE - Doamnă președintă, în afară de ceea ce s-a spus deja astăzi în legătură cu situația din Guineea Bissau, aș dori să comentez asupra a două chestiuni.

În primul rând, asasinarea președintelui Guineei Bissau, João Bernardo Vieira, și a conducătorului forțelor armate, generalul Tagme Na Waie, ar trebui să fi investigate minuțios, iar vinovații ar trebui aduși în fața justiției.

În al doilea rând, în rezoluția noastră de azi ne exprimăm speranța că alegerile prezidențiale vor fi organizate în această țară în termen de 60 de zile. Astăzi ar trebui să facem apel la statele membre ale UE și la comunitatea internațională să se asigure că Guineea Bissau primește asistența financiară și tehnică de care este nevoie pentru a organiza alegeri credibile.

Leopold Józef Rutowicz, în numele Grupului UEN - (PL) Doamnă președintă, este foarte ușor ca în țările sărace din Africa, așa cum este Guineea Bissau, să se producă destabilizarea, cu consecințe tragice. Asasinarea președintelui João Bernardo Vieira și asasinarea generalului Tagme Na Waie, conducătorul forțelor armate, ambele petrecute în luna martie a acestui an, au făcut cu siguranță parte dintr-o încercare de a destabiliza țara, o acțiune ce a fost probabil instigată de mafia drogurilor. Lipsa unei forțe eficiente de securitate în această țară înseamnă că numeroase omoruri, de diverse facturi, rămân de fapt nepedepsite. Trebuie să furnizăm toată asistența de care are nevoie guvernul acestei țări, iar acesta este un aspect la care se referă rezoluția.

În afară de asta și pentru a preveni incidentele de acest fel, este nevoie să declarăm un război dur comerțului cu droguri, care reprezintă o forță destabilizatoare în multe țări sărace din Africa, Asia și America de Sud, care susține terorismul și care, prin dependența de droguri, distruge viețile a sute de milioane de persoane din întreaga lume. Dacă nu putem depăși această problemă, vom plăti din ce în ce mai scump pentru ineficacitatea noastră.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei - Doamnă președintă, înainte de toate, dați-mi voie să spun, în numele Comisiei Europene, că regretăm profund asasinarea Excelenței Sale, președintele Republicii Guineea Bissau, domnul João Bernardo Vieira. Condamnăm acest asasinat în cei mai duri termeni, la fel cum condamnăm și atacurile soldate cu decesul șefului Statului Major al forțelor armate, generalul Tagme Na Waie, și cu moartea altor militari. Aș dori, de asemenea, să transmit sincere condoleanțe familiilor victimelor.

Prezența traficantilor de droguri și a atâtor infrafracțiuni sunt aspecte mai mult decât îngrijorătoare. În cadrul celui de-al optulea FED și prin alte instrumente, dar, în plus, prin contribuția de 2 milioane de EUR făcută la Biroul Națiunilor Unite împotriva Drogurilor și Infrafracționalității, Comisia s-a înscris într-un plan foarte ambițios în domeniul combaterii traficului și consumului de narcotice. Credem că acest lucru este extrem de important, așa cum au demonstrat-o cele petrecute.

Invităm urgent la calm și moderație și îndemnăm autoritățile naționale din Guineea Bissau să investigheze complet aceste evenimente și să îi aducă în fața justiției pe cei responsabili. Pedepsele trebuie aplicate. Din păcate, aceste acte violente s-au întâmplat după alegerile legislative, care au pregătit drumul pentru acordarea unei asistențe sporite din partea UE și din partea comunității internaționale pentru susținerea eforturilor

făcute de țară în vederea stabilirea păcii. În plus, aceste atacuri survin într-o perioadă de angajament internațional sporit, menit să clădească o Guinee Bissau democratică și stabilă.

În aceste condiții extrem de dificile, Comisia se angajează pe deplin să continue să sprijine autoritățile naționale, având drept obiectiv revenirea la stabilitate și susținerea procesului de dezvoltare. Mă gândesc la educație, la persoanele foarte sărace, la necesitatea de a avea acces la servicii și produse de bază, dar și la dezvoltarea economică a țării. În prezent începem să desfășurăm o gamă largă de instrumente pe care le avem la dispoziție, încercând astfel să ajutăm Guineea Bissau să obțină o pace durabilă și, sperăm noi, să își consolideze procesul democratic.

Anul trecut a fost adoptat un document ambițios privind strategia de țară, pentru o sumă de 100 milioane de EUR, aferentă perioadei 2008-2013. Acest document se va concentra asupra reformării sectorului securității - inclusiv asupra luptei împotriva drogurilor, de care vorbeam mai devreme - și asupra sporirii puterii instituțiilor suverane naționale.

Anul trecut, Consiliul a mai decis să stabilească o misiune a UE care să susțină reformarea sectorului securității în cadrul Politicii europene de securitate și apărare. Viitoarele alegeri prezidențiale - care se estimează că vor fi organizate la 60 de zile după numirea noului președinte - vor avea probabil loc înainte de vacanța de vară. Luând în considerare acest program extrem de condensat, Comisia analizează cu foarte mare atenție oportunitatea de a organiza o misiune de monitorizare a alegerilor. Cu toate acestea, furnizarea de asistență postelectorală pentru a susține reformele necesare cadrului electoral, în urma recomandărilor formulate de UE ONU 2008, și asistența acordată pentru monitorizarea viitoarelor alegeri de către organizațiile regionale rămân principalele noastre priorități, împreună cu alte aspecte.

Președinta. – Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterilor.

13.2. Statul Filipine

Președinta - Următorul punct este dezbateră a șase propuneri de rezoluții referitoare la situația din Filipine.⁽³⁾

Bernd Posselt, autor - (DE) Doamnă președintă, doamnă comisar, am urmărit situația din Filipine încă de pe vremea când țara era condusă de regretabilul cuplu Marcos. De atunci, această mare republică insulară s-a confruntat cu multe probleme, sușuri și coborâșuri ale unei dictaturi și ale tentativelor de a evolua către libertate, ale crizelor economice și ale evoluției către o economie de piață, care, pe atunci, erau îngropate în mod continuu într-o mlaștină a corupției, a proastei gestionări și, din păcate, a incursiunilor constante din partea autorităților.

Dacă privim harta, observăm că această republică insulară prezintă o importanță strategică supremă. La fel ca Indonezia, această țară controlează anumite rute maritime care sunt centrale și vitale atât pentru economia noastră, cât și pentru economia Asiei. Prin urmare, stabilitatea în regiune este extrem de importantă și de aceea trebuie să îi convingem pe cei aflați la putere că această țară va ajunge în sfârșit la o stabilitate pe termen lung numai prin dialog și prin respectarea legii, prin consolidarea democrației, a infrastructurii și a întreprinderilor mici și mijlocii. Altfel, țara se va afla mereu sub amenințarea colapsului, a mișcărilor separatiste, a mișcării grupurilor insulare individuale, a mișcărilor religioase și culturale care se opun una celeilalte și care vor amenința unitatea țării. Prin urmare, acesta este un aspect care prezintă o importanță centrală pentru Uniunea Europeană.

Erik Meijer, autor - (NL) Doamnă președintă, multe state din alte părți ale lumii au fost înființate ca urmare a intervenției europene. Acestea sunt statele succesoare coloniilor țărilor europene, zone care au fost cucerite în secolele trecute în vederea obținerii de materii prime ieftine. Mineritul metalelor și recoltarea de plante tropicale erau cele mai importante obiective, în timp ce, în unele cazuri, și oamenii erau vânduți ca sclavi. Astfel, persoane care vorbeau limbi și aveau culturi complet diferite, s-au trezit trăind în una dintre aceste colonii, separați de cei care cu care aveau mult mai multe aspecte lingvistice și culturale în comun.

Statul Filipine a fost confiscat de la Spania în 1898 de către Statele Unite, care au început atunci să guverneze insulele ca pe propria lor colonie, până în anul 1946. Ca stat independent, țara și-a făcut de atunci un renume pentru proasta sa guvernare. Întrebarea este dacă este vorba despre o coincidență. Asemenea state nu sunt

⁽³⁾ Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

produsul voinței poporului. Nu au fost formate de jos în sus. Au fost construite de sus în jos, cu ajutorul unor influențe exterioare.

Asemenea state nu sunt cele mai bune puncte de plecare pentru un stat democratic aflat sub guvernarea legii și pentru rezolvarea pașnică a conflictelor sociale. De multe ori acestea sunt menținute cu forța, iar puterea armatei este uriașă. De multe ori există multe obiective pentru implicarea companiilor străine, care maltratează și exploatează mediul înconjurător și angajații până la distrugere. Li se permite să aibă un comportament nepotrivit pentru că oferă privilegiu și bogății conducătorilor acestor state.

Abuzurile de acest fel se transformă în contralovituri. Dacă statul nu consideră că aceste mișcări reprezintă o opoziție legală care se poate dezvolta în mod pașnic într-un element participant la guvernare, există șansa ca aceste mișcări să recurgă la folosirea forței, din nevoia de autoconservare. Într-o astfel de situație, guvernul va răspunde cu și mai multă violență susținută de stat, poate chiar și fără a recunoaște că această violență este promovată chiar de stat.

Din 2001, sute de activiști, sindicaliști, jurnaliști și lideri religioși au fost uciși sau răpiți. Membrii opoziției care sunt eliberați prin ordine judecătorești sunt imediat închiși din nou de către stat. Persoanele care se fac vinovate de crime și răpiri nu sunt nici găsite, nici pedepsite. Încercările externe de mediere au fost respinse și, într-un final, au fost oprite.

Rezoluția solicită depunerea unor eforturi mai mari în ceea ce privește medierea, compromisurile și soluțiile pașnice. Fără integrarea mișcărilor de opoziție în statul democratic sub guvernarea legii, statul Filipine va rămâne o țară haotică, în care viața este foarte grea.

Marios Matsakis, autor –Doamnă președintă, situația din Mindanao este gravă, căci sute de mii de persoane deportate trăiesc aici în condiții de viață inumane. Insurgența de lungă durată reprezintă unul dintre factorii acestei stări deplorabile de fapt și același lucru se poate spune și despre statutul nu foarte democratic al guvernelor filipineze care s-au succedat până acum, ultimul dintre acestea fiind tras la răspundere de agenții internaționale, precum Consiliul Drepturile Omului al ONU, pentru că a dovedit toleranță față de asasinatele extrajudiciare și pentru dispariția forțată a sute de cetățeni filipinezi ale căror activități erau considerate drept contrare politicii oficiale a guvernului.

Trebuie să se pună capăt toleranței de acest fel. În plus, guvernul din Filipine trebuie să reia imediat negocierile de pace cu Frontul Islamic de Eliberare Moro (FIEM) și ambele părți trebuie să renunțe la violență și să-și rezolve diferendele la masa negocierilor.

Leopold Józef Rutowicz, autor - (PL) Doamnă președintă, statul Filipine este o țară cu o istorie bogată, deși nefericită. Țara a fost cucerită de spanioli în 1521, după ce au reușit să înfrângă puternica rezistență a populației locale, utilizând forța. În urma unei revolte împotriva dominației spaniole, în 1916, Statele Unite au preluat controlul asupra statului Filipine. Țara și-a câștigat independența totală în 1946, după o perioadă de ocupație japoneză temporară, și a fost condusă mulți ani de președintele Marcos, în regim de dictatură. Benigno Aquino, liderul opoziției democratice a fost asasinat în 1983. Atât Frontul Islamic de Eliberare Moro, cât și partizanii comuniști sunt activi în Filipine. Grupările Abu Sayyaf vor să separe partea sudică a insulei de restul Filipinelor. Țara este grav afectată de corupție. Oamenii mor pe capete, pedeapsa cu moartea este aplicată la scară largă, iar cei a căror existență este considerată de anumite grupuri drept dubioasă sunt uciși în secret. Tentativele de a introduce și promova drepturile omului și principiile democratice se confruntă cu obstacole serioase în această țară. Dezvoltarea economică a Filipinelor și a membrilor săi din Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est reprezintă semne pozitive.

Rezoluția, pe care o susțin, reprezintă contribuția Uniunii Europene la adoptarea unor măsuri specifice în vederea încheierii conflictului intern din Filipine și la reintroducerea principiului normei de drept.

Raül Romeva i Rueda, autor - (ES) Doamnă președintă, cazul statului Filipine demonstrează într-adevăr faptul că procesul de instaurare a păcii ne cere uneori să nu privim într-o singură direcție.

În prezent, lucrăm pe multe fronturi în Filipine și toate aceste fronturi trebuie abordate într-un mod specific, în propriul lor context. Prin urmare, este important să înțelegem numărul mare de răspunsuri. În cazul Filipinelor există o dimensiune umanitară, însă există și o dimensiune politică foarte clară și amândouă sunt fundamentale dacă dorim să progresăm în cadrul acestor negocieri frustrante pentru pace. Spun despre negocieri că sunt frustrante pentru că ceea ce părea să fie un pas bun înainte a fost blocat în această vară de mai multe incidente, și, în special, pentru că judecătorii de la Curtea Supremă au considerat că memorandumul de înțelegere era în mod evident neconstituțional.

Acest fapt a oprit întregul proces de negociere și are nevoie de un răspuns din partea comunității internaționale, insist, răspuns care trebuie dat pe două niveluri.

Primul este nivelul umanitar. Cred că este clar că nu doar situația celor 300.000 de persoane deportate, ci și situația nenumăratelor victime ale disparițiilor, torturii și chiar ale crimelor în serie trebuie în primul rând investigate și apoi trebuie să primească un răspuns politic de la guvern, în urma insistențelor din partea comunității internaționale.

Totuși, în al doilea rând, există nevoie de un răspuns politic. De ceva timp, Norvegia a negociat și a stabilit numeroase cadre pentru a se putea ajunge la acorduri care să rezolve situația. Este un fel de diplomație paralelă sau de o diplomație tăcută; nu este genul de diplomație cu care suntem obișnuiți, care să includă activitatea unor înalți oficiali, dar este necesar.

Câteodată este absolut esențial să existe anumiți actori care să joace rolul pe care îl joacă Norvegia și cred că Uniunea Europeană nu ar trebui numai să dezvolte acest tip de activitate, ci și să susțină, de fapt, orice inițiativă care ar putea încuraja dialogul și să ajute la soluționarea diferendelor dintre diversele grupuri implicate în prezent în disputele din Filipine.

Ewa Tomaszewska, în numele Grupului UEN - (PL) Doamnă președintă, conflictul dintre guvernul filipinez și Frontul Islamic de Eliberare Moro din Mindanao există de zeci de ani. A fost însoțit de atacuri teroriste desfășurate de organizația Abu Sayyaf, dar și de răpiri și asasinat. În 2004, nu mai puțin de 116 persoane au murit în urma unui atac al unui feribot în Manila Bay. Potrivit guvernului de la Manila, Abu Sayyaf ar colabora cu Al Qaeda. Răpirile continuă. Negocierile de pace au fost suspendate anul trecut, în august. Între timp, conflictele dintre separatiști au făcut deja peste 120.000 de victime. Drepturile omului sunt încălcate în mod frecvent. Invităm părțile implicate în conflict să înceapă negocierile în scopul de a obține un acord privind chestiuni economice, sociale și politice. Susținem toate acțiunile care au drept obiectiv obținerea unei păci corecte și de durată.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei –Doamnă președintă, așa cum mulți dintre onorații membri tocmai au spus, statul Filipine încă se confruntă cu probleme foarte mari: pe de-o parte, problema minorităților din Mindanao, iar pe de altă parte, multe crime extrajudiciare. Suntem conștienți de aceste lucruri.

Totuși, statul Filipine a înregistrat progrese considerabile în cadrul obligațiilor sale internaționale de a asigura și proteja drepturile omului, ratificând 12 tratate internaționale privind drepturile omului și abolind pedeapsa capitală, în principal datorită rolului de mediere jucat de Parlamentul European, de Comisia Europeană și de statele membre. Așa că există într-adevăr o imagine combinată, însă trebuie să vedem atât părțile pozitive, cât și pe cele negative.

Situația drepturilor omului rămâne foarte dificilă și profităm de întrunirile noastre oficiale periodice pentru a discuta despre aceste probleme. Drepturile omului acordă o atenție specială relației noastre cu Filipine și înainte de alegerile prezidențiale din 2010, și deja mergem în această direcție.

Prin urmare, aș dori să mă concentrez asupra problemei crimelor extra-judiciare, o problemă care, așa cum am mai spus, durează de foarte mult timp. Numărul de asasinat comise împotriva jurnaliștilor sau a activiștilor pentru drepturile umane și pentru drepturi imobiliare a scăzut în mod semnificativ în ultimii doi ani. Însă, din când în când, aceste asasinat răbufnesc din nou și foarte de curând s-au întâmplat din nou asemenea crime. Cel mai îngrijorător este faptul că cei mai mulți dintre făptași rămân în libertate. Acest lucru a devenit o chestiune politică foarte sensibilă și a erodat încrederea în guvern.

Suntem pe cale să lansăm o „misiune de asistență în justiție UE-Filipine”, în cadrul Instrumentului pentru stabilitate. Ne propunem să consolidăm capacitățile autorităților judiciare filipineze, inclusiv ale personalului militar și ale celui din poliție, pentru a-i ajuta să investigheze cazurile de crime extra-judiciare și să condamne persoanele care se fac vinovate de crimă.

De asemenea, desfășurăm proiecte la nivel local pentru a promova respectarea drepturilor omului, proiectele fiind finanțate în cadrul Instrumentului UE pentru democrație și drepturile omului. Acestea includ monitorizarea implementării angajamentelor internaționale în domeniul drepturilor omului, acțiuni pentru a susține ratificarea Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale și pentru educarea electoratului.

În prezent suntem în plin proces de revizuire a cooperării cu toate țările partenere, în cadrul evaluării intermediare și avem motive întemeiate să ne intensificăm eforturile în domeniul bunei guvernări, al justiției și al normei de drept în Filipine.

În ceea ce privește Procesul de pace din Mindanao, guvernul pare să fie gata să relanseze negocierile și încurajăm o reluare rapidă a negocierilor dintre părți și, bineînțeles, orice proces discret de mediere care ar putea avea loc. Între timp, populația civilă a dus din nou greul conflictului de durată, iar ECHO a furnizat asistență semnificativă.

În fine, printre actualele priorități ale relației noastre cu Filipine se numără negocierile pentru Acordul de parteneriat și cooperare (APC), care au început luna trecută la Manila. În acest cadru, căutăm puncte comune în ceea ce privește situația drepturilor omului.

Președinta. – Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterilor.

13.3. Expulzarea ONG-urilor din Darfour

Președinta. - Următorul punct este dezbateră a șase propuneri de rezoluții referitoare la expulzarea ONG-urilor din Darfour.⁽⁴⁾

Charles Tannock, autor –Doamnă președintă, era un lucru complet previzibil faptul că președintele Omar Al Bashir al Sudanului va răspunde la condamnarea făcută de Curtea Penală Internațională cu un gest politic, însă expulzarea ONG-urilor și a agențiilor de ajutorare din țara sa a consolidat imaginea populară de tiran violent a președintelui, fără nici o grijă față de starea poporului greu încercat pe care acesta îl guverna.

Câteva persoane încă susțin că ceea ce s-a întâmplat la Darfur nu este genocid. Mai puțini îl susțin încă pe Bashir în mod deschis, cu toate că, în mod regretabil, China a fost singura voce care a vorbit în apărarea lui, din cauza implicării masive a Chinei în industriile extractive din Sudan.

Ca majoritatea membrilor, salut condamnarea președintelui Bashir de către Curtea Penală Internațională și propunerea privind emiterea unui mandat internațional de arest. Poate acest demers nu va avea succes, însă este vorba de un gest important, care demonstrează lumii dezacordul față de ororile pe care le-a comis în Darfur fără nici o remușcare.

De asemenea, consider că această condamnare consolidează reputația Curții Penale Internaționale, care a fost pusă la îndoială până acum de unii, inclusiv de mari puteri precum SUA, de teama unor condamnări motivate politic. Într-adevăr, este fascinant că Statele Unite, care nu constituie parte semnatară a Statutului de la Roma, și-au folosit totuși poziția pe care o au în Consiliul de Securitate al ONU pentru a facilita condamnarea lui Bashir de către Curtea Penală Internațională.

O posibilă ieșire din acest impas este ca, în conformitate cu Statutul de la Roma, Consiliul de Securitate să anuleze condamnarea, cu condiția ca Bashir să plece în exil și crimele și represiunile să se oprească și recunoscându-se parțial că Sudanul nu a fost niciodată parte semnatară a Statutului de la Roma.

Deși acest lucru ar putea părea unora un fel de răspuns incorect în legătură cu crimele din Darfur, care oferă o formă de imunitate parțială, ar scoate din joc principalul protagonist, ar scuti greu încercata populație din Darfur să asiste și la alte vărsări de sânge și ar ajuta Sudanul să se dezvolte ca țară. Bineînțeles, dacă Bashir refuză, atunci ar trebui să fie condamnat potrivit prevederilor dreptului internațional. Uniunea Africană, Liga Arabă și China ar trebui să îi expună foarte clar aceste lucruri președintelui Bashir înainte să fie prea târziu pentru el și pentru regimul său violent.

Catherine Stihler, autoare –Doamnă președintă, situația din Darfur este disperată. Vă puteți imagina câtă suferință se ascunde în spatele statisticilor efectuate de Națiunile Unite? Potrivit ONU, până la 4,7 milioane de persoane - inclusiv 2,7 milioane de deportați interni - au nevoie de ajutor.

Nu putem lăsa această situație să se înrăutățească și mai mult și îndemn guvernul sudanez să revină asupra deciziei de a expulza 13 importante organizații neguvernamentale din Darfur. Agențiile de asistență din Darfur conduc cea mai amplă operațiune umanitară din lume. De-abia de curând am descoperit, cred, că trei persoane care lucrează pentru organizația Medici fără Frontiere sunt date dispărute. Plecarea ONG-urilor ar putea duce la și mai multe pierderi de vieți omenești, din cauza întreruperii serviciilor medicale și din cauza izbucnirii unor epidemii de diaree și infecții respiratorii. Copiii sunt supuși unor riscuri majore.

(4) Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

Organizația Națiunilor Unite a anunțat că alungarea grupurilor umanitare pune în pericol milioane de vieți omenești. Subliniez nevoia stringentă de a permite agențiilor să își continue munca salvatoare de vieți. Așa cum spunea și președintele american Obama, nu este acceptabil să periclitați viețile atâtor oameni. Trebuie să fim capabili să aducem organizațiile umanitare înapoi în acele teritorii. Îmi îndemn colegii să susțină această rezoluție.

Erik Meijer, autor - (NL) Doamnă președintă, Sudanul a fost condus timp de mulți ani de zile de regimuri bazate pe o combinație de forță militară, mândrie națională arabă și o interpretare conservatoare a Islamului. Principalul obiectiv al acestor regimuri a fost și este menținerea întregului teritoriu al acestui stat enorm, care este locuit de o gamă variată de popoare complet diferite. Aceste popoare sunt supuse, prin toate mijloacele posibile, autorității capitalei, Khartoum.

Acesta este motivul pentru care există de mulți ani mișcări împotriva mișcării separatiste din sudul țării, regiunea care nu este în mod predominant arabă și islamică. Încă nu este deloc sigur dacă sudului îi va fi acordată libertatea de a face uz de dreptul de secesiune care a fost convenit pentru anul 2011.

În regiunea vestică a Darfurului, guvernul încearcă să prevină prin orice mijloace această secesiune. În această regiune a existat întotdeauna un conflict de interese între păstorii nomazi și fermieri. Acum, guvernul a devenit interesat de acest conflict. Depopularea regiunii prin izgonirea locuitorilor stabiliți aici în Ciad, țara învecinată, reprezintă un instrument important de control al regiunii. În această activitate murdară, guvernul se descurcă mult mai bine fără observatori străini, fără lucrători de asistență și fără mediatori.

Comisia pentru afaceri externe a Parlamentului a solicitat intervenția militară europeană în urmă cu mulți ani. Asemenea comentarii sunt populare în anumite sectoare ale opiniei publice locale și dau impresia că o Europă bogată și puternică este capabilă să își impună soluțiile în restul lumii. În practică, aceasta nu este o soluție care să poată fi implementată. Mai mult, este puțin clar obiectivul unei astfel de intervenții.

Ar fi vorba de un ajutor umanitar temporar sau de crearea unui stat independent Darfur? Oricare ar fi obiectivul, în Africa ar fi considerat ca o nouă demonstrație de putere colonială a Europei, izvorâtă în principal din propriile interese ale Europei. O strategie mai puțin spectaculoasă, dar probabil mai eficientă, ar fi emiterea unui mandat internațional de arestare pentru președintele Al Bashir și investigarea crimelor de război. Din afară, trebuie întotdeauna să ne oferim să contribuim la ajutorul umanitar și să propunem soluții pașnice. Grupurile de populație afectate, care în mare parte au părăsit teritoriul, merită ajutorul nostru în lupta lor pentru supraviețuire.

Marios Matsakis, autor –Doamnă președintă, suntem foarte îngrijorați în legătură cu decizia guvernului sudanez de a expulza organizațiile umanitare din Darfur, o mișcare care ar putea avea rezultate catastrofale pentru sute de mii de civili nevinovați. Înțelegem că domnul comisar Michel, președinția UE, coordonatorul pentru Asistență de urgență a ONU, președintele Obama și mulți alții s-au implicat în încercarea de a provoca revocarea acestei decizii.

Întrucât este un subiect foarte sensibil care necesită o abordare foarte delicată, considerăm că, înainte de a aproba vreo rezoluție, acestor eforturi le trebuie acordate toate șansele de succes posibile. Prin urmare, vom vota împotriva acestei rezoluții, nu pentru că nu suntem de acord cu conținutul său, ci pentru că trebuie să așteptăm să vedem rezultatul eforturilor menționate anterior. Considerăm că acesta este cel mai rezonabil și înțeles lucrul pe care îl putem face în acest moment și în condițiile actuale.

Ewa Tomaszewska, autoare - (PL) Doamnă președintă, ca urmare a brutalelor curățări etnice din Darfur, aproximativ 300.000 de persoane au murit și 2,5 milioane au devenit refugiați. Nu mai puțin de 4,7 milioane de persoane au nevoie de ajutor umanitar. Peste 10.000 de persoane s-au refugiat în Ciad, unde misiunea de pace include un contingent al armatei poloneze. Populația a fost afectată de una dintre cele mai grave crize umanitare din lume. Reprezentanții organizațiilor care militează pentru drepturile omului și ai organizațiilor de ajutorare umanitară, precum *Polska Akcja Humanitarna* sau *Medici fără Frontiere* au fost expulzați din Darfur. Curtea Penală Internațională de la Haga l-a acuzat pe președintele sudanez, Omar Al Bashir, care este responsabil de această situație, de crime de război și crime comise împotriva umanității și a emis un mandat de arestare pe numele acestuia. Curtea îl acuză că ar fi autorizat genocidul, crimele și strămutarea populației, precum și că a tolerat tortura și violurile. Susțin în totalitate decizia Curții Penale Internaționale. Solicităm ca organizațiile umanitare să primească permisiunea de a se întoarce în Darfur, pentru a putea ajuta populația de aici.

Raül Romeva i Rueda, autor - (ES) Doamnă președintă, consider că această rezoluție a venit într-un moment crucial, din două motive. Primul este că - așa cum s-a spus deja, și mă alătur și eu felicitărilor și aprecierilor

- condamnarea președintelui Bashir demonstrează cât de important este să îi punem capăt acestei situații, în special în Darfur, cu toate că este valabil pentru întregul context existent în Sudan. De asemenea, arată faptul că întreaga comunitate internațională poate și trebuie să acționeze atunci când asemenea situații ajung la limitele extreme la care a ajuns situația din Sudan.

Bineînțeles, în mod ideal, președintele Bashir ar trebui obligat să demisioneze și ar trebui predat direct Curții Penale Internaționale. Este puțin probabil ca acest lucru să se întâmple, însă răspunsul comunității internaționale trebuie să fie în conformitate cu această direcție, și nu pot fi interpretări greșite în legătură cu o procedură de acest fel.

În al doilea rând, situația umanitară ne cere să adoptăm o poziție clară în legătură cu ceea ce am aflat azi, și anume, că trei persoane care lucrează pentru organizația Medici fără Frontiere au fost răpite și că, în prezent, nu știm unde se află acestea sau în ce condiții trăiesc și că 13 ONG-uri care furnizau asistență de bază și satisfăceau nevoi esențiale, printre altele, au fost expulzate.

Expulzarea acestora arată faptul că răspunsul dat de guvern este exact opus tipului de răspuns de necesar și dorit și care ar trebui să fie acceptabil pentru Uniunea Europeană și, mai presus de toate, pentru comunitatea internațională.

Situația este atât inacceptabilă, cât și necesită o soluție; trebuie oferită o soluție pentru această situație. Iată de ce cred că această rezoluție este fundamentală și că este absolut crucial să o adoptăm astăzi, cu o majoritate cât mai mare. De asemenea, îmi îndemn colegii să facă acest lucru pentru a ne asigura că nu lăsăm aceste probleme nerezolvate.

În final, aș dori să adresez o cerere specifică Biroului ONU pentru drepturile omului: ar trebui să înceapă investigațiile pentru a afla dacă expulzarea ONG-urilor poate fi adăugată pe lungă listă de crime de război pentru care trebuie, fără îndoială, trase la răspundere autoritățile sudaneze.

Bernd Posselt, în numele Grupului PPE-DE - (DE) Doamnă președintă, doamnă comisar, ne aflăm într-o situație foarte complicată. Ceea ce se întâmplă în Sudan nu este nici de neînțeles și nici atât de surprinzător încât să fie nevoie să așteptăm să vedem ce se va întâmpla. De zeci de ani are loc un război împotriva populației din sudul Sudanului. Acesta este un dezastru umanitar provocat de politica de genocid practică de domnul Al Bashir. Milioane de persoane au fost strămutate, luptându-se să supraviețuiască și se află în această situație de luni sau ani de zile, nu doar de săptămâni. Aceasta este una dintre fețele medaliei.

Reversul este că într-adevăr suntem implicați într-o situație în care nu trebuie să periclitàm munca organizațiilor umanitare. Trebuie să luăm în serios preocupările și nevoile acestora. Și atunci, ce cale ar trebui să urmăm? Trebuie să ne ghidăm după fapte. Faptele arată că domnul Al Bashir exercită intenționat această presiune asupra organizațiilor umanitare. Oricine a văzut acțiunile acestuia, dansul său batjocoritor în acțiunile împotriva organizațiilor umanitare și în demonstrațiile sale știe că a adoptat în mod intenționat o atitudine provocatoare.

Nu trebuie să ne lăsăm provocați. Totuși, nici nu trebuie să tăcem, așa cum mulți colegi ar dori. Nici un asemenea comportament nu l-ar impresiona pe dictator. Prin urmare, propun să eliminăm alineatele (2), (5) și (6) din rezoluție și să adoptăm restul textului așa cum a fost propus.

Józef Pinior, în numele Grupului PSE - (PL) Doamnă președintă, am în față o scrisoare redactată de 28 de femei din Darfur care au reușit să scape din zona de conflict, o scrisoare adresată Uniunii Africane și Ligii Statelor Arabe. În scrisoarea din 4 martie 2009, femeile din Darfur își exprimă susținerea în ceea ce privește mandatul emis de Curtea Penală Internațională pentru arestarea liderului sudanez Omar Al Bashir. Pentru prima dată în cei șapte ani de când funcționează Curtea, a fost emis un mandat pentru un șef de stat aflat în funcție. În scrisoarea lor, femeile din Darfur descriu scene îngrozitoare de violență și violuri, scene care fac parte din viața cotidiană în provincie, unde violul este folosit în mod intenționat ca o armă, pentru a provoca suferință femeilor și pentru a le stigmatiza, dar și pentru a distruge unitatea și pentru a demoraliza restul societății.

Omar Al Bashir a răspuns la acest mandat internațional de arestare expulzând din Sudan 13 organizații caritabile. Acest lucru înseamnă că, în următoarele săptămâni, peste un milion de persoane care trăiesc în taberele de refugiați din Sudan nu vor mai avea acces la produse și servicii de bază, precum apă, mâncare sau asistență medicală. Lipsa de apă curată, care va începe să se facă simțită în următoarele zile, va determina răspândirea bolilor contagioase, în special în vestul Darfurului. Martorii au raportat cazuri de diaree în tabăra Zam-Zam și cazuri de meningită în tabăra Kalma. Primele și principalele victime ale deciziei luate de guvernul

sudanez vor fi copiii. Decizia lui Omar Al Bashir de a expulza organizațiile caritabile din Darfur va avea drept rezultat comiterea și mai multor infracțiuni.

Rezoluția Parlamentului European invită ONU și Curtea Penală Internațională să investigheze dacă cea mai recentă decizie a președintelui sudanez reprezintă o crimă de război în conformitate cu prevederile dreptului internațional. Guvernul lui Omar Al Bashir nu garantează cetățenilor sudanezi dreptul la protecție și trebuie tras la răspundere de comunitatea internațională pentru încălcarea acestui drept.

Leopold Józef Rutowicz, în numele Grupului UEN - (PL) Doamnă președintă, una dintre cele mai mari tragedii din lumea contemporană se întâmplă acum în Darfur. Instigatorul este președintele sudanez, Omar Hassan Al Bashir. Aproape cinci milioane de persoane au nevoie urgentă de ajutoare umanitare. Între timp, guvernul sudanez a decis să expulzeze din Darfur 13 dintre cele mai importante organizații neguvernamentale de ajutorare. Răspândirea bolilor, care se va declanșa de îndată ce ajutoarele medicale și alimentare se vor termina, va genera, în secolul XXI, genocid la scară largă. Această rezoluție, pe care eu o susțin, nu merge suficient de departe, căci în acest caz ar trebui să obligăm Uniunea Africană și ONU să autorizeze o intervenție militară pentru a opri genocidul.

Urszula Krupa, în numele Grupului IND/DEM - (PL) Doamnă președintă, conflictul din Sudan, care are rădăcini rasiale, religioase și economice, are loc de mai bine de 50 de ani. A făcut deja peste 3 milioane de victime și a obligat peste 4,7 milioane de persoane din regiune să își părăsească locuințele. În ciuda încercărilor făcute pentru a ajunge la un acord și în ciuda misiunilor pentru pace ale ONU, conflictul dintre locuitorii arabi și care nu sunt arabi din Darfur s-a intensificat în ultimul timp.

Cea mai recentă fază a celei mai grave crize umanitare din lume, care a ajuns din nou în atenția Parlamentului European, a inclus decizia luată de guvernul sudanez, condus de președintele Al Bashir, de a expulza 13 organizații umanitare care furnizează ajutorul de care este nevoie, sub forma alimentelor, medicamentelor și a asistenței medicale. Fotografiiile și filmele realizate în Darfur, care au mișcat spectatorii din întreaga lume, nu pot reflecta cu adevărat criza cu care se confruntă oamenii din această regiune, care încearcă să emigreze în țara învecinată, Ciad, și în alte țări și continente, inclusiv în Egipt, Israel, Statele Unite, Canada și Europa.

Totuși, președintele Sudanului, care a fost acuzat de crime de război, nu este singurul vinovat pentru acceptarea încălcării drepturilor omului prin violuri în masă, răpiri, strămutări, înfometare, epidemii și tortură. Vina le aparține și marilor puteri ale lumii și conducătorilor acestora, care încearcă să dea unii pe alții vina pentru furnizarea de arme și pentru speculațiile făcute. Chiar și intervenția procurorului public al Curții Penale Internaționale, care a vrut să îl condamne pe președintele sudanez și să emită un mandat de arestare pe numele acestuia, este o sărbătorire care marchează cea de-a zecea aniversare a Curții Penale. Potrivit unora, acest lucru s-ar putea dovedi a fi catastrofal pentru Darfur și ar putea pune capăt misiunii ONU de aici.

Nu este prima dată când am protestat și ne-am exprimat furia față de încălcările drepturilor omului care au loc în regiune. Totuși, rezoluția anterioară, mai cuprinzătoare, a Parlamentului European, care a invitat organismele internaționale să impună sancțiuni și să blocheze activitățile economice care întrețin conflictul, nu a avut nici un rezultat. Sunt convinsă că, alimentând conflictul, persoanele răspunzătoare intenționează să unifice populația din Darfur înainte de referendumul privind secesiunea din Sudan, referendum programat să aibă loc în 2011.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE) - Doamnă președintă, adevărul este că știam că ordinul privind expulzarea ONG-urilor va veni și de aceea îmi exprim din nou preferința pentru o linie fermă, clară și pragmatică. Este foarte ușor să facem pe eroii într-o cafenea aflată la kilometri depărtare.

Aceia dintre noi care au vizitat Darfurul în 2007 și au mers la al-Geneina și al-Fashir, Nyala și Kapkabia și în multe alte tabere de refugiați din jurul acestor orașe cunosc foarte bine suferința celor din Darfur și munca pe care o desfășoară ONG-urile acolo. Prin urmare, este esențial să protejăm restul ONG-urilor și să facem tot ce putem pentru ca acestea să rămână aici, dar și să le susținem pe cele care vor continua această muncă, inclusiv organizațiile caritabile religioase.

De asemenea, susțin exercitarea unei mai mari presiuni asupra Chinei care, pe de o parte nu aplică suficientă presiune asupra autorităților de la Khartoum și, pe de altă parte, întârzie sau blochează măsurile mai eficiente existente la nivelul ONU.

De asemenea, susțin ideea domnului Tannock potrivit căreia „orice soluție este o soluție bună”. Dacă președintele Al Bashir dispăre, iar regimul său este îndepărtat, acest lucru ar fi o ușurare imensă și un ajutor

pentru oamenii din Darfur și Sudan. Nu este vorba de neimpunerea pedepsei - neimpunerea pedepsei ar însemna menținerea acestei situații timp de mulți ani.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE) - (PL) Doamnă președintă, potrivit unor date diferite, războiul din Darfur a făcut deja peste 200.000 de victime. A fost de multe ori numit cea mai mare criză umanitară din istorie și a fost comparată cu genocidul care a avut loc în Rwanda în 1994. Potrivit ONU, aproape 5 milioane de sudanezi au nevoie urgentă de ajutoare.

Curtea Penală Internațională a emis un mandat de arestare pentru actualul președinte, Omar Hassan Al Bashir, pentru presupuse crime de război și crime împotriva umanității. Guvernul sudanez a reacționat expulzând 13 dintre cele mai mari organizații neguvernamentale implicate în cel mai mare efort de ajutorare umanitară din istorie. Această decizie poate avea consecințe catastrofice pentru oamenii din Darfur, care vor fi lăsați fără acces la ajutorul medical de care au foarte mare nevoie. Răspândirea necontrolată a bolilor contagioase poate duce la izbucnirea unor epidemii în masă, contribuind la creșterea ratei mortalității, în special în rândul copiilor, care vor fi lăsați fără acces la tratament medical sau la alimente, pierzându-și astfel orice șansă de a supraviețui în aceste condiții extrem de dificile.

În perspectiva situației existente, ar trebui să condamnăm fără echivoc decizia luată de guvernul sudanez de a expulza din țară organizațiile neguvernamentale și să solicităm ca această decizie să fie revocată. În același timp, ar trebui să solicităm Comisiei și Consiliului să înceapă discuțiile cu Uniunea Africană, cu Liga Statelor Arabe și cu China, cu scopul de a convinge guvernul sudanez de consecințele potențial catastrofale ale acțiunilor sale. Mai mult decât atât, ar trebui să susținem vehement acțiunile Curții Penale Internaționale și contribuția incontestabilă pe care o aduce la promovarea justiției și legislației umanitare la nivel internațional, precum și activitățile sale menite să facă ordine în anarhie.

În acest sens, ar trebui să informăm sudanezii care colaborează cu președintele Al Bashir că o condamnare pentru crime de război și pentru crime împotriva umanității este acum inevitabilă și să forțăm chiar guvernul sudanez să înceteze discriminarea împotriva activiștilor care promovează drepturile umane, care au sprijinit decizia Curții de a-l aresta pe președintele Al Bashir. Această măsură ar trebui luată cât mai curând posibil, pentru a putea preveni o nouă criză umanitară care amenință Darfurul în mod inevitabil.

Jürgen Schröder (PPE-DE) - (DE) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, eu am fost personal în Darfur și am mers și în țara învecinată, Ciad, împreună cu domnul Ribeiro e Castro, și, prin urmare, susțin în totalitate ceea ce a spus dumnealui.

Este o calamitate exacerbată de faptul că, din cauza expulzării organizațiilor neguvernamentale, numai aproximativ 60% dintre ajutoarele umanitare ajung unde trebuie. Nivelul dezastrului ar putea crește. Trei milioane de persoane depind de ajutorul nostru. Prin urmare, doamnă președintă, doamnă comisar, sunt de părere că alineatul (4) din rezoluția noastră, în care invităm singura mare putere din lume care poate avea vreo influență în această regiune, Republica Populară China, să convingă guvernul sudanez să își retragă decizia de expulzare a ONG-urilor, este deosebit de important.

Filip Kaczmarek (PPE-DE) - (PL) Doamnă președintă, suntem martorii unor evenimente grave care se petrec în domeniul politicii internaționale. Președintele sudanez, pentru care a fost emis un mandat de arestare, încearcă să se răzbune pe comunitatea internațională expulzând organizații care sunt neutre din punct de vedere politic și care încearcă să aducă ajutoare umanitare populației din Darfur, aflată în suferință. Fără îndoială, opinia internațională nu poate ignora faptul că președintele Sudanului a interzis activitățile unor organizații neguvernamentale precum *Polska Akcja Humanitarna* care, în ultimii cinci ani, s-a implicat în proiecte privind apa în regiunea Darfur, pentru a ajuta poporul sudanez. Cel de-al cincilea Forum mondial privind apa ar putea oferi o bună ocazie de a reacționa la comportamentul președintelui sudanez, așa cum s-a menționat ieri în plen. Sper că problema expulzării organizațiilor neguvernamentale care operează în Darfur va fi ridicată la Istanbul, într-un context politic. În mod destul de ironic, Forumul își propune să abordeze problema lipsei accesului la apă cu care se confruntă miliarde de oameni din întreaga lume. În același timp, în Darfur, președintele Al Bashir expulzează organizații care încearcă să rezolve această problemă importantă. Va fi nevoie să reacționăm la o astfel de mișcare.

Vittorio Prodi (ALDE) - (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, foarte rapid, aș dori să spun că suntem șantajați de un dictator care a făcut milioane de victime în Darfur și care încearcă să se folosească de aceste victime pentru a evita sancțiunile internaționale. Tocmai de aceea nu trebuie să cedăm acestui șantaj.

Este foarte clar că avem nevoie de o coaliție internațională care să exercite presiune asupra președintelui Al Bashir, pentru ca acesta să abandoneze poziția adoptată. Totuși, nu trebuie să trecem cu vederea faptul că

efectul real, cauza reală a acestor lucruri este obsesia dezvoltată față de resursele naturale. Nu este nici o coincidență faptul că cele mai grave încălcări ale drepturilor omului se petrec în țări unde există resurse naturale importante și în special în China, fapt care alimentează presiunea făcută pentru resursele naturale. Prin urmare, nu putem să nu încercăm să eliminăm această problemă chiar de la rădăcină, garantând un acces corect la resursele naturale pentru toți oamenii din lume - iată ce trebuie să facem.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE) - (FR) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să spun foarte repede că deplângem toate ororile din Darfur și că cerem cu toții să se facă ceva pentru a garanta că asociațiile și ONG-urile, care joacă un rol crucial în aceste cazuri, își pot continua munca și că nu sunt expulzate. Totuși, aș dori să adresez o întrebare doamnei comisar.

Aș dori să știu la ce vă așteptați, la ce se așteaptă Uniunea Europeană din partea Uniunii Africane. Unul dintre deputații europeni a solicitat intervenția armată. În rezoluția noastră, invităm Comisia și Consiliul să își intensifice eforturile pentru a influența guvernul prin intermediul Uniunii Africane. În alte țări, delegăm Uniunii Africane sarcina de a rezolva conflictele. Suntem conștienți de poziția Uniunii Africane față de cazul Al Bashir. S-ar părea că avem de-a face aici cu standarde duble.

Și atunci, ce strategie va adopta Comisia în legătură cu Uniunea Africană, dacă tot vorbim de continentul african? Vrem oare și în acest caz să delegăm Uniunii Africane munca și sarcina de a rezolva acest conflict?

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei - Doamnă președintă, Comisia Europeană este profund îngrijorată - la fel ca și dumneavoastră - de decizia președintelui sudanez de a expulza 13 ONG-uri internaționale și de a suspenda trei ONG-uri umanitare naționale și două ONG-uri naționale care militează pentru drepturile omului, în urma condamnării președintelui Al Bashir de către Curtea Penală Internațională. Șase dintre aceste ONG-uri internaționale funcționează pe baza finanțării umanitare din partea CE, în valoare totală de 10 milioane EUR.

Aceste organizații furnizează servicii esențiale pentru milioane de sudanezi din Darfur și din alte zone din Sudan. Prin urmare, suspendarea activităților acestora nu este doar extrem de regretabilă, ci va afecta grav situația umanitară, așa cum au afirmat mulți dintre dumneavoastră. Într-o declarație, comisarul Michel și-a exprimat deja îngrijorarea noastră profundă și a îndemnat „guvernul din Sudan să reanalizeze valoarea deciziei pe care a luat-o și să redea imediat acestor ONG-uri statutul de organizații complet funcționale”.

Dacă încă se evaluează impactul complet al deciziei din Sudan, este foarte clar că viețile a sute de mii de persoane ar putea fi în pericol în Darfur. Trebuie să se ia urgent măsuri adecvate, întrucât anotimpul ploios care se apropie și perioada anuală de foamete vor agrava vulnerabilitatea umană a celor 4,7 milioane de persoane care sunt afectate direct de acest conflict.

Știm că guvernul nu își va schimba decizia dacă este supus în continuare presiunii internaționale, care îi contestă decizia de a expulza ONG-urile respective. Dacă nu putem convinge guvernul să revoce ordinele de expulzare, va trebui să angajăm autoritățile sudaneze să stabilească mecanismele corespunzătoare de livrare. În acest sens, trebuie să tragem la răspundere guvernul sudanez pentru asigurările date că va fi responsabil pentru livrarea ajutoarelor umanitare.

De asemenea, este de datoria noastră să luăm toate măsurile adecvate pentru situații neprevăzute în legătură cu asistența noastră. Sudanul este cea mai mare operațiune umanitară a Comisiei: 110 milioane EUR în 2009. Comisia, împreună cu alți donatori, precum Organizația Națiunilor Unite, ONG-urile și alți parteneri umanitari, analizează în prezent o soluție de a reproiecta cel mai bine reacția umanitară în vederea evitării consecințelor dramatice. Nu este o sarcină ușoară, întrucât ONG-urile expulzate s-au numărat printre cele foarte capabile să acționeze în zone atât îndepărtate și cu astfel de probleme.

Aceste măsuri vor necesita în mod clar un anumit grad de cooperare și înțelegere cu autoritățile sudaneze. În acest sens, este esențial să insistăm pe separarea strictă dintre activitățile umanitare și programul politic de lucru.

Pe frontul politic, va trebui să menținem o presiune diplomatică maximă asupra autorităților sudaneze și asupra mișcărilor rebele, pentru a obține pacea în Darfur. De asemenea, va trebui să facem presiuni pentru implementarea completă a Acordului cuprinzător de pace Nord-Sud. Miza este foarte mare, la fel ca și responsabilitatea noastră de a nu lăsa Sudanul să fie înghițit de scenariul de coșmar al instabilității naționale.

UE va respecta indicațiile Curții Penale Internaționale și va menține doar contacte esențiale cu președintele sudanez Al Bashir. Totuși, așa cum am menționat anterior, este crucial să menținem dialogul cu Khartoum și ar trebui să ne asigurăm că reacția guvernului față de condamnarea Curții Penale Internaționale este cât se

poate de limitată. Dacă tăiem toate legăturile, problemele existente în cadrul guvernului s-ar putea răsfrânge asupra civililor, lucrătorilor umanitari și asupra personalului Misiunii Națiunilor Unite în Sudan. Credem că decizia recentă de a expulza mai multe ONG-uri este primul pas, care ar putea fi urmat de multe alte situații ca cea actuală și trebuie să monitorizăm foarte bine această situație. Trebuie evitat atât scenariul mai grav al întreruperii implementării acordului pentru pace, cât și încercarea guvernului de a găsi o soluție militară pentru criza din Darfur.

În ceea ce privește Uniunea Africană, pot să vă spun doar că menținem contactul cu cei de acolo, dar mai multe nu pot spune în acest moment.

Președinta. – Dezbateră este închisă.

14. Votare

Președinta. - Următorul punct pe ordinea de zi este votul.

(Pentru rezultat și pentru detalii privind votul: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

14.1. Guineea-Bissau (vot)

14.2. 2 Statul Filipine (vot)

- Înainte de votul asupra alineatului (4):

Raül Romeva i Rueda, autor –Doamnă președintă, am două amendamente orale la acest alineat. Un amendament la considerentul B, iar celălalt la alineatul (4).

Amendamentul la alineatul (4) are două părți. Una înlocuiește „Utrecht” cu „Oslo” - este o rectificare tehnică, dar importantă - iar cealaltă adaugă după „acorduri bilaterale” cuvintele „pentru GMC”. Sunt lucruri mărunte care ne ajută să înțelegem mai bine textul și cu care este de acord toată lumea.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

- Înainte de votul asupra considerentului B:

Raül Romeva i Rueda, autor –Doamnă președintă, cel de-al doilea amendament oral este și el foarte simplu. Constă doar în ștergerea cuvântului „comunist” dinaintea de „insurgenți” și să înlocuim „120.000 de vieți” cu „40.000 de vieți”.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

14.3. Expulzarea ONG-urilor din Darfour (vot)

- Înainte de votul asupra alineatului (1):

Martine Roure, în numele Grupului PSE - (FR) Doamnă președintă, propun inserarea unui amendament oral după alineatul (1): „Solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor lucrătorilor secțiunii belgiene a organizației *Medici fără Frontiere*, care au fost răpiți ieri din birourile organizației *Medici fără Frontiere* Belgia din SarafUmra, la 200 de kilometri, în vestul ElFasher, capitala Darfurului de Nord”.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE) - (FR) Doamnă președintă, cuvântul „ieri” nu ar trebui să existe în această frază, pentru că rezoluția trebuie să dureze mai mult de o zi.

Martine Roure (PSE). - (FR) Doamnă președintă, îmi cer scuze, dar nu înțeleg de ce trebuie să existe o limită de timp. Nu există nici o limită de timp.

Repet: „Solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor lucrătorilor”. Termenul „imediat” vă deranjează?

Președinta. - Doamnă Roure, este vorba de cuvântul „ieri”. Ați spus „ieri”.

Martine Roure (PSE). - (FR) Doamnă președintă, sunt de acord. Îmi cer scuze. Ștergeți cuvântul „ieri”. Aveți dreptate.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

- Înainte de votul asupra alineatului (2):

Charles Tannock, autor - Doamnă președintă, grupul meu propune eliminarea alineatelor (2) și (6). Nu pentru că nu susținem conținutul acestora, ci pentru că nu considerăm că sunt necesare în această rezoluție și că, având în vedere natura delicată a situației, acest fapt l-ar putea convinge de domnul Al Bashir să își schimbe decizia și să permită ONG-urilor să se întoarcă. Prin urmare, solicităm eliminarea alineatelor (2) și (6). Înțeleg că va exista o cerere similară din partea socialiștilor și că aceștia vor solicita și eliminarea alineatului (5), propunere pe care și noi o susținem, din motive similare.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

- Înainte de votul asupra alineatului (5):

Martine Roure, în numele Grupului PSE - (FR) Confirm spusele de mai înainte ale domnului Tannock și, din aceleași motive, solicităm eliminarea alineatului (5).

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

*
* *

Paul Rübiger (PPE-DE). - (DE) Doamnă președintă, aș dori să formulez o solicitare. Întrucât alegerile se vor desfășura pe 7 iunie și întrucât în prezent există un flux foarte mare de vizitatori, aș dori să întreb dacă se poate ca, în timpul sesiunilor din aprilie și mai ținute aici, la Strasbourg, toate sălile, inclusiv plenul, să fie deschise vizitatorilor până la miezul nopții, ca să ne putem ocupa cât mai bine de toți vizitatorii.

Președinta. – Declar suspendată această sesiune a Parlamentului European.

15. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

16. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

17. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: a se vedea procesul-verbal

18. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 116 din Regulamentul de procedură): a se vedea procesul-verbal

19. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal

20. Întreruperea sesiunii

(Ședința a fost închisă la ora 4.20 p.m)

ANEXĂ(Răspunsuri scrise)

ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI (Președinția în exercițiu a Consiliului Uniunii Europene poartă întreaga răspundere pentru aceste răspunsuri)

Întrebarea nr. 6 adresată de Seán Ó Neachtain (H-0052/09)

Subiect:Criza economică

Ce inițiative pune în aplicare președinția cehă pentru a asigura adoptarea de către Uniunea Europeană a unui front comun în fața crizei economice?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Republica Cehă a preluat președinția Consiliului în momente foarte dificile, atât pentru economia europeană, cât și pentru cea globală. Ca o consecință a crizei financiare globale și a încetirii creșterii economice, ne confruntăm cu provocări economice fără precedent, pentru care este necesar un răspuns rapid, adecvat și coordonat. Prezenta situație va pune la încercare integrarea europeană la nivel economic și politic. Ne-am asumat în totalitate angajamentul de a ne asigura că UE va ieși din criză mai puternică și mai unită.

Președinția consideră că elementele esențiale ale acțiunilor viitoare rămân coordonarea și punerea adecvată în aplicare a măsurilor convenite. În timp ce dezvoltarea economică și financiară rapidă deschide noi provocări, coordonarea permite schimbul imediat de opinii și acțiunea concertată. În condițiile în care fostele președinții au adoptat pașii politici, președinția cehă se concentrează asupra punerii adecvate în aplicare și monitorizării atente a acestor decizii, astfel încât să se obțină rezultate palpabile.

În ceea ce privește coordonarea, s-au luat unele inițiative în cadrul Consiliului sub îndrumarea președinției cehă, în scopul abordării noilor provocări.

*
* *

Întrebarea nr. 7 adresată de Eoin Ryan (H-0054/09)

Subiect:Voluntariatul în sport

În programul său de lucru, președinția cehă a evidențiat importanța sportului. Ce măsuri concrete ia sau va lua Consiliul pentru a asista și a încuraja voluntariatul în sport și pentru a se asigura că sporturile care se bazează pe contribuția adusă de voluntari în vederea funcționării și supraviețuirii acestora sunt susținute?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Recunoscând pe deplin importanța voluntariatului în sport, Consiliul ar dori să atragă atenția onorabilului membru asupra faptului că dispozițiile Tratatului CE nu îi conferă Uniunii Europene o competență specifică în domeniul sportului. Prin urmare, Consiliul nu se află în postură de a întreprinde măsuri concrete cu privire la problemele menționate de onorabilul membru.

Președinția, pe de altă parte, plănuiește să continue cooperarea informală obișnuită dintre statele membre în acest domeniu. O întâlnire informală a directorilor sportivi va fi organizată în Republica Cehă în luna aprilie 2009. Voluntariatul în sport, mai ales în contextul activităților sportive cotidiene, va fi una dintre temele centrale abordate în cadrul reuniunii respective.

Viziunile și conceptele asupra voluntariatului în sport variază considerabil în diferitele state membre. În multe dintre acestea, voluntarii dețin poziții de agenți de informare și organizatori ai principalelor evenimente

sportive – precum EURO (fotbal), Cupa Mondială sau Jocurile Olimpice. În alte state, voluntarii lucrează în mod regulat ca antrenori în organizații sportive non-profit, îndrumă copiii, tinerii, adulții și bătrânii în desfășurarea activităților fizice, etc. Scopul reuniunii informale este de a acoperi întreaga gamă de activități a voluntarilor și de a identifica actuala situație a voluntariatului din respectivele state membre. Pentru a aduce la îndeplinire acest lucru, intenționăm să distribuim un scurt chestionar, ale cărui rezultate vor fi prezentate în luna aprilie. Chestionarul a fost elaborat împreună cu ENGSO și Comisia Europeană. În același timp, avem intenția de a prezenta exemple de bune practici de la nivel național, incluzându-l și pe cel din Regatul Unit al Marii Britanii cu privire la pregătirea voluntarilor pentru Jocurile Olimpice de la Londra din 2012.

Scopul nostru este de a susține munca voluntarilor, de a îmbunătăți recunoașterea acestora în societate și de a recomanda îmbunătățiri ale cadrului legislativ în care voluntarii își desfășoară activitatea. Toate aceste lucruri sunt în conformitate cu eforturile de a declara anul 2011 Anul european al voluntariatului, lucru care se bucură de sprijinul nostru deplin.

*
* *

Întrebarea nr. 8 adresată de Jim Higgins (H-0056/09)

Subiect: Finanțarea grupului politic Libertas

Este preocupat Consiliul de decizia partidului politic Libertas de a sponsoriza candidații din toate statele membre și este acesta de părere că Libertas ar trebui să primească finanțare UE?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Se atrage atenția onorabilului membru asupra faptului că finanțarea partidelor și a candidaților la alegerile pentru Parlamentul European este reglementată la nivel național, și, prin urmare, este o problemă care urmează să fie decisă la nivelul fiecărui stat membru. De aceea nu este adecvat ca Consiliul să comenteze asupra deciziei adoptate de Libertas de a sponsoriza candidații la alegerile pentru Parlamentul European din diferitele state membre.

Cu toate acestea, Consiliul subliniază faptul că, în conformitate cu articolul 191 din Tratatul CE, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Regulamentul nr. 2004/2003 care acoperă finanțarea partidelor politice sau a fundațiilor politice la nivel european, care a fost modificat în decembrie 2007.

Acest regulament prevede posibilitatea finanțării din bugetul UE a partidelor politice sau fundațiilor politice care, prin activitățile lor, respectă principiile pe care se întemeiază Uniunea Europeană, și anume principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și principiul statului de drept, și care ating un anumit nivel de reprezentativitate în cel puțin un sfert din statele membre.

În acest context, aș dori să reamintesc faptul că, pe baza acestui regulament și pentru a primi fonduri de la bugetul general al Uniunii Europene, un partid politic de la nivel european trebuie să prezinte o cerere Parlamentului European, acesta urmând să adopte ulterior o decizie privind autorizarea sau nu a finanțării.

*
* *

Întrebarea nr. 9 adresată de Avril Doyle (H-0058/09)

Subiect: Progrese înregistrate în cadrul celui de-al zecelea Forum ministerial mondial pentru mediu

Cel de-al zecelea Forum ministerial mondial pentru mediu a avut loc la Nairobi, în Kenya, între 16 și 25 februarie 2009. Ar putea președinția cehă să ofere informații cu privire la progresele înregistrate în cadrul acestei reuniuni și, în special, cu privire la agenda referitoare la schimbările climatice?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Cea de-a 25-a sesiune a Consiliului de conducere al Programului Organizației Națiunilor Unite pentru mediu/cel de-al zecelea Forum ministerial mondial pentru mediu (GC UNEP/GMEF) a avut loc la sediul UNEP din Nairobi (Kenya) între 16 și 20 februarie 2009, pe fondul crizei economice și financiare mondiale, pe de o parte, și al recente schimbări în administrația SUA, pe de altă parte.

În cadrul acestei reuniuni, liderii pe probleme de mediu au admis necesitatea de a regândi economia în termeni de protecție a mediului înconjurător, după cum s-a prezentat chiar în moto-ul UNEP pentru respectiva sesiune: „Verde este noua mare afacere”.

Cea mai importantă decizie adoptată a fost acordul privind înființarea unui Comitet de negociere interguvernamental a cărui sarcină este pregătirea unui instrument juridic obligatoriu la nivel mondial de control al utilizării mercurului, care își va începe lucrările în 2010, urmând să le finalizeze până în 2013. Acest instrument va urmări reducerea furnizării de mercur, folosirea acestuia în produse și procese, precum și a emisiilor de mercur.

Celălalt punct important al sesiunii se prezintă sub forma unei decizii de creare a unui mic grup de miniștri și reprezentanți la nivel înalt care să examineze modalitățile de îmbunătățire a arhitecturii de ansamblu a guvernării internaționale în materie de mediu și de relansare a dezbaterilor la nivel mai degrabă politic, decât tehnic sau diplomatic. În acest cadru, trebuie reamintit faptul că UE promovează cu regularitate consolidarea guvernării internaționale în materie de mediu.

Un alt punct care trebuie evidențiat este decizia cu privire la confirmarea continuării procesului de explorare a mecanismelor pentru îmbunătățirea interfeței dintre știință și politică pentru serviciile de biodiversitate și ecosistem, care să ofere posibilitatea de a apropia comunitatea științifică în vederea asigurării unor opțiuni mai bune în ceea ce privește viitoarea cooperare internațională în materie de mediu.

În ceea ce privește chestiunea schimbărilor climatice, ar trebui reamintit faptul că această problemă nu s-a aflat pe agenda celei de-a 25-a sesiuni. Cu toate acestea, este important să subliniem adoptarea de decizii cu privire la cooperarea în vederea dezvoltării, și, în special, decizia privind susținerea Africii în diferite probleme legate de mediul înconjurător. Toate aceste decizii au beneficiat de susținerea activă din partea Uniunii Europene.

Această susținere a cooperării mai strânse în domeniul mediului înconjurător a fost, de asemenea, demonstrată de miniștrii statelor membre ale UE și de cei africani pe parcursul reuniunii consacrate mediului din cadrul celei de-a 25-a sesiuni a UNEP, organizată de președinție, unde problema privind schimbările climatice a fost, de asemenea, abordată deoarece Africa este, din acest punct de vedere, un continent deosebit de vulnerabil.

*
* *

Întrebarea nr. 10 adresată de Bernd Posselt (H-0060/09)

Subiect: Steagul și imnul european

Ce acțiuni întreprinde Consiliul pentru a spori familiaritatea și popularitatea steagului european și a imnului în statele membre, și care este părerea președinției cu privire la ideea de a se compune versuri pentru imnul european, care a fost propus pentru prima dată în anul 1926 de către contele Richard Coudenhove-Kalergi, cetățean ceh?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

După cum onorabilul membru cunoaște cu siguranță, emblema reprezentată printr-un cerc de stele aurii pe fundal albastru a fost inițial adoptată în decembrie 1955 de către Consiliul Europei. Ulterior, instituțiile comunitare au început să folosească acea emblemă începând cu data de 29 mai 1986, ca urmare a inițiativei șefilor de stat și de guvern din cadrul Consiliului European din iunie 1985.

Același lucru se aplică și în cazul preludiului lui Beethoven la „Oda bucuriei”, care a fost adoptat de Consiliul Europei în 1972 drept imn propriu. Ulterior, ca urmare a inițiativei menționate anterior din iunie 1985, acesta a fost adoptat ca imn al instituțiilor europene.

Vă rog să îmi permiteți să evidențiez faptul că problema privind creșterea familiarității și a popularității emblemei și imnului în statele membre individuale rămâne în întregime responsabilitatea statului membru respectiv și că Consiliul nu a întreprins nicio acțiune anume pentru a aborda în mod expres acest aspect. Totuși, Consiliul utilizează, atunci când este cazul, emblema și imnul.

În sfârșit, chestiunea de a se compune versuri pentru imnul european nu a fost niciodată discutată în cadrul Consiliului.

*
* *

Întrebarea nr. 11 adresată de Μαρίασ Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου (H-0062/09)

Subiect: Politici în favoarea familiei

În conformitate cu declarațiile referitoare la politica sa, președinția cehă subliniază faptul că fiecare individ, pe lângă faptul că este o componentă a forței de muncă, contribuind astfel la prosperitatea economică a societății, este și părinte, investind timp, energie și bani în educația și creșterea copiilor, capitalul uman al viitorului.

Cum intenționează Consiliul să îmbunătățească calitatea politicilor favorabile familiei și să întărească dreptul cetățenilor europeni la libertatea de alegere și la autonomie cu privire la modul în care își cresc și își educă copiii?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Onorabilul membru a adresat o întrebare foarte importantă. Cu toții recunoaștem provocările dificile implicate de găsirea echilibrului între angajamentele profesionale și, respectiv, responsabilitățile familiale și viața personală.

Mai întâi, aș dori să reamintesc faptul că reconcilierea dintre muncă și viața familială reprezintă o problemă pe care Consiliul a abordat-o cu numeroase ocazii. Președinția cehă nu constituie nici ea o excepție. Pe parcursul reuniunii informale a miniștrilor afacerilor familiei (Praga, 4-5 februarie 2009), am deschis discuția cu privire la obiectivele stabilite la Barcelona în sfera educației copiilor de vârstă preșcolară, care au fost stabilite cantitativ în 2002. Președinția cehă subliniază aspectele calitative ale îngrijirii copiilor, precum și implementarea principiilor – neglijate până atunci – interesului optim al copiilor și al autonomiei familiei, din cadrul deciziilor privind reconcilierea dintre viața profesională, personală și familială. Președinția cehă evidențiază, de asemenea, rolul indispensabil al părinților în îngrijirea copiilor cu vârste mici.

Consiliul a adoptat deja o legislație care are drept scop transformarea sferei profesionale într-una favorabilă familiei. În acest sens, Directiva 92/85/CEE a Consiliului privind concediul de maternitate le garantează lucrătoarelor dreptul la un minim de 14 săptămâni de concediu de maternitate. Parlamentul și Consiliul lucrează împreună în acest moment, în calitate de co-legiuitori, asupra unei noi propuneri a Comisiei referitoare la actualizarea directivei privind concediul de maternitate, Comisia propunând extinderea perioadei minime a concediului de maternitate de la 14 la 18 săptămâni, pentru a ajuta lucrătorea să își revină după efectele imediate ale nașterii, facilitându-i, în același timp, întoarcerea pe piața forței de muncă la sfârșitul concediului de maternitate. Președinția cehă consideră că această propunere legislativă constituie una din prioritățile sale și ar dori ca statele membre să ajungă la un consens în cadrul Consiliului în lunile care vor urma.

De asemenea, Consiliul dorește să lucreze cu Parlamentul European asupra propunerii Comisiei pentru o directivă nouă care să înlocuiască actuala Directivă 86/613/CEE a Consiliului privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară activități independente. În raportul său privind punerea în aplicare a Directivei 86/613/CEE, Comisia a ajuns la concluzia că rezultatele practice ale punerii în aplicare a directivei nu sunt complet satisfăcătoare în raport cu obiectivul primar al directivei, acela de a îmbunătăți în general statutul soților colaboratori.

Prin urmare, Comisia a propus ca așa-numiții soți colaboratori să primească, dacă doresc, același nivel de protecție socială ca și lucrătorii care desfășoară activități independente. În plus, alegerea personală cu privire la reconcilierea dintre muncă și viața familială se află în centrul dezbaterii, Comisia propunând să li se acorde

lucrătoarelor care desfășoară activități independente opțiunea de a se beneficia de aceleași drepturi la concediul de maternitate ca și lucrătoarele.

După cum a afirmat onorabilul membru, copiii noștri sunt viitorul nostru. Reconcilierea dintre muncă și viața de familie reprezintă una dintre provocările cele mai dificile cu care se confruntă familiile care lucrează în Europa de astăzi. Consiliul este hotărât să își aducă contribuția pentru a ajuta cetățenii noștri să își facă propriile alegeri în ceea ce privește reconcilierea dintre muncă și viața de familie.

*
* *

Întrebarea nr.12 adresată de Gay Mitchell (H-0064/09)

Subiect:Gaza și Cisiordania

Ce planuri are Consiliul pentru a încerca să aducă pacea și ajutorul umanitar în Gaza și Cisiordania?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul ia foarte în serios situația umanitară, atât din Gaza, cât și din Cisiordania. Condițiile de viață favorabile sunt cruciale pentru stabilitatea din teritoriile palestinienilor. Prin urmare, acesta a convenit, la 26 ianuarie 2009, că Uniunea Europeană ar trebui să își concentreze suportul și asistența asupra următoarelor aspecte: ajutor umanitar de urgență pentru populația din Gaza, prevenirea traficului ilicit de arme și muniții, redeschiderea susținută a punctelor de trecere pe baza Acordului din 2005 privind circulația și accesul, reabilitarea și reconstrucția, precum și reluarea procesului de pace.

Furnizarea propriu-zisă a asistenței umanitare de către UE reprezintă o chestiune de competența Comisiei, care poate oferi informații detaliate cu privire la activitatea sa și a partenerilor săi, în special, UNRWA și alte agenții ale Organizației Națiunilor Unite, precum și CICR. UE a făcut în mai multe rânduri apel la Israel pentru a permite furnizarea fără obstrucții a asistenței umanitare în Gaza. În concluziile sale din 26 ianuarie 2009, Consiliul a exprimat disponibilitatea UE de a reactiva Misiunea de asistență la frontieră a Uniunii Europene pentru punctul de trecere Rafah (EUBAM Rafah), de îndată ce condițiile vor permite acest lucru și de a examina posibilitatea de a-și extinde asistența către alte puncte de trecere a frontierei, ca parte a angajamentului global al UE. De asemenea, UE a susținut și a contribuit în mod activ la „Conferința internațională privind susținerea economiei palestinienilor în vederea reconstrucției Gazet” care a avut loc în Egipt la 2 martie 2009, în cadrul căreia comunitatea internațională a garantat aproape 4 500 de milioane USD, UE fiind un donator major. Aici, din nou, cerințele preliminare esențiale pentru o reconstrucție de succes și durabilă a Gazet au fost evidențiate atât de către președinția cehă, care a vorbit în numele celor 27 de state membre, cât și de Înaltul reprezentant pentru PESC, dl Solana. Mecanismul PEGASE, prezentat de către Comisie (dna Ferrero-Waldner) în cadrul Conferinței donatorilor, reprezintă o inițiativă specială a UE având drept scop canalizarea țintită a ajutorului acordat Gazet, sub controlul Autorității Naționale Palestiniene.

În ceea ce privește Cisiordania, UE a reluat legăturile cu instituțiile Autorității Naționale Palestiniene la jumătatea anului 2007. UE este cel mai mare donator, oferind asistență financiară și tehnică directă guvernului palestinian. Misiunea sa EUPOLCOPPS se concentrează asupra consilierii și pregătirii în domeniile legate de reforma din sectorul securității și cel juridic. Autoritatea Palestiniană s-a dovedit a fi un partener de încredere și eficient, prevenind înrăutățirea situației din Cisiordania în timpul războiului din Gaza.

Consiliul încurajează ferm reconcilierea intra-palestiniană în frunte cu Președintele Mahmoud Abbas, care constituie un element cheie pentru instituirea păcii, a stabilității și dezvoltării și care susține eforturile de mediere dintre Egipt și Liga Arabă, în acest sens.

În plus, Consiliul este convins că pacea în regiune poate fi realizată numai prin finalizarea procesului de pace, care să conducă la un stat palestinian independent, democratic, contiguu și durabil în Cisiordania și Gaza, trăind alături de Israel în pace și securitate. În vederea materializării acestei perspective, Consiliul își reiterează apelul către ambele părți de a-și respecta obligațiile care le revin în conformitate cu foaia de parcurs, precum și a obligațiilor asumate la Annapolis. Considerând Inițiativa de pace arabă ca fiind o bază solidă și adecvată pentru o rezolvare completă a conflictului israeliano-arab, UE se angajează să colaboreze cu Cvartetul, cu noua administrație americană și cu partenerii arabi în acest scop. Consiliul salută numirea imediată și

angajamentul noului trimis special al SUA în regiunea Orientului Mijlociu, Mitchell, și este gata să coopereze strâns cu acesta.

Întrebarea nr. 13 adresată de Δημητρίου Παπαδημούλη (H-0066/09)

Subiect: Sancțiuni politice, diplomatice și economice asupra Israelului

Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite (ONU) și-a exprimat revolta față de pierderea vieților omenești și bombardarea sediului agenției ONU din Gaza responsabilă de asigurarea asistenței pentru palestinieni (UNRWA). Amnesty International a solicitat deja o anchetă privind atacul Israelului asupra clădirii ONU și a atacurilor sale continue îndreptate asupra civililor neînarmați, afirmând că aceasta constituie o crimă de război. A fost, de asemenea, exprimată îngrijorarea privind utilizarea de către Israel a bombelor conținând fosfor alb, o substanță toxică care provoacă arsuri grave. Folosirea acesteia împotriva populației civile este interzisă de unul din protocoalele la Convenția de la Geneva privind unele arme convenționale.

Ce măsuri va lua Consiliul pentru a acuza Israelul în fața Tribunalului Internațional de la Haga pentru săvârșirea de crime de război împotriva poporului palestinian, în pofida dezmințirilor Israelului? Ce sancțiuni politice, diplomatice și economice va aplica acesta Israelului în vederea opririi genocidului asupra poporului palestinian și a solicitării de despăgubiri pentru distrugerea infrastructurilor finanțate de Uniunea Europeană de pe teritoriul palestinian?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Încă de la începutul conflictului din Gaza, președinția Consiliului și-a exprimat, în mod repetat, îngrijorările sale serioase cu privire la victimele civile și a condamnat atacurile asupra clădirilor ONU.

Se atrage atenția distinșilor membri asupra următoarelor concluzii adoptate de Consiliu la 26-27 ianuarie 2009: „Uniunea Europeană deplânge profund pierderile de vieți omenești din timpul acestui conflict, în special victimele în rândul populației civile. Consiliul reamintește tuturor părților la conflict să respecte pe deplin drepturile omului și să respecte obligațiile care le revin în temeiul dreptului umanitar internațional și va urmări îndeaproape investigațiile privind presupusele violări ale dreptului umanitar internațional. În acest scop acesta ia atent act de declarația Secretarului General al ONU, Ban Ki-moon, adresată Consiliul de Securitate la 21 ianuarie.”

Consiliul continuă să își exprime îngrijorarea față de problemele grave legate de drepturile omului în Israel, în cadrul tuturor reuniunilor la nivel înalt, lucru realizat cel mai recent cu ocazia dîneului ministrilor afacerilor externe din statele membre ale Uniunii Europene cu ministrul de externe al Israelului, Tzipi Livni, care a avut loc la 21 ianuarie 2009. În plus, președinția Consiliului, împreună cu Comisia Europeană și Înalțul Reprezentant pentru PESC au solicitat în comun, în mai multe rânduri, Israelului să faciliteze accesul și distribuirea ajutorului umanitar și de reconstrucție în Gaza.

În general, Consiliul consideră esențial să mențină deschise toate canalele de contact diplomatic și politic și consideră că dialogul pozitiv și puterea de convingere constituie cele mai eficiente abordări pentru transmiterea mesajelor din partea Uniunii Europene.

*
* *

Întrebarea nr. 14 adresată de Silvia-Adriana Țicău (H-0067/09)

Subiect: Promovarea eficienței energetice și a energiilor regenerabile

La Consiliul European din primăvara anului 2008, șefii de stat și de guvern au stabilit revizuirea viitoare a directivei privind taxarea energiei pentru a promova creșterea procentului pe care îl reprezintă energiile regenerabile din totalul energiei utilizate.

Creșterea eficienței energetice este una dintre soluțiile cele mai rapide, sigure și ieftine pentru reducerea dependenței UE față de sursele de energie din țări terțe, pentru reducerea consumului de energie, a emisiilor de CO2 și a cheltuielilor cetățenilor europeni pentru plata facturii la energie.

În contextul necesității de a crește eficiența energetică, aş dori să întreb Consiliul Uniunii Europene dacă are în vedere ca pe ordinea de zi a Consiliului European din primăvara anului 2009 să fie incluse și revizuirea directivei privind taxarea energiei, revizuirea cadrului european de reglementare pentru TVA și revizuirea cadrului european de reglementare a fondurilor structurale, având ca obiectiv promovarea eficienței energetice și a energiilor regenerabile.

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul European de primăvară din 2009 va fi invitat să convină asupra unui set de orientări concrete, având drept scop consolidarea securității energetice a Uniunii pe termen mediu și lung. Acesta va include eforturile îndreptate spre promovarea eficienței energetice în cadrul celei de-a doua revizuirii strategice a politicii energetice. Cu toate acestea, în acest stadiu Consiliul European nu are intenția de a aborda aspecte specifice, cum ar fi revizuirea directivei privind impozitarea energiei, a cadrului de reglementare pentru TVA și a cadrului pentru fondurile structurale.

În ceea ce privește revizuirea directivei privind impozitarea energiei, Comisia a indicat că va prezenta o comunicare și propuneri privind cotele TVA pentru produsele ecologice, la începutul lunii aprilie 2009, după Consiliul European de primăvară. Examinarea comunicării va începe în instanțele competente ale Consiliului, imediat după primirea acesteia de către Consiliu.

În ceea ce privește cadrul de reglementare pentru TVA, Consiliul a ajuns ieri la un acord privind cotele TVA reduse care ar trebui să se aplice serviciilor cu utilizare intensivă a forței de muncă. Acest aspect va fi dezbătut ulterior în cadrul Consiliului European de primăvară care va avea loc la 19 și 20 martie.

În final, referitor la cadrul pentru fondurile structurale, Consiliul a ajuns la un acord referitor la o propunere a Comisiei privind Fondul european de dezvoltare regională, pentru a permite eligibilitatea mai multor produse eficiente din punct de vedere energetic. Eficiența energetică este mijlocul cel mai eficient din punctul de vedere al costurilor de reducere a consumului de energie, păstrând în același timp un nivel echivalent al activității economice.

În acest context, este imperativ să se intensifice acțiunea de îmbunătățire a eficienței energetice a clădirilor și a infrastructurii energetice, să se promoveze produsele ecologice și să se sprijine eforturile industriei automobilelor de a promova mai multe vehicule ecologice.

*
* *

Întrebarea nr. 15 adresată de Boguslaw Sonik(H-0071/09)

Subiect:Diferența în limitele de alcool în sânge ale șoferilor în statele membre ale Uniunii Europene

În 1988, Comisia a prezentat propuneri privind modificarea nivelurilor admise de alcoolemie pentru conducătorii de autovehicule. Acele modificări nu au fost totuși adoptate. În multe state membre – de exemplu, Regatul Unit al Marii Britanii, Italia, Irlanda și Luxemburg – limita cantității de alcool pe care conducătorul unui vehicul o poate avea în sânge a fost stabilită la 0,8 mg/l. În Slovacia și Ungaria, care nu permit niciunei persoane, care a consumat chiar și cea mai mică cantitate de alcool, să conducă, orice șofer cu cantitatea respectivă de alcool în sânge ar comite o infracțiune gravă. În Polonia, regulile care guvernează conducerea de vehicule prevăzute de Legea privind circulația rutieră din 20 iunie 1997 (Monitorul Oficial nr.108, 2005, punctul 908, astfel cum a fost modificat ulterior) stabilesc nivelul de alcoolemie admis la 0,2 mg/l.

Având în vedere tendința actuală spre standardizarea legislației privind circulația rutieră în Uniunea Europeană, intenționează Consiliul să ia măsuri pentru a standardiza nivelurile admise de alcoolemie pentru șoferi în statele membre ale Uniunii Europene?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Unul dintre obiectivele principale ale politicii comune în domeniul transportului este să contribuie în mod eficient la reducerea accidentelor rutiere și a victimelor care rezultă și să îmbunătățească condițiile de trafic. În rezoluția sa din 26 iunie 2000, Consiliul a subliniat faptul că era esențial să se obțină progrese asupra unui anumit număr de măsuri de siguranță rutieră, inclusiv cele privind problema condusului în stare de ebrietate. În aprilie 2001, Consiliul a adoptat concluzii privind recomandarea Comisiei din 17 ianuarie 2001 referitoare la conținutul maxim admis de alcool în sânge (BAC) pentru conducătorii de autovehicule. În aceste concluzii, statele membre au fost încurajate să ia atenție în considerare măsurile menționate în recomandarea Comisiei, care au sugerat, printre altele, stabilirea unei limite maxime de alcool în sânge la 0,2 mg/ml pentru șoferii care prezintă un risc mai mare de a suferi accidente, datorită lipsei lor de experiență în condusul rutier. În același timp, în concluziile din aprilie 2001 menționate mai sus, Consiliul a luat act de faptul că unele state membre au considerat că, conținutul maxim admis de alcool în sânge intră sub incidența principiului de subsidiaritate și ar trebui, astfel, să fie reglementat la nivel național.

În concluziile sale din 8-9 iunie 2006, Consiliul a convenit asupra necesității de a consolida măsurile de siguranță rutieră și inițiativele la nivelul Comunității sau al statelor membre, pentru a combate condusul în stare de ebrietate sau sub influența consumului de droguri, printre altele cu ajutorul măsurilor referitoare la aplicarea transfrontalieră a normelor privind sancțiunile aplicabile infracțiunilor. În acest context, Consiliul a considerat măsurile de combatere a condusului în stare de ebrietate/sub influența consumului de droguri ca fiind deosebit de relevante.

*
* *

Întrebarea nr. 16 adresată de Zita Pleštinská (H-0077/09)

Subiect: Armonizarea cardurilor pentru persoane cu dizabilități în Uniunea Europeană

Motto-ul președinției cehe este „Europa fără bariere”. Cu toate acestea, există încă norme diferite în Uniunea Europeană privind recunoașterea reciprocă a cardurilor de identitate, care menționează că titularul suferă de un handicap grav. Sistemul recunoașterii reciproce nu se aplică în acest domeniu. Mulți cetățeni cu dizabilități întâmpină probleme în străinătate, cum ar fi imposibilitatea de a folosi spațiile de parcare rezervate persoanelor cu dizabilități.

Ia în considerare președinția posibilitatea de a armoniza normele privind cardurile pentru dizabilități grave în cadrul Uniunii Europene, în mod similar normelor privind cardul european de asigurare de sănătate?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Distinsa membră a adresat o întrebare foarte importantă. Mobilitatea cetățenilor noștri se găsește în centrul proiectului european și Consiliul este conștient de nevoile speciale ale persoanelor cu dizabilități în acest domeniu.

În ceea ce privește armonizarea cardurilor de identitate, care pot de asemenea indica că titularul prezintă o dizabilitate, se reamintește faptul că problema cardurilor generale de identitate ca atare rămâne o responsabilitate națională, câteva state membre neemițând deloc astfel de carduri.

Nici date medicale și nici informații privind dizabilitățile titularului nu sunt incluse în cardul european de asigurare de sănătate, întrucât un astfel de card a fost instituit în vederea simplificării procedurilor, fără a atinge domenii care țin de competența națională cu privire la organizarea sistemelor de asistență medicală și de securitate socială.

După cum distinsa membră își poate reaminti, Consiliul a luat deja măsuri cu zece ani în urmă pentru a facilita mobilitatea transfrontalieră a persoanelor cu dizabilități în interiorul Uniunii Europene. Pe baza propunerii Comisiei, Consiliul a adoptat o recomandare prin care se introduce un card standard de parcare care urmează să fie recunoscut în întreaga Uniune Europeană. Consiliul a modificat anul trecut recomandarea, pentru a lua în considerare extinderile Uniunii Europene din 2004 și 2007.

Obiectivul Consiliului a fost de a asigura că titularul cardului standard de parcare pentru persoane cu dizabilități poate folosi facilitățile de parcare pentru persoane cu dizabilități din orice stat membru.

*
* *

Întrebarea nr. 17 adresată de Justas Vincas Paleckis (H-0080/09)

Subiect: Lecții învățate din criza economică

Viitorul Uniunii Europene va depinde foarte mult de prioritățile noii perspective financiare pentru perioada 2013-2019, care se definește în prezent.

Care este poziția Consiliului privind următoarele probleme care prezintă importanță pentru țările Uniunii Europene și pentru întreaga Uniune Europeană: cum vor fi reflectate lecțiile învățate din actuala criză financiară, energetică și alimentară în perspectiva financiară? Cum ar trebui formulată perspectiva financiară pentru a reduce sau elimina integral amenințarea unor astfel de crize în viitor?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Onorabilul membru are desigur dreptate să sublinieze necesitatea ca Uniunea Europeană să tragă învățăminte din crizele financiare, energetice și alimentare.

Cu toate acestea, nu se așteaptă să se înceapă lucrul asupra următoarelor perspective financiare înainte de 2011. Prin urmare, este prea devreme pentru Consiliu să ia o poziție specifică privind modul în care ar trebui să reflecte cu exactitate aceste lecții învățate.

Ar trebui, de asemenea, să se rețină că anul acesta Comisia va realiza o revizuire a perspectivelor financiare actuale și este foarte probabil ca dezbaterile care va urma să atingă aceste aspecte.

În același timp, Consiliul, lucrând îndeaproape cu Parlamentul European, a jucat un rol activ, urmărind să ia măsurile adecvate pentru a aborda criza actuală, precum și de a preveni eventuale crize viitoare.

În unele cazuri, aceste măsuri au impus sprijin bugetar din partea Uniunii. De exemplu, mobilizăm fonduri suplimentare pentru a sprijini investiții în infrastructurile energetice și de bandă largă, ca răspuns la crizele economice și energetice. De asemenea, am instituit un „proiect de Facilitate pentru alimente” pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să își stimuleze productivitatea agricolă, ca răspuns la criza alimentară de anul trecut.

Cu toate acestea, răspunsul Uniunii la aceste crize nu ar trebui să fie redus la contribuția financiară, care este limitată în mod necesar la volum.

Și, într-adevăr, o mare parte a acțiunii noastre care vizează prevenirea viitoarelor crize financiare este de natură reglementară. De exemplu, directiva „Solvabilitate II”, directiva revizuită privind cerințele de capital și Directiva UCITS vor contribui la consolidarea normelor privind supravegherea prudențială a instituțiilor financiare. Un alt exemplu al răspunsului nostru de reglementare, în acest caz ca reacție la criza energetică este viitoarea revizuire a directivei privind aprovizionarea cu gaze naturale, care va crește rezistența Uniunii la întreruperile furnizării de gaze naturale.

Totuși, în alte cazuri rolul Uniunii ca răspuns la crize s-a concentrat asupra promovării unui cadru de cooperare între cele 27 de state membre, cât și, de asemenea, la scară mult mai largă, pe scena globală. Fie că a fost vorba de un răspuns la criza financiară, la criza energetică sau la criza alimentară, Uniunea Europeană a urmărit să colaboreze strâns cu comunitatea internațională pentru a concepe un răspuns global.

*
* *

Întrebarea nr. 18 adresată de Marianne Mikko (H-0083/09)

Subiect: Declarația privind proclamarea datei de 23 august ca Ziua europeană a comemorării victimelor stalinismului și nazismului

În această vară se vor împlini 70 ani de la celebrul Pact Molotov-Ribbentrop. Pactul Molotov Ribbentrop din 23 august 1939 dintre Uniunea Sovietică și Germania a împărțit Europa în două sfere de interes cu ajutorul unor protocoale secrete suplimentare. Declarația 0044/2008 privind păstrarea memoriei victimelor

consecințelor acestui pact a obținut sprijinul a 409 de membri ai Parlamentului European din toate grupurile politice. Aceasta a fost anunțată la 22 septembrie 2008 de către președintele Parlamentului European și trimisă, împreună cu numele semnatarilor, către parlamentele statelor membre. Influența pe care ocupația Uniunii Sovietice a avut-o asupra cetățenilor statelor post-sovietice nu este bine cunoscută în Europa.

La 18 septembrie 2008, Parlamentul bulgar a adoptat o rezoluție prin care data de 23 august este proclamată drept Ziua comemorării victimelor nazismului și comunismului. Ce măsuri a luat președinția pentru a încuraja alte state membre să comemoreze această zi tristă?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul și președinția sa sunt conștienți de declarația Parlamentului European care propune ca data de 23 august să fie proclamată Ziua europeană a comemorării victimelor stalinismului și nazismului. După cum reamintește însăși distinsa membră, această declarație a fost transmisă parlamentelor statelor membre. În afară de informațiile oferite de onorabila membră privind parlamentul bulgar, Consiliul nu are informații cu privire la modul în care au reacționat la această propunere parlamentele naționale ale celorlalte state membre, și nici dacă această chestiune a fost ridicată în Consiliu.

Președinția cehă este foarte implicată în această chestiune – sprijinirea proclamării Zilei comemorării victimelor nazismului și comunismului este în conformitate cu efortul pe termen lung al acesteia de a consolida dimensiunea europeană a comemorării trecutului totalitar. Președinția organizează o audiere publică în Parlamentul European privind „Conștiința europeană și crimele comunismului totalitar: după 20 de ani”, care va avea loc la Bruxelles la 18 martie. Experiența totalitară va fi dezbătută de către experți din statele membre ale Uniunii Europene, cât și de reprezentanți de frunte ai președinției și ai instituțiilor UE.

Cea de-a 20-a aniversare de la căderea Cortinei de Fier este strâns legată de motto-ul președinției „Europa fără bariere”. Prin urmare, președinția a propus ca această temă să devină una din prioritățile comunicării Uniunii Europene pentru 2009. Președinția crede cu fermitate că nu ar trebui doar să se comemoreze cei „20 de ani” ca un reper important al istoriei europene, dar și să se folosească această experiență istorică pentru educația și promovarea drepturilor omului, libertăților fundamentale, statului de drept și a altor valori pe care se întemeiază Uniunea Europeană.

Ambiția președinției cehe este de a consolida dimensiunea comună a Europei de reamintire a trecutului totalitar de dinainte de 1989, de asemenea, prin intermediul consolidării acțiunii 4 - Memoria europeană activă a programului Europa pentru cetățeni, care vizează comemorarea victimelor nazismului și stalinismului.

Obiectivul pe termen lung este crearea la nivel european a unei platforme a memoriei și conștiinței europene, care să reunească activitățile naționale existente și să promoveze proiecte comune și schimburi de informații și experiență, preferabil cu sprijin din partea Uniunii Europene. Aniversarea din acest an a 20 de ani de la căderea Cortinei de Fier și președinția Republicii Cehe a Consiliului UE reprezintă o ocazie perfectă pentru lansarea unei astfel de inițiative. Cu toate acestea, acesta va fi mai mult ca sigur un proces pe termen lung care se va extinde dincolo de președinția cehă.

*
* *

Întrebarea nr. 19 adresată de Jens Holm (H-0089/09)

Subiect: Acordul comercial de combatere a falsificării (ACCF)

ACCF va conține o nouă valoare de referință internațională pentru cadrul legal privind ceea ce denumim aplicarea dreptului de „proprietate intelectuală”. ACCF constituie legislație de facto. Un purtător de cuvânt al guvernului american a declarat că limbajul tratatului va fi făcut public doar după ce părțile convin asupra textului⁽⁵⁾. Dacă acest lucru este adevărat, parlamentele nu vor fi capabile să examineze ACCF. ACCF va stabili un precedent de legislație secretă, în timp ce legislația trebuie să fie cât mai transparentă posibil în Uniunea Europeană.

(5) <http://ictsd.net/i/news/bridgesweekly/30876/>

Aș dori să adresez Consiliului următoarele întrebări:

Va fi publicat proiectul final înaintea acordului politic din cadrul Consiliului? Vor avea parlamentele suficient timp pentru a examina ACCF înaintea acordului politic în cadrul Consiliului? Poate asigura Consiliul că ACCF nu este adoptat în tăcere în timpul pauzei parlamentare?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Acordul comercial multilateral de combatere a falsificării (ACCF) vizează stabilirea unui standard comun pentru aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală (DPI), pentru a combate încălcările globale ale acestor drepturi - în special falsificarea și piratarea - și pentru a furniza un cadru internațional care să amelioreze aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală. Aceste obiective sunt urmărite prin intermediul a trei componente cheie ale ACCF: cooperarea internațională, practicile de punere în aplicare a legii și un cadru legal pentru aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală.

La 14 aprilie 2008, Consiliul a autorizat Comisia să negocieze acordul. Totuși, pentru aspecte care țin de competența statelor membre, inclusiv, printre altele, dispozițiile privind aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală în dreptul penal, președinția va depune eforturi pentru a ajunge la o poziție comună în vederea asigurării progresului negocierilor în numele statelor membre.

Comisia poartă negocieri cu consultarea comisiilor competente desemnate de Consiliu. Aspectele care sunt de competența statelor membre sunt coordonate de președinție în cadrul organelor de pregătire competente înaintea fiecărei runde de negociere, pentru a se asigura că opiniile statelor membre sunt reflectate în negocieri.

Onorabilul membru poate fi sigur de faptul că, la fel ca în cazul tuturor acordurilor internaționale, Parlamentul se va implica în încheierea acordului în conformitate cu dispozițiile relevante din tratat. Întrucât faza stabilirii finale a bazei legale nu a fost atinsă încă, Consiliul nu poate oferi un răspuns detaliat la întrebările procedurale adresate de onorabilul membru.

Consiliul are totuși cunoștință despre adoptarea de către Parlament la 18 decembrie 2008 a unei rezoluții privind acest aspect, pe baza unui raport întocmit de dl Susta. Consiliul a luat act de această rezoluție importantă și despre opiniile generale ale Parlamentului European în acest sens.

Consiliul înțelege că o copie a tuturor documentelor trimise de către Comisie Comitetului înființat în temeiul articolului 133 din tratat este primită de Comisia INTA a Parlamentului European și că Parlamentul este, prin urmare, pe deplin informat cu privire la negocierile ACCF.

Comisia INTA este informată, de asemenea, în mod regulat de către Comisie cu privire la progresul negocierilor. În plus, Ministrul industriei și comerțului din Republica Cehă, Říman, a abordat acest aspect, în numele Consiliului, în timpul luării sale de cuvânt în fața Comisia INTA la 20 ianuarie și a răspuns la un număr de întrebări adresate de onorabilii membri.

*
* *

Întrebarea nr. 21 adresată de Kathy Sinnott (H-0093/09)

Subiect: Legislația privind dreptul de autor

Eu și mulți dintre alegătorii mei suntem îngrijorați cu privire la legislația propusă privind drepturile de autor. Am fost informat recent că aceste propuneri ar putea fi arhivate din cauza opoziției cu care s-au confruntat. Ar putea Consiliul să îmi ofere informații actualizate privind situația curentă a legislației privind drepturile de autor, în special cu privire la propunerea pentru o directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2006/116/CE⁽⁶⁾ privind durata de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe? Va asigura Consiliul faptul că propunerile nu vor avea un impact negativ asupra muzicienilor, actorilor și artiștilor individuali obișnuiți, etc.?

⁽⁶⁾ JO L 372, 27.12.2006, p. 12

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2006/116/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind durata de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe este examinată în prezent de către Consiliu.

Obiectivul principal al proiectului de directivă este îmbunătățirea situației sociale a artiștilor mai puțin privilegiați și, în special, a muzicienilor independenți.

Consiliul a luat act de opiniile exprimate de Parlamentul European privind această propunere, în special modificările votate de Comisia pentru afaceri juridice și va ține seama de acestea în cadrul deliberărilor viitoare.

Având în vedere că propunerea se află încă în curs de examinare, Consiliul nu poate, în această fază, să adopte o poziție definitivă cu privire la acest aspect.

*
* *

Întrebarea nr. 22 adresată de Proinsias De Rossa (H-0098/09)**Subiect: Acordul dintre Uniunea Europeană și Belarus care permite copiilor să călătorească pentru programe de recuperare**

Ar putea Președinția Consiliului să indice ce acțiune adoptă sau planuiește să adopte în sensul alineatului (5) din rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2009 privind strategia Uniunii Europene pentru Belarus (P6_TA(2009)0027), care a îndemnat președinția cehă să facă o prioritate din negocierea unui acord la nivelul UE cu autoritățile din Belarus care să permită copiilor să călătorească din Belarus în state membre ale Uniunii Europene, care organizează programe de odihnă și recuperare?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul cunoaște problemele recente cu privire la copiii belaruși care călătoresc în excursii de ajutorare și vacanțe în diferite țări europene. Importanța găsirii unei soluții pe termen lung cu privire la acest aspect a fost menționată de mai multe ori în cadrul întrevederilor cu autoritățile din Belarus, cea mai recentă fiind reuniunea de tip troică la nivel ministerial între Uniunea Europeană și Belarus, care a avut loc la 27 ianuarie 2009. Consiliul a luat act de desfășurarea consultărilor între țările în cauză și autoritățile relevante din Belarus pentru a aborda bilateral îngrijorările care au fost ridicate în acest context, precum și de faptul că mai multe state membre semnaseră deja acorduri care asigură continuarea acestor călătorii. Consiliul va continua să urmărească îndeaproape problema și s-o ridice din nou – dacă este cazul – în contactele sale cu autoritățile belaruse.

*
* *

Întrebarea nr. 23 adresată de Γεωργίου Τούσσα (H-0101/09)**Subiect: Incidența crescută a cancerului din cauza utilizării proiectilelor cu uraniu sărăcit în Kosovo**

În ultimii zece ani s-a înregistrat o creștere bruscă a cazurilor de cancer în nordul provinciei Kosovo. Mai exact, incidența cancerului doar în regiunea Kosovska Mitrovica a crescut cu 200% în acea perioadă comparativ cu decada de dinaintea bombardamentului NATO asupra fostei Iugoslavii.

În plus, în cei câțiva ani de la terminarea bombardamentului NATO în regiune, cel puțin 45 soldați italieni aparținând forțelor NATO din Kosovo (KFOR) au decedat și alți 515 de diferite naționalități s-au îmbolnăvit grav din cauza așa-numitului „sindrom al Balcanilor”, și anume contaminarea organismului lor de la proiectilele cu uraniu sărăcit utilizate în timpul bombardamentului din 1999.

Cum vede Consiliul tragicele consecințe ale utilizării proiectilelor cu uraniu sărăcit de comandanții NATO în Kosovo, care cresc în mod constant? Consideră acesta că utilizarea unor asemenea arme constituie o crimă de război ai cărei autori trebuie, în cele din urmă, să fie trași la răspundere în fața popoarelor din întreaga lume?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul nu are competență în această problemă și nu este în măsură să-și exprime o opinie în ceea ce privește întrebarea adresată de onorabilul membru.

*
* *

Întrebarea nr. 24 adresată de Jim Allister (H-0103/09)

Subiect: John Calvin

Având în vedere imensa contribuție a lui John Calvin la istoria religioasă, politică și socială a Europei și la iluminarea și dezvoltarea Europei, ce planuri are Consiliul pentru a marca aniversarea a 500 de ani de la nașterea sa, care va avea loc în luna iulie 2009?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul nu a dezbătut această întrebare, întrucât nu intră în atribuțiile sale de competență.

*
* *

Întrebarea nr. 25 adresată de Κωνσταντίνου Δρούτσα (H-0108/09)

Subiect: Apel pentru eliberarea imediată a cinci cetățeni cubanezi reținuți în Statele Unite ale Americii

La zece ani de la arestarea lor, cinci cetățeni cubanezi - Gerardo Hernández, Antonio Guerrero, Ramón Labañino, Fernando González și René González – continuă să rămână închiși în Statele Unite ale Americii, în baza unor acuzații false și cu încălcarea principiului fundamental al statului de drept. Aceștia sunt reținuți în condiții deplorabile și li se interzice chiar și rudelor lor să îi viziteze.

O nouă inițiativă internațională se află în prezent în curs de pregătire, pentru a asigura eliberarea lor imediată. Un apel a fost semnat până în prezent de peste 500 intelectuali și artiști distinși din toată lumea.

Condamnă Consiliul încarcerarea ilegală continuă a celor cinci cubanezi?

Care este poziția sa față de apelurile din partea parlamentelor naționale, a organizațiilor de masă naționale și internaționale și a unor persoane fizice eminente pentru eliberarea imediată a celor cinci cetățeni cubanezi încarcerați?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul a luat act de încarcerarea a cinci cetățeni cubanezi, precum și de decizia autorităților americane de a acorda viză majorității covârșitoare a membrilor familiilor lor, refuzând însă să acorde viza la doi dintre aceștia pe motive de imigrație.

Hotărârile judecătorești pronunțate și deciziile privind acordarea sau nu a vizei fiecărui membru al familiei sunt aspecte care țin de competența internă a Statelor Unite ale Americii. În ceea ce privește tratamentul prizonierilor cubanezi și al familiilor lor, acesta este un aspect bilateral între Statele Unite ale Americii și

Cuba, deoarece protecția drepturilor și a intereselor cetățenilor în străinătate este, în conformitate cu dreptul internațional, responsabilitatea unică a statului în cauză.

Consiliul ar dori să sublinieze faptul că Statele Unite ale Americii sunt obligate să respecte dreptul internațional al drepturilor omului; în special, ca stat semnatar al Convenției Națiunilor Unite privind prevenirea torturii și a altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, asigurând respectarea drepturilor omului ale persoanelor private de libertate.

*
* *

Întrebarea nr. 26 adresată de David Martin (H-0109/09)

Subiect: Confiscarea de medicamente generice în tranzit în Olanda

În ceea ce privește confiscarea în Olanda a unor medicamente generice în tranzit, poate Consiliul să clarifice de ce medicamentele au fost confiscate, având în vedere că nota de subsol la articolul 51 din Acordul TRIPS (Acordul privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală) nu impune obligația de a efectua un control în cazul unei presupuse contrafaceri a brevetelor pentru bunurile aflate în tranzit?

Consideră Consiliul că această confiscare contravine articolului 41 din Acordul TRIPS, care prevede că aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală nu ar trebui să creeze bariere în calea comerțului?

Ar sprijini Consiliul includerea unor dispoziții similare privind drepturile de proprietate intelectuală în oricare dintre acordurile de comerț liber din noua generație sau alte acorduri comerciale bilaterale?

Ce demersuri va face Consiliul pentru a se asigura că furnizarea de medicamente generice către țările în curs de dezvoltare nu este împiedicată de confiscări similare în viitor?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Incidentul la care se referă onorabilul membru a fost dezbătut în cadrul reuniunii Consiliului General al OMC din 3 februarie 2009.

Cu ocazia respectivă, 19 membri ai OMC au luat cuvântul punând întrebări și prezentând observații. Ca urmare a acestor intervenții, Comisia Europeană a subliniat faptul că

– livrarea fusese reținută temporar și nu a fost, prin urmare, confiscată;

– se pare că s-a ajuns la un acord între titularul drepturilor și proprietarul medicamentelor pentru a returna bunurile în India.

Comisia a explicat, de asemenea, că baza legală a acțiunii – Regulamentul Consiliului nr. 1383/2003 al Consiliului privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală – este compatibilă cu legislația OMC, inclusiv, desigur, cu acordul TRIPS.

Comisia Europeană și-a reiterat poziția în cadrul Consiliului TRIPS care a avut loc la 3 martie 2009.

Uniunea Europeană își asumă în continuare angajamentul de a asigura accesul la medicamente și nu vede nici un conflict cu normele OMC și cu eforturile sale de a captura transporturile de produse contrafăcute. Reprezentanții Comisiei Europene au subliniat faptul că acțiunile olandeze au fost, atât în conformitate cu normele privind comerțul internațional, cât și consecvente cu responsabilitatea guvernului olandez de a asigura protecție împotriva medicamentelor de calitate slabă, în final spre beneficiul sănătății publice, în general.

Uniunea Europeană este de părere că trebuie să fie posibil să se efectueze controlul mărfurilor aflate în regim de tranzit atunci când există o suspiciune rezonabilă în ceea ce privește încălcarea DPI. În anul 2007, din cantitatea totală de medicamente contrafăcute, 40% au fost confiscate în regim de tranzit.

În ceea ce privește aspectul privind aplicarea dreptului de proprietate intelectuală în acordurile comerciale, această problemă se află în prezent în curs de dezbatere în cadrul Consiliului.

În ceea ce privește furnizarea de medicamente accesibile țărilor în curs de dezvoltare, Comunitatea Europeană s-a aflat în prima linie a eforturilor depuse în cadrul OMC pentru a stabili un cadru permanent, solid din punct de vedere juridic pentru această furnizare, în special prin primul amendament la acordul TRIPS. Acest amendament a fost ratificat de Comunitatea Europeană și de un număr semnificativ de state membre ale OMC. În plus, Uniunea Europeană a adoptat un număr de măsuri interne care vizează atingerea aceluiași obiectiv. Uniunea Europeană participă, de asemenea, la multe programe din țările în curs de dezvoltare care le permit acestor țări să aibă un acces mai larg la medicamente.

*
* *

Întrebarea nr. 27 adresată de Sajjad Karim (H-0111/09)

Subiect: Israel și Palestina

Ce măsuri va lua Consiliul pentru a sprijini încetarea vânzării de arme către Israel, în paralel cu acțiunile adoptate deja de Uniunea Europeană, în vederea prevenirii furnizării de arme către Hamas?

Va exercita Consiliul presiuni asupra Hamas și Fatah în vederea punerii în aplicare a „Acordului guvernamental de unitate”, întocmit cu ajutorul Arabiei Saudite (Acordul de la Mecca din februarie 2007)?

Va sprijini Consiliul inițiativele de pace venite din partea Statelor Unite ale Americii, în cazul în care vor urma politici de negociere mai pozitive?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul nu consideră că se poate realiza o paralelă între cele două aspecte menționate de onorabilul membru. Consiliul a recunoscut în mod repetat dreptul statului Israel de a-și proteja cetățenii împotriva atacurilor teroriste, însă a reamintit consecvent, cel mai recent în concluziile sale din 26-27 ianuarie 2009, obligația statului Israel de a-și exercita acest drept în parametri stabiliți de dreptul internațional.

În ceea ce privește relațiile dintre Hamas și Fatah, Consiliul încurajează ferm reconcilierea inter-palestiniană în frunte cu Președintele Mahmoud Abbas, care constituie un element cheie pentru instituirea păcii, a stabilității și pentru dezvoltare. Acesta a sprijinit eforturile de mediere ale Egiptului și ale Ligii Arabe în acest sens, care au avut drept rezultat organizarea reuniunii tuturor fracțiunilor palestiniene la 26 februarie, la Cairo.

Implicarea noii administrații americane este crucială pentru scoaterea procesului de pace din impas. Consiliul a salutat, prin urmare, angajamentul timpuriu al administrației americane, manifestat prin numirea Senatorului Mitchell în calitate de trimis special în Orientul Mijlociu, precum și prin vizita recentă a noului Secretar de Stat Clinton în regiune. Prima reuniune a Cvartetului, cu participarea Secretarului de Stat Clinton, pe marginea conferinței Donatorilor din Sharm-al-Sheik din 2 martie a confirmat determinarea Uniunii Europene și a Statelor Unite de a lucra împreună cu alți membri al Cvartetului și partenerii arabi, în vederea finalizării procesului de pace din Orientul Mijlociu.

*
* *

Întrebarea nr. 28 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0113/09)

Subiect: Criza financiară și colapsul economiilor statelor membre

Cum reacționează Consiliul și cum va reacționa în viitor față de colapsul economiilor statelor membre, cu referire în special la situația din Letonia și, într-o anumită măsură, la Ungaria?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul este în continuare convins că există structurile, procedurile și instrumentele adecvate pentru a preveni colapsul economiilor statelor membre în viitor și reamintește decizia sa din 2 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 332/2002 al Consiliului de înființare a unui mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre⁽⁷⁾, în vederea creșterii de la 12 miliarde EUR la 25 miliarde EUR a plafonului pentru sumele totale din care se pot acorda împrumuturi statele membre din afara zonei euro, în temeiul facilității. Consiliul a decis deja să utilizeze facilitatea în două rânduri, pentru a face față nevoilor financiare ale Letoniei și Ungariei.

În plus, după cum știe onorabilul membru, la 1 martie 2009, șefii de stat și de guvern au dezbătut în cadrul unei reuniuni informale criza financiară și economică actuală și au convenit să adopte măsuri, în special, în ceea ce privește următoarele aspecte: restaurarea condițiilor de finanțare adecvate și eficiente în economie; abordarea activelor bancare afectate; o mai bună reglementare și supraveghere a instituțiilor financiare; garantarea sustenabilității pe termen lung a finanțelor publice.

Șefii de stat și de guvern au recunoscut, de asemenea, diferențele clare între statele membre din Europa Centrală și de Est și s-au angajat să revizuiască ajutorul financiar pus deja la dispoziția acestora. În ceea ce privește sectorul bancar, aceștia au confirmat faptul că ajutorul pentru băncile-mamă nu ar trebui să implice nici o restricție în ceea ce privește activitățile sucursalelor din țările gazdă ale Uniunii Europene. Ei au recunoscut, de asemenea, importanța BEI în furnizarea finanțării pentru această regiune și au salutat, în acest context; anunțul recent făcut de BEI, Banca Mondială și BERD privind o inițiativă comună de sprijinire a sectoarelor bancare din regiune și de acordare de finanțare întreprinderilor afectate de criza economică globală.

În final, Consiliul ar dori să-l asigure pe onorabilul membru că, lucrând îndeaproape cu Comisia, acesta va revizui permanent situația și va elabora elemente cu scopul de a ajuta țările care se confruntă cu dezechilibre temporare, dacă este necesar, pe baza tuturor instrumentelor disponibile.

*
* *

Întrebarea nr. 29 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0121/09)

Subiect: Vizita în Belarus a lui Javier Solana, Înaltul Reprezentant pentru PESC al UE.

Javier Solana, Înaltul Reprezentant pentru PESC al UE, a vizitat Republica Belarus la 19 februarie 2009, unde s-a întâlnit cu Președintele Lukashenko și ministrul de externe Martynov, precum și cu liderii ai opoziției și reprezentanții ai societății civile.

Cum evaluează Consiliul conținutul acestor întâlniri? Prezintă acestea semnale pentru relațiile viitoare dintre UE și Belarus? Care sunt următorii pași pe care Consiliul își propune să-i efectueze ca răspuns la rezultatul întâlnirilor mai sus menționate?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Înaltul Reprezentant Solana a considerat întâlnirea ca fiind pozitivă, deschisă și sinceră. După cum a precizat Înaltul Reprezentant Solana în cadrul conferinței de presă care a urmat întâlnirii personale cu președintele Lukashenko, „s-a spus tot ceea ce trebuia să se spună, s-a criticat tot ceea ce trebuia criticat și s-a comentat tot ceea ce trebuia comentat”. S-au transmis binecunoscutele mesaje și s-au primit răspunsuri constructive. În cadrul întâlnirii cu reprezentanții societății civile și cu liderii opoziției, care a avut loc înainte de întâlnirea cu președintele și cu ministrul de externe, toți reprezentanții i-au mulțumit Înaltului Reprezentant Solana pentru vizita sa și au încurajat deschiderea viitoare, față de care nu au văzut nicio altă alternativă.

Consiliul a început acțiunea de revizuire a suspendării interdicției privind acordarea vizelor, în vederea luării unei decizii până la 13 aprilie. În acest context, acesta consideră că informațiile oferite de vizitele la nivel înalt sunt foarte valoroase în a duce mai departe această acțiune, și va continua să urmărească îndeaproape evoluțiile din Belarus. Belarus este luată în considerare în vederea participării la inițiativa Parteneriatului estic,

(7) JO L 352, 31.12.2008, p. 11.

care va fi lansată de președinția cehă în cadrul reuniunii la nivel înalt a Parteneriatului estic care va avea loc la începutul lunii mai 2009.

După cum s-a convenit în cadrul întâlnirii dintre Înaltul Reprezentant Solana și ministrul de externe Martynov, un dialog privind drepturile omului va fi lansat între Uniunea europeană și Belarus. Activitatea pentru inițierea unei misiuni exploratorii în Belarus este în curs de desfășurare în cadrul organelor pregătitoare ale Consiliului și, luând în considerare rezultatul acesteia, vor începe discuțiile cu privire la modalitățile de desfășurare a acestui dialog, care vor trebui apoi aprobate de către Consiliu.

*
* *

Întrebarea nr. 30 adresată de Pedro Guerreiro (H-0124/09)

Subiect: Suprimarea paradisurilor fiscale

A propus vreun stat membru suprimarea paradisurilor fiscale, în special în UE?

A adoptat UE vreo decizie care să propună ca statele membre să suprimă paradisurile fiscale aflate pe teritoriile lor?

Ce măsuri va lua UE în vederea stopării paradisurilor fiscale, a combaterii speculațiilor financiare și a frânării liberei circulații a capitalului, în special în Uniune?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din martie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Comunitatea Europeană a adoptat o serie de măsuri în domeniul impozitării.

În 1977, Consiliul a adoptat Directiva Consiliului 77/799/CEE privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe ⁽⁸⁾ Această directivă recunoaște că fraudele și evaziunea fiscală care se extind de-a lungul frontierelor statelor membre determină pierderi bugetare și încălcări ale principiului impozitării corecte și afectează funcționarea pieței comune. Această directivă a fost o completare a Directivei Consiliului 76/308/CEE privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor referitoare la anumite prelevări, drepturi, impozite și alte măsuri. În februarie 2009, Comisia a propus o revizuire a acestor două directive, în vederea asigurării unei eficiențe sporite și a transparenței în cooperarea dintre statele membre în ceea ce privește evaluarea și colectarea impozitelor directe, în special prin eliminarea obstacolelor legate de secretul bancar, partajarea informațiilor provenite de la terțe țări și constituirea unui nou cadru administrativ bazat pe termene limită și comunicare în totalitate electronică. Aceste propuneri sunt în curs de dezbateră în cadrul Consiliului.

Directiva Consiliului 2003/48/CE din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi ⁽⁹⁾ (directiva privind impozitarea veniturilor din economii), care a intrat în vigoare în iulie 2005, urmărește să prevină ca persoanele fizice să eludeze plata impozitelor pe veniturile din economii sub forma plăților de dobânzi, prin oferirea posibilității schimbului de informații între statele membre. Directiva privind impozitarea veniturilor din economii abordează atât situațiile din Comunitate, cât și cele din exteriorul acesteia.

- În situații din interiorul Comunității, directiva privind impozitarea veniturilor din economii oferă statelor membre posibilitatea de a face schimb de informații cu privire la dobânda primită de către investitorii nerezidenți. La 2 decembrie 2008, Consiliul a salutat o propunere din partea Comisiei de a extinde domeniul de aplicare al acesteia și a făcut apel pentru un progres rapid al dezbaterilor.

- În situații din afara Comunității, acordurile privind impozitele pe veniturile din economii care au fost încheiate de Comunitate cu cinci terțe țări prevăd măsuri similare sau echivalente cu cele aplicate în interiorul Comunității. Comisia este angajată în negocieri în vederea extinderii rețelei de impozitare a veniturilor din economii la alte țări terțe.

⁽⁸⁾ JOL 336, 27.12.1977, p. 15

⁽⁹⁾ JOL 157, 26.6.2003, p. 38

Alături de aceste directive, Consiliul a mandatat Comisia să negocieze așa numitele acorduri „anti fraudă” între Uniunea Europeană și statele membre, pe de o parte, și terțele țări, pe de altă parte, pentru a asigura o asistență administrativă eficientă și accesul la informațiile referitoare la toate formele de investiții, și în special la fundații și trusturi.

Un acord cu Elveția referitor la acest subiect se aplică temporar, așteptând să fie ratificat de către toate statele membre, iar un acord cu Liechtenstein se află în curs de negociere.

În sfârșit, în mai 2008 Consiliul a adoptat concluzii referitoare la necesitatea de consolidare a eforturilor de combatere a fraudei și evaziunii fiscale în întreaga lume, prin asigurarea implementării principiilor bunei guvernări în sectorul fiscal, cum ar fi principiile transparenței, al schimbului de informații și al concurenței fiscale corecte. În urma acestor concluzii, Comisia negociază includerea unor articole privind buna guvernare în acordurile bilaterale cu 14 țări (Indonezia, Singapore, Tailanda, Vietnam, Brunei, Filipine, Malaysia, China, Mongolia, Ucraina, Irak, Libia, Rusia și Coreea de Sud) și 8 regiuni (Caraibe, Pacific, 4 regiuni africane, America Centrală, Comunitatea Andină).

*
* *

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI

Întrebarea nr. 37 adresată de Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0073/09)

Subiect: „Roaming accidental”

Pe durata discuțiilor privind propunerea pentru un cadru comun de reglementare privind rețelele și serviciile de comunicații electronice (COM (2008)0580-C6-0333/2008-COD2008/0187), alegătorii din circumscripția mea (două regiuni de la granița polonezo-germană) mi-au atras atenția asupra chestiunii „roaming-ului accidental”.

Roaming-ul accidental implică conexiunea involuntară la o rețea străină în timpul utilizării telefonului mobil într-o regiune de graniță. Fără a trece granița, locuitorii din astfel de regiuni pot recepționa semnalul emis de un operator de telefonie mobilă din țara învecinată, și ca rezultat plătesc prețuri mult mai mari la convorbiri, mesaje scrise și transmisii de date.

Este Comisia conștientă de această problemă? Ce demersuri se vor face sau au fost deja făcute pentru a pune capăt acestei inconveniențe majore pentru utilizatorii de telefonie mobilă din zonele de graniță?

Răspuns

(RO) Comisia este conștientă de această problemă menționată de către onorabilul membru privind roaming-ul accidental pentru unii utilizatori, în special în zonele de graniță. În această privință, în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul privind roaming-ul ⁽¹⁰⁾, autorităților naționale de reglementare li se solicită să fie atente la cazurile speciale de roaming involuntar în regiunile de frontieră din state membre vecine.

În acest context, la ordinul Comisiei, Grupul entităților europene de reglementare a inclus roaming-ul involuntar în rapoartele de referință ale sale, cel mai recent dintre acestea fiind publicat în luna ianuarie a acestui an. Conform acestor rapoarte, problema roaming-ului accidental a fost conștientizată de majoritatea operatorilor. Totuși, operatorii susțin că nu este o problemă semnificativă, deoarece numai câțiva consumatori au fost afectați în mod negativ.

Mulți furnizori au adoptat un număr de mecanisme de abordare a roaming-ului accidental. Informațiile sunt în general disponibile pe paginile de internet ale furnizorilor, iar în cazul identificării unei probleme deosebite (de exemplu între Irlanda de nord și Republica Irlanda), furnizorii au luat, în general, măsuri suplimentare pentru a-i asigura pe consumatori că au conștientizat problema, în unele cazuri oferind chiar tarife preferențiale. Potrivit rapoartelor menționate mai sus, majoritatea operatorilor au raportat că acolo unde roaming-ul apare accidental, tarifele percepute pot fi eliminate ca un gest de bună credință. În plus, Comisia este de părere că inițiativa autorităților irlandeze și britanice, care au constituit un grup de lucru comun în vederea examinării problemei oferă un bun exemplu care poate fi urmat de către ceilalți.

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 717/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2007 privind roaming-ul în rețelele publice de telefonie mobilă în interiorul Comunității și de modificare a Directivei 2002/21/CE.

Problema roaming-ului involuntar a fost luată în considerare și de către Comisie în contextul revizuirii funcționării regulamentului privind roaming-ul, care a fost prezentat în cadrul unei comunicări a Comisiei adoptată la 23 septembrie 2008 ⁽¹¹⁾. Comisia a subliniat că obligația transparenței introdusă în actualul regulament privind roaming-ul de a-i informa pe clienți asupra prețului atunci când utilizează roaming-ul i-a ajutat pe consumatori să conștientizeze că fac roaming accidental. Având în vedere această situație, dar și faptul că autoritățile naționale de reglementare și administrațiile statelor membre au răspuns prin activități bilaterale în vederea abordării eficiente a problemei și că au fost încheiate câteva acorduri, Comisia nu a considerat adecvat să introducă și alte dispoziții în regulament în acest sens. Cu toate acestea, Comisia va continua să monitorizeze situația în vederea asigurării bunei funcționări a pieței unice și a protecției consumatorilor.

*
* *

Întrebarea nr. 38 adresată de Lambert van Nistelrooij(H-0102/09)

Subiect: Probleme legate de apelarea numărului de urgență 112 în zonele de graniță

Problemele cu rețelele de telefonie mobilă în zonele de graniță pot crea situații periculoase, deoarece schimbările neintenționate ale rețelei pot întârzia sau întrerupe contactul cu numărul de urgență 112, ceea ce poate însemna că oamenii sunt conectați în mod inconștient la o centrală de apeluri urgente străină.

Este Comisia conștientă că, așa cum se prezintă lucrurile în prezent, utilizatorii de telefoane mobile care apelează numărul de urgență 112 din zonele de graniță ale țării lor, fără a-și da seama că sunt conectați la o rețea străină mai puternică, pot intra în legătură cu o centrală străină?

Este Comisia conștientă de faptul că nu se mai poate avea contact dacă telefonul mobil găsește o rețea străină mai puternică și se conectează la aceasta?

Este Comisia conștientă că centrala pentru apeluri de urgență nu are o politică proactivă de reapelare, și astfel se poate, de exemplu, ca un apelant care își explică situația urgentă centralei olandeze 112, să fie întrerupt în mijlocul apelului iar, după ce sună din nou, este conectat la centrala germană 112, cu toate potențialele probleme de limbă pe care acest lucru le atrage după sine?

Ce măsuri (altele decât politica proactivă de reapelare) propune Comisia pentru a se asigura că locuitorilor din zonele de graniță li se răspunde în propria lor limbă atunci când sună la numărul de urgență european 112?

Răspuns

(RO) Responsabilitatea pentru organizarea serviciilor de urgență și răspunsul la apelurile către numărul 112 aparține statelor membre, inclusiv politica lor de a administra apelurile întrerupte, capacitățile lingvistice sau protocoalele de administrare a urgențelor în zonele de graniță dintre țări sau regiuni.

Comisia monitorizează îndeaproape implementarea dispozițiilor UE privind 112 în statele membre și a inițiat 17 proceduri privind încălcarea dreptului comunitar împotriva statelor membre care nu au respectat cerințele relevante ale legislației UE ⁽¹²⁾. Treisprezece dintre aceste cazuri au fost închise după adoptarea de măsuri rectificative în țările respective. În alte regiuni unde nu există cerințe concrete în temeiul legislației UE, cum ar fi răspunderea la apelurile 112 în limbi diferite, Comisia promovează bunele practici între statele membre prin intermediul a diferite organisme, cum ar fi Comitetul pentru comunicații și Grupul de experți pentru accesul de urgență.

Comisia conștientizează potențiala problemă menționată de onorabilul membru care rezultă din faptul că unii abonați la telefonia mobilă care sună la 112 în caz de urgență pot fi afectați de roaming-ul accidental și că se poate stabili o conexiune cu centrul de urgențe dintr-un stat membru învecinat. Atâta timp cât cazurile

(11) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la rezultatul examinării funcționării Regulamentului (CE) nr. 717/2007 din 27 iunie 2007 privind roaming-ul în rețelele publice de telefonie mobilă în interiorul Comunității și de modificare a Directivei 2002/21/CE [COM(2008)580 final].

(12) În principal, articolul 26 din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal).

de pierdere totală a semnalului și de lipsă a unui răspuns adecvat sunt rare, Comisia intenționează să ridice această chestiune în prezența statelor membre în cadrul Comitetului pentru comunicații și al Grupului de experți pentru accesul de urgență, în vederea asigurării luării unor măsuri adecvate pentru abordarea unor asemenea cazuri.

În plus, Comisia monitorizează această chestiune a roaming-ului accidental în contextul implementării și revizuirii regulamentului privind roaming-ul. După cum s-a menționat în răspunsul Comisiei la întrebarea H-0073/09 adresată de dl Zdzisław Kazimierz Chmielewski, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din actualul regulament privind roaming-ul ⁽¹³⁾, autoritățile naționale de reglementare trebuie să fie atente la cazurile speciale de roaming involuntar în regiunile de frontieră din state membre vecine și să comunice rezultatele monitorizării respective Comisiei, o dată la șase luni.

În plus, în contextul revizuirii regulamentului privind roaming-ul ⁽¹⁴⁾, Comisia a subliniat faptul că obligația privind transparența, introdusă în regulamentul actual privind roaming-ul, de a informa clienții au privire la preț atunci când folosesc roaming-ul i-a ajutat pe consumatori să conștientizeze că folosesc roaming-ul în mod accidental. Având în vedere această situație, și dat fiind faptul că autoritățile naționale de reglementare și administrațiile statelor membre au răspuns, la rândul lor, prin activități bilaterale în vederea abordării eficiente a problemei și că au fost încheiate câteva acorduri, Comisia nu a considerat necesar să introducă și alte dispoziții în regulament în acest sens. Cu toate acestea, Comisia va continua să monitorizeze situația în vederea asigurării bunei funcționări a pieței unice și a protecției consumatorilor.

Obiectivul final al Comisiei este să se asigure că toți cetățenii europeni aflați în situații dificile pot avea acces real la serviciile de urgență în toate statele membre, apelând numărul 112.

*
* *

Întrebarea nr. 39 adresată de Krzysztof Hołowczyc (H-0118/09)

Subiect: Introducerea numărului european de urgență 112

Potrivit celui mai recent sondaj Eurobarometru din 11 februarie 2009, recunoașterea de către public a numărului 112 în interiorul Comunității este departe de a fi satisfăcătoare. Situația este și mai rea în ceea ce privește accesul la acest număr în statele membre, în ciuda faptului că, în temeiul programului i2010 (Sistemul de apelare de urgență eCall din nou pe ordinea de zi: plan de acțiune (a treia comunicare eSafety) – COM(2006)0723), numărul ar trebui să fie în general accesibil în interiorul Uniunii Europene.

Ce măsuri va lua Comisia pentru a se asigura că acest proiect va fi implementat în totalitate pe teritoriul Comunității?

Răspuns

(RO) Comisia lucrează foarte activ pentru a se asigura că numărul unic de urgență european 112 este disponibil și că acesta funcționează eficient în cadrul UE.

Comisia monitorizează îndeaproape punerea în aplicare a dispozițiilor UE privind numărul 112 în statele membre și a inițiat 17 proceduri privind încălcarea dreptului comunitar împotriva statelor membre care nu au respectat cerințele relevante ale legislației UE ⁽¹⁵⁾. Treisprezece dintre aceste cazuri au fost închise după adoptarea de măsuri rectificative în țările respective.

Comisia promovează, de asemenea, și cooperarea între statele membre și schimbul de bune practici privind numărul 112 în rândul diferitelor organisme de specialitate, cum ar fi Comitetul pentru comunicații și Grupul de experți pentru accesul de urgență, și va lucra în continuare pentru a face numărul 112 accesibil pentru

⁽¹³⁾ Regulamentul (CE) nr. 717/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2007 privind roaming-ul în rețelele publice de telefonie mobilă în interiorul Comunității și de modificare a Directivei 2002/21/CE.

⁽¹⁴⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la rezultatul examinării funcționării Regulamentului (CE) nr. 717/2007 din 27 iunie 2007 privind roaming-ul în rețelele publice de telefonie mobilă în interiorul Comunității și de modificare a Directivei 2002/21/CE [COM(2008)580 final].

⁽¹⁵⁾ În principal, articolul 26 din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal).

toți cetățenii, prin intermediul reformei normelor privind telecomunicațiile UE și prin finanțarea proiectelor de cercetare, cum ar fi „eCall” și „Total Conversation”.

După cum a subliniat onorabilul membru, ultimele rezultate ale sondajului Eurobarometrului privind numărul 112 au arătat că este încă mult de făcut în ceea ce privește informarea cetățenilor UE, deoarece numai unul din patru respondenți au reușit să identifice 112 ca numărul de telefon pentru apelarea serviciilor de urgență din cadrul UE. De aceea, Comisia a contribuit și la sporirea conștientizării cu privire la numărul 112, prin oferirea de informații cetățenilor UE, în special persoanelor care călătoresc în UE și copiilor, cu privire la ceea ce reprezintă 112, modul de folosire al numărului 112 și modul de funcționare a numărului 112 în fiecare stat membru, prin intermediul unei pagini de internet în acest scop ⁽¹⁶⁾. Luna trecută, Comisia împreună cu Parlamentul și cu Consiliul au declarat data de 11 februarie ca Ziua europeană a numărului 112. În această zi s-au organizat diferite acțiuni de conștientizare și conectare, iar acestea se vor organiza în fiecare an, pentru a promova existența și utilizarea numărului unic european de urgență în întreaga UE.

În ceea ce privește implementarea inițiativei i2010, aceasta se află pe drumul cel bun și este susținută de toate statele membre. Comisia dorește să îl invite pe onorabilul membru să consulte răspunsul Comisiei la întrebarea cu solicitare de răspuns scris E-6490/08 pentru mai multe detalii. În particular, standardele eCalls sunt aproape gata, iar recent înființata Platformă europeană de implementare a eCall va coordona și monitoriza progresul înregistrat de eCall în întreaga Europă.

Comisia conștientizează interesul Parlamentului exprimat, printre altele, prin semnarea unei declarații scrise privind numărul 112 în septembrie 2007 de către 530 dintre membrii săi. Comisia va continua să monitorizeze îndeaproape punerea eficientă în aplicare a numărului 112 în statele membre, însă, astăzi, 112 reprezintă unul dintre rezultatele concrete pe care Europa le poate oferi cetățenilor săi.

*
* *

Întrebarea nr. 40 adresată de Elisabetta Gardini (H-0115/09)

Subiect: Întârzieri în adoptarea serviciilor bazate pe UMTS

Cu peste 115 rețele HSPA (HSPA fiind cea mai nouă tehnologie care permite utilizatorilor de servicii mobile să descarce date la viteză mare) și peste 35 milioane de utilizatori în Europa, tehnologia UMTS, care a evoluat din GSM, are de jucat un rol cheie, iar consumatorii o apreciază, nu în ultimul rând, pentru că oferă multe avantaje.

Pentru ca serviciile UMTS să-și continue dezvoltarea, cadrul de reglementare impune deschiderea benzii GSM de 900 MHz care să le găzduiască. Cu toate acestea, revizuirea Directivei GSM 87/372/CEE ⁽¹⁷⁾, este mult întârziată față de program, iar statele membre așteaptă de la Comisie, Consiliu și Parlament să clarifice reglementarea.

Dat fiind situația financiară critică în Europa, ar trebui găsită o modalitate rapidă și eficientă de a alocă banda în discuție și de a reforma directiva în cauză, astfel încât să se susțină afacerile în domeniul comunicațiilor mobile. De aceea, toți legiuitorii au sarcina de a elabora o soluție unitară europeană.

Care sunt măsurile politice și tehnice pe care le va propune Comisia în scopul de a evita întârzieri suplimentare care ar putea afecta, per ansamblul ei, industria europeană a comunicațiilor electronice?

Răspuns

(RO) Răspunzând întrebării onorabililor membri, Comisia crede cu fermitate în importanța deschiderii benzii GSM de 900 MHz pentru tehnologiile mobile, aceasta fiind în beneficiul consumatorilor și oferind un impuls important economiei UE.

Recunoscând importanța strategică, Comisia a propus deja ca la mijlocul anului 2007 să se abroge directiva GSM și să se deschidă banda GSM.

Aceasta era în deplină concordanță cu politica privind o „mai bună reglementare” a Președintelui Barroso și a dat un semnal clar industriei comunicațiilor mobile din statele membre.

⁽¹⁶⁾ <http://ec.europa.eu/112>

⁽¹⁷⁾ JO L 196, 17.7.1987, p. 85

Deși inițiativa noastră a fost susținută de către Consiliu și Comitetul Economic și Social European, din schimbul de informații dintre Comisie și Comisia pentru industrie, cercetare și energie a devenit evident faptul că procedura propusă de către Comisie era inacceptabilă pentru Parlament.

Având în vedere necesitatea de a avansa pe această temă importantă și luând în considerare preocuparea exprimată de către Parlament, Comisia a făcut o nouă propunere de modificare a directivei GSM.

Comisia consideră că trebuie să facem distincția clară între această măsură politică – de a spori neutralitatea tehnologică a utilizării benzilor de 900 MHz prin deschiderea lor pentru alte sisteme, cum ar fi UMTS – și măsura tehnică care clarifică condițiile tehnice pentru ca noi sisteme să coexiste împreună cu GSM, precum și evitarea interferenței la modul general.

Propunerea politică se află acum în mâinile co-legislatorului, în timp ce măsurile tehnice se desfășoară utilizând decizia privind Spectrul de frecvențe radio sub incidența căreia Comisia a verificat deja compatibilitatea UMTS. O decizie tehnică în acest scop, convenită cu experții statelor membre, este gata de a fi luată de îndată ce Consiliul adoptă directiva de modificare.

Comisia și-a arătat angajamentul de a găsi o soluție constructivă prin prezentarea unei politici și a unor propuneri tehnice adecvate. Este acum la latitudinea Parlamentului și a Consiliului să-și asume responsabilitățile și să adopte rapid directiva de modificare.

*
* *

Întrebarea nr. 47 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0126/09)

Subiect: Evoluția negocierilor de aderare ale UE cu Turcia

După cum a precizat Olli Rhen, comisarul european pentru extindere, „negocierile de aderare cu Turcia se desfășoară într-un ritm foarte modest, dar constant”.

Care sunt aspectele cele mai problematice în care Turcia trebuie să desfășoare reformele necesare în scopul îndeplinirii criteriilor de la Copenhaga? Turcia este o țară care are posibilitatea de a asigura Uniunii Europene securitate energetică. Ce garanții există că, în scopul de a soluționa problemele de securitate energetică a UE, pe parcursul negocierilor de aderare, Comisia nu va închide ochii față de orice chestiuni problematice actuale din Turcia, în special în domeniul drepturilor omului?

Răspuns

(RO) Într-adevăr, procesul de aderare își urmează cursul.

Cu toate acestea, progresul negocierilor depinde, în primul și în primul rând, de capacitatea Turciei de a respecta valorile de referință existente și de a adopta și implementa reformele în legătură cu UE.

Turcia continuă să lucreze în domeniul impozitării, iar, de exemplu, politica socială trebuie să fie întregită de eforturi similare în domeniul mediului, al concurenței, al achizițiilor publice, precum și al securității alimentare și al politicii veterinare și fitosanitare.

Eforturile de reformă politică ale Turciei trebui să se adreseze și momentului actual, de exemplu libertatea de expresie sau lupta împotriva corupției.

În ceea ce privește energia, Turcia și UE au ambele multe de câștigat prin cooperarea mai strânsă în domeniul energiei. Cu toate acestea, în niciun fel de circumstanțe, securitatea energetică a UE nu trebuie să prejudicieze criteriile de aderare, nici în domeniul drepturilor omului și în nici un alt domeniu.

*
* *

Întrebarea nr. 48 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0114/09)

Subiect: Extinderea UE și criza financiară

După părerea Comisiei, ar putea criza financiară să încetinească aderarea oficială a noilor țări candidate?

Răspuns

(RO) Uniunea Europeană (UE) și-a declarat în mod repetat angajamentul față de perspectiva europeană a Balcanilor de Vest și a Turciei. Perspectiva de a deveni membru al UE precum și o semnificativă susținere de preaderare le asigură acestor țări o ancoră de stabilitate, în special, în aceste momente de criză financiară internațională.

Actuala criză a atins într-adevăr Balcanii de Vest și Turcia, într-o măsură diferită. UE a prezentat un pachet de ajutor de criză pentru întreprinderile lor mici și mijlocii și este pregătită să ia în considerare măsuri suplimentare de ajutor pentru anumite țări candidate la aderare, dacă acest lucru se va dovedi necesar și posibil. Este important de subliniat, în acest context, că o refacere rapidă a piețelor emergente din vecinătatea noastră este crucială pentru UE.

Programul de aderare la UE este stabilit în primul rând de către ritmul în care țările aspirante îndeplinesc condițiile stabilite pentru a deveni membre și implementează reformele relevante. Actuala criză poate chiar să le întărească motivația de aderare.

Se păstrează angajamentul UE asupra viitorului european al Balcanilor de Vest și al Turciei. Comisia va continua să depună eforturi pentru a ajuta aceste țări pe calea lor către UE.

*
* *

Întrebarea nr. 52 adresată de Jim Higgins (H-0057/09)

Subiect: Producerea de alimente ecologice

Poate Comisia să indice dacă este pregătită să pună în mod suplimentar la dispoziție fonduri în scopul de a încuraja o producție sporită de alimente ecologice?

Răspuns

(RO) Comisia are plăcerea de a răspunde întrebării adresate de către onorabilul membru în legătură cu producția ecologică.

Onorabilul membru solicită ajutor suplimentar pentru agricultorii ecologici. Pentru început trebuie explicat modul în care agricultorii ecologici pot beneficia de PAC. Agricultorii ecologici beneficiază de plățile directe în cadrul primului pilon, la fel ca și ceilalți agricultori europeni. Noul articol 68 oferă posibilitatea statelor membre să plătească agricultorilor ecologici un ajutor specific suplimentar.

În cadrul pilonului al doilea pot fi utilizate câteva măsuri din programele de dezvoltare rurală care se adresează agricultorilor ecologici. Măsurile agroecologice sunt utilizate, în special, pentru a ajuta conversia de la tehnicile de agricultură convențională la cele de agricultură ecologică sau pentru a compensa costurile suplimentare care rezultă din agricultura ecologică, sau pentru ambele. Aproape toate programele de dezvoltare rurală pentru perioada 2007-2013 includ astfel de măsuri.

Comisia știe că producătorii ecologici au fost speriați de faptul că majorarea prețului alimentelor din ultimul an ar putea conduce la scăderea cererii de produse ecologice. Cu toate acestea, din partea cererii nu există semne alarmante, iar cererea de produse ecologice se menține ridicată. Comisia este de asemenea activă pe acest front: anul trecut aceasta a lansat o campanie de promovare a agriculturii organice cu un site web complet refăcut. Acesta include, de asemenea, o competiție deschisă pentru noul logo ecologic al UE, care va trebui utilizat cu începere din iulie 2010 și care va facilita comercializarea produselor ecologice în cadrul UE.

Politica Comisiei privind sectorul ecologic a fost convenită în 2004 printr-un plan de 21 de acțiuni. Atât Consiliul cât și Parlamentul recunosc faptul că dezvoltarea acestui sector special de producție ar trebui să fie determinată de cerere. Aceasta înseamnă că introducerea stimulentei specifice, cum ar fi subvențiile de producție, ar însemna de fapt modificarea politicii față de acest sector. O mișcare pe care Comisia o consideră ca fiind inadecvată în momentul de față. Cu toate acestea, Comisia este deschisă față de o viitoare consolidare în cadrul programelor de dezvoltare rurală a măsurilor în domeniul agriculturii ecologice.

Pentru a concluziona, Comisia consideră că actualul mix de politici oferă o susținere echilibrată pentru agricultura ecologică și că nu este necesară o finanțare suplimentară.

*
* *

Întrebarea nr. 53 adresată de Justas Vincas Paleckis (H-0075/09)

Subiect: Instrumentele financiare în domeniul agriculturii

Sectorul agricol împreună cu alte sectoare de afaceri din UE se confruntă în prezent cu o reducere a creditării (în special pentru capitalul circulant).

Pentru a promova întreprinderile mici și mijlocii, Comisia încurajează în mod special utilizarea microcreditului, a garanțiilor de credit, a capitalului de risc și a altor instrumente. Totuși, activitățile agricole nu sunt de obicei eligibile pentru finanțare prin programele Fondului European de Investiție (FEI) (contragarantii, microcredite).

Intenționează Comisia să inițieze modificări în acest domeniu? Intenționează aceasta să mărească numărul de domenii în care FEI poate acorda sprijin financiar?

Care ar putea fi oportunitățile de a utiliza ajutorul UE pentru a oferi asistență financiară operatorilor agricoli și firmelor agricole din zonele rurale sub forma unor instrumente financiare (microcredit, portofoliu de garanții, contragarantii)?

Răspuns

(RO) Noul regulament privind fondurile structurale (FS) pentru perioada 2007-2013 include dispoziții privind dezvoltarea instrumentelor de inginerie financiară în statele membre și regiunile Uniunii Europene. În acest context, inițiativa Resurse europene comune pentru microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii (JEREMIE) a fost menită să satisfacă cerințele întreprinderilor mici și mijlocii și a microîntreprinderilor sub aspectul accesului la finanțare. Cu toate acestea, rămâne la latitudinea autorităților de gestionare a programelor operaționale ale fondului structural (FS) dacă utilizează sau nu acest instrument.

În cazul în care răspunsul lor este afirmativ, acestea vor trebui să ia măsurile adecvate pentru a constitui Fondurile de Holding JEREMIE la nivel național sau regional. Constituie, de asemenea, responsabilitatea lor principală de a decide unde va fi direcționat sprijinul, chiar dacă ei primesc asistență din partea Comisiei pentru a obține cele mai bune rezultate pe termen lung.

Administratorul Fondului de Holding poate fi Fondul European de Investiții sau un candidat național. Fondul de Holding va trebui să identifice intermediarii financiari, care, la rândul lor, vor administra fondurile (împrumuturi, garanții, capital de risc) pentru a furniza sprijin beneficiarilor finali. În funcție de circumstanțe, beneficiarii finali ar putea include întreprinderi din sectorul agricol. Cu toate acestea, în cazul în care apare o astfel de situație, va trebui să se facă o demarcație clară între activitățile sprijinite prin programul JEREMIE și programul de dezvoltare rurală.

Politica de dezvoltare rurală oferă statelor membre și regiunilor posibilități de a elabora acțiuni de inginerie financiară și, în acest fel, de a asigura posibilități mai bune de finanțare pentru beneficiarii lor în cadrul programelor de dezvoltare rurală. Aceasta acoperă un spectru larg de acțiuni, cum ar fi cofinanțarea de către Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) a cheltuielilor legate de o operație care cuprind contribuții pentru a sprijini fonduri de capital de risc, fonduri de garantare, fonduri de împrumuturi și chiar subvențiile la dobândă pentru împrumuturile cofinanțate de FEADR.⁽¹⁸⁾

Statele membre și regiunile au pus deja în aplicare câteva scheme de inginerie financiară. Pot fi date ca exemplu programele de dezvoltare rurală din Portugalia, Saxonia-Anhalt (Germania) sau Corsica (Franța). În prezent se discută alte propuneri de fonduri de garantare.

Întrebunțarea acestor dispoziții în programele de dezvoltare rurală poate contribui la atenuarea impactului negativ al crizei și poate asigura oportunități de finanțare mai bune potențialilor beneficiari din agricultură.

*
* *

⁽¹⁸⁾ În conformitate cu articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului, contribuția de la FEADR poate fi făcută și sub altă formă decât asistența directă nerambursabilă. Aceasta este ulterior detaliată la articolele 49-52 din Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 al Comisiei în care sunt prevăzute opțiuni și condiții pentru dezvoltarea unui număr de acțiuni de inginerie financiară.

Întrebarea nr. 54 adresată de Michl Ebner (H-0076/09)**Subiect: Strategia integrată a UE pentru dezvoltarea durabilă și utilizarea resurselor în zonele de munte**

În raportul din proprie inițiativă din 23 septembrie 2008 referitor la situația și perspectivele agriculturii din zonele de deal și de munte, Parlamentul European a făcut apel la Comisie ca „în cadrul atribuțiilor sale, în termen de șase luni de la adoptarea acestei rezoluții, să elaboreze o strategie integrată a UE pentru dezvoltarea durabilă și utilizarea resurselor zonelor montane (strategia UE pentru zonele montane)”.

Care este poziția Comisiei cu privire la acest proiect? Cum va asigura Comisia integrarea acestei strategii în programele viitoare de lucru?

Răspuns

(RO) După cum a declarat deja în răspunsul său la raportul onorabililor membri, Comisia nu preconizează să propună în această etapă o strategie specifică și integrată de dezvoltare a zonelor de munte, astfel cum se sugerează prin acest raport⁽¹⁹⁾.

Cu toate acestea, acest lucru nu înseamnă că Comisia va continua să acționeze în mod obișnuit în ceea ce privește agricultura montană.

Există dovezi ale retragerii progresive a managementului agricol în anumite zone, în special pe pășunile permanente și pantele mai abrupte. Portugalia și Italia fac parte dintre statele membre în care o astfel de marginalizare ar putea conduce la o încetare a activității agricole.

Trebuie să luăm în serios aceste semnale. Fără agricultura montană își vor pierde mijloacele de existență, nu doar familiile care de decenii și-au dedicat viața acestor activități agricole, ci va fi devastator și impactul asupra activităților economice mai largi din aceste regiuni. În multe regiuni de munte agricultura reprezintă coloana vertebrală a economiei rurale; dacă aceasta este eliminată, va fi amenințată existența întregii regiuni. De exemplu, turismul care are nevoie de agricultura montană.

De aceea, Comisia dorește să examineze mai îndeaproape cadrul actual aflat în vigoare al politicii pentru agricultura montană, împreună cu toate părțile interesate, cum ar fi Parlamentul și Comitetul Regiunilor, precum și cu producătorii agricoli din zonele montane. Comisia dorește să evalueze problemele particulare, noile provocări și potențialul dezvoltării viitoare. Da, dezvoltări viitoare, deoarece aceasta este convinsă că, în legătură cu turismul, există în continuare un mare potențial pentru agricultura montană (producerea în fermă a produselor de calitate, cum ar fi brânzeturile, strategii locale și regionale de comercializare, bunăstare în cadrul fermei etc.).

O dată ce acest lucru a fost realizat, putem verifica dacă răspunsurile politicii noastre sunt suficiente și îndeajuns de eficiente. În prezent avem la dispoziție o serie de pârghii: plățile directe din cadrul primului pilon, despăgubire compensatorie pentru zonele de munte clasificate ca fiind defavorizate și plățile agroecologice; în urma bilanțului de sănătate al PAC, statele membre pot păstra câteva dintre schemele cuplate de sprijin, în scopul de a susține activitatea economică în zonele în care există puține alte activități economice sau acestea nu există. Asistența pentru regiunile și sectoarele cu probleme speciale (așa numitele măsuri prevăzute la articolul 68) poate fi acordată de către statele membre prin reținerea a 10 procente din plafoanele lor bugetare anuale pentru plăți directe și utilizarea acestor fonduri pentru măsuri de mediu sau îmbunătățirea calității și comercializării produselor agricole; alături de măsurile menționate mai sus în cadrul celui de-al doilea pilon al politicii agricole comune (PAC), agricultura de deal și de munte este susținută prin ajutor pentru industria forestieră, procesare și comercializare, producția de calitate, diversificare (de exemplu în sectorul turistic sau implementarea strategiilor locale de dezvoltare de către comunitățile montane).

Ceea ce trebuie să stabilim este dacă aceste pârghii acționează asupra principalului obiectiv care este asigurarea unui viitor sustenabil pentru agricultura noastră montană și consolidarea acestui tip de agricultură. În cazul în care acest lucru nu are loc, va trebui să găsim modalități de a adapta cadrul politicilor.

Care sunt următorii pași? În urma unei inițiative a câtorva regiuni montane ale UE și a unor eforturi individuale extraordinare ale unor onorabili membri ai acestui Parlament, vom stabili cadrul pentru dezbaterile noastre,

(19) Fișa de urmărire pentru raportul Ebner asupra situației și perspectivei agriculturii de deal și de munte [2008/2066(INI)] trimisă Parlamentului European la 29.01.2009.

la 31 martie 2009 la Bruxelles. Aceasta va fi urmată de o conferință care urmează să aibă loc la începutul lunii iulie 2009 în Garmisch-Partenkirchen în care vom prezenta primele rezultate ale dezbaterilor.

Pentru Comisie este important ca toate părțile interesate să joace un rol activ în aceste discuții, în scopul de a obține o imagine clară și completă asupra situației actuale și a tipurilor de măsuri necesare pentru a consolida agricultura montană.

*
* *

Întrebarea nr. 55 adresată de Evgeni Kirilov (H-0117/09)

Subiect: Bulgaria și România sunt private de resursele pentru dezvoltarea rurală

Preconizează Comisia pachete suplimentare de dezvoltare rurală pentru Bulgaria și România, ținând cont de faptul că aceste țări nu primesc niciun fel de fonduri prin modulare și că acestora ar trebui să li se acorde aceleași oportunități financiare ca cele acordate vechilor state membre, pentru a aborda noile provocări definite în cadrul discuțiilor în urma bilanțului de sănătate al PAC?

Răspuns

(RO) În cadrul acordului privind bilanțul de sănătate al PAC vor fi puse la dispoziția celor 15 „vechi” state membre, începând cu 2010, fonduri suplimentare pentru dezvoltarea rurală. Începând cu 2013, majoritatea „noilor” state membre vor primi fonduri suplimentare pentru dezvoltarea rurală decurgând din bilanțul de sănătate al PAC, iar Bulgaria și România vor primi acest fonduri începând cu 2016, moment din care li se va aplica o modulare obligatorie datorită introducerii progresive a plăților directe. Permiteți Comisiei să reamintească faptul că fondurile de modulare suplimentare provin din reducerea plăților directe.

Acordul asupra bilanțului de sănătate al reformei PAC nu exclude sub nicio formă faptul că Bulgaria și România pot utiliza în cadrul programelor lor de dezvoltare rurală fondurile disponibile în prezent pentru a aborda noile provocări. Este posibilă consolidarea acțiunilor legate de biodiversitate, gestionarea apelor, energiile regenerabile, schimbările climatice și restructurarea sectorului lactatelor. Acestea își pot modifica în continuare programele pentru a răspunde corect necesităților lor, incluzând propuneri de noi acțiuni, care, în prezent, nu sunt conținute în programele lor.

În contextul planului european de redresare economică, Comisia a propus consolidarea eforturilor Comunității în sectorul energetic, al benzii largi în zonele rurale și al schimbărilor climatice, inclusiv noile provocări identificate în bilanțul de sănătate al politicii agricole comune (PAC).

În cazul în care propunerea Comisiei este aprobată de către Consiliu și Parlament, Bulgaria și România vor primi sume semnificative, deja în anul 2009, dintre care o parte poate fi cheltuită pentru abordarea noilor provocări.

În prezent sunt prevăzute în total 1,25 miliarde EUR pentru dezvoltarea rurală, din care 250 milioane EUR pentru noile provocări, astfel cum acestea au fost identificate în bilanțul de sănătate al PAC. Acești bani vor fi distribuiți între toate statele membre și ar trebui angajați în 2009.

În plus, Comisia ar dori să reamintească onorabilului membru că, prin bilanțul de sănătate al PAC, toate noile state membre (UE12) vor beneficia de o creștere totală de 90 milioane EUR a pachetelor lor financiare pentru plăți directe. Acești bani suplimentari pot fi disponibilizați, în temeiul normelor convenite în comun, pentru un sprijin specific, de exemplu pentru protecția sau extinderea mediului, pentru a răspunde neajunsurilor din sectorul lactatelor, al cărnii de vită, ovinelor și caprinelor sau pentru a contribui la instrumentele de gestionare a riscului.

*
* *

Întrebarea nr. 56 adresată de Alain Hutchinson (H-0122/09)

Subiect: Subvenții la export

În 2001, UE s-a angajat să se îndrepte progresiv către eliminarea tuturor subvențiilor la export pentru produsele sale agricole, până în 2013. Cu toate acestea, UE a cheltuit nu mai puțin de 2,5 miliarde de euro pe subvenții la export pentru perioada 2006-2007. Și deși suma pare a fi în scădere, aceasta este în continuare mult prea mare. În contextul internațional al crizei alimentare și al exploziei prețurilor din agricultură, ar

trebuie să ne îndreptăm mai repede către renunțarea la aceste subvenții care au un efect de dumping intolerabil pentru milioane de mici producători din țările în curs de dezvoltare.

Poate Comisia să afirme exact, cu ajutorul statisticilor și al unui program, care îi sunt intențiile în acest domeniu?

Răspuns

(RO) Reintroducerea restituirilor la export ale CE pentru produse lactate vine ca răspuns la o scădere dramatică a prețurilor pe piața mondială, de 60% în ultimele luni, ca urmare a cererii din ce în ce mai reduse. Și, spre deosebire de situația actuală din UE, producția de lactate a crescut în anumite țări terțe, concurente la export, cum ar fi Noua Zeelandă, Brazilia și Statele Unite ale Americii.

Prin urmare, aceste restituiri la export trebuie văzute ca o plasă de siguranță, și nicidecum ca un pas înapoi de la traseul stabilit de reforma Politicii Agricole Comune în 2003 și de bilanțul de sănătate ulterior al acesteia.

UE și-a respectat întotdeauna angajamentele asumate la nivel internațional cu privire la restituirile la export, și va continua să facă acest lucru.

Declarația ministerială adoptată cu ocazia Conferinței ministeriale a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) de la Hong Kong, din 13-18 decembrie 2005 stabilește următoarele: „Suntem de acord să asigurăm eliminarea în paralel a tuturor formelor de subvenții la export și a tuturor sancțiunilor privind măsurile de export cu efect echivalent, până la finalul anului 2013”. Comunitatea Europeană, în calitate de membru al OMC, își va respecta angajamentele politice din declarație, inclusiv cele legate de termenul limită pentru eliminarea tuturor formelor de subvenții la export. Acest angajament este totuși condiționat de finalizarea cu succes a Rundeii Doha.

CE își păstrează angajamentul de a finaliza Runda Doha și speră ca în 2009 să se poată ajunge la un acord. În urma unui acord, CE va menționa în program detaliile privind eliminarea restituirilor la export până în 2013.

În 2006/2007 CE a notificat OMC în legătură cu cheltuirea a 1,4 miliarde de euro pentru restituiri la export, și nu a 2,5 miliarde de euro. Suma reprezintă mai puțin de o cincime din plafonul acceptat de OMC pentru subvenții la export.

*
* *

Întrebarea nr. 57 adresată de Κατερίνα Πατζελη(H-0123/09)

Subiect: Legea americană în domeniul agriculturii

Recesiunea economică afectează producătorii și sectoarele economice la nivel european și internațional, făcând necesară dezvoltarea unor noi politici care să soluționeze problemele din aceste sectoare. Recent, guvernul Statelor Unite ale Americii a prezentat o nouă lege a politicii agricole (legea în domeniul agriculturii), care prevede măsuri mai intense de sprijinire a veniturilor din activități agricole, acoperirea riscurilor și noi sisteme de asigurare, care, alături de acțiuni integrate și coordonate (noile ACRE și CCP) vor compensa pierderile de venituri ale fermierilor cauzate de orice perturbare a piețelor.

În încercarea de a găsi noi măsuri de sprijinire a veniturilor agricole, intenționează Comisia să promoveze măsuri similare și pentru producătorii europeni, astfel încât aceștia să nu fie dezavantajați față de omologii lor din SUA?

Consideră Comisia că mecanismele existente ale PAC, precum și actualele acorduri OMC asigură accesul permanent al produselor agricole pe piața internațională?

Va reflecta Comisia la faptul că agricultura americană, în ciuda caracteristicilor sociale și economice diferite, este sprijinită de un buget mai mare decât cel de care beneficiază agricultura europeană?

Răspuns

(RO) Influența pe care a avut-o criza financiară asupra economiei reale a dus la o scădere semnificativă a activității economice, ceea ce afectează simultan toate economiile importante. Chiar dacă sectorul agricol este, în general, mai rezistent decât celelalte sectoare, ne așteptăm ca și acesta să se confrunte cu provocări semnificative, în special în ceea ce privește creșterea cererii și venitul din activități agricole. Nici una dintre

aceste provocări nu ne face să credem că în cadrul regulilor OMC ar exista ceva ce ne-ar putea împiedica accesul la piețele internaționale.

Prin Sistemul de plăți unice, agricultorii europeni beneficiază de un nivel stabil de sprijin privind ajutoarele pentru venit. Acesta este un instrument eficient, care asigură continuitatea producției agricole pe teritoriul UE. Dar este și o soluție orientată către piață ce le permite fermierilor să ia decizii legate de producție, în funcție de semnalele pieței. Asemenea agriculturilor din UE, cei din Statele Unite au acces la mai multe tipuri de instrumente de gestionare a riscului, doar că în UE am ales o altă modalitate de abordare a gestionării riscurilor. Aceasta depinde de factori de tipul structurii producției, planificării bugetare și de obiectivele sprijinului acordat agriculturii.

Pe baza studiilor interne, dar și externe, am analizat implicațiile pentru UE ale unei scheme de asigurare a venitului. Concluzia a fost că o astfel de schemă ar avea nevoie de o definiție armonizată a ceea ce reprezintă venit în toate cele 27 de state membre, ar reprezenta o sarcină administrativă semnificativă, și ar fi și foarte scumpă și variabilă din punctul de vedere al costurilor, acest lucru în condițiile în care PAC are un buget stabilit pe o perioadă determinată de timp. În plus, PAC deja conține o serie de instrumente menite să atenueze efectele variațiilor semnificative ale prețului sau ale producției, cum ar fi clauze de tulburare și mecanisme de intervenție pentru mai multe sectoare agricole, și, în situații excepționale, ajutor de stat pentru schemele de asigurare agricolă și pentru plățile acordate în cazul dezastrelor. Pe lângă bilanțurile de sănătate, le oferim statelor membre posibilitatea de a folosi o parte a plafonului de plăți directe pentru măsuri de gestionare a riscului.

În ceea ce privește viitoarea perspectivă financiară, în momentul de față Comisia Europeană desfășoară un proces de revizuire bugetară. Acest proces urmărește formularea de obiective adecvate pentru noul buget. De îndată ce aceste obiective vor fi acceptate, va putea avea loc o discuție pe tema sumelor necesare pentru îndeplinirea acestora. Desigur, pentru Comisie, un aspect important al acestui proces îl reprezintă identificarea celei mai bune căi de a contribui la competitivitatea agriculturilor europene. Competitivitatea agriculturilor nu depinde în mod obligatoriu de bugetul alocat politicilor agricole, ci și de tipul de politici sprijinit și de mediul general în care aceștia își desfășoară activitatea.

*
* *

Întrebarea nr. 58 adresată de Εμμανουήλ Αγγελάκας (H-0038/09)

Subiect: Crearea unei organizații media europene și difuzarea informațiilor cu privire la Europa în statele membre

În vederea combaterii deficitului demografic, Comisia a lansat numeroase inițiative UE de informare publică și a căutat să sporească prezentarea aspectelor europene în mass-media. Eforturi laudabile în vederea atingerii acestui obiectiv se fac pe site-ul web european, pe Europarl TV, Euronews, etc. Actuala tendință de globalizare provoacă reacții, în principal, în rândul euroscepticilor educați, care cunosc cel puțin limba engleză.

Analizează Comisia și posibilitatea de a activa la nivel local? A luat aceasta în considerare crearea unei organizații sau a unui canal mass-media european oficial, pentru fiecare stat membru, de care să răspundă și care să difuzeze informații legate exclusiv de subiecte europene, în limba acestora, arătând și care este relația acestora cu problemele locale?

Răspuns

(RO) În aprilie 2008 a fost adoptată o strategie în domeniul audiovizualului, în vederea creării instrumentelor ce ar permite o mai bună înțelegere a pieței audiovizualului (PA); a consolidării serviciilor PA existente pentru profesioniști și jurnaliști și dezvoltarea unor noi servicii; a contribuirii la dezvoltarea unei sfere publice europene în domeniul audiovizualului prin înființarea unor rețele de operatori PA care ar crea, produce și difuza programe despre afaceri UE, la radio, TV și pe internet, pe care cetățenii le folosesc deja la nivel local sau național, și în limba pe care o preferă.

Comisia nu întreprinde crearea unui canal mass-media european oficial, deoarece există deja multe mijloace de informare în masă, tehnologii și operatori. Un nou mijloc de informare în masă, capabil să apară pe toate platformele tehnologice, și-ar găsi destul de greu o piață. Prin urmare, încercăm să fim prezenți în mijloacele de informare existente, utilizând diversele platforme tehnologice pentru a spori acoperirea și audiența programelor de informare UE. Comisia a organizat crearea a trei rețele cu acoperire la nivelul UE (din care

două sunt deja operaționale), pentru a răspunde mai bine cerințelor cetățenilor, la nivel național, regional și local, respectând în același timp completa independență editorială a posturilor participante.

Rețeaua Europeană de Radio (Euranet), creată în decembrie 2007, a început să emită în 10 limbi UE în aprilie 2008, ajungând săptămânal la 19 milioane de ascultători din UE și 30 de milioane din afara UE în întreaga lume. Site-ul web interactiv al acesteia a început să fie operațional, în iulie 2008, în 5 limbi și respectiv în 10 limbi, în noiembrie 2008. Rețeaua este deschisă noilor membri, fiind internațională, națională, regională sau locală, atâta timp cât sunt îndeplinite criteriile de calitate și independență. Pe perioada contractului, numărul limbilor în care se difuzează programe va crește progresiv, ajungând la 23.

O altă rețea de site-uri web, numită <http://www.PRESSEUROPE.eu>, a fost creată în decembrie 2008 și va deveni operațională în mai 2009. Aceasta își propune să fie un site web interactiv, care va face o selecție zilnică a celor mai bune articole publicate în presa internațională. Primul său dosar se va referi la alegerile europene. Rețeaua, care acoperă zece limbi, va avea cel puțin 3 milioane de vizitatori lunar și aproximativ 1 milion de cititori ai ziarelor ce alcătuiesc rețeaua, în fiecare săptămână.

Rețeaua UE TV va reuni posturile de televiziune internaționale, naționale, regionale și locale pentru a produce și difuza programe informative despre UE în cel puțin zece limbi pentru început (și până la 23 la finalul contractului). Procedura de selecție este în curs desfășurare. Rețeaua ar trebui să devină operațională până la mijlocul anului 2010.

Sinergiile dintre diferitele rețele și site-uri web au fost organizate astfel încât să asigure vizibilitate și acoperire maxime, să organizeze dezbateri transfrontaliere și să le permită cetățenilor din cele mai îndepărtate colțuri ale Uniunii să-și exprime părerile, nevoile și cerințele.

Odată devenite complet operaționale, cele trei rețele, împreună cu Euronews, vor ajunge săptămânal la un număr care variază între 60 și 90 de milioane de cetățeni UE, în toate limbile UE.

Deși au o misiune precisă de informare a cetățenilor UE într-o manieră participativă, toate mijloacele de informare în masă beneficiază de o totală independență editorială, pentru a facilita accesul la informații UE și dezbaterile democratice.

*
* *

Întrebarea nr. 59 adresată de Mairead McGuinness (H-0039/09)

Subiect: Pierderea biodiversității în UE

Comunicarea Comisiei, O evaluare intermediară a implementării planului de acțiune comunitar pentru biodiversitate, publicat la sfârșitul anului 2008, subliniază că este puțin probabil ca UE să își atingă obiectivul de stopare a pierderii biodiversității până în 2010. Comisia afirmă că „va trebui pus în aplicare un cadru legal eficient pentru conservarea funcțiilor și structurii solurilor”. Poate Comisia să dezvolte puțin această idee?

Într-un moment în care cererea pentru terenuri agricole productive este mai mare decât oricând, are Comisia vreun plan imediat pentru combaterea pierderii biodiversității, în ceea ce privește solurile, în loc să aștepte pur și simplu până în 2010 pentru a evalua situația?

Răspuns

(RO) Biodiversitatea solului contribuie la cea mai mare parte a serviciilor de ecosistem cunoscute, cum ar fi recircularea apei, a gazelor și a substanțelor nutritive, precum și la formarea biomasei și a solurilor. astfel, fără biota solului, ecosistemele terestre s-ar prăbuși imediat.

Comisia a prezentat o propunere pentru o directivă cadru privind solul⁽²⁰⁾, care are drept obiectiv să asigure o utilizare durabilă a solului și protejarea funcțiilor acestuia. Printre acestea se află solul, ca aglomerare de biodiversitate, alcătuit din habitate, specii și gene. Din noiembrie 2007, când a avut loc prima lectură a propunerii de către Parlament, Comisia lucrează împreună cu Consiliul pentru a avansa către o adoptare rapidă a acesteia. De îndată ce directiva va fi pusă în aplicare, va exista în sfârșit la nivel comunitar un cadru legal eficient pentru conservarea structurii și funcțiilor solului. Dispozițiile acesteia privind combaterea eroziunii, a declinului materiei organice, a deșertificării, salinizării și contaminării vor contribui, în mod semnificativ, la protejarea biodiversității solului.

⁽²⁰⁾ COM(2006) 232, 9.22.2006

În așteptarea adoptării directivei-cadru privind solul, Comisia se implică activ în protejarea biodiversității solului, utilizând alte instrumente existente, cum ar fi posibilitățile oferite prin dezvoltarea rurală pentru a sprijini practicile agricole corespunzătoare (de exemplu rotația recoltelor, zone tampon, îngroparea reziduurilor de recoltă, agricultura organică) în contextul măsurilor de agro-mediu în temeiul Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1698/2005 ⁽²¹⁾. O parte din standardele pentru bunele condiții agricole și de mediu din cadrul ecocondiționalității pot și ele contribui la protejarea biodiversității solului, mai ales standardele referitoare la eroziunea solului, materia organică din sol și structura solului. Se fac de asemenea eforturi pentru a spori profilul biodiversității solului, în contextul Convenției ONU privind diversitatea biologică. În plus, Comisia este conștientă că lipsesc multe cunoștințe cu privire la biodiversitatea solului. Pentru a combate aceste curențe, aceasta acordă o atenție sporită biodiversității solului și fertilității acestuia în cadrul celui de-al șaptelea Program cadru pentru cercetare, mai ales în temeiul temei 2 („Alimente, agricultură și pescuit, și biotehnologii”) și temei 6 („Mediu”). În plus, Comisia a lansat recent un studiu de 12 luni axat special pe o prezentare exhaustivă a situației actuale cu privire la nivelul cunoștințelor despre și în jurul biodiversității solului, și legătura dintre biodiversitatea solului și funcțiile acestuia.

*
* *

Întrebarea nr. 60 adresată de Ιωάννη Γκλαβάρη(H-0042/09)

Subiect:Competitivitatea industriei alimentare europene

În răspunsul anterior (P-5307/08), Comisia a confirmat faptul că importul de produse alimentare din țări terțe este în creștere, lucru care provoacă îngrijorare în rândul producătorilor europeni și în industria alimentară europeană.

Preconizează Comisia luarea unor măsuri de sporire a competitivității industriei alimentare europene și intenționează să dezvolte o strategie de sprijin corespunzătoare atingerii acestui obiectiv?

Răspuns

(RO) Comisia urmărește menținerea competitivității industriei alimentare europene, ținând cont însă și de prevederile Politicii agricole comune (PAC) și de obligațiile internaționale asumate de UE în acordurile comerciale bilaterale și multilaterale.

A fost creat un Grup la nivel înalt pentru Competitivitate în industria agroalimentară, condus de vicepreședintele Verheugen, care își propune să abordeze următoarele aspecte:

Competitivitatea viitoare a industriei agroalimentare comunitare

Factorii care influențează poziția competitivă și durabilitatea industriei agroalimentare comunitare, inclusiv viitoare provocări și tendințe cu posibil impact asupra competitivității.

Formularea unui set de recomandări specifice fiecărui sector, care se adresează factorilor de decizie politică de la nivel comunitar. Raportul final va fi prezentat în aprilie 2009.

În plus, la nivel european există multe programe în sprijinul competitivității industriei, unele dintre acestea adresându-se în mod particular industriei alimentare. Obiectivul acestor programe îl reprezintă îmbunătățirea competitivității acestui sector, adică capacitatea sa de a crește și prospera. 90% dintre companiile operaționale în industria alimentară sunt întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), iar unul dintre principalele programe create pentru IMM-uri este Programul cadru pentru competitivitate și inovație (PCI). Principalele obiective ale acestui instrument sunt reprezentate de un acces mai bun la finanțări, sprijin pentru activitățile de inovație și utilizarea tehnologiilor informaționale și de comunicații (TIC). Programul este pus în aplicare pentru perioada 2007-2013.

În plus, 26,4 miliarde de euro au fost alocate IMM-urilor pentru perioada 2007-2013, din Fondul European de Dezvoltare Regională și Fondul de Coeziune.

Rețeaua întreprinderilor europene reprezintă un alt instrument creat pentru a sprijini întreprinderile din Europa și pentru a promova inovația și competitivitatea. Aceasta este alcătuită din aproape 600 de organizații partenere, din peste 40 de țări.

⁽²¹⁾ JO L 277 din 10.11.2005

În decembrie 2008, Comisia a adoptat o comunicare referitoare la prețul alimentelor în Europa, care oferă o analiză preliminară a rolurilor și potențialelor probleme ale diferiților actori implicați în lanțul de aprovizionare cu alimente. În contextul monitorizării acestei comunicări, se vor desfășura anchete legate de aplicarea concurenței la nivel național și comunitar (vizând în special practicile și restricțiile ce dăunează în mod special acestui domeniu), de îmbunătățirea transparenței de-a lungul lanțului de aprovizionare și o mai bună informare a consumatorilor, precum și analize detaliate privind modul de funcționare a lanțului de aprovizionare și condițiile de competitivitate în industria alimentară.

Cadrul de reglementare în care operează întreprinderile europene din industria alimentară este un factor cheie pentru competitivitate, creștere economică și rezultatele privind ocuparea forței de muncă. Comisia sprijină companiile să își îmbunătățească competitivitatea, prin reducerea birocrației și elaborarea unor regulamente mai bune. Aceste acțiuni reprezintă o parte importantă a strategiei Parteneriatului UE pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă, care consolidează obiectivul agendei de la Lisabona, acela de a transforma Europa în cea mai competitivă economie la nivel mondial.

În acest sens, Comisia a propus simplificarea semnificativă a Politicii Agricole Comune (PAC), pe baza îmbunătățirilor aduse de recenta reformă PAC (bilanț de sănătate), care se axează, în special, asupra creării unui sector agricol orientat către piață.

*
* *

Întrebarea nr. 61 adresată de Armando França (H-0043/09)

Subiect: Pariurile ilegale

În ziua de azi sportul a devenit o activitate cu o cifră de afaceri de milioane de euro. Piața pariurilor sportive s-a extins din ce în ce mai mult și, prin intermediul internetului, pariurile au început să-și facă simțită prezența, de exemplu în fotbal. Prin urmare, este vital să protejăm cluburile de fotbal și pe toți cei implicați în acest sport, deoarece produsele lor continuă să fie exploatate fără ca aceștia să-și fi dat permisiunea și astfel ei pierd o sursă legitimă de venit, periclitând industria fotbalului și viabilitatea sa economică. Piața pariurilor continuă să fie una nereglementată, fără consecințe fiscale. Numărul minorilor ce pariază a crescut; consumatorii nu mai au intimitate; în continuare nu există o protecție eficientă a datelor; iar pariurile la care participă și persoane implicate în sport sunt din ce în ce mai numeroase. Care sunt planurile Comisiei în legătură cu reglementarea acestei piețe, și când va acționa aceasta în acest sens?

Răspuns

(RO) Comisia nu are nici un plan de reglementare a pieței pariurilor. După cum își amintește probabil onorabilul membru, statele membre și Parlamentul european nu au fost în favoarea propunerii înaintate de Comisie, referitoare la un astfel de regulament, prezentată cu ocazia dezbaterilor privind directiva serviciilor. Cel mai recent schimb de opinii din cadrul Consiliului Competitivitate, de la 1 decembrie 2008, a demonstrat încă odată că statele membre continuă să favorizeze aplicarea regulamentelor naționale în acest domeniu.

Comisia acceptă că statele membre au libertatea de a reglementa aceste activități la nivel național, dar acest lucru trebuie făcut cu respectarea Tratatului CE. În aceste condiții, Comisia insistă asupra faptului că orice condiții impuse de un stat membru trebuie să fie justificate de un obiectiv de interes public valabil, trebuind să fie necesare și corespunzătoare protejării respectivului obiectiv. De asemenea, acestea trebuie aplicate cu consecvență atât operatorilor naționali, cât și celor autorizați în alte state membre care doresc să își ofere serviciile dincolo de granițele acestora.

Referitor la subiectul mai larg al sportului, în primul trimestru al lui 2009 Comisia planifică să lanseze o cerere de propuneri pentru un studiu care să analizeze finanțarea sporturilor practicate de amatori pe teritoriul UE. Studiul va avea în vedere toate sursele de finanțare, inclusiv fluxuri financiare directe și indirecte între sportul profesionist și cel de amatori, prin intermediul mecanismelor de solidaritate.

*
* *

Întrebarea nr.62 adresată de Brian Crowley (H-0045/09)**Subiect:Relații comerciale cu regiunea Balcanilor**

Ce inițiative pune în aplicare Uniunea Europeană pentru îmbunătățirea nivelului exporturilor din cele 27 de state membre ale Uniunii Europene, vândute în regiunea Balcanilor? Și, în general, ce fel de programe există pentru îmbunătățirea relațiilor dintre Uniunea Europeană și țările din regiunea Balcanilor?

Răspuns

(RO) Balcanii de Vest, ca regiune, reprezintă un partener cheie și, totodată, valoros pentru UE. UE și-a reiterat, în mod repetat, angajamentul față de perspectiva europeană a acestei regiuni, care să conducă, finalmente, la statutul de membru al UE.

UE este principalul partener comercial pentru țările din Balcanii de Vest. Aprofundarea relațiilor economice dintre UE și regiunea în cauză este, prin urmare, vitală pentru stimularea creșterii economice a regiunii, atât în avantajul acestor țări, cât și al UE și al exportatorilor din cadrul acesteia. Liberalizarea și integrarea comerțului constituie piatra de temelie în cadrul Procesului de stabilizare și asociere. UE a urmărit acest obiectiv, împreună cu Balcanii de Vest, la trei niveluri.

În primul rând, Comisia a negociat acorduri de liber schimb, ca parte a acordurilor de stabilizare și asociere. Acestea asigură acces liber reciproc al exporturilor între UE și țara vizată din Balcanii de Vest. Aceste acorduri creează condițiile pentru reforme economice și politice și pun baza integrării regiunii Balcanilor de Vest în UE, prin alinierea la acquis-ul comunitar. Acordurile de stabilizare și asociere au fost precedate de preferințele comerciale unilaterale acordate de UE regiunii Balcanilor de Vest.

În al doilea rând, la nivel regional, Comisia a acționat ca facilitator al negocierii Acordului de Liber Schimb Central-European (CEFTA). De asemenea, aceasta a furnizat sprijin financiar și asistență tehnică secretariatului CEFTA și părților, în vederea punerii în aplicare a acordului. În același timp, Comisia consideră extrem de importantă componenta regională a CEFTA și recunoaște faptul că acordul este unul fundamental pentru aprofundarea integrării economice regionale, inclusiv pentru pregătirea terenului în vederea participării cu drepturi depline a țărilor din Balcanii de Vest pe piața unică UE.

În al treilea rând, la nivel multilateral, am sprijinit aderarea țărilor din regiune la Organizația Mondială a Comerțului, acesta fiind un pas fundamental pentru participarea eficientă în cadrul economiei globalizate.

*
* *

Întrebarea nr. 63 adresată de Γεωργίου Παπαστάμκου (H-0049/09)**Subiect:Drepturile de difuzare televizată pentru meciurile de fotbal**

Care sunt punctele de fricțiune între reglementările privind vânzarea drepturilor pentru transmisia televizată a meciurilor de fotbal, la nivel european (Liga Campionilor) și național (campionatele naționale) și dreptul comunitar?

Răspuns

(RO) Principala problemă antitrust din domeniul drepturilor de difuzare prin mass-media privind sportul a fost următoarea: în ce măsură și în ce fel de circumstanțe vânzarea colectivă a drepturilor din mass-media este compatibilă cu articolul 81 CE. Comisia a adoptat cele trei decizii recente privind vânzarea colectivă a drepturilor de difuzare prin mass-media, și anume Liga Campionilor UEFA⁽²²⁾, Bundesliga germană⁽²³⁾ și FA Premier League⁽²⁴⁾

(22) Decizia Comisiei din 23 iulie 2003, cazul 37398, Vânzarea în comun a drepturilor comerciale ale Ligii Campionilor UEFA, JO 2003 L 291, p. 25.

(23) Decizia Comisiei din 19 ianuarie 2005, cazul 37214, Vânzarea în comun a drepturilor de difuzare prin mass-media ale Bundesligii germane, JO 2005 L 134, p. 6.

(24) Decizia Comisiei din 22 martie 2006, cazul 38173, Vânzarea în comun a drepturilor de difuzare prin mass-media ale FA Premier League, disponibilă la:
http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38173/decision_en.pdf

În cadrul acestor trei decizii, Comisia a afirmat, în mod coerent, faptul că vânzarea colectivă a drepturilor de difuzare prin mass-media privind sportul – și anume cazurile în care cluburile sportive (de exemplu, cluburile de fotbal) împrumutesc exclusiv asociațiile (ligile) sportive să vândă drepturile menționate anterior, asociații care, ulterior, le vând în numele lor – constituie o restricție orizontală în domeniul concurenței, în temeiul articolului 81 alineatul (1) CE. Cu toate acestea, Comisia a recunoscut faptul că practica menționată mai sus este eficientă și poate fi acceptată, în temeiul articolului 81 alineatul (3) CE, dacă sunt întrunite anumite condiții.

Astfel de condiții au fost, de exemplu, obligația vânzătorului în comun al drepturilor de difuzare prin mass-media de a organiza un proces de licitație concurențial, nediscriminatoriu și transparent, obligația de a limita durata și obiectul contractului vertical de exclusivitate, interzicerea condiționării licitației și impunerea unei clauze de interzicere a cumpărătorului unic (doar pentru decizia privind FA Premier League).

În Cartea albă privind sportul și anexele acesteia ⁽²⁵⁾, Comisia a subliniat poziția sa în privința vânzării drepturilor de difuzare a evenimentelor sportive, precum și aplicarea dreptului comunitar, în special a legislației din domeniul concurenței, la drepturile de difuzare prin mass-media.

*
* *

Întrebarea nr. 64 adresată de Avril Doyle (H-0059/09)

Subiect: Produse de protecție a plantelor și țări cu umiditate crescută

Din perspectiva agriculturii, are Comisia motive de îngrijorare curente, în ceea ce privește rezultatul pachetului legislativ privind pesticide, și anume rapoartele Klass și Breyer? Are aceasta în totalitate încredere în faptul că industria cerealelor, cartofilor și fructelor cu pulpă moale din țările cu umiditate crescută – de exemplu, Irlanda – va continua să aibă acces la toate produsele de protecție a plantelor necesare, în cazul acestor culturi foarte importante?

Răspuns

(RO) Comisia este convinsă că noul regulament, care ar putea conduce la retragerea unui număr limitat de substanțe active, nu va afecta piața în mod semnificativ.

Dimpotrivă, Comisia consideră că acest fapt reprezintă un catalizator pentru crearea de noi produse, mai sigure. De asemenea, acesta eficientizează procedura de autorizare pentru accesul mai rapid pe piață al noilor pesticide, îmbunătățind, astfel, oportunitățile de inovare cu noi soluții care să asigure protecție sustenabilă a plantelor și, în același timp, siguranță alimentară.

Acest regulament prevede posibilitatea de aprobare a substanțelor active în condiții restrictive, pentru o perioadă de timp limitată, pentru a controla pericolele severe din domeniul sănătății plantelor, chiar și în condițiile în care acestea nu au aprobarea privind caracterul carcinogen, toxicitatea reproductivă și tulburările endocrine.

În plus, sistemul de autorizare zonal va crește disponibilitatea pesticidelor pentru fermieri între statele membre și va oferi industriei stimulente de dezvoltare a produselor pentru culturi de dimensiuni reduse. Acesta va reduce sarcina administrativă pentru fabricanții de produse de protecție a plantelor și pentru autoritățile competente. În concluzie, Comisia este de părere că fermierii din UE vor avea și în viitor acces la toate produsele de protecție a plantelor, necesare pentru producția de culturi sustenabile și viabile din punct de vedere economic.

*
* *

Întrebarea nr. 65 a domnului Magor Imre Csibi (H-0074/09)

Subiect: Centrala atomoelectrică de la Kozlodui

Credeți că o decizie de redeschidere a reactoarelor 3 și 4 ale centralei atomoelectrice de la Kozlodui (Bulgaria) ar putea afecta în vreun fel securitatea în regiune?

⁽²⁵⁾ Cartea albă privind sportul, COM(2007) 391 final din 11 iulie 2007; Document de lucru al serviciilor Comisiei SEC(2007) 935 din 11 iulie 2007.

Răspuns

(RO) Pentru Uniunea Europeană, siguranța nucleară a constituit, începând cu anii 1990, o prioritate constantă, în contextul extinderii. Unitățile 1-4 de la Kozloduy sunt reactoare VVER 440/230, iar poziția Comisiei a rămas constantă, în sensul că aceste reactoare de primă generație, model sovietic sunt considerate nesigure în mod inerent, de către experții în domeniul energiei nucleare și nu pot fi îmbunătățite din punct de vedere economic la nivelul necesar de siguranță. Această poziție se aliniază programului multilateral de acțiune al G7, privind îmbunătățirea siguranței tuturor reactoarelor, model sovietic, din Europa Centrală și de Est, adoptat în cadrul reuniunii la nivel înalt a G7 de la München, din 1992 ⁽²⁶⁾.

Închiderea unităților 1-4 de la Kozloduy a fost negociată ca parte a condițiilor de aderare a Bulgariei la Uniunea Europeană și este inclusă ca atare în Tratatul de aderare. Orice decizie unilaterală a Bulgariei de redeschidere a unităților 3-4 de la Kozloduy constituie o încălcare a Tratatului de aderare.

*
* *

Întrebarea nr. 66 adresată de Zita Pleštinská (H-0078/09)

Subiect: Armonizarea cardurilor pentru persoanele cu dizabilități

Aproximativ 50 de milioane de europeni – o zecime din populația Europei – suferă de o anumită dizabilitate. Aproximativ unul din patru europeni are un membru al familiei care suferă de o dizabilitate. În ciuda progresului înregistrat, din punctul de vedere al incluziunii persoanelor cu dizabilități, mai există o serie de obstacole, în cadrul UE, cum ar fi cele privind recunoașterea reciprocă a cardurilor de identitate care indică faptul că titularul suferă de o dizabilitate gravă. Mulți cetățeni cu dizabilități au probleme în străinătate, cum ar fi imposibilitatea de a utiliza spațiile de parcare rezervate persoanelor cu dizabilități.

Are Comisia în vedere posibilitatea armonizării normelor privind cardurile pentru persoanele cu dizabilități grave în cadrul UE, în mod similar normelor privind cardurile europene de asigurare de sănătate?

Răspuns

(RO) Comisia este în favoarea recunoașterii reciproce a statutului de persoană cu dizabilități între statele membre ale UE, în scopul acordării de avantaje acestor persoane. Cu toate acestea, lipsa unui acord la nivel european privind definiția dizabilității, diversitatea practicilor naționale și reticența unora dintre statele membre nu oferă Comisiei posibilitatea, de a propune introducerea, în această etapă, a unui card de identitate la nivelul UE pentru persoanele cu dizabilități sau recunoașterea reciprocă a cardurilor naționale de identitate pentru persoanele cu dizabilități, în vederea acordării unor avantaje speciale.

În ceea ce privește cardurile de parcare pentru persoanele cu dizabilități, Comisia dorește să reamintească faptul că Recomandarea Consiliului 2008/205/CE ⁽²⁷⁾ asigură un model comunitar standard. În conformitate cu această recomandare, titularul unui card de parcare standard comunitar emis de unul din statele membre poate beneficia de spațiile de parcare speciale puse la dispoziția persoanelor cu dizabilități în oricare din celelalte state membre.

Cu toate acestea, Comisia subliniază că recomandările nu au caracter obligatoriu din punct de vedere legal în statele membre și că acestea din urmă răspund de definirea dizabilității, stabilind procedurile de eliberare a cardului și definind condițiile de utilizare ale acestuia. Pentru a facilita utilizarea cardurilor de parcare în cadrul UE, Comisia a realizat un site web ⁽²⁸⁾ și a publicat o broșură ⁽²⁹⁾ care conține informații privind modelul comunitar standard și condițiile de utilizare a cardurilor de parcare în statele membre, destinate cetățenilor și autorităților naționale.

⁽²⁶⁾ <http://www.g7.utoronto.ca/summit/1992munich/communique/nuclear.html>

⁽²⁷⁾ Recomandarea Consiliului 2008/205/CE din 3 martie 2008, de adaptare a Recomandării 98/376/CE privind cardul de parcare pentru persoanele cu dizabilități, în lumina aderării Republicii Bulgaria, Republicii Cehia, Republicii Estonia, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Ungaria, Republicii Malta, Republicii Polonia, României, Republicii Slovenia și Republicii Slovace.

⁽²⁸⁾ <http://parkingcard.europa.eu>

⁽²⁹⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/docs/en_bookletparkingcard_080522.pdf

*
* *

Întrebarea nr. 67 adresată de Jens Holm (H-0079/09)

Subiect: Acordul privind pescuitul, încheiat între UE și Maroc

Acordul privind pescuitul, încheiat între UE și Maroc, în 2006, acoperă zonele ocupate din Sahara de Vest. Acordul autorizează Marocul să vândă licențe de pescuit, nu doar în apele sale, ci și în Sahara de Vest. În 2002, ONU a clarificat faptul că, în calitate de forță de ocupație, Marocul nu are dreptul de a vinde resursele naturale din Sahara de Vest pentru câștigul propriu, ci doar după consultări cu populația Sahrawi și în beneficiul acesteia.

Poate Comisia să confirme câte licențe de pescuit au fost vândute, în mod specific, pentru Sahara de Vest către nave europene, de la încheierea acordului? Care este valoarea financiară a respectivelor licențe? La un nivel foarte practic, în ce măsură a fost acordul, conform estimărilor Comisiei, în beneficiul populației Sahrawi?

Răspuns

(RO) Problema Saharei de Vest a fost dezbătută în mod detaliat, în contextul Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului (APP) CE/Maroc, incluzând, printre altele, conformitatea APP-urilor cu dreptul internațional, pe durata procesului de adoptare a acordului de către Consiliu și Parlament.

UE consideră că problema statutului internațional al Saharei de Vest este una complexă, care necesită rezolvare în context bilateral și multilateral, în cadrul Organizației Națiunilor Unite. Din acest motiv, APP nu include nici un fel de referire la statutul Saharei de Vest.

După cum prevede APP și în conformitate cu dreptul internațional, Guvernul Marocului răspunde de implementarea politicilor sectoriale din domeniul pescuitului și de utilizarea contribuției financiare din cadrul acordului. Această contribuție financiară anuală totalizează 36,1 de milioane EUR, din care cel puțin 13,5 de milioane EUR sunt destinate sprijinirii politicii privind pescuitul și implementării exploatărilor piscicole responsabile și sustenabile. UE și Guvernul Marocului monitorizează și examinează rezultatele implementării politicii sectoriale în domeniul pescuitului, în cadrul Comitetului comun înființat în temeiul prevederilor APP. Sprijinul acordat sectorului pescuitului în Sahara de Vest este unul din elementele politicii menționate anterior și este luat în considerare la programarea măsurilor care urmează să fie adoptate în cadrul acordului.

Nu există date privind emiterea de licențe de pescuit speciale pentru regiunea Saharei de Vest. Cu toate acestea, majoritatea vaselor de pescuit pelagic care intră în categoria a 6-a din APP sunt active în această regiune și aduc o contribuție substanțială la acostările locale. În 2008, acostările în Dakhla au fost responsabile pentru 44% (25 920 tone) din capturile din această categorie.

În Layoune, traulerele și navele de pescuit la adâncime cu paragate (categoria a 4-a) și tonierele cu plasă lungă (categoria a 5-a) au adus la țarm 488 de tone și, respectiv, 13 tone. Cheltuielile cu licențele pentru categoriile a 4-a și a 6-a s-au ridicat la 350 711 EUR în 2008 dar, repetăm, nu există o repartizare pe locul efectiv de desfășurare a activităților de pescuit relevante.

Operatorii de vase de pescuit pelagic cu acostare în Dakhla estimează că numărul persoanelor angajate în cadrul investițiilor efectuate pentru procesarea și transportul către acest amplasament este de aproximativ 200, iar marinarii marocani îmbarcați pe navele lor sunt marinari locali din Dakhla.

*
* *

Întrebarea nr. 68 adresată de Bogusław Sonik (H-0081/09)

Subiect: Criză financiară la muzeul Auschwitz-Birkenau

Muzeul Auschwitz-Birkenau se confruntă cu o criză financiară. În cazul în care nu se vor disponibiliza rapid resurse financiare pentru conservarea și protejarea clădirilor din fostul lagăr de concentrare Auschwitz-Birkenau, în următorii ani vor avea loc schimbări ireversibile, având ca rezultat pierderea autenticității acestui memorial și căderea lui în ruină. Pe cele 200 de hectare ale muzeului există 155 de clădiri și 300 de ruine, precum și colecții și arhive care riscă să fie distruse. Până în momentul de față, fondurile muzeului au provenit, în principal, de la bugetul de stat al Poloniei și din veniturile proprii. În 2008, sprijinul

financiar extern reprezenta doar 5% din bugetul muzeului. Europa are datoria morală de a salva acest sit și de a păstra vie memoria exterminării a sute de mii de cetățeni europeni.

În condițiile crizei financiare în care se află fostul lagăr de concentrare Auschwitz-Birkenau, va lua Comisia în considerare rezolvarea acestei probleme cu ajutorul sprijinului Uniunii Europene pentru muzee?

Răspuns

(RO) Comisia consideră că procesul continuu de construcție europeană necesită dezvoltarea unei conștiințe europene în rândul cetățenilor, bazată pe valori, istorie și cultură comune și păstrarea amintirii trecutului, inclusiv a aspectelor sale întunecate.

La începutul lui februarie 2009, Muzeul și Memorialul Auschwitz-Birkenau au primit fonduri în valoare de aproximativ 4,2 de milioane EUR, din partea Fondului European de Dezvoltare Regională. Finanțarea a fost acordată de către Ministerul Culturii din Polonia, în cadrul Programului operațional european „Infrastructură și Mediu”.

În acest context, Comisia atrage atenția asupra faptului că Programul de acțiune comunitară „Europa pentru cetățeni” sprijină proiecte legate de păstrarea amintirii deportărilor în masă din perioada nazismului și cea a stalinismului. Programul nu asigură mijloace pentru proiecte de conservare pe scară largă, similare celui în chestiune, dar oferă contribuții importante pentru păstrarea vie a amintirilor și transmiterea acestora către generațiile viitoare.

*
* *

Întrebarea nr. 69 adresată de Charlotte Cederschiöld (H-0082/09)

Subiect:Asistența medicală transfrontalieră

Comisia este gardianul tratatului (cf. articolul 49) și este obligată să apere drepturile cetățenilor europeni.

Își va retrage Comisia integral propunerea privind mobilitatea pacienților în cazul în care nu sunt respectate drepturile pacienților în conformitate cu acquis-ul comunitar actual?

Răspuns

Parlamentul nu a votat încă prima lectură a propunerii COM de directivă, privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere⁽³⁰⁾ Discuțiile în cadrul Consiliului sunt în derulare, cu un singur raport intermediar al miniștrilor sănătății, întocmit în decembrie.

Comisia nu se află, astfel, în poziția de a evalua dacă pozițiile co-legislatorilor ar putea să afecteze în mod fundamental obiectivele propunerii și, în special, aplicarea drepturilor pacienților, astfel cum au fost recunoscute de Curtea Europeană de Justiție.

Drepturile pacienților derivă direct din libertatea fundamentală de asigurare a serviciilor, garantată prin articolul 49 din Tratatul CE. Acestea au fost confirmate, în multe ocazii, de către Curtea Europeană de Justiție. Unul dintre obiectivele propunerii este clarificarea acestor drepturi și asigurarea unei certitudini juridice mai extinse pentru pacienți, statele membre și furnizorii de servicii de asistență medicală. Comisia își ia angajamentul în vederea apărării acestor drepturi și nereducerii sau eliminării acestora, respectând, totodată, jurisprudența Curții Europene de Justiție și acquis-ul comunitar existent, în special Regulamentul nr. 1408/71 privind coordonarea regimurilor de securitate socială.

*
* *

Întrebarea nr. 70 adresată de Marianne Mikko (H-0084/09)

Subiect:Declarație privind proclamarea zilei de 23 august ca Ziua europeană a comemorării victimelor stalinismului și nazismului

În această vară marcăm 70 de ani de la semnarea binecunoscutului Pact Molotov-Ribbentrop. Pactul Molotov-Ribbentrop din 23 august 1939, încheiat între Uniunea Sovietică și Germania a divizat Europa în

⁽³⁰⁾ COM(2008)414 final

două sfere de interes prin intermediul unor protocoale suplimentare secrete. Declarația 0044/2008 privind comemorarea victimelor consecințelor acestui pact a beneficiat de sprijinul a 409 de membri ai Parlamentului European din toate grupurile politice. Aceasta a fost comunicată de către Președintele Parlamentului European la 22 septembrie și a fost trimisă, împreună cu numele semnatarilor, parlamentelor statelor membre. Influența ocupației sovietice asupra cetățenilor statelor post-sovietice este puțin cunoscută în Europa.

Care este inițiativa, dacă există, a Comisiei, planificată ca răspuns la declarație?

Răspuns

(FR) Comisia consideră că Declarația Parlamentului privind proclamarea zilei de 23 august ca Ziua europeană a comemorării victimelor stalinismului și nazismului reprezintă o inițiativă importantă pentru a păstra memoria crimelor regimurilor totalitare și de a sensibiliza publicul, în special cel din rândul tinerelor generații.

Comisia speră că parlamentele statelor membre, cărora li se adresează declarația, o vor implementa în modul cel mai adecvat istoriei și sensibilităților naționale.

Comisia pregătește elaborarea unui raport solicitat de către Consiliu, care a adoptat decizia-cadru privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul legislației penale. Comisia va prezenta acest raport în 2010, astfel încât să poată avea loc o dezbatere politică privind necesitatea unor noi inițiative comunitare.

În cadrul pregătirii acestui raport, a fost lansat un studiu pentru obținerea unei perspective factuale asupra metodelor, legislației și practicilor utilizate în statele membre pentru a aborda problemele privind comemorarea crimelor regimurilor totalitare. Studiul va fi finalizat la sfârșitul anului 2009. În plus, activitatea Comisiei se bazează pe contribuțiile primite în cadrul audierii din 8 aprilie 2008, organizată de aceasta, împreună cu președinția. Comisia va examina și modul în care programele comunitare pot contribui la o mai bună conștientizare în acest sens.

Comisia se angajează în vederea continuării procesului în curs și a avansării, pas cu pas, înțelegând, totodată, că statele membre trebuie să își găsească în mod independent metodele de îndeplinire a așteptărilor victimelor și de a obține reconcilierea. Rolul Uniunii Europene este de a facilita acest proces prin încurajarea dezbaterilor și promovarea schimbului de experiență și de bune practici.

*
* *

Întrebarea nr. 71 adresată de Esko Seppänen (H-0085/09)

Subiect: Pescuitul de agrement

Comisia elaborează o propunere de regulament, prin care persoanele care pescuiesc în timpul liber vor fi obligate să raporteze autorităților capturile, dacă greutatea peștelui în cauză depășește 15 kg. Propunerea este absurdă și cei care o elaborează nu înțeleg deloc modul de viață din statele membre nordice și apropierea de natură și bogățiile sale. Chiar intenționează Comisia să devină ținta batjocurilor și, totodată, să adopte un sistem de control care va afecta modul de viață al țărilor nordice, prin impunerea unei cerințe de notificare privind peștele capturat de pescarii amatori?

Răspuns

(RO) Contrar celor raportate la scară largă, Comisia nu a înaintat nicio propunere de a impune tuturor pescarilor de agrement și amatori cote și măsuri de control similare cu cele aplicate pescarilor profesioniști.

Comisia a propus includerea unor pescării de agrement sub incidența unui regulament de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării reglementărilor Politicii comune în domeniul pescuitului (articolul 47). Totuși, proiectul de regulament nu are drept scop împovărarea disproporționată a pescarilor individuali sau a industriei pescuitului de agrement. Se propune instituirea unor condiții de bază, privind autorizațiile și raportarea capturii, pentru pescuitul de agrement din anumite stocuri, și anume cele care fac obiectul unui plan de redresare. Obiectivul acestei acțiuni este de a obține informații mai precise, pentru a le permite autorităților să evalueze impactul biologic al acestor activități și, în cazul în care este necesar, să pregătească măsurile necesare. Ca și în cazul activităților de pescuit comercial, statele membre ar fi responsabile de aplicarea și monitorizarea acestor măsuri.

Cu toate acestea, după cum a declarat public membrul Comisiei pentru pescuit și afaceri maritime, Comisia nu intenționează să le impună cote tuturor pescarilor de agrement, ca în cazul pescarilor profesioniști.

Propunerea Comisiei nu-i va afecta pe pescarii de coastă sau pe cei care înaintează în mare, ori cei care pescuiesc de pe diguri, din canoe sau caiac. De fapt, aceasta se va adresa numai pescarilor de agrement care pescuiesc de pe nave în larg și care capturează specii de pește incluse în planurile multianuale, de exemplu specii de pește amenințate cu dispariția. Pescarul obișnuit de agrement, care capturează un număr nesemnificativ de pești și îl folosește exclusiv pentru consumul său personal, nu va intra sub incidența regulamentului privind controlul, chiar dacă acesta capturează pește din specii precum codul, care face parte dintr-un plan de redresare.

Stabilirea unei limite exacte a capturii, de la care va începe aplicarea controalelor, fie de 5, 10 sau 15 kilograme, sau altă unitate de măsură, va depinde de specia din care face parte peștele capturat. Membrul Comisiei pentru pescuit și afaceri maritime a anunțat în discursul său susținut în Parlamentul European, la data de 10 februarie, că acest plafon va fi stabilit în funcție de fiecare caz în parte, după ce Comisia va primi recomandările relevante de la Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (STECF), care îi va furniza informațiile necesare cu privire la valorile proporționale corecte ale plafonului.

Trebuie reamintit faptul că pescuitul de agrement marin face deja obiectul regulamentului statelor membre și există multe cazuri în care autorizațiile de pescuit și raportarea capturilor sunt obligatorii în prezent. În realitate, Comisia speră că această propunere va contribui la armonizarea acestor cerințe și va garanta că vom deține informații la fel de bune cu privire la pescuit, indiferent de locul unde se desfășoară acesta.

Comisia salută dialogul viitor cu părțile interesate, privind restricționarea, în continuare, a aplicării propunerii asupra pescuitului de agrement care are un impact semnificativ asupra stocurilor cuprinse într-un plan de redresare. Desigur, Comisia dorește să se asigure că regulamentul final adoptat de Consiliu va realiza un echilibru corect între obținerea unor informații adecvate privind impactul pescuitului de agrement asupra stocurilor sensibile (de redresare) (în urma unei analize de la caz la caz), pe de o parte și, pe de altă parte, asigurarea faptului că pescuitul de agrement, ale cărui capturi au un impact biologic neînsemnat, nu este împovărat cu cerințe disproporționate.

*
* *

Întrebarea nr. 72 adresată de Bart Staes (H-0086/09)

Subiect: Retragera sprijinului financiar din partea UE pentru Bulgaria, pe motiv că au fost realizate prea puține progrese în lupta împotriva corupției.

Acum doi ani, Comisia ne-a comunicat că a obținut garanții complete de la țara candidată Bulgaria că sprijinul financiar de la bugetul european va fi administrat corect. Se pare, însă, că nu este cazul. Acum Bulgaria va pierde 220 de milioane de euro și alți 340 de milioane de euro din sprijinul financiar pentru proiectele deja aprobate au fost înghețați. Toate acestea se întâmplă în timp ce, conform Comisiei Europene, dorința politică de a lupta împotriva corupției este, cu siguranță, prezentă în Bulgaria.

Ar putea Comisia să ne explice în ce au constatat aceste „garanții” și de ce par să fi fost insuficient de solide?

Răspuns

(RO) Comisia manifestă un interes deosebit pentru gestionarea financiară sănătoasă, precum și controlul fondurilor UE și executarea corectă a bugetului UE. Implementarea fondurilor este monitorizată îndeaproape de către serviciile diferite care administrează fondurile UE în Bulgaria. Implementarea acestor fonduri respectă reglementări legale separate. Comisia prezintă Parlamentului rapoarte anuale referitoare la executarea bugetului.

Ca urmare a unor deficiențe considerabile în gestionarea fondurilor UE din Bulgaria, identificate la începutul anului 2008, Comisia a suspendat rambursarea anumitor fonduri în cadrul tuturor celor trei fonduri de preaderare PHARE, ISPA și SAPARD. În plus, Comisia a retras acreditarea a două agenții guvernamentale responsabile de gestionarea fondurilor PHARE. Aceste decizii rămân în vigoare în prezent. Serviciile Comisiei evaluează, în prezent, dacă întreprinderea unor măsuri rectificative de către Bulgaria ar merita deblocarea fondurilor în anumite condiții. Este important, în special, ca Bulgaria să demonstreze rezultate concrete în rezolvarea neregularităților și fraudelor.

Serviciile Comisiei colaborează îndeaproape cu autoritățile bulgare și le acordă sprijin continuu în eforturile lor de a depăși problemele actuale legate de implementarea fondurilor UE. Comisia și autoritățile bulgare împărtășesc obiectivul comun de implementare a asistenței din partea UE în deplină conformitate cu gestionarea și controalele financiare corecte și în beneficiul poporului bulgar.

În plus, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) are o prezență și un angajament puternice în Bulgaria și colaborează îndeaproape cu multe dintre autoritățile bulgare (Agenția Națională de Investigare, procurorii, Agenția Națională de Securitate, administrația fiscală, viceprim-ministrul etc.) pentru a discuta măsuri de creștere a eficienței luptei împotriva fraudei și corupției ce dăunează intereselor financiare ale UE. În special, OLAF urmărește cu un deosebit interes procesele judiciare în curs de desfășurare privind cazurile SAPARD.

De asemenea, Comisia colaborează îndeaproape cu Bulgaria în contextul Mecanismului de cooperare și verificare (MCV) care a fost înființat în momentul aderării Bulgariei la UE, pentru a sprijini Bulgaria în remedierea deficiențelor din domeniul reformei judiciare și a luptei împotriva corupției și crimei organizate. Pentru a asigura absorbția fondurilor UE, Bulgaria trebuie, de asemenea, să combată corupția și să lupte ferm împotriva crimei organizate.

*
* *

Întrebarea nr. 73 adresată de Hasse Ferreira (H-0087/09)

Subiect: Discriminarea împotriva lucrătorilor europeni în Regatul Unit al Marii Britanii

Incidentele recente din Regatul Unit, în care au fost implicați lucrători britanici, constituie o discriminare premeditată împotriva lucrătorilor din Portugalia și alte state membre și reprezintă semne a unor atitudini antieuropene alarmante. Demonstrații vorbesc despre lucrătorii portughezi și de alte naționalități europene într-un limbaj care nu poate fi tolerat.

În ceea ce privește investiția făcută de Total și IREM în Lindsey, în partea de est a Angliei, va întreprinde Comisia măsurile necesare pentru a asigura conformitatea deplină cu reglementările europene în vigoare referitoare la libera circulație a lucrătorilor, sau a demarat deja asemenea acțiuni, în colaborare cu guvernul britanic?

Răspuns

(RO) Comisia este conștientă de greva din Regatul Unit al Marii Britanii, de la rafinăria Total din Lindsey (Lincolnshire). Comisia înțelege că muncitorii italieni și portughezi au fost aduși în Lindsey în baza unui subcontract acordat de Total UK firmei italiene IREM.

Situația la care face trimitere onorabilul membru se referă la libera circulație a serviciilor,

care include dreptul întreprinderilor de a presta servicii într-un alt stat membru, în acest context, fiindu-le permis să-și trimită („detașeze”) temporar proprii lucrători. Prin urmare, se pare că acțiunea industrială a pus sub semnul întrebării dreptul de a presta servicii.

Comisia este de părere că directiva privind detașarea lucrătorilor constituie un instrument esențial, care le oferă companiilor avantajul pieței interne, permițându-le, totodată, statelor membre să întreprindă măsurile necesare pentru a proteja drepturile lucrătorilor.

Comisia este hotărâtă să asigure în continuare un echilibru între protecția lucrătorilor și libertățile economice și să evite concurența neloială. Libera circulație a lucrătorilor și libera circulație a serviciilor reprezintă condiții esențiale pentru creșterea economică, întărirea competiției și promovarea standardelor de trai și a prosperității în cadrul UE.

Comisia înțelege preocupările lucrătorilor europeni alimentate de actuala criză. Comisia a adoptat un Plan european de redresare economică în noiembrie 2008, pentru a limita impactul crizei asupra economiei și a locurilor de muncă reale. Săptămâna trecută, Comisia a adoptat contribuția ulterioară la Consiliul European din martie 2009, pentru a ajuta la diminuarea impactului negativ al crizei și a pregăti UE pentru o creștere durabilă pe viitor. Reuniunea la nivel înalt, din mai 2009, pe tema ocupării forței de muncă și politicii sociale va reprezenta o nouă oportunitate de a discuta aceste aspecte importante. După cum a demonstrat experiența anterioară, depășirea crizei va fi posibilă, nu prin instituirea barierelor sau încurajarea protecționismului, ci prin păstrarea caracterului deschis și a liberei circulații.

*
* *

Întrebarea nr. 74 adresată de Ilda Figueiredo(H-0090/09)**Subiect: Protejarea intereselor lucrătorilor portughezi în Regatul Unit al Marii Britanii**

Evenimentele recente din Regatul Unit, unde câteva zeci de muncitori portughezi au fost împiedicați să meargă la muncă la rafinăria Total din Lindsey, din nordul Angliei, reprezintă o consecință a șomajului în creștere și a sentimentelor de xenofobie care încearcă să-i descrie pe migranți (emigranți și imigranți) ca fiind cei care poartă vina pentru criză, ceea ce nu este cazul. Cauzele acestei crize trebuie căutate în altă parte, și anume în politicile capitaliste și neoliberale promovate de Uniunea Europeană.

Ar putea Comisia să ne comunice care sunt măsurile întreprinse pentru protejarea drepturilor tuturor lucrătorilor, crearea mai multor locuri de muncă care asigură drepturi și, prin urmare, prevenirea comportamentelor rasiste și xenofobe?

Răspuns

(RO) Comisia este conștientă de greva care a avut loc în Regatul Unit, la rafinăria Total din Lindsey (Lincolnshire). Comisia înțelege că lucrătorii italieni și portughezi au fost aduși în Lindsey în baza unui subcontract acordat de Total UK firmei italiene IREM. Comisia înțelege, de asemenea, că serviciul britanic de ocupare a forței de muncă, Acas, a publicat un raport în care declară că în urma sondajului desfășurat nu a descoperit dovezi care să indice că Total și subcontractorii săi, Jacobs Engineering și IREM, ar fi încălcat vreo lege în utilizarea lucrătorilor detașați sau că s-ar fi angajat în practici de recrutare ilegale.

Situația la care face referire onorabilul membru nu pare să aibă legătură cu libera circulație a lucrătorilor în baza articolului 39 din Tratatul CE. Trebuie făcută distincția între libera circulație a lucrătorilor și libertatea de a presta servicii în baza articolului 49 din Tratatul CE, care include dreptul întreprinderilor de a presta servicii într-un alt stat membru, în acest context, fiindu-le permis să-și trimită („detașeze”) temporar proprii muncitori.

Prin urmare, se pare că acțiunea industrială a pus sub semnul întrebării dreptul de a presta servicii. Comisia consideră că directiva privind detașarea lucrătorilor constituie un instrument esențial care le oferă companiilor avantajul pieței interne, totodată, permițându-le statelor membre, în temeiul articolului 3, să întreprindă măsurile necesare pentru a proteja drepturile lucrătorilor. Comisia este hotărâtă să asigure în continuare un echilibru între protecția lucrătorilor și libertățile economice și să evite concurența neloială. În acest context, Comisia, împreună cu președinția franceză a Consiliului, le-a solicitat partenerilor sociali europeni să întocmească o analiză comună a acestui subiect. Comisia așteaptă cu nerăbdare rezultatul discuțiilor.

Comisia înțelege preocupările lucrătorilor europeni alimentate de actuala criză. Comisia a adoptat un Plan european de redresare economică în noiembrie 2008, pentru a limita impactul crizei asupra economiei și a locurilor de muncă reale. La 4 martie, Comisia a adoptat contribuția ulterioară la Consiliul European din martie 2009, pentru a contribui la diminuarea impactului negativ al crizei și pentru a pregăti UE pentru o creștere durabilă pe viitor. În plus, președinția cehă a Consiliului va organiza, la 7 mai 2009, o reuniune la nivel înalt pe tema ocupării forței de muncă. După cum a demonstrat experiența anterioară, depășirea crizei va fi posibilă, nu prin instituirea barierelor sau încurajarea protecționismului, ci prin păstrarea caracterului deschis și a liberei circulații.

*
* *

Întrebarea nr. 75 adresată de Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0088/09)**Subiect: Deschiderea pieței muncii din Germania pentru noile state membre**

La 16 iulie 2008, guvernul german a decis că piața muncii din Germania va rămâne închisă pentru lucrătorii din noile state membre pentru o perioadă de încă doi ani (până la sfârșitul lui aprilie 2011), deși rata șomajului în luna iunie 2008 era de numai 7,5%. Pentru justificarea acestei decizii în fața Comisiei, drept motiv principal a fost invocată criza economică actuală, deși criza nu afectează numai economia germană, ci și economiile tuturor statelor membre.

Consideră Comisia că această justificare este convingătoare și fundamentată în mod corespunzător?

Răspuns

(RO) Comisia este conștientă de decizia guvernului german de a extinde restricțiile privind accesul lucrătorilor din UE-8 pe piața sa de muncă până în 2011.

Conform Tratatului de aderare, dacă un stat membru dorește să mențină restricțiile pe piața muncii în perioada 1 mai 2009 – 30 aprilie 2011, poate face acest lucru numai prin notificarea Comisiei, înainte de 1 mai 2009, referitoare la tulburarea sau amenințarea pieței sale a muncii. Comisia, în rolul său de protector al tratatelor, își rezervă dreptul de a întreprinde măsurile necesare după primirea și revizuirea notificării din partea Germaniei.

*
* *

Întrebarea nr. 76 adresată de Αθανασίου Παφίλη (H-0092/09)

Subiect: Drepturile de pensie ale refugiaților politici repatriați

Prin aderarea la UE, la 1 ianuarie 2007, România și Bulgaria au acceptat să pună în aplicare Regulamentele (CEE) nr. 1408/71⁽³¹⁾ și (CEE) nr. 574/72⁽³²⁾, privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității.

Imediat după aderarea la UE, refugiații politici greci repatriați din România și Bulgaria au depus cereri, prin intermediul organismelor de asigurări sociale (IKA, OGA, OPAD și General Accounts Office), la organele de legătură responsabile de probleme legate de contribuțiile la pensii și la asigurări sociale din cele două țări, la următoarele adrese: Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, str. Latină nr. 8, sector 2 pentru România și Institutul Național de Securitate Socială, Blvd. Alexander Stabinskiy 62-64, Sofia 1303, pentru Bulgaria.

De atunci au trecut doi ani, însă refugiaților politici greci repatriați din aceste două țări nu le-au fost acordate încă drepturile de pensie.

Care este punctul de vedere al Comisiei cu privire la plata imediată de către aceste țări a drepturilor de pensie pentru refugiații politici repatriați?

Răspuns

(RO) Comisia este conștientă de problemele referitoare la drepturile de pensie ale cetățenilor greci care au lucrat în România și Bulgaria și au fost repatriați în anii 1970.

În baza acordurilor bilaterale semnate între Grecia și țările menționate mai sus, legea elenă recunoaște că, în anumite condiții, munca desfășurată în aceste țări poate fi considerată ca fiind desfășurată în mod fictiv în Grecia. Această ficțiune legală are drept obiectiv protejarea anumitor grupuri de persoane care riscă să-și piardă în totalitate drepturile de asigurări sociale. Această asistență, care a fost acordată numai în temeiul legislației naționale și conform condițiilor specificate în aceasta, prevedea ca beneficiile să fi fost plătite până la data de 1 ianuarie 2007.

În vigoare începând de la acea dată, Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și Regulamentul (CEE) nr. 574/72 se aplică României și Bulgariei. Totuși, în conformitate cu dispozițiile articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul 1408/71, nu va fi dobândit nici un drept în temeiul acestui regulament în perioada anterioară datei de intrare în vigoare a acestuia în statul membru în cauză.

*
* *

Întrebarea nr. 77 adresată de Kathy Sinnott (H-0094/09)

Subiect: Șoselele de centură M8 Rathcormac Fermoy și N8 Watergrasshill

Am contactat pentru prima dată Comisia, referitor la problema șoselelor de centură M8 și N8 Watergrasshill, în august 2006. Răspunsurile la întrebările anterioare cu solicitare de răspuns scris (P-3803/06, P-5555/06 și E-0821/07) au fost nesatisfăcătoare.

Drept rezultat al deschiderii noului tronson adiacent M8 cu taxă, la 2 octombrie 2006, a fost schimbată utilizarea publică gratuită a 2,4 km din șoseaua (N8) finanțată din fonduri UE, deoarece nu există nici un punct de acces sau ieșire pentru cetățenii care nu plătesc taxe. Acest tronson de autostradă nu este accesibil

(31) JO L 149 5.7.1971, p. 2.

(32) JO L 74, 27.3.1972, p. 1.

pentru alegătorii mei, decât dacă plătesc taxa către o companie privată. Acest fapt a constituit o schimbare neautorizată a utilizării și a proprietății. Această schimbare a avut un impact semnificativ asupra satului Watergrasshill și nivelurile traficului din sat au crescut considerabil, punând în pericol populația. Această situație continuă, creând dificultăți pentru alegătorii mei.

Ar putea Comisia să îmi ofere informații cu privire la măsurile pe care le întreprinde în prezent în legătură cu această situație?

Răspuns

(RO) Comisia a consultat în mod îndelungat autoritățile irlandeze, drept urmare a numeroaselor întrebări adresate de onorabilul membru cu privire la subiectul șoselei de centură Watergrasshill. Corespondența anterioară dintre Comisie și statele membre i-a fost înaintată direct onorabilului membru, astfel cum s-a solicitat.

Șoseaua de centură Watergrasshill cofinanțată este proprietatea autorității locale. Șoseaua de centură Watergrasshill va rămâne în totalitate proprietate publică și va fi întreținută de către localitățile locale.

Autoritățile irlandeze au informat Comisia că au fost stabilite anumite îmbunătățiri, pentru a descuraja șoferii vehiculelor de tonaj greu, care nu doreau să utilizeze autostrada cu taxă, să traverseze satul Watergrasshill. Acestea includ:

un sistem cu sens unic pe strada de la intersecția Watergrasshill spre centrul satului;

o greutate maximă autorizată de 3 tone pentru vehiculele care utilizează strada principală;

o șosea de centură locală îmbunătățită pentru sat, care să direcționeze traficul gratuit către o rută alternativă din afara satului.

Ca urmare a întrebării menționate mai sus a onorabilului membru, Comisia a luat legătura cu autoritățile irlandeze, pentru a constata situația actuală a fluxurilor de trafic prin sat. Autoritățile irlandeze au informat Comisia că atât sistemul cu sens unic, cât și greutatea maximă autorizată de 3 tone au fost înlăturate la jumătatea anului 2008 prin votul Consiliului comitatului Cork și la solicitarea comunității locale din Watergrasshill.

Măsurările recente ale traficului, efectuate după anularea restricțiilor, după cum am menționat anterior, indică următoarele:

un număr total de 19 859 de vehicule pe N8, la sud de șoseaua de centură Fermoy;

un număr total de 13 202 vehicule care utilizează autostrada cu taxă;

un număr total de 6 214 vehicule care utilizează șoseaua de centură locală îmbunătățită a satului (menționată mai sus).

Aproximativ 6 600 de vehicule circulă pe strada principală în fiecare zi. Acestea includ vehiculele comerciale și transportul local ce traversează prin sat. Autoritățile locale apreciază că este posibil ca un volum însemnat din acest trafic local să fie întotdeauna prezent, având în vedere dezvoltarea construcției locuințelor în zonă în ultimii ani.

Nu sunt disponibile date cu privire la numărul de vehicule de mare tonaj care traversează satul, însă este posibil ca acesta să fi crescut în urma anulării sistemului cu sens unic și a greutății maxime autorizate de 3 tone.

Trebuie menționat faptul că fluxul de trafic prin sat a scăzut considerabil, în comparație cu numărul de 10 336 de vehicule înregistrat în noiembrie 2006.

Având în vedere cele menționate mai sus, Comisia consideră că autoritățile irlandeze au întreprins toate măsurile rezonabile pentru abordarea preocupărilor locuitorilor din Watergrasshill. Comisia speră că informațiile menționate mai sus răspund la întrebările recente ale onorabilului membru cu privire la această problemă.

*

* *

Întrebarea nr. 78 adresată de Κωνσταντίνου Δρούσα (H-0096/09)**Subiect: Concedierile și interzicerea activității sindicale**

În Grecia, lucrătorii din comerțul cu amănuntul se mobilizează pentru a-și susține revendicările justificate legate de îmbunătățirea condițiilor de muncă, a salariilor și a securității sociale. Aceștia solicită, de asemenea, reîncadrarea în muncă a unui coleg concediat de magazinul „JUMBO” pe motiv că a participat la o acțiune de grevă. Guvernul și angajatorii încearcă să intimideze lucrătorii prin intermediul unui val de arestări și represalii împotriva celor care participă la protestele organizate în multe dintre orașele grecești. Societatea „JUMBO”, mai ales, urmărește oprirea oricărei activități sindicale, obținerea de garanții bănești din partea lucrătorilor, impunerea de amenzi și de sancțiuni penale și interzicerea acțiunilor de protest ale lucrătorilor care revendică dreptul la muncă și reîncadrarea în muncă a persoanelor concediate, precum și întărirea drepturilor sindicale și democratice.

Condamnă Comisia astfel de acțiuni, care reprezintă o încălcare a dreptului lucrătorilor la grevă și de a-și exercita libertățile democratice și sindicale?

Răspuns

(RO) Comisia apreciază că libertatea de asociere ar trebui considerată drept un principiu general al legislației comunitare. Prin urmare, acest principiu trebuie respectat în orice situație care intră sub incidența domeniului de aplicare al acestuia. În această privință, Comisia ar indica onorabilului membru hotărârea Curții de Justiție pronunțată în cauza Bosman și articolul 12 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, care prevede că fiecare persoană are dreptul la libertatea de asociere, în special în domeniul sindical⁽³³⁾.

Cu toate acestea, nu există nicio legislație comunitară care să prevadă în mod explicit dreptul de asociere. Articolul 137 alineatul (5) din Tratatul CE prevede că dispozițiile articolului respectiv nu se aplică dreptului de asociere. În plus, nu există nicio legislație comunitară care să interzică discriminarea pe motiv de afiliere la un sindicat sau de participare la o grevă⁽³⁴⁾.

În plus, Comisia subliniază că tratatul nu o împuternicește să acționeze împotriva unei întreprinderi private care încalcă dreptul de libertate de asociere și/sau la grevă. În astfel de cazuri, este de responsabilitatea autorităților naționale, în special a instanțelor judecătorești, să garanteze respectarea drepturilor respective pe teritoriul lor, pe baza tuturor faptelor pertinente și respectând standardele naționale și internaționale aplicabile.

*
* *

Întrebarea nr. 79 adresată de Ivo Belet (H-0097/09)**Subiect: Coeficienți ridicați de ajustare a costului combustibilului pentru propulsia navei din momentul suprimării cartelorilor**

Din momentul suprimării cartelorilor, la mijlocul lunii octombrie, companiile maritime trebuie să stabilească ele însele suma care trebuie taxată sub formă de coeficienți de ajustare a costului combustibilului pentru propulsia navei („bunker adjustment factors”, BAF), impusă în vederea atenuării riscurilor privind fluctuațiile prețului la combustibil.

În cazul BAF pentru transportul maritim de mărfuri din Antwerp către Africa, tarifele solicitate de companiile maritime au rămas de fapt aceleași ca în iulie 2008, în ciuda recentelor scăderi ale prețului petrolului.

Este Comisia la curent cu această situație?

Ce măsuri pot fi luate pentru a determina companiile maritime să adopte tarife rezonabile?

Răspuns

După cum știe onorabilul membru, în urma suprimării exceptării pe categorii a cartelorilor armatorilor navelor de linie care a avut loc la 18 octombrie 2008, companiile de transport maritim de linie trebuie să evalueze singure dacă practicile lor comerciale sunt conforme normelor în domeniul concurenței. Pentru a

⁽³³⁾ Cu toate acestea, Carta nu este în prezent obligatorie din punct de vedere juridic.

⁽³⁴⁾ A se vedea răspunsurile Comisiei la întrebările cu solicitare de răspuns scris H-0271/07 și E-2091/08.

asista operatorii maritime în înțelegerea implicațiilor acestor schimbări, Comisia a adoptat, la 1 iulie 2008, orientările privind aplicarea articolului 81 din Tratatul CE la serviciile de transport maritim. Având în vedere orientările și stadiul actual al jurisprudenței articolului 81, se poate afirma că, în sine, faptul că coeficienții de ajustare a costului combustibilului pentru propulsia navei (BAF) în cadrul comerțului dintre Antwerp și Africa au rămas la același nivel ca în iulie 2008 nu indică neapărat existența unor practici anticoncurențiale din partea companiilor maritime. Într-adevăr, pot exista explicații simple în legătură cu faptul BAF nu scad la fel de repede ca și prețurile petrolului (sau la fel de repede ca tarifele de bază), cum ar fi acoperirea împotriva riscurilor legate de combustibil și/sau transparența pieței în sectorul maritim și în sectorul petrolier. Cu toate acestea, Comisia a monitorizat și va continua să monitorizeze îndeaproape evoluția sectorului transportului maritim de linie în urma suprimării cartelurilor armatorilor în luna octombrie a anului trecut. În special, Comisia va întări la maximum normele în domeniul concurenței pentru a preveni orice încercare de a compensa scăderea tarifelor de bază prin creșterea BAF și alte suprataxe și taxe auxiliare prin practici anticoncurențiale.

*
* *

Întrebarea nr. 80 adresată de Proinsias De Rossa (H-0099/09)

Subiect: Timpul de lucru pentru medicii rezidenți

Care este răspunsul Comisiei cu privire la raportul recent publicat de Ministerul irlandez al sănătății, care indică faptul că o parte din cei 4 500 de medici rezidenți din spitalele din Irlanda efectuează în continuare schimburi de 36 de ore sau mai mult, la patru ani și jumătate după intrarea în vigoare a Directivei privind timpul de lucru (Directiva 93/104/CE⁽³⁵⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2000/34/CE⁽³⁶⁾), raport a cărui concluzie a fost că niciun spital din Irlanda nu respectă pe deplin legislația comunitară privind timpul de lucru?

Ce măsuri a luat sau intenționează să ia Comisia pentru a garanta că Irlanda se conformează pe deplin obligațiilor, în temeiul legislației comunitare privind timpul de lucru?

Răspuns

(RO) Comisia este la curent cu raportul publicat în decembrie de autoritățile naționale irlandeze referitor la situația din teren, din Irlanda, cu privire la programul de lucru al medicilor rezidenți.

În temeiul Directivei privind timpul de lucru⁽³⁷⁾, timpul de lucru săptămânal nu ar trebui să depășească o medie de 48 de ore. Directiva prevede un regim de tranziție special în ceea ce privește extinderea acestei limite și în cazul medicilor rezidenți, care nu era prevăzut în directivă până în 2004. Însă, chiar în cadrul acestor măsuri de tranziție, timpul de lucru săptămânal al medicilor rezidenți nu ar fi trebuit să depășească o medie de 56 de ore până în august 2007 și o medie de 48 de ore până la 31 iulie 2009. Alte dispoziții ale directivei sunt puse complet în aplicare din 2004 în cazul medicilor rezidenți. Dispozițiile respective includ necesitatea unor perioade minime de repaus zilnic (cel puțin 11 ore consecutive în decurs de 24 de ore) și, dacă este cazul, limite speciale legate de munca de noapte.

Având în vedere aceste dispoziții, Comisia își exprimă preocuparea cu privire la raportul menționat de onorabilul membru și intenționează să ia legătura cu autoritățile naționale.

*
* *

Întrebarea nr. 81 adresată de Jim Allister (H-0104/09)

Subiect: John Calvin

Având în vedere imensa contribuție a lui John Calvin la istoria religioasă, politică și socială a Europei, la iluminism și la dezvoltarea Europei, cum intenționează Comisia să marcheze aniversarea a 500 de ani de la nașterea acestuia, care va avea loc în luna iulie 2009?

⁽³⁵⁾ JOL 307, 13.12.1993, p. 18.

⁽³⁶⁾ JOL 195, 1.8.2000, p. 45.

⁽³⁷⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru, JO L 299, 18.11.2003, p. 9.

Răspuns

Activitatea lui John Calvin, alături de cea a altor gânditori politici și religioși importanți, a contribuit la modelarea valorilor europene și a avut o influență deosebită în unele regiuni și state membre. Cu toate acestea, Comisia nu are în prezent niciun proiect pentru a marca aniversarea a 500 de ani de la nașterea acestuia.

*
* *

Întrebarea nr. 82 adresată de Μανώλη Μαυρομμάτη (H-0105/09)

Subiect:Asistența financiară pentru mass-media

Potrivit răspunsului Comisiei la întrebarea cu solicitare de răspuns scris P-0189/09 privind asistența financiară pentru mass-media pe durata crizei economice mondiale, numeroase state membre au notificat Comisia cu privire la ajutoarele de stat acordate presei, pe care Comisia le-a aprobat deja în măsura în care acestea erau conforme cu dispozițiile legislației comunitare.

Ar putea Comisia specifica care dintre statele membre au depus deja cereri de acest tip, care dintre acestea au fost aprobate, ce sume sunt implicate și cărui sector al mass-media îi sunt destinate? Care sunt condițiile care determină conformitatea acestui ajutor de stat cu dispozițiile legislației comunitare?

Răspuns

(RO)Comisia recunoaște necesitatea independenței editoriale depline a mass-media, precum și importanța pluralismului acesteia pentru dezbaterile culturale, democratice și publice din statele membre și importanța ziarelor în acest context. Cu toate acestea, administrarea unui ziar este, de asemenea, o activitate comercială, iar Comisia are datoria de a preveni perturbările nejustificate ale concurenței și ale comerțului cauzate de subvențiile publice.

În această privință, Comisia a fost notificată în legătură cu diferite programe de ajutoare de stat destinate sprijinirii presei. De exemplu, Finlanda a notificat subvenții (0,5 milioane EUR în 2008) acordate unui număr limitat de ziare de limbă suedeză și de limbi minoritare⁽³⁸⁾, Danemarca a notificat un program destinat distribuției anumitor ziare și publicații periodice⁽³⁹⁾ (aproximativ 4,6 milioane EUR pe an), iar Belgia a notificat un program în favoarea presei scrise flamande⁽⁴⁰⁾ (1,4 milioane EUR pe an).

În urma evaluării acestor programe în conformitate cu legislația comunitară, Comisia a hotărât că ajutoarele financiare de acest tip puteau fi declarate compatibile cu piața comună. Comisia a evaluat, în special, dacă ajutorul financiar urmărea un obiectiv de interes comun (cum ar fi promovarea pluralismului și diversității opiniilor în mass-media) în mod necesar și proporțional. Comisia a luat în considerare factori precum durata programului, numărul și activitățile beneficiarilor, suma corespunzătoare subvențiilor și intensitatea ajutoarelor.

În septembrie 2008, Suedia a notificat, de asemenea, modificările aduse programului de ajutor financiar destinat presei suedeze. Comisia a hotărât, în noiembrie 2008, să urmeze procedura aplicabilă în cazul programelor de ajutor financiar care preced aderarea unui stat membru la Uniunea Europeană. Cazul se află, în prezent, în curs de desfășurare.

Niciun stat membru nu a notificat Comisia, până în momentul de față, cu privire la ajutoare financiare anticriză destinate presei. Cu toate acestea, statele membre utilizează programe de asistență financiară aprobate în temeiul „Cadrului comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului

(38) Decizia Comisiei în cazul N 537/2007, Sanomalehdistön tuki, 20.05.2008, a se vedea:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2007/n537-07-fi.pdf

(39) Decizia Comisiei în cazul N 631/2003, Distribution af visse periodiske blade og tidsskrifter, 16.06.2004, a se vedea:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2003/n631-03.pdf

(40) Decizia Comisiei în cazul N 74/2004, Aide à la presse écrite flamande, 14.12.2004, a se vedea:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2004/n074-04-fr.pdf

la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice⁽⁴¹⁾ în sectorul presei, în același mod ca și în alte sectoare de activitate.

*
* *

Întrebarea nr. 83 adresată de Carmen Fraga Estévez (H-0107/09)

Subiect: Catastrofele naturale din ianuarie 2009

Furtunile care s-au produs în Spania și Franța în luna ianuarie au avut consecințe extrem de grave, atât în ceea ce privește pierderile materiale, cât și cele umane. În comunitatea autonomă Galicia, pagubele cele mai mari s-au înregistrat în sectorul forestier. Comisia a confirmat faptul că, încă de la începutul furtunilor, menține legătura cu guvernul francez pentru a determina finanțările comunitare disponibile pentru a compensa pagubele suferite.

A solicitat guvernul spaniol asistență comunitară în cadrul Fondului de solidaritate? A contactat acesta Comisia pentru a se informa cu privire la asistența disponibilă în cadrul acestui instrument sau în cadrul programelor de dezvoltare rurală?

Răspuns

(RO) În ceea ce privește Fondul de solidaritate al Uniunii Europene, serviciile Comisiei însărcinate cu acesta nu au primit nicio solicitare legată de furtuna din 24 ianuarie 2009. Cu toate acestea, Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 prevede că o cerere trebuie adresată Comisiei de către autoritățile naționale ale statului membru în cauză doar în termen de 10 săptămâni de la data la care a survenit prima daună (în cazul de față, la 4 aprilie 2009).

Fondul de solidaritate al Uniunii Europene (FSUE) poate acorda ajutor financiar statelor membre și țărilor aflate în curs de negocieri de aderare la UE, în cazul unei catastrofe naturale majore, dacă ansamblul pagubelor directe provocate de catastrofă depășește, fie 3 miliarde de euro (la prețurile din 2002), fie 0,6% din venitul național brut al țării respective, luându-se în considerare cea mai mică sumă dintre cele două. În cazul Spaniei, în 2009, plafonul aplicabil pagubelor directe se ridică la 3,398 miliarde de euro. În cazuri excepționale, dacă sunt îndeplinite criteriile specifice, fondul poate fi mobilizat pentru catastrofe care nu ating plafonul normal.

Este necesar să se amintească faptul că ajutorul financiar din partea Fondului de solidaritate este limitat la anumite tipuri precise de acțiuni urgente de primă necesitate, întreprinse de autoritățile publice (astfel cum sunt definite în regulamentul), cum ar fi repunerea în funcțiune a infrastructurilor vitale, curățarea, punerea în aplicare a măsurilor provizorii de cazare sau preluarea serviciilor de ajutor. Fondul nu poate compensa pierderile suferite de persoanele fizice.

În ceea ce privește politica de dezvoltare rurală, articolul 48 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului⁽⁴²⁾ prevede o măsură care vizează reconstituirea potențialului forestier în pădurile afectate de catastrofe naturale. Programul de dezvoltare rurală a Galiciei pentru perioada 2007-2013 oferă această posibilitate, cu o finanțare totală de 147 799 420 EUR, din care 81 022 302 EUR cofinanțată de FEADR. Până în momentul de față, serviciile Comisiei însărcinate cu dezvoltarea rurală în Spania nu au fost contactate în această privință, având în vedere că măsura menționată anterior este aplicabilă direct.

*
* *

Întrebarea nr. 84 adresată de David Martin (H-0110/09)

Subiect: Confiscarea de medicamente generice în tranzit în Olanda

În ceea ce privește confiscarea în Olanda a unor medicamente generice aflate în tranzit, ar putea Comisia preciza motivul pentru care medicamentele au fost confiscate, având în vedere că nota de subsol la articolul 51 din Acordul TRIPS (Acordul privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală) nu impune obligația de control în cazul unei presupuse încălcări a brevetelor pentru mărfurile în tranzit?

(41) JO C 16, 22.01.2009, p 1. Modificat la 25 februarie 2009 (modificarea nu este încă publicată în JO)

(42) Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (JO L 277, 21.10.2005, p.1).

Consideră Comisia că această confiscare contravine articolului 41 din Acordul TRIPS, care prevede că aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală nu ar trebui să pună piedici în calea comerțului?

A inclus sau intenționează Comisia să includă dispoziții similare privind drepturile de proprietate intelectuală în acordurile de liber schimb (ALS) din noua generație sau în alte acorduri comerciale bilaterale?

Ce măsuri intenționează Comisia să ia pentru a garanta că, pe viitor, furnizarea medicamentelor generice către țările în curs de dezvoltare nu va fi înfrânată de confiscări similare?

Răspuns

(RO) Legislația UE (Regulamentul nr. 1383/2003 al Consiliului⁽⁴³⁾) prevede că autoritățile vamale pot să rețină mărfurile suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală (DPR), inclusiv brevete, chiar și în cazul în care mărfurile sunt în tranzit. Articolul 51 din Acordul TRIPS prevede aceste două situații, însă impune ca standard minim, pentru membrii OMC, instituirea de controale vizând importurile de mărfuri suspectate de a aduce atingere mărcilor și drepturilor de autor. Acesta nu împiedică membrii să extindă aceste dispoziții la mărfurile aflate în tranzit. Legiuitorul UE a optat pentru domeniul mai extins de aplicare permis de Acordul TRIPS. În consecință, Regulamentul nr. 1383/2003 este pe deplin în conformitate cu cerințele OMC/Acordului TRIPS, în ceea ce privește domeniul de aplicare și acoperirea intervenției autorităților vamale.

În conformitate cu legislația vamală, nu funcționarii vamali sunt cei care decid dacă mărfurile aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală. Procedura generală constă în reținerea mărfurilor pentru o perioadă scurtă și limitată din punct de vedere juridic, în cazul în care există o suspiciune de infracțiune și contactarea titularului dreptului. Titularul dreptului este cel care decide apoi dacă va sesiza sau nu instanța cu cauza respectivă, în conformitate cu dispozițiile naționale. Articolul 55 din TRIPS stabilește un termen de 10 zile lucrătoare pentru suspendarea punerii în circulație a mărfurilor, precum și posibila extindere a acestuia cu încă 10 zile lucrătoare.

În cazul de față, în urma unei cereri înaintate de o companie care deține brevetul asupra medicamentelor în cauză în Olanda, autoritățile vamale olandeze au reținut temporar medicamentele respective, în timp ce acestea se aflau în tranzit. În acest caz, mărfurile au fost, în cele din urmă, puse în circulație după ce titularul dreptului și proprietarul mărfurilor au ajuns la un acord de a nu deferi cazul justiției. Intervenția autorităților vamale a încetat oficial în momentul în care mărfurile au fost puse în circulație și, în această privință, este important de remarcat faptul că decizia de a trimite lotul înapoi în India a rezultat dintr-un acord între cele două părți și nu din regulamentul vamal în sine, care lasă proprietarului mărfurilor libertatea de a dispune de acestea după bunul plac, din momentul în care acestea au fost puse în circulație.

Comisia consideră că procedurile prezentate mai sus sunt în conformitate cu articolul 41 din Acordul TRIPS, precum și cu articolele 51-60 din Acordul TRIPS și nu reprezintă o piedică în calea comerțului. Reținerea temporară a mărfurilor este strict limitată în timp. În plus, în cazul în care mărfurile sunt reținute pe baza unei plângeri nefondate, proprietarul produselor poate cere repararea prejudiciului suferit. Alți membri ai OMC aplică, de asemenea, proceduri și practici vamale similare în cazul reținerii de mărfuri suspicioase aflate în tranzit.

Regulamentul nr. 1383/2003 al Consiliului este în vigoare de peste 6 ani și s-a dovedit a fi eficient în protejarea intereselor legitime ale producătorilor și titularilor de drepturi, precum și a cerințelor de sănătate și siguranță și a așteptărilor consumatorilor împotriva produselor contrafăcute, inclusiv produsele farmaceutice. De exemplu, autoritățile vamale belgiene au oprit recent un lot de 600 000 de pastile împotriva malariei contrafăcute, destinate statului Togo. Datorită faptului că regulamentul vamal comunitar permite controlul mărfurilor aflate în tranzit, acțiunea întreprinsă de administrația vamală belgiană a protejat potențialii consumatori de posibilele efecte nefaste ale acestor produse. În timp ce politica privind accesul tuturor la medicamente nu este deloc pusă la îndoială, toți cei implicați au, cu siguranță, obligația de a proteja populațiile vulnerabile de practicile, care le pot pune viața în pericol.

Abordarea propusă de Comisie în legătură cu secțiunea privind drepturile de proprietate intelectuală din acordurile bilaterale constă în clarificarea și completarea acordului TRIPS acolo unde acesta este neclar, nu este suficient de dezvoltat sau a fost pur și simplu depășit de evoluțiile din domeniul proprietății intelectuale. Procedura vamală în vigoare în UE s-a dovedit a fi eficientă, echilibrată și a avea suficiente garanții integrate, pentru a evita abuzurile din partea reclamanților de rea credință. În consecință, Comisia ia în considerare

(43) JO L 196 din 2.8.2003.

posibilitatea de a introduce dispoziții similare în noua generație de acorduri comerciale bilaterale. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că aceste acorduri ar trebui să includă, de asemenea, dispoziții care să sublinieze și să consolideze spiritul și litera declarației de la Doha privind acordul TRIPS și sănătatea publică. De exemplu, articolele 139 alineatul (2) și 147 alineatul (2) din Acordul de parteneriat economic între UE și statele Cariforum subliniază în mod clar faptul că nicio dispoziție a acordului nu poate fi interpretată ca afectând capacitatea statelor Cariforum de a promova accesul la medicamente (a se vedea răspunsul Comisiei la întrebarea parlamentară cu solicitare de răspuns scris E-0057/09⁽⁴⁴⁾).

Comisia înțelege pe deplin preocupările exprimate de onorabilul membru, și de multe alte persoane, cu privire la necesitatea de a asigura fluiditatea comerțului de medicamente generice către țările în curs de dezvoltare și de a contribui pe deplin la realizarea acestui obiectiv. Prin urmare, Comisia va monitoriza situația și va rămâne vigilentă cu privire la orice punere în aplicare, corectă sau greșită a legislației UE care ar putea conduce la apariția de obstacole nejustificate în calea comerțului legal de medicamente generice sau la crearea de bariere juridice care să împiedice circulația medicamentelor către țările în curs de dezvoltare. Cu toate acestea, Comisia nu este convinsă că incidentul menționat în întrebarea adresată de onorabilul membru justifică, în sine, o revizuire a mecanismului juridic care funcționează de mai mulți ani fără probleme și care, dimpotrivă, și-a îndeplinit rolul privind reducerea traficului mondial de produse contrafăcute.

*
* *

Întrebarea nr. 85 adresată de Sajjad Karim (H-0112/09)

Subiect: Impactul negativ al regulamentului privind identificarea electronică

Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului⁽⁴⁵⁾ introduce identificarea electronică (EID) a oilor și înregistrarea individuală a oilor și caprelor începând cu 31 decembrie 2009. Cu toate acestea, industria a constatat că cerința de a înregistra, în documentele de circulație, detalii individuale pentru animale care nu sunt identificate electronic este prea împovărătoare.

Ar putea Comisia să precizeze avantajele pe care le-ar avea identificarea electronică și înregistrarea mișcărilor individuale în ceea ce privește controlul maladiilor și care nu există încă în sistemele actuale din statele membre, precum sistemul britanic de identificare și înregistrare a loturilor?

Este Comisia conștientă de faptul că punerea în aplicare a acestui regulament va presupune costuri suplimentare care, combinate cu cerințele privind înregistrarea, îi vor forța pe mulți producători să-și înceteze activitatea?

Recunoaște Comisia problemele de ordin practic care rezultă din utilizarea echipamentelor de identificare electronică în ferme și dificultățile asociate înregistrării identității individuale a efectivului de ovine din Regatul Unit al Marii Britanii?

În ce fel va asigura Comisia îndeplinirea obiectivelor regulamentului privind identificarea electronică la cele mai mici costuri?

Răspuns

(RO) Actualele reguli privind identificarea individuală și trasabilitatea oilor și caprelor au fost propuse de Comisie și adoptate în cadrul Regulamentului (CE) nr. 21/2004 de către Consiliu, în urma crizei febrei aftoase din 2001 din Regatul Unit, iar rapoartele ulterioare ale Parlamentului, Curții de Conturi, precum și raportul cunoscut sub numele de „raportul Anderson” adresate Camerei Comunelor din Regatul Unit au indicat că sistemul de trasabilitate a „lotului” nu este de încredere.

Identificarea electronică (EID) reprezintă modul cel mai eficient, din punct de vedere al costului, de a obține trasabilitatea individuală și în prezent aceasta este pregătită pentru a fi utilizată, în condiții practice de fermă, chiar dintre cele mai dificile.

Costurile acestei metode s-au redus considerabil. Totuși, aceste costuri ar trebui evaluate în contextul pierderilor economice imense provocate de maladii precum febra aftoasă, precum și al avantajelor pe care acest sistem le prezintă în gestionarea de zi cu zi a fermelor. Epidemia de febră aftoasă din 2001 s-a răspândit în mod

⁽⁴⁴⁾ www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home

⁽⁴⁵⁾ JO L 5, 9.1.2004, p. 8.

dramatic prin intermediul mișcărilor necontrolate ale oilor pe teritoriul Regatului Unit și din Regatul Unit către alte state membre și a avut un foarte puternic impact negativ, social și economic, atât asupra sectorului agricol britanic, cât și în alte state membre. În conformitate cu Raportul Curții de Conturi nr. 8/2004 privind gestionarea febrei aftoase de către Comisie (2005/ C 54/01), impactul asupra bugetului comunitar a fost de 466 milioane de euro. În conformitate cu așa numitul „raport Anderson” adresat Camerei Comunelor a Regatului Unit⁽⁴⁶⁾ cheltuielile guvernului britanic s-au ridicat la 2 797 milioane de lire sterline. Toate aceste cheltuieli nu includ uriașele impacte directe și indirecte asupra diferitelor sectoare economice (agricultura, industria alimentară, turismul), a căror cuantificare în cifre precise este dificil de realizat.

Astfel cum a indicat cu mai multe ocazii Parlamentului și pe deplin conștientă de impactul reglementărilor comunitare relevante privind fermierii, Comisia a adoptat o abordare prudentă în ceea ce privește identificarea electronică și face tot posibilul pentru facilitarea introducerii treptate a acesteia.

Comisia va publica în curând un studiu economic care are drept obiectiv oferirea de orientări privind modul cel mai eficient de a asigura punerea în aplicare a noului sistem de trasabilitate. De asemenea, Comisia este deschisă statelor membre pentru punerea de fonduri la dispoziția crescătorilor de ovine, în vederea introducerii identificării electronice în cadrul reglementărilor comunitare privind ajutoarele de stat. În plus, bugetul comunitar prevede resurse financiare care pot fi alocate de statele membre în cadrul politicii de dezvoltare rurală.

*
* *

Întrebarea nr. 86 adresată de Anne E. Jensen (H-0116/09)

Subiect: Consecințele crizei financiare în Europa Centrală și de Est

Criza financiară a lovit din plin țările din Europa Centrală și de Est. Împrumuturile contractate în monede străine precum francii elvețieni, dolari și yenii japonezi au devenit o povară semnificativă, atât pentru firme, cât și pentru particulari, din cauza scăderii ratei de schimb a monedei locale. Există cazuri de familii care nu mai reușesc să își achite facturile la gaz sau la energia electrică. În țările baltice, economia a înregistrat o scădere de 10%, iar președintele Băncii Mondiale a estimat că țările din Europa Centrală și de Est au nevoie de un ajutor financiar cuprins între 236 și 266 miliarde de coroane daneze. În plus, încep să apară fisuri în cooperarea dintre statele membre.

Ce propuneri are Comisia pentru a asigura menținerea unor condiții de trai decente pentru cetățenii europeni din țările din Europa Centrală și de Est?

Este Comisia de acord cu estimările președintelui Băncii Mondiale cu privire la importanța ajutorului necesar?

Ce propune Comisia pentru asigurarea unei abordări europene comune a provocărilor ridicate de criza financiară, generarea voinței de a combate crizele monetare și prevenirea efectelor în lanț din sistemul bancar, provocate de problemele din țările din Europa Centrală și de Est?

Răspuns

(RO) În noiembrie 2008, Comisia a reacționat la criza financiară și economică prin elaborarea Planului european de redresare (PERE), aprobat de Consiliul European din decembrie 2008. Solidaritatea și justiția socială reprezintă principiile fundamentale ale acestui plan. Inițiativa europeană de sprijinire a ocupării forței de muncă inclusă în planul de redresare implică, atât o mobilizare a resurselor financiare ale UE, cât și definirea unui număr de priorități politice pentru statele membre, care să vizeze reducerea costului uman al încetării creșterii economice și atenuarea impactului acesteia asupra persoanelor cele mai vulnerabile.

Din punct de vedere operațional, acest lucru înseamnă că instrumentele financiare comunitare disponibile au fost întărite. Revizuirea Fondului european pentru adaptare la globalizare va permite activarea rapidă a acestuia, în vederea sprijinirii lucrătorilor loviți de reducerile masive de personal și a comunităților din care fac parte. De asemenea, Comisia a înaintat Parlamentului și Consiliului spre adoptare o propunere privind adaptarea calendarului FSE la nevoile generate de criză, prin simplificarea funcționării acestuia, pentru a permite o creștere imediată cu 1,8 miliarde de euro a plăților în avans.

⁽⁴⁶⁾ „Febra aftoasă 2001: Lecții de învățat - raport de investigație”, 22 iulie 2002

Având în vedere să majoritatea instrumentelor de amortizare a consecințelor sociale și legate de ocuparea forței de muncă ale crizei se află în mâinile statelor membre, Comisia încurajează o abordare coordonată în ceea ce privește redresarea pieței muncii, pentru a se asigura că măsurile luate într-un stat membru nu au efecte negative nedorite asupra altor țări. În această privință, Comisia a identificat un număr de orientări politice pentru statele membre, care vizează 1) pe termen scurt, sprijinirea ocupării forței de muncă, în special prin promovarea regimurilor temporare privind timpul de lucru flexibil și 2) facilitarea tranzițiilor pe piața muncii, prin punerea accentului pe activare și prin oferirea unui sprijin financiar adecvat pentru completarea veniturilor celor mai afectați de încetinirea creșterii economice și investirea în formare profesională și în capacitatea de a ocupa un loc de muncă, pentru a asigura o reintegrare rapidă pe piața muncii și a diminua riscul șomajului pe termen lung. Aceste orientări au fost explicate clar în comunicarea Comisiei din 4 martie 2009 adresată Consiliului European de primăvară.

Comisia și statele membre au hotărât să organizeze în luna mai o reuniune extraordinară la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă, pentru a se pune de acord cu privire la viitoarele măsuri concrete de atenuare a impactului social și asupra ocupării forței de muncă al crizei și de stimulare a accelerării redresării.

2. Estimările privind posibilele pierderi ale băncilor, lichiditatea pentru situații de urgență și nevoile de recapitalizare și nevoile de refinanțare a datoriilor externe pe termen scurt sunt subiecte asupra cărora planează incertitudinea și care trebuie tratate cu precauție. La acest stadiu, ar trebui evitat alarmismul nejustificat, bazat pe estimări preliminare și generale cu privire la nevoile de asistență, care circulă uneori. Comisia lucrează în strânsă colaborare cu alți parteneri internaționali pentru evaluarea nevoilor de asistență concrete ale țărilor în cadrul instrumentelor UE (de exemplu, etalonarea sprijinului legat de balanța de plăți pentru Letonia și Ungaria).

3. În cadrul reuniunii informale a șefilor de stat și de guvern care a avut loc duminică, 1 martie, liderii UE au transmis un mesaj de solidaritate și de responsabilitate comună. Aceștia au subliniat, de asemenea, faptul că fiecare țară este diferită din punct de vedere politic, instituțional și economic, că evaluarea trebuie să se facă de la caz la caz și că ideea potrivit căreia UE nu întreprinde prea multe pentru Europa de Est (răspândită de o parte a mass-mediei și unele instituții internaționale) este falsă.

Deosebit de important, din perspectiva UE, măsurile politice disponibile pentru sprijinirea stabilității macro-financiare în Europa Centrală și de Est sunt determinate de statutul țării respective, de stat membru al UE sau nu și, în acest ultim caz de stat candidat sau potențial candidat la aderare sau de stat care aparține vecinătății mai extinse a UE.

UE a pus în practică un număr important de instrumente pentru a diminua riscurile în întreaga regiune. În cadrul UE, un ansamblu de măsuri cuprinzătoare și de vaste resurse financiare au fost activate în vederea soluționării dificultăților din sectorul financiar și a sprijinirii economiei reale. Aceste măsuri includ:

prevederea de lichidități importante pentru băncile centrale și măsuri extensive de sprijinire a sectorului bancar. Cadrul comunitar pentru pachetele naționale de salvare asigură creșterea beneficiilor atât pe plan intern, cât și în țările receptoare;

asistență financiară pentru țările care întâmpină dificultăți legate de balanța de plăți (Letonia, Ungaria);

măsuri la nivel național și european de sprijinire a creșterii economice în contextul Planului european de redresare economică;

angajamente suplimentare din partea BEI și BERD; și

alimentarea anticipată a fondurilor structurale, ceea ce ar trebui să conducă, în 2009, la o creștere a pieței în ceea ce privește plățile în avans către noile state membre.

În cazul statelor care nu sunt membre ale UE, instrumentele de gestionare a provocărilor macro-financiare sunt mai limitate, însă au fost întreprinse acțiuni, atât la nivel macro-financiar, cât și pentru sprijinirea economiei reale. Comisia monitorizează în permanență eficiența acestor instrumente și a sporit supravegherea riscurilor macro-financiare și macro-economice. Instituțiile financiare internaționale (FMI, Banca Mondială, BEI și BERD) au un rol semnificativ de jucat în această regiune. Comisia păstrează un contact strâns cu FMI-ul și cu alte instituții financiare internaționale. UE sprijină o creștere considerabilă a resurselor FMI, printre altele, pentru a întări capacitățile de intervenție ale acestuia în țările din Europa de Est.

*

* *

Întrebarea nr. 87 adresată de Γεωργίου Τούσσα (H-0119/09)**Subiect:Dezastrul ecologic care afectează zonele umede din Grecia**

Autoritățile competente și organizațiile de mediu condamnă faptul că zonele umede din Grecia sunt de multă vreme supuse unui tratament criminal. Acestea afirmă că, în cazul în care nu sunt luate măsuri de protecție a zonelor umede, acestea riscă să fie iremediabil distruse de activitățile industriale, deșeurile ilegale, dezvoltarea intensivă a turismului și instalațiile la scară mare, lipsa infrastructurii esențiale și absența unei gestionări integrate. Cele mai importante 10 zone umede din Grecia, precum deltele râurilor Evros, Axios, Nestos, Aliakmonas, lakes Vistonida, Volvi și Kerkini, golfurile și lagunele considerate de importanță internațională oferă ochiului o jalnică imagine de abandon. Lacul Koronia, de exemplu, este considerat mort din punct de vedere ecologic și situația este de departe mai rea pentru cele care nu intră sub incidența convențiilor de la Montreux și Ramsar.

Ce măsuri au fost luate pentru stoparea acestei atitudini scandaloase împotriva mediului și a biodiversității, pentru protejarea efectivă a zonelor umede ale Greciei, precum și pentru remedierea daunelor ecologice grave provocate și prevenirea repetării acestora?

Răspuns

(RO) Zonele umede care au fost desemnate pentru a face parte din rețeaua ecologică europeană Natura 2000, în temeiul directivei privind păsările⁽⁴⁷⁾ (zone de protecție specială - SPA) sau a directivei privind habitatele⁽⁴⁸⁾ (situri de importanță comunitară - SCI), trebuie să fie protejate și gestionate în conformitate cu dispozițiile aplicabile din aceste directive, astfel încât valorile de biodiversitate pe care le includ să fie menținute sau restabilite. În acest context, este de responsabilitatea statelor membre să pună în aplicare măsurile necesare în vederea combaterii amenințărilor actuale care planează asupra zonelor umede și pentru a stabili un cadru solid de gestionare.

În ceea ce privește, în special, directiva privind păsările, în urma unei cereri înaintate de Comisie, Curtea Europeană de Justiție (CEJ) a pronunțat recent o hotărâre împotriva Greciei (cauza C-293/07) pentru lipsa unui regim juridic coerent, specific și complet care să asigure gestionarea durabilă și protejarea eficientă a zonelor de protecție specială, inclusiv cele 10 zone umede de importanță internațională menționate de onorabilul membru. În acest context, de acum înainte Comisia va evalua conformitatea măsurilor luate sau care urmează să fie luate de Grecia pentru a se conforma hotărârii pronunțate de CEJ.

În ceea ce privește directiva privind habitatele, din momentul plasării pe listă a siturilor de importanță comunitară din Grecia în iulie⁽⁴⁹⁾, Grecia are la dispoziție șase ani pentru a le desemna drept zone speciale de conservare, pentru a defini prioritățile privind conservarea și pentru a stabili măsurile de conservare necesare. Între timp, Grecia ar trebui să se asigure că siturile nu sunt supuse niciunei deteriorări sau tulburări semnificative și că integritatea acestora este menținută.

În ceea ce privește protejarea apei, directiva cadru în domeniul apei⁽⁵⁰⁾ stabilește un cadru de gestionare pentru protejarea și îmbunătățirea tuturor apelor de suprafață și subterane, cu scopul de a ajunge la o stare bună a tuturor apelor, ca regulă, până în 2015. Principalul instrument folosit în atingerea acestui obiectiv de mediu este planul de gestionare a bazinului hidrografic, primul dintre acestea urmând să fie predat în decembrie 2009. De la adoptarea în 2000 a directivei cadru în domeniul apei, Comisia a urmărit îndeaproape punerea în aplicare a acesteia în statele membre, inclusiv în Grecia. În urma acțiunii Comisiei, Curtea a condamnat Grecia la 31 ianuarie 2008 pentru neprezentarea analizei de mediu, în temeiul articolului 5 din directiva cadru în domeniul apei (cauza C-264/07). Grecia a prezentat analiza de mediu în martie 2008. În plus, Comisia a inițiat o procedură privind încălcarea dreptului comunitar pentru neprezentarea programelor de monitorizare pentru toate bazinele hidrografice, astfel cum este prevăzut la articolele 8 și 15 din directiva cadru în domeniul apei. Raportul trebuia prezentat în martie 2007 și nu a fost încă primit. Comisia va urmări

(47) Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice, JO L 103, 25.4.1979, p.1

(48) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, JO L 206, 22.7.1992.

(49) /613/CE: Decizia Comisiei din 19 iulie 2006 de adoptare, în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului, a listei siturilor de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică mediteraneană, JO L 259, 21.9.2006, p. 1.

(50) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei, JO L 327, 22.12.2000, p. 1

îndeaproape următoarele etape ale punerii în aplicare a directivei cadru în domeniul apei, pentru a se asigura că autoritățile grecești își îndeplinesc obligațiile.

*
* *